ஸ்ரீ ராம ஜயம்
ஆவணி மீ 10உ
அநந்த [illegible]

அனுவாக அட்டவணை.

2-வது स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम् என்ற அனுவாகம் 18
3-வது साकंजानाः सप्तथमाहुरेकजम् என்ற அனுவாகம் 34
4-வது अक्षिदुः स्वोत्थितस्यैव என்ற அனுவாகம் 47
5-வது अतिताम्राणिवासांसि என்ற அனுவாகம் 55
6-வது अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्चात् என்ற அனுவாகம் 61
7-வது आरोगो भ्राजः पटरःपतङ्गः என்ற அனுவாகம் 69
8-வது क्वेदमभ्रं निविशते என்ற அனுவாகம் 85
9-வது अग्निश्च जातवेदाश्च என்ற அனுவாகம் 101
10-வது सहस्रवृदियं भूमिः என்ற அனுவாகம் 113
11-வது पवित्रवन्तः परिवाजमासते என்ற அனுவாகம் 124
12-வது आतनुष्व प्रतनुष्व என்ற அனுவாகம் 138
13-வது अष्टयोनीमष्टपुत्राम् என்ற அனுவாகம் 146
14-வது योऽसौतपन्नुदेति என்ற அனுவாகம் 151
15-வது अथादित्यस्याष्टपुरुषस्य என்ற அனுவாகம் 155
16-வது आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि என்ற அனுவாகம் 157
17-வது अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकदशस्त्रीकस्य என்ற அனுவாகம் 158
18-வது अथाग्नेरष्टपुरुषस्य என்ற அனுவாகம் 160
19-வது दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसर्पी नरकः என்ற அனுவாகம் ... 162
20-வது इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपदधताम् என்ற அனுவாகம்... 164
21-வது अपमापामपस्सर्वाः என்ற அனுவாகம் 167
22-வது योऽपां पुष्पं वेद என்ற அனுவாகம் 168
23-வது आपोवा इदमासीत्सलिलमेव என்ற அனுவாகம் 182

24-வது चतुष्टय्य आपोगृह्णाति என்ற அனுவாகம் 192
25-வது जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा என்ற அனுவாகம் 199
26-வது अग्निं प्रणीयो पसमाधाय என்ற அனுவாகம் 204
27-வது इमानुकं भुवनासीषधेम என்ற அனுவாகம் 213
28-வது विशीर्ष्णी गृध्रशीर्ष्णी च என்ற அனுவாகம் 224
29-வது पर्जन्याय प्रगायत என்ற அனுவாகம் 225
30-வது पुनर्मामैत्विन्द्रियम् என்ற அனுவாகம் 227
31-வது अद्भ्यस्तिरोधा जायत என்ற அனுவாகம் 229
32-வது संवत्सरमेतद्व्रतंचरेत् என்ற அனுவாகம் 236

ASTROLOGICAL CONSULTATIONS

Smt. K. N. SARASWATHY, B.A., M.Ed., M.A.F.A. (U.S.A.)

SPECIALIST IN ASTROLOGY

Possessing degree in Maths., Astronomy and Psychology Having rich experience of practice, Knowing English, Sanskrit, Hindi and Tamil & Good at Aroodam and Numerology

Daughter and Disciple of (late)
PANDIT KADALANGUDI NATESA SASTRIGAL

An authority on Astrology
Author of many books on Astrology

TAUGHT AND TRAINED BY HIM

TO CAST HOROSCOPES PERFECTLY–TO PREDICT ACCURATELY–TO MATCH HOROSCOPES FOR MARRIAGE

"KADALANGUDI HOUSE"
17/1, Natesa Iyer Street,
THYAGARAYANAGAR, MADRAS-17
Phone: 443406

CONSULTATION BY APPOINTMENT

Time:	Weekdays:	Between 3 and 7 p.m.
	Sundays and Holidays:	Between 9 a.m. and 6 p.m.

Note: At the above address astrological books are also available

7

58

गोपाल तत्व रक्षामणिः, अभिनवव्यासः, कुलपतिः, 60

अभिनवशुकब्रह्म, ज्यौतिषिकः 2

कडलङ्गुडि नटेशशास्त्री

व्याकरण वेदान्तशास्त्र पारङ्गतः, भागवत भगवद्गीतोपन्यासकः
ब्रह्मसूत्रशाङ्करभाष्यादि वेदान्तग्रन्थानां, बृहज्जातकादि ज्योतिर्ग्रन्थानां
श्रीमद्भागवतस्य च द्रामिड भाषानुवादसम्पादकः,
आर्यमतसंवर्द्धनी पत्रिका सम्पादकश्च ॥

श्रीगणेशाय नमः

सर्वकर्मसाक्षिणे भगवते भास्कराय नमः

तैत्तिरीयारण्यके प्रथमः प्रश्नः

प्रारभ्यते

தைத்திரீயாரண்யகம்

முதல் பிரச்னம்

அவதாரிகை.

धर्मार्थकाममोक्षाणां आरोग्यं मूलमुत्तमम् ।
रोगास्तस्यापहर्तारः श्रेयसो जीवितस्य च ॥

என்று மஹான்கள் உபதேசித்தபடி தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்ற நான்குவித புருஷார்த்தங்களுக்கும் ஆரோக்கியம் இன்றியமையாச்சாதனமாயிருக்கின்றது. அத்தகைய ஆரோக்கியத்தைப்பெறுவதற்கு சாஸ்திரங்களில் திருஷ்டமான உபாயங்களும், அதிருஷ்டமான உபாயங்களு முபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தக் கர்மாவானது எந்தப்பலனைக் குறித்துச் சாதனமா யுபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அந்தக் கர்மத்திற்கும் அந்தப் பலத்திற்கும் காரியகாரணபாவம் பொருந்துவதற்காக மத்தியில் அவாந்தரமாய் உண்டாவதாயங்கீகரிக்கப்படும் காரியங்கள் எச்சமயத்திலாவது இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படக்கூடிய தாயின் அக்கர்மாவை திருஷ்டோபாயமென்றும், எச்சமயத்திலும் இந்திரியங்களுக்குப்புலப்படக் கூடாததாயின் அக்கர்மாவை அதிருஷ்டோபாய மென்றும் சொல்லுகிறோம். "आरोग्यं भास्करादिच्छेत्" என்ற சாஸ்திரத்தை யனுசரித்து அர்த்தானுசந்தானத்துடன் மந்திரங்களை ஜபித்து மூன்றுகாரணங்க

ளாலும் சூரியமண்டலத்தில் வசிக்கும் பகவானைக் குறித்து நமஸ்கரிப்பது ஆரோக்கியத்திற்கு அதிருஷ்டோபாயம். பல விருத்தியைத்தரத்தக்க மருந்துகளைச் சாப்பிடுவது, ஆகாரங்களை யுட்கொள்வது முதலியவை திருஷ்டோபாயம். எக்காரியமும் முற்கூறிய இரண்டு சாதனங்களின்றி உண்டாவதில்லை. ஆனது பற்றியே,

जन्मान्तरकृतं पापं व्याधिरूपेण बाधते ।
तच्छान्तिरौषधैर्दानैर्जपहोमार्चनादिभिः ॥

“சென்ற ஜன்மத்தில் செய்த பாபம் வியாதி யுருவங்கொண்டு பிடிக்கின்றது; மருந்துகளாலும், தானங்களாலும், மந்திர ஜபங்களாலும், ஹோமங்களாலும், தேவதைகளைப் பூஜிப்பதாலும் அது சாந்தியடைகிறது.” என்று மஹான்களுமுபதேசித்திருக்கின்றனர்.

சிலமேதாவிகள் சூரியநமஸ்காரத்தை திருஷ்டோபாயமாக மாத்திரம் எண்ணுகின்றனர். எவ்விதமெனின், சூரியபகவானைக் குறித்து நகஸ்கரிக்கும்பொழுது கீழே படுத்துப்படுத்து எழுந்திருக்கவேண்டியிருப்பதால் அதன்மூலம் சரீரத்தில் ரக்தசஞ்சாரம் ஒழுங்காய் ஏற்படுகிறது; அதனாலாரோக்ய முண்டாகிறதென்று யுக்தியும் கூறுகின்றனர். அவ்விதமவர்கள் சொல்வதொப்பத்தக்கதே. ஆயினும், அர்த்தானுசந்தானத்துடன் மந்திரங்களை உச்சரிக்கின்றோமே, அதற்கு என்னப்பிரயோஜனம்? மந்திரத்தை உச்சரிக்காமல் படுத்துப்படுத்து எழுந்தால் ரக்த ஓட்டம் ஏற்படாதா? அவ்விதம் ஏற்படுவதை நாம் அனுபவத்திற் கண்டிருக்கிறோமே? ஆதலால் படுத்துப்படுத்து எழுவதால் சரீரத்தில் ரக்தசஞ்சாரமேற்பட்டு பலவிருத்தி முதலியவை ஏற்படுவது அவாந்தரபலனேயொழிய சூரிய நமஸ்காரத்தின் முக்கியபலன் அஃதல்ல. ரக்தசஞ்சாரம் ஒழுங்காய் ஏற்படுவதையே முக்கிய பலனாய்க் கருதிய மேதாவிகள் பிறர் ஆரோக்ய மடைவதற்காக பிறாலனுஷ்டிக்கப்படும் சூரிய நமஸ்கார விஷயத்தில் என்ன

யுக்திசொல்லுவார்களோ? தெரியவில்லை. ஒருவன் படித்து எழுவதால் மற்றவனுடைய சரீரத்தில் ரக்தசஞ்சாரம் ஏற்படுமா? ஆதலால் இந்த யுக்திவாதத்தை விட்டு சாஸ்திர முறைப்படி ஆரோக்யஹேதுவாய் ஏதோ ஒருவித அதிருஷ்டமுண்டாகின்றதென்றே அங்கீகரிக்க வேண்டும்.

அவ்விதம் ஆரோக்யத்திற்கு அதிருஷ்டசாதனமான சூரிய நமஸ்காரத்தைச் செய்யும் பொழுது ஜபிக்கவேண்டிய மந்திரங்கள் தைத்திரீயாரண்யகம் முதல் பிரச்னத்தில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

"अर्थज्ञ इत्सकलं भद्रमश्नुते स नाकमेति ज्ञानविधूतपाप्मा"
"यदेव विद्यया करोति.......तदेव वीर्यवत्तरं भवति"

"அர்த்தமறிந்தவன் சகலவிதமான இம்மை மறுமைக்ஷேமங்களை நிச்சயமாயடைகிறான்; அவன் ஞானத்தால் விலகின பாபமுள்ளவனாய், 'நாகம்' என்ற மேலான பதவியையடைகிறான்; எந்தக் கர்மத்தை மந்திரங்களின் அர்த்தமறிந்து செய்கிறானோ அதுவே அதிகபலனைத் தரத்தக்க சக்தியுள்ளதாயாகும்" என்று வேதங்களே கூறுவதாலும், அர்த்தமறியாமல் மந்திரங்களை யுச்சரிப்பதென்பது விவேகத்தாற் சிறந்த மானிடப் பிறவிக்குப் பொருத்தமில்லாததாகையாலும், அர்த்தமறிதல் மிக்க அவசியமாதல்பற்றி, ஆரண்யகம் முதல் பிரச்னத்திற்கு சூரிய நமஸ்காரத்தில் விநியோகத்தை யனுசரித்து ஸாயணாசாரியஸ்வாமிகளாலியற்றப்பெற்ற பாஷ்யத்திற்கிணங்க எளிய தமிழ்நடையில் வியாக்யானம் செய்யப்புகுகின்றோம்.

முதலில், இந்த ப்ரச்னத்தை அத்யயனஞ்செய்து முடிக்கும்வரை தனக்கும், ஆசாரியனுக்கும், தன்னுடன் அத்யயனஞ்செய்யும் மற்றுமுள்ள மாணாக்கர்கட்கும் எவ்விதத்தீங்கும் நேராமலிருப்பதற்காகவும், விக்னங்கள் உண்டாகாமலிருப்பதற்காகவும் ஜபிக்கவேண்டிய இரண்டு மந்திரங்கள் படிக்கப்படுகின்றன. இவ்விரண்டு மந்திரங்களையும் இப்பிரச்னத்தின் "சாந்தி" எனக் கூறுவார்கள்.

ओं। भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः॥

देवाः	ஓ தேவர்களே!
यजत्राः	உங்களை ஆராதனஞ் செய்கின்றவர்களும்
तुष्टुवाꣳसः	ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றவர்களுமான
(वयम्	நாங்கள்)
भद्रम्	மங்களகரமான சமாசாரத்தை
कर्णेभिः	காதுகளால்
शृणुयाम	கேட்போமாக
अक्षभिः	கண்களால்
भद्रम्	மங்களத்தை
पश्येम	பார்ப்போமாக
स्थिरैः	பலமுள்ளவைகளான
अङ्गैः	அவயவங்களோடு (கூடிய)
तनूभिः	சரீரங்களால்
यत्	எந்த
आयुः	ஆயுளானது
देवहितम्	தேவதைகளைப் பூஜைசெய்வதில் உபயோகப்படுதல் மூலம் நன்மையை விளைவிக்கக்கூடியதோ
(तत्)	(அந்த ஆயுளை)
व्यशेम	அடைவோமாக.

(தா-ம்) ஓதேவர்களே? மனத்தினாலும், காயத்தினாலும், உங்களை யாராதனஞ் செய்கின்றவர்களும், வாக்கினால் ஸ்துதிக்கின்றவர்களுமான நாங்கள், மேன்மேலும் க்ஷேமத்தை விளைவிக்கின்ற ஆசாரியன், வேதம், சாஸ்திரம் இவர்களுடைய உபதேசமொழிகளைக் காதுகளாற் கேட்கவேண்டும். கண்களாலும் மங்களங்களைக் காணவேண்டும். அஃதுடன் என்னிலையிலும் பலக்குறைவற்ற அங்கங்களுடன் கூடிய சரீரங்களையுடையவர்களாகவும், தேவதைகளைப் பூஜைசெய்வதற்குச் சாதனமான

நீண்ட ஆயுளையுடையவர்களாகவும் ஆகவேண்டும் என்று இதனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்டது. (எ-று) (1)

स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

वृद्धश्रवाः	பெரியோர்களால் கேட்கப்படுகின்ற
इन्द्रः	இந்திரன்
नः	எங்களுக்கு
स्वस्ति	க்ஷேமத்தை
दधातु	உண்டுபண்ணட்டும்
विश्ववेदाः	எல்லாவற்றையுமறிந்த
पूषा	பூஷா என்ற தேவன்
नः	எங்களுக்கு
स्वस्ति	க்ஷேமத்தை
दधातु	உண்டுபண்ணட்டும்
अरिष्टनेमिः	தீமையை விலக்குவதற்கு வண்டிச்சக்கிரத்தின் இரும்பு வட்டை போலுள்ள
तार्क्ष्यः	கருடன்
नः	எங்களுக்கு
स्वस्ति	க்ஷேமத்தை
दधातु	உண்டுபண்ணட்டும்
बृहस्पतिः	தேவகுருவான ப்ருஹஸ்பதியானவர்
नः	எங்களுக்கு
स्वस्ति	க்ஷேமத்தை
दधातु	உண்டுபண்ணட்டும்

(தா-ம்)—வேதம், சாஸ்திரம், புராணம், இதிஹாஸம் இவை முதலிய நூற்களை நன்றாய் ஆராய்ச்சி செய்த மஹான்களாலே

(1) कर्णेभिः, अक्षभिः, तनूभिः என்று பஹுவசனத்தை உபயோகப்படுத்தியதற்கு தன்னுடன் அத்யயனஞ் செய்கின்ற மற்றவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு ப்ரார்த்தனை செய்வதில் கருத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாத்திரம் அறியக்கூடிய ஸ்வரூபசுவபாவ குணாதிகளை யுடைய தேவேந்திரனும், எல்லாவற்றையுமறியக்கூடிய சக்திவாய்ந்தவரா யிருப்பதுபற்றி நாங்கள் க்ஷேமத்தையாசிப்பது சத்விஷயத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டியேயொழிய, அசத்விஷயத்தை யனுஷ்டிப்பதற்கல்ல வென்பதைத் தானேயறிந்த "பூஷா" என்ற தேவனும், வண்டியின் சக்கிரத்தைச்சுற்றிலும் போடப்பட்ட இரும்பு வட்டையானது எவ்விதம் சக்கிரத்திற்குச் சம்பவிக்கும் கெடுதல்களை விலக்கி ரக்ஷிக்கின்றதோ அவ்விதமே தன்னை யுபாஸிப்பவர்களுக்குச் சம்பவிக்கும் தீமைகளை விலக்கி நன்மையைக் கொடுக்கின்ற கருடனும், தேவகுருவான பிருஹஸ்பதியும் க்ஷேமத்தைக் கொடுப்பார்களாக (எ-று.)

ओं शान्तिः, शान्तिः, शान्तिः ॥

शान्तिः	ஆத்யாத்மிக துக்கம் விலகட்டும்
शान्तिः	ஆதிபௌதிக துக்கம் விலகட்டும்
शान्तिः	ஆதிதைவிக துக்கம் விலகட்டும்
ओम्	மங்களமுண்டாகட்டும்

(தா-ம்.) துக்கம் மூன்றுவிதம். 1. ஆத்யாத்மிகம். 2. ஆதிபௌதிகம். 3 ஆதி தைவிகம். சரீரவியாதி, இஷ்டமித்திர பந்துவியோகம் முதலிய காரணங்களா லேற்படும் துக்கம் ஆத்யாத்மிகம். பாம்பு, தேள் முதலியவைகளா லேற்படும் துக்கம் ஆதி பௌதிகம். அதிகமழை, அதிகக் காற்று முதலியவைகளால் ஏற்படும் துக்கம் ஆதிதைவிகம். இம்மூன்றுவித துக்கங்களும் எங்களுக்கு உண்டாகாமலிருக்கவேண்டும், மங்கள முண்டாகவேண்டும் (எ-று.)

ओं । भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ॥
स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

இவைகளுக்கு முந்தியே வியாக்யானஞ் செய்யப்பட்டுவிட்டதால் இங்கு மறுபடியும் வியாக்யானஞ் செய்யவில்லை.

அ - கை.— ஆரோக்யத்திற்குச் சுத்தமான ஜலம் முக்ய சாதனமாகையால் அது அக்னி, வாயு, சூரியன் இவர்களிடம் பிரார்த்திக்கப்படுகிறது.

आपमापामपः सर्वाः । अस्मादस्मादितोऽमुतः ॥ (१)
अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च । सहसंचस्करर्द्धिया ॥

अस्मात्, अस्मात्	அந்தந்த விடங்களிலிருந்தும்
इतः	இந்தப் பூலோகத்திலிருந்தும்
अमुतः	சுவர்க்கலோகத்திலிருந்தும்
सर्वाः	எல்லாவிதமான
अपः	ஜலங்களை
आपमापाम्	அடிக்கடி அடைவேனாக.
(तदर्थम्)	(அவ்விதம் ஜலங்களை யடைவதற்காக)
अग्निः	அக்கினியும்
वायुश्च	வாயுவும்
सूर्यश्च	சூரியனும்
(अनुगृण्हन्तु)	(அனுக்கிரஹஞ் செய்வார்களாக)
(अहम्)	(நான்)
(तैः) सह	அந்த தேவர்களோடுகூட
(इमा अपः)	(இந்த என்னிடமுள்ள ஜலங்களை)
ऋद्धिया	ஆரோக்கியமாகிய சம்பத்தின்பொருட்டு
संचस्करे	அதிக சக்திவாய்ந்ததாகச் செய்கிறேன்.

தா - ம்.—ஓ அக்னி வாயு சூரியதேவதைகளே! கங்கா ஜலத்திற்கு ஒருவித சக்தியும், கோதாவரீ ஜலத்திற்கு ஒருவித சக்தியும் காவேரீ ஜலத்திற்கு ஒருவித சக்தியு மிருக்கின்றது. இவ்விதமே அவைகள் தங்கியிருக்கும் தேசத்தின் குணவிசேஷத்திற்கிணங்க வெவ்வேறான சக்திகள் ஜலங்களிற் பிரிந்திருக்கின்றன. அச்சக்திகள் யாவும் எனது ஸ்நானபானாதிகளுக்கு உப

யுக்தமான ஜலத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து வசிக்குமாறு அருள்புரிந்து அதன்மூலம் எனக்கு ஆரோக்யத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் (எ-று.)

அ - கை.—இனிவரும் நான்குமந்திரங்களால் ஜலாபிமானி தேவதைகள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர்.

(1) वात्वश्वा रश्मिपतयः । मरीच्यात्मानो अद्रुहः ॥
देवीर्भुवनसूवरीः । पुत्रवत्वाय मे सुत ॥

वात्वश्वाः	காற்றுகிற குதிரையை யுடையவர்களும்
रश्मिपतयः	சூரிய கிரணங்களை ரக்ஷகனாகவுடையவர்களும்
मरीच्यात्मानः	ஜலத்திற்குள்ளிருக்கும் அக்கினியை ஆத்மாவாகவுடையவர்களும்
अद्रुहः	கெடுதலை விளைவிக்காதவர்களும்
देवीः	பிரகாசிக்கின்றவர்களும்
भुवनसूवरीः	லோகத்தை உண்டுபண்ணினவர்களுமான ஒ ஜலாபிமானி தேவதைகளே !
पुत्रवत्वाय	அநேகம் புத்திரர்களுடன்கூடி இருக்கும்படியாக
मे	என்விஷயத்தில்
सुत	சங்கல்பியுங்கள்

தா - ம்.—ஒ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! நீங்கள் மழை ஜலமாய் மாறுமல் மேகரூபமா யிருந்தபொழுது காற்றுகிற குதிரையின்மேலேறி அங்குமிங்கும் சஞ்சரித்தீர்கள். (எத்

---

(1) நான் கருப்பு, நான் சிவப்பு, நான் பிராம்மணன் என்ற சரீர தர்மங்களை சரீரியான ஆத்மாவினிடம் ஆரோபணஞ் செய்து வியவஹரிப்பது போல ஜலாபிமானி தேவதைகளுக்குச் சரீர ஸ்தானமான ஜலத்தின் தர்மங்களை அபிமானிதேவதையினிடம் ஆரோபணஞ் செய்து ஸ்துதிக்கப்படுவதாய் இது போன்ற மந்திரங்களில் கருத்துக் கொள்ளவெண்டும்.

திசையைநோக்கிக் காற்று அடிக்கின்றதோ அத்திசையைநோக்கியே மேகங்கள் செல்லுமாதலால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.) சூரியகிரணங்களே உங்களது பதிகள். (புருஷனுடையசம்ரக்ஷணையை இழந்தஸ்திரீ யானவள் எவ்விதம் சீர்கேடான நிலையையடைந்து விடுவாளோ அவ்விதமே சூரியகிரண சம்பந்தமில்லாவிடில் ஜலங்களும் கெட்டுப் போவதால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டது.) ஜலத்திற்குள்ளிருக்கும் அக்னியே உங்களது ஜீவன். (பஞ்சீகரண ப்ரக்கிரியைப்படி சோதித்தால் ஜலத்திலும் அக்னி இருப்பது புலப்படுவதா லிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது) நீங்கள் ஒருவருக்குங் கெடுதலை விளைவிக்கின்றீர்களில்லை. ஜகத்தையே நீங்கள் உண்டுபண்ணினவர்கள். அவ்விதமஹிமை தங்கியநீங்கள் வியர்த்தமாகாத சங்கல்பமுள்ளவர்களாகையால் எனக்கு அநேகம் புத்திரர்கள் ஜனிக்குமாறு சங்கல்பிக்கவேண்டும் எ-று.

महानाम्नीर्महामानाः । महसो महसः स्वः ॥
देवीः पर्जन्यसूवरीः । पुत्रवत्वाय मे सुत ॥ (२)

महनाम्नीः	பெரிய (அர்த்தபுஷ்டியுள்ள) பெயரையுடையவர்களும்,
महामानाः	அதிகமாய் பூஜிக்கத்தருந்தவர்களும்
महसो महसः	அந்தந்த தேவதைகளின் பூஜையை
स्वः	நடத்திவைக்கின்றவர்களும்
देवीः	பிரகாசிக்கின்றவர்களும்
पर्जन्यसूवरीः	மேகத்தினால் வர்ஷிக்கப்பட்டவர்களுமான ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே !
पुत्रवत्वाय	அநேகம் புத்திரர்களுடன்கூடி இருக்கும்படி
मे	என்விஷயத்தில்
सुत	சங்கல்பம் செய்வீர்களாக.

தா-ம்.—ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே ! எவ்விதமான பலன்களையும் கொடுக்கச் சக்திவாய்ந்தவர்கள் என்னும் பொரு

ளைக்கொடுக்கின்ற அபு என்ற பெரிய பெயரையுடையவர்களா யும், எந்த வைதிக கர்மத்தைச் செய்யவேண்டுமானாலும் முதலில் வேண்டப்படுகின்ற சுத்தியானது உங்களாலேயே ஏற்படவேண் டி இருப்பதால் மற்றவரைக்காட்டிலும் அதிகமாய் கௌரவிக்கத் தகுந்தவர்களாயும், தேவதைகளைப் பூஜை செய்யும்பொழுது அவசியம் நடத்தவேண்டிய அர்க்யம், பாத்யம், ஆசமநீயம், ஸ்நானம் முதலிய உபசாரங்களுக்குச் சாதனபூதர்களாயும், நிர் மலமாய் பிரகாசிக்கின்றவர்களாயும், களங்கமற்ற ஆகாசத்திற் சஞ்சரிக்கும் மேகங்களா லுண்டுபண்ணப்பட்டவர்களாயு மிருக் கின்ற நீங்கள் வீண்போகாத சங்கல்ப முள்ளவர்களாகையால் எனக்கு அநேகம் புத்திரர்கள் ஜனிக்குமாறு சங்கல்ப்பிப்பீர்க ளாக (எ-று.)

अपाश्न्युष्णिमपा रक्षः । अपाश्न्युष्णिमपारघम् ॥
अपाघ्रामप चावर्तिम् । अपदेवीरितो हित ॥

देवीः — நிர்மலமாய் பிரகாசிக்கின்ற ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே!

अश्न्युष्णिम् — போக்யவஸ்துக்களை அனுபவிக்கும் ஜீவர்க ளைத் தஹிக்கின்ற அக்நியை

अपहित — விலக்குவீர்களாக

रक्षः — ஹிம்சிக்கின்ற ராக்ஷஸ ஜாதியை

अपहित — விலக்குவீர்களாக

अश्न्युष्णिम् — போக்யவஸ்துக்களை அனுபவிக்கும் ஜீவர்களை தஹிக்கின்ற ஜ்வரம் முதலிய ரோகங்களுக் குக் காரணமான அக்நியை

अपहित — விலக்குவீர்களாக

रघम् — ஜ்வரத்தினுலுண்டான சரீர சோஷத்தையும் அதற்குக் காரணமான பாபத்தையும்

अपहित — விலக்குவீர்களாக

अघ्राम् — மூக்கு முதலிய இந்திரியங்களுக்கு அதனதன் விஷயங்களான வாசனை முதலியவற்றை கிரஹிப்பதில் சக்திக்குறைவை

अपहित	விலக்குவீர்களாக
अवर्तिम्	ஜீவனத்திற்கு வழியில்லாமையை
अपहित	விலக்குவீர்களாக
(सर्वमरिष्टम्)	(சகலவிதமான துன்பங்களையும்)
इतः	எனது சமீபத்திலிருந்து
अपहित	விலக்குவீர்களாக

(தா-ம்) ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! என்றால் அனுபவிக்கப்படவேண்டிய போக்யவஸ்துக்களை எரித்து நாசஞ்செய்து தீமையை விளைவிக்கின்ற அக்னியை நீங்கள் என்னிடம் வராமலிருக்கும்படித் தடுக்கவேண்டும். உங்களது பிரசாதத்தால் எனது வீட்டில் தீபிடிப்பது முதலிய சம்பவங்கள் நேராமலிருக்கவேண்டும். आपोवै रक्षोघ्नीः என்ற சாஸ்திரப்படி நீங்கள் ராக்ஷஸர்களை நாசஞ்செய்யச் சக்திவாய்ந்தவர்களாயிருப்பதால் ரக்ஷஸ், பூதம், பிரேதம், பிசாசம் முதலியவைகளை என்னிடம் வராமலிருக்கும்படித் தடுக்கவேண்டும். சிலதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்த மாத்திரத்தால் ஜ்வரமேற்பட்டுவிடும்; அவ்விதம் எனக்கு எந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தபோதிலும் ஜ்வரம் முதலிய ரோகங்கள் உங்கள் பிரசாதத்தாலுண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அனர்த்தங்களுக்கும் முதற்காரணமான ஊழ்வினைகளை நாசஞ் செய்யவேண்டும். கண்காது முதலிய இந்திரியங்களுக்கு அதனதன் விஷயங்களான ரூபம் முதலியவற்றைக் கிரஹிப்பதில் சக்திக்குறைவு உண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். ஜீவனத்திற்கு வழியில்லாமல் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலை உண்டாகாமலிருக்கவேண்டும். இது விலகவேண்டும் அது விலகவேண்டுமென்று ஒவ்வொன்றாய்க் குறிப்பிட்டுக்கூறுவது சாத்தியமல்ல. ஆதலால் எனக்குச் சம்பவிக்கும் சகலவிதமான உபத்திரவங்களையும் நாசஞ்செய்து க்ஷேமத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் (எ-று.)

वव्रं देवीरजीतांश्च । भुवनं देवसूवरीः ॥
आदित्यानदितिं देवीम् । योनिनोर्ध्वमुदीषत ॥

देवसूवरीः	சகலமான தேவர்களையும் தூண்டுகின்றவர்களும்
देवीः	நிர்மலமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றவர்களுமான ஓ ஜலாபிமாநி தேவதைகளே !
वज्रम्	இந்திரதனுஸை
ऊर्ध्वम्	ஆகாசத்தில்
उदीषत	எங்களைக் காப்பதற்காக ஸ்தாபியுங்கள்
(अस्मान्)च	எங்களையும்
अजीतान्	சத்துருக்களால் ஜயிக்கப்படாதவர்களாய்
(कृत्वा)	(செய்து)
उदीषत	மேலானபதவியில் ஸ்தாபியுங்கள்
भुवनम्	ஜகத்தை
उदीषत	மேலானபதவியில் ஸ்தாபியுங்கள்
आदित्यान्	அதிதி தேவியின் குமாரர்களான தேவர்களையும்
अदितिं, देवीम्	அவர்களின் மாதாவான அதிதி தேவியாரையும்
योनिना	என்னை ரக்ஷிப்பதென்ற காரணத்தால்
उदीषत	மேலே வசிக்கும்படிச் செய்வீர்களாக.

(தா-ம்) ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! உங்களது வில்லான இந்திரதனுஸை என்னைக் காப்பாற்றுவதற்காக மேலே நிறுத்த வேண்டும். எப்பொழுதும் சத்துருபீடையற்றவனாய் மேலான நிலையிலேயே வசிக்கும்படி என்னைச்செய்யவேண்டும். लोकास्समस्ताः सुखिनो भवन्तु (எல்லாப்பிராணிகளும் சுகிகளாயாகட்டும்) என்றபடி சகலப்பிராணிகளையும் மேலான நிலையில் ஸ்தாபித்து அவர்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். சகலதேவதைகளையும் 'இக்காரியத்தைச்செய்' என்று தூண்டுவதற்குத் திறமை பொருந்தியவர்களாய் நீங்களிருப்பதால் என்னை ரக்ஷிப்பதற்காகச் சகலதேவதைகளையும் மேலே வசிக்கும்படித் தூண்டவேண்டும் (எ-று.)

அ-கை. ஒஷதி தேவதைகளும், ஜலாபிமானி தேவதைக ளும் இதனால் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர்.

शिवा नश्शन्तमा भवन्तु । दिव्या आप ओषधयः । (२)

दिव्याः	மனது, வாக்கு இவைகட்குக்கூடப் புலப்ப டாத திவ்ய சக்திவாய்ந்த
आपः	ஜலங்களும்
ओषधयः	ஒஷதிகளும்
शिवाः	சுகத்திற்குக் காரணங்களாகவும்
शन्तमाः	துக்கத்தை விலக்குகின்றவைகளாகவும்
नः	எங்களுக்கு
भवन्तु	ஆகட்டும்

(அ-கை) இம்மந்திரத்தால் சரஸ்வதி தேவியார் பிரார்த் திக்கப்படுகின்றார்.

सुमृडीका सरस्वति । मा ते व्योम संदृशि ।

सरस्वति	ஓ சரஸ்வதிதேவியே !
सुमृडीका	மிகுந்த சுகத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவளாய்
भव	ஆவாயாக
ते	உன்னுடைய
व्योम	இடைவெளியானது (பிரிந்திருத்தலானது)
न संदृशि	பார்க்கப்படவேண்டாம்.

(தா-ம்) ஓ சரஸ்வதி தேவியாரே ! தாங்கள் என்னிடம் எப் பொழுதும் வசித்துக்கொண்டு சுகத்தை உண்டுபண்ணவேண் டும். (எ-று)

अमुतस्सुतौषधयो ह्रेच ।

इति प्रथमोऽनुवाकः

50 பதங்கள் கொண்டதை பஞ்சாசத் என்று சொல்வது நியாயமாயினும் இங்கு பத்துபத்து வாக்கியங்களுக்கு பஞ்சாசத் என வைதிகர்களால் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பஞ்சாசத்தின் முடிவிலுள்ள பதங்களைச் சேர்த்து படிப்பதற்கு "கோவை" என்று பெயர். अमृतस्सुतौषधयोचद्वेच என்பது கோவை. (கோவை என்பது கோக்கப்படுவது) இவ்விதமே ஒவ்வொரு அனுவாகத்தின் முடிவிலும் கோவை படிக்கப்படும். அது வேதமல்ல. அத்யயனஞ் செய்பவர்கள் இவ்வளவோடு ஒரு பஞ்சாசத் முடிவு அடைகிறதென்பதைச்சுலபமாய் நினைவில் வைத்துக்கொள்வதற்காக பின்வந்த மஹான்களா லியற்றப்பட்ட வாக்கியங்கள் என்று அறியவும்.

இவ்வனுவாகத்தைப்பற்றிய விசாரம்

சங்கை—**वाय्वश्वा रश्मिपतयः** முதலிய மந்திரங்களால் நேரில் ஜலமே பிரார்த்திக்கப்படுவதாய்ப் புலப்படுகிறதே யொழிய ஜலாபிமானி தேவதைகள் பிரார்த்திக்கப்படுவதாய்த் தெரியவில்லையே. அவ்விதமிருக்க, ஜலாபிமானி தேவதைகள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர் என்று அவதாரிகை செய்தது எவ்விதம் பொருந்தும் ?

உத்தரம்—லோகத்தில் மேதாவிகள் யாதானு மொன்றை விரும்பிப் பிரார்த்திப்பதாயிருந்தால் சுவதந்திரமாய் தான் விரும்பியதைக் கொடுக்கவோ அல்லது பிறரைக் கொடுக்கும்படி தூண்டவோ சக்திவாய்ந்த சேதனனைப் பிரார்த்திக்கின்றனரேயல்லாது, அசேதனத்தையும், சுவதந்திரமாகவோ பிறரைக் கொண்டோ கொடுக்கச் சக்தியற்றவனையும் பிரார்த்திப்பதில்லை என்பது யாவருக்கு மனுபவத்திலிருக்கக்கூடிய விஷயமே. ஆனதுபற்றி, லோகத்திற்கும் வேதத்திற்கும் பெரும்பாலும் பேதமில்லாததால் இங்கு செய்யப்படும் பிரார்த்தனைகளையும் சேதனத்தினிடஞ் செய்ததாகவே கொள்ளவேண்டும். அவ்விதமில்லாவிடில் புத்திரனைக் கொடுக்கவேண்டும், அந்தந்த அனிஷ்டங்களை விலக்கவேண்டும் என்றது முதலிய பிரார்த்தனைகள்

அசேதனமான ஜலத்தினிடம் எவ்விதம் பொருந்தும்? பொருந்தாதப் பிரார்த்தனையைத்தான் வேதஞ் சொல்லுகிற தென்றால் வேதத்திற்குப் பிராமாண்யம் சம்பவிக்குமா? ஆதலால் லோகத்தில் ஒரு புருஷனிடம் ஒன்றை நாம் யாசிக்கும் பொழுது புருஷனுடைய சரீர சம்பந்தமான நாமரூபங்களைக் கொண்டே அழைத்து ஸ்துதி செய்வது போலவே இங்கும் ஜலத்தையே சரீரமாகவுடைய விசேஷ சக்திவாய்ந்த சேதன னொருவனை அழைத்து ஸ்துதி செய்து இஷ்டங்களை பிரார்த்திப்பதாய் அறியவேண்டும்.

சங்கை—அவ்விதமே இருக்கட்டும். ஆயினும் ஜலாபிமானி தேவதைகளை ஸ்துதிக்கின்ற மந்திரங்களைப் படித்து சூரியனை நமஸ்கரிப்பது எவ்விதம் பொருந்தும்? சிவனை ஸ்துதிக்கின்றச் சுலோகத்தைப் படித்து விஷ்ணுவை வணங்குவது நியாயமாகுமா? வியக்தமாகக் குறிப்பிட்ட ஒரு மனிதனை ஸ்துதிக்கின்றச் சுலோகத்தை மற்றவரை ஸ்துதிக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் படித்தால் அவர் நம்மிடம் கோபங்கொள்வதையோ, அல்லது மூடன் என்று உபேக்ஷை செய்வதையோ அல்லவா லோகானுபவத்தில் கண்டிருக்கிறோம். இவ்விதம் பொருந்தாத மந்திரங்களை ஜபிக்கவேண்டியதாய் விதித்ததிலிருந்து மந்திரங்களின் அர்த்தத்தைக் கவனிக்கவேண்டியதில்லை; அவைகளையுச்சரித்த மாத்திரத்தால் தேவதாப் பிரசாதம் உண்டாகிவிடும் என்றும் தீர்மானிப்பதற்கு இடமேற்படுகின்றதே?

உத்தரம்—இங்கு இதற்கு இரண்டு சமாதானங்கள் கூறுகிறோம். அவைகளில் முதற் சமாதானம் பின்வருமாறு—லோகத்தில் எந்தச் சப்தத்திற்கும் முக்யார்த்தமென்றும் கௌணார்த்தமென்றும் இருவகைப் பொருள்களிருக்கின்றன. எந்தச் சப்தம் எந்த அர்த்தத்தில் ஜாதியை மாத்திரம் நிமித்தமாகக் கொண்டு உபயோகிக்கப்படுகின்றதோ அந்த அர்த்தம் அந்தச் சப்தத்திற்கு முக்யார்த்தமென்றும், அஃதன்றி முக்யார்த்தத்திலிருக்கின்ற தைரியம், சௌரியம், காம்பீரியம், உண்மை பேசல், கொடை முதலிய குணங்களை நிமித்தமாகக்கொண்டு

அதே சப்தம் வேறு அர்த்தத்தில் உபயோகிக்கப்படுமானல் அந்த அர்த்தத்தை அந்தச் சப்தத்தின் கௌணார்த்த மென்றும் கொள்ளுகிறோம். சிங்கம் என்ற வார்த்தைக்கு மிருகேந்திரன் முக்கியார்த்தம். ஏனென்றால் இங்கு எல்லாச் சிங்கத்தினிடமும் தொடர்ந்திருக்கின்ற பிடரிமயிர் முதலிய அவயவங்களின் அமைப்பினால் ஊஹிக்கக்கூடிய சிங்கத்தின் தன்மை என்ற ஜாதியே நிமித்தமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. தைரியம் முதலிய குணங்களற்ற சிங்கத்தையும் சிங்கமென்றே அழைக்கிறோம். ஆதலால் மிருகேந்திரன் என்பது "சிங்கம்" என்ற வார்த்தைக்கு முக்யார்த்தமெனக் கருதப்படுகிறது. காம்பீரியம், தைரியம், சௌரியம் முதலிய குணங்கள் பொருந்திய மனிதனைப் பார்த்து "அடே அப்பா சிங்கமடா" என்கிறோம். இந்தவிடத்தில் சிங்கம் என்ற வார்த்தைக்கு மனிதன் கௌணார்த்தம். ஏனென்றால் மனிதனைப் பார்த்து சிங்கமென அழைப்பதற்கு மிருகேந்திரத்தினிடமுள்ள தைரிய சௌரியாதிகளுக்கு ஒப்பான தைரிய சௌரியாதிகளுடன் கூடி இருப்பதே நிமித்தமாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. இவ்விதமே ஒவ்வொரு சப்தத்திற்கும் முக்யார்த்தமும் கௌணார்த்தமும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுள் எந்த இடத்தில் முக்யார்த்தத்தை எடுத்துக்கொள்வதற்குப் பாதகம் நேருகிறதோ அந்த விடத்தில் கௌணமான அர்த்தத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பிரகிருத ஸ்தலத்தில் முக்யார்த்தமான ஜலாபிமானி தேவதைகளை எடுத்துக்கொள்வோமேயானல் சூரிய நமஸ்காரப் பிரகரணத்தில் படித்தது பொருந்தாமல் போய்விடுகிறது. ஆதலால் கௌணமான அர்த்தத்தை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம். அவ்விதமாயின் இவ்வனுவாகத்திற் படிக்கபட்டிருக்கும் மந்திரங்களுக்கு "ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளுக்கொப்பான மஹிமை தங்கிய சூரியனே! அந்தந்த அனிஷ்டங்களை விலக்க வேண்டும் இந்த இந்த இஷ்டங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று அந்தந்த இடத்திற்குத் தக்கவாறு கருத்துகொள்ளவேண்டும். ஆனல் அர்த்தமெழுதும் பொழுது ஏன் அவ்விதம் எழுதவில்லை என்றால் முக்

யார்த்தத்தைத் தெரிவித்துவிட்டால் கௌணார்த்தத்தைச் சுலபமா யறிந்துவிடலாமென்றே முக்யார்த்தத்தை முன்னர் எழுதினோம். ஆகவே கௌணார்த்தத்தைப் பிரகிருத ஸ்தலத்தி லெடுத்துக்கொள் வோமேயானால் சகலமும் பொருந்தி விடுவதால் எவ்வித ஆசங்கைக்கு மிடமில்லை.

இரண்டாவது சமாதானமாவது—ஸ்துதியோ, பிரார்த்த னையோ இரண்டும் நேரிலும் பரம்பரையாகவும் செய்யப்பட லாம். கிருஷ்ணன், ராமன் பிறந்த ஊரை ஸதுதி செய்தாலும் ராமன் தன்னை ஸ்துதித்ததாகவே நினைக்கிறான். இவ்விதமே ராமன் தனது புத்திரனை ஸ்துதிசெய்து ஒருவன் ஒன்றைப் பிரார் த்தித்தாலும் தன்னை ஸ்துதிசெய்து பிரார்த்தித்ததாகவே நினைக்கிறான். ஏனென்றால் ஸ்துதிப்பவனின் தாத்பர்யம் தன்னை ஸ்துதிப்பதிலேயே முக்யமா யிருக்கின்றதென்பதை பிரகரணம் முதலிய தாத்பர்யத்தைத் தெரிவிக்கும் பிரமாணங் களா லறிந்திருக்கிறான். அவ்விதமே இப்பிரச்னத்திலுள்ள மந்திரங்கள் யாவற்றிற்கும் சூரிய ஸ்துதியிலேயே விநியோக த்தை யனுசரித்து தாத்பரியமிருப்பதாய் அறியப்பட்டிருப்ப தால் சூரியனைச் சேர்ந்த ஜலாபிமானி தேவதைகளை ஸ்துதி செய்தபோதிலும் சூரிய ஸ்துதியிலேயே முடிவு ஏற்படும். சூரிய னுக்கும் ஜலாபிமானி தேவதைகளுக்கும் யாது சம்பந்தமெ னின்—அக்னியிடமிருந்து ஜலமுண்டான தாய் अग्नेरापः என்ற சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. சூரிய மண்டலமோ அக்நி வடிவமா யிருக்கின்றது. பிதாவின் ஜீவனும் புத்திரனின் ஜீவனும் தனிப் பட்டவையே. இரண்டிற்கும் காரிய காரண பாவங்கிடையா. ஆயி னும் அவ்விரண்டு பேர்களுடைய சரீரங்களுக்கும் காரியகாரண பாவ மிருப்பதால் புத்திரனை ஸ்துதி செய்தால் தகப்பன் தன்னை ஸ்துதித்ததாக நினைக்கிறான். அதுபோலவே சூரியனும் தனது சரீரமான அக்நியிடமிருந் துண்டான ஜலத்தைச் சரீர மாகவுடைய ஜலாபிமானி தேவதைகளை ஸ்துதிசெய்தபோதிலும் தன்னை ஸ்துதித்தாகவே நினைக்கிறார் என்று அறியவேண்டும். ஓஷதிகளும் சூரிய கிரண சம்பந்தத்தினாலேயே விருத்தியடை

கின்றன, அஃதில்லாவிடில் அவைகட்கு வியாதியுண்டாகின்ற தென்பது யாவருமறிந்த் விஷயமே. ஆதலால் ஒஷதி தேவதைகளைப் பிரார்த்திப்பது சூரியனை பிரார்த்திப்பதிலேயே முடிவடைகிறது. இவ்விதமே நேரில் ஸ்துதிக்கப்படும் வஸ்துவிற்கும் சூரியனுக்கும் சம்பந்தத்தை ஊஹித்துத் தாத்பர்யத்தைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

அடிமுதல் 3 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

முதலனுவாகம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அநுவாகம்.

அ - கை—உண்மையான காலமென்றும் வியாவஹாரிக காலமென்றும் காலம் இருவகைப்படும். *உபாதி சம்பந்தத்தால் நாமரூபத்தை யடைந்த காலத்திற்கு வியாவஹாரிக காலமென்றும்; உபாதிசம்பந்த மற்ற அகண்டமான காலத்திற்கு உண்மையான காலமென்றும் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. வியாவஹாரிகமான அக்காலங்கள் யாவற்றிற்கும் உபாதியாயிருக்கின்ற வஸ்துவை உண்டு பண்ணுகிறவர் சூரியனே என்று இந்த அநுவாகத்தால் உபதேசிக்கப்படுகிறது.

अथ द्वितीयोऽनुवाकः

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम् । अनुमानश्चतुष्टयम् ।
एतैरादित्यमण्डलम् । सर्वैरेव विधास्यते ॥

---

* இயற்கையில் நாமரூபபேதங்களற்ற வஸ்துவிற்கு அவைகளைக் கற்பிக்கின்ற வேறு வஸ்து உபாதியெனப்படும். ஜலம் என்பது ஒன்றே, ஆயினும் கிணற்று ஜலம், குழாய் ஜலம், குளத்து ஜலம், சமுத்திர ஜலமென வெவ்வேறாக வியவஹரிக்கப் படுகின்றது. இவ்விடத்தில் உபாதியின் வேற்றுமையினாலேயே ஜலத்திற்கும் வேற்றுமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. பிரகிருதஸ்தலத்தில் உபதியாயிருப்பது கிணறு, குளம், குழாய், சமுத்திரம் முதலியனவே. இனி உபயோகிக்கப்படும் உபாதி என்ற பதத்திற்கும் இப்பொருளையே கொள்ளவேண்டும்.

स्मृतिः	தர்மசாஸ்திரம்
प्रत्यक्षम्	(பிரத்யக்ஷம் என்ற பிரமாணம்போல் யாவராலும் நம்பவேண்டிய) வேதம்
ऐतिह्यम्	இதிஹாசம், புராணம் முதலியன
अनुमानः	ஹேதுவைக்கொண்டு ஊஹித்தல்
(इत्येतत्) चतुष्टयम्	என்ற இந்த நான்கும்
(प्रमाणम्)	(இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படக் கூடாத பொருளை) அறிவதற்குச் சாதனம்
एतैस्सर्वैरेव	இந்த நான்குப் பிரமாணங்களால்தான்
आदित्यमण्डलम्	சூரியமண்டலமானது
विधास्यते	உண்மையான ஸ்வரூபத்துடன் அறியப்படுகின்றது.

(தா-ம்) இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படக்கூடாத வஸ்துக்களை யறிவதற்கு நான்கு பிரமாணங்களிருக்கின்றன. அவை யாவன—1. தர்மசாஸ்திரம். 2 வேதம். 3. இதிஹாஸம், புராணம், வேதத்திலேயேயுள்ள பிராம்மண பாகங்கள், 4. ஹேதுவைக் கண்டு ஊஹித்தல். சூரியமண்டலத்தின் பரிமாணமும் அதற்கும் பூமிக்குமுள்ள தூரமும், அது எவ்விதம் காலவியவஹாரத்தை யுண்டுபண்ணுகிற தென்பதும், மற்றும் இதுபோன்ற விஷயங்களும் இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படக்கூடாதனவாதல் பற்றி மேற்கூறிய நான்குவிதப் பிரமாணங்களாலேயே அவை அறியப்பட வேண்டி யிருப்பதால் அவ்விஷயமாய்ச் சாஸ்திரங்கள் எவ்விதங் கூறுகின்றனவோ அவ்விதமே அவைகளை நம்பவேண்டும். சாஸ்திரங்கள் சொல்வதால் மட்டும் எவ்விதம் நம்புவது? அவ்விஷயம் அனுமானத்திற்கும் விஷயமாகுமேயாயின் நம்புவாம் எனின் அதற்குச் சமாதானங் கூறுவாம். ஒருப் பிரமாணத்தால் அறியப்படும் விஷயம் மற்றப்பிரமாணத்தால் அறியப்படவில்லை என்றதால் அது நம்பத்தகாததாயாகாது. கருப்பு, சிவப்பு முதலிய நிறங்கள் கண்களாலறியப்படுகின்றன; மற்றவைகளா லறியப்படவில்லை என்பதற்காக கண்ணால் கண்ட ரூபத்தை நம்பாமலிருக்கிறோமா? ஆதலால்

ஒரு பிரமாணத்தால் அறியப்படும் விஷயம் மற்றப் பிரமாணங்களாலு மறியப்படவேண்டுமென்ற நியமமில்லை. ஆகவே சூரிய மண்டலத்தைப்பற்றி இனி வர்ணிக்கப்படும் விஷயங்கள் யாவையும் சாஸ்திரம் கூறுகின்றபடி இருப்பதாகவே நம்பவேண்டும்.

सूर्यो मरीचिमादत्ते । सर्वस्माद्भुवनादधि ॥
तस्याः पाकविशेषेण । स्मृतं कालविशेषणम् ॥

सर्वस्मात्	சகலவிதமான
भुवनात्	லோகத்திற்கும்
अधि	மேல்பாகத்தில்
सूर्यः	சூரியன்
मरीचिम्	கிரணத்தை
आदत्ते	எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்
तस्याः	அந்தச் சூரியகிரணத்தினுடைய
पाकविशेषेण	வெப்பத்தால் ஏற்பட்ட வஸ்துக்களின் மாறுபாட்டினுல்
कालविशेषणम्	காலோபாதியானது
स्मृतम्	அறியப்படுகிறது (கல்பிக்கப்படுகிறது).

(தா-ம்) சூரியகிரணத்தின் சம்பந்தத்தால் ஒஷதிமுதலிய வஸ்துக்களுக்கு விசித்திரமான ரசம், வீர்யம், விபாகம் என்ற மாறுதல் இவை யுண்டாகின்றன. அதனுல் சகலப்பிராணிகளும் க்ஷேமத்தை யடைகின்றன. அஃதுடன் சூரிய கிரணத்தின் வெப்பத்தால் ஜல சம்பந்த மடைந்த வித்தானது முளைக்கின்றது. மற்றுமோர் வெப்பத்தால் பெரியமரமாய் வளருகின்றது. மற்றுமோர் வெப்பத்தால் பூக்கின்றது. மற்றுமோர் வெப்பத்தால் காய்க்கின்றது. அவ்வவற்றைக் கொண்டு முளைக்குங்காலம், வளருங்காலம், பூக்குங்காலம், காய்க்குங் காலம் என்று காலத்தை அழைக்கிறோம். ஆதலால் காலோபாதிகளான முளை, புஷ்பம், முதலியவை சூரிய கிரணத்தாலுண்டான வெப்பத்தாலேற்படுவதால் வியாவஹாரிககால வியவஹாரத்தை நடத்திவைப்பவர் சூரியனே (எ-று.)

குறிப்பு—உண்டாகக்கூடிய பொருள்கள் யாவும் காலோபாதியாக ஆகலாமாயினும் நியதமாய் ஒன்றைக் காலோபாதியாக அங்கீகரிக்காவிடில் லோகவியவஹாரம் ஒழுங்காய் நடைபெறுதானதுபற்றி க்ஷணம், முஹூர்த்தம், நாள், மாதம், வருஷம் இவை முதலியவற்றிற்கு நம்மால் காணப்படும் சூரியகதியையே உபாதியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சூரியகதியானது ஒரு தினத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கா யுண்டாகின்றது. "கிரியை என்பது முதலில் ஒரு வஸ்துவிலுண்டாகின்றது. இரண்டாவதாக அந்த வஸ்துவை முன் சேர்ந்திருந்த வஸ்துவினிடமிருந்து பிரிக்கின்றது. மூன்றாவதாய் தான் ஆசிரயித்திருக்கும் வஸ்துவிற்கும் அவ்வஸ்து முன்னிருந்த இடத்திற்குமுள்ள சம்பந்தத்தை ஒழித்து விடுகிறது. நான்காவதாய் தான் ஆசிரயித்திருக்கும் வஸ்துவிற்கும் முன்னிருந்த தேசத்தைவிட வேறான தேசத்திற்கும் சம்பந்தத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. ஐந்தாவதாகத் தானும் நாசமடைகிறது" என்றபடி ஒவ்வொரு சூரியகதியும் உண்டான பிறகு 4க்ஷண மிருந்து 5வதுக்ஷணத்தில் நாசமடைகின்றதென்பதை அறிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். க்ஷணம் என்று ஒரு காலத்தைக் குறிப்பிடுகிறோமல்லவா? அவ்விதம் எதைக்கொண்டு குறிப்பிடுகிறோமெனின்—உண்டாகும் நிலையிலுள்ள சூரியகதியைக் கொண்டாகிலும், அதனால் ஏற்பட்ட விபாகத்துடன் கூடிய சூரியகதியைக் கொண்டாகிலும், மூன்றாவதாயுண்டாகின்ற சூரியனுக்கும் அவர் முன்னிருந்த தேசத்திற்குமுள்ள சம்பந்த நாசத்துடன் கூடிய சூரியகதியைக் கொண்டாகிலும், நான்காவதாயுண்டாகின்ற வேறுதேசத்தின் சேர்க்கையுடன்கூடிய சூரியகதியைக் கொண்டாகிலும், ஐந்தாவதாய் ஏற்படப் போகின்ற நாசத்தையடையும் தருணத்திலுள்ள சூரியகதியைக் கொண்டாகிலும் குறிப்பிடுகிறோம். மேற்சொல்லியஐந்துவித நிலைமைகளுள்யாதானும் ஒரு நிலைமை சூரியகதிக்கு எக்காலத்திலு முண்டாகிக்கொண்டே இருப்பதால் "இந்த க்ஷணத்தில் இதைச் செய்தோம்" என்பது முதலிய வியவஹாரங்களும் எப்பொழுது முண்டாகலாம். எவ்வளவு காலத்திற்குள் சூரியகதியுண்டாகின்றதோ அதுவும் க்ஷணமே. அதனால் தான்

ஆசிரயித்திருக்கும் சூரியனுக்கும், அவர்முன்னிருந்த தேசத்திற்கும் பிரிவு எவ்வளவு காலத்திற்குள் ஏற்படுகிறதோ அதுவும் க்ஷணமே. இவ்வாறே மற்றவிடங்களிலும் ஊஹித்தறியவேண்டும். இதுவரை சொன்னதிலிருந்து க்ஷணம் என்ற காலத்திற்கு உபாதியாயிருப்பது சூரியகதியே என்று நிச்சயிக்கப்பட்டதாய் ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு க்ஷணம் கொண்டது ஒரு நாழிகையென்றும், இவ்வளவு நாழிகை கொண்டது ஒருதினமென்றும், இவ்வளவு தினம் கொண்டது ஒருமாதமென்றும் சோதிட சாஸ்திரங்களில் விரிவாய் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே நாழிகை, தினம், பக்ஷம், மாதம், வருஷம் முதலிய வியாவஹாரிககாலங்கள் யாவும் க்ஷணத்தைக்கொண்டே அறியப்படவேண்டி யிருப்பதாலும், அந்த க்ஷணம் என்பது சூரியகதியைக் கொண்டே அறியப்படவேண்டி யிருப்பதாலும் வியாவஹாரிக சகல காலவியவஹாரத்தையும் சூரியனே நடத்திவைக்கிறார் என்று இம்மந்திரத்தால் ஸூசனஞ் செய்யப்பட்டதா யறிய வேண்டும்.

(அ-கை.) மேஷம் என்றராசிக்கு ஒரு தடவைவந்த சூரியன் மறுபடி அவ்விடத்திற்கு வருவதற்குள் பலக்ஷணங்கள், பலநாழிகைகள், பலநாட்கள் செல்லுகின்றன. அவ்வளவு காலங்கள் கொண்ட ஒருகாலத்தை "ஒருவருஷம்" என்கிறோம். சூரியன் மேஷம் முதல் மீனம் வரையுள்ள ராசிகளில் சுற்றிச் சுற்றி வருவதால் க்ஷணம், நாழிகை, நாள் முதலிய காலங்களடங்கிய ஸம்வத்ஸரவியவஹாரமும் திரும்பித்திரும்பி வந்துகொண்டிருக்கின்றதென்று திருஷ்டாந்தத்தை முன்னிட்டு உபதேசிக்கப்படுகின்றது.

नदीव प्रभवात्काचित् । अक्षय्यात्स्यन्दते यथा ॥
तां नद्योऽभिसमायन्ति । सोरुस्सती न निवर्तते ॥

काचित्	பிரசித்திபெற்ற
नदी	நதி
इव	எவ்விதம்

अक्षय्यात्	என்றைக்கும் வற்றாத ஜலமுள்ள
प्रभवात्	உத்பத்திஸ்தானத்திலிருந்து
स्यन्दते	பிரவஹிக்கின்றதோ
यथा	எவ்விதம்
ताम्	அந்த மஹாநதியை
नद्यः	சிறிய நதிகள்
अभिसमायन्ति	நாலாபக்கங்களிலிருந்தும் வந்தடைகின்றனவோ
(यथा)	(எவ்விதம்)
सा	அந்தப் பெரிய நதியானது
ऊरुस्सती	விஸ்தாரத்தை யடைந்ததாய்க்கொண்டு
न निवर्तते	ஒருபொழுதும் வற்றுகிறதில்லையோ.

एवं नानासमुत्थानाः । कालास्संवत्सरंश्रिताः ॥

अणुशश्च महशश्च । सर्वे समवयन्ति तम् ॥

एवम्	இவ்விதம்
नानासमुत्थानाः	பலவிதமான இடங்களிலிருந் துண்டானவைகளும் (பலவிதமான உபாதிகளா லேற்பட்டவைகளும்)
अणुशश्च	க்ஷணம், முகூர்த்தம் முதலிய சிறியவைகளும்
महशश्च	பக்ஷம், மாதம் முதலிய பெரியவைகளுமான
कालाः	காலங்கள்
संवत्सरम्	வருஷம் என்ற காலத்தை
श्रिताः	அடைந்திருக்கின்றன.
सर्वे	மேற் சொல்லிய காலங்கள்யாவும்
तम्	அந்த ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலத்தை
समवयन्ति	சார்ந்திருக்கின்றன.

குறிப்பு—அதிகமான ஆதரவினால் "ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலத்தில் சிறியகாலங்கள் அடங்கி யிருக்கின்றன" வென்பதைத் திருப்பிச் சொன்னதா யறியவேண்டும்.

4

स तैस्सर्वैस्समाविष्टः । ऊरुस्सन्न निवर्तते ॥
अधिसंवत्सरं विद्यात् । तदेव लक्षणे ॥

सः	அந்த ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலமானது
सर्वैः	எல்லாவிதமான
तैः	மேற்சொல்லிய சிறிய காலங்களோடு
समाविष्टः	கூடினதாயும்
ऊरुः	விஸ்தாரமாக (பெரிதாக)
सन्	ஆனதாயுங் கொண்டு
न निवर्तते	ஒருபொழுதும் முடிவடைந்து விடுகிறதில்லை
तदेव	ஆனதுபற்றியே
लक्षणे	நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து
(सूर्यम्)	(ஸூரியனை)
अधिसंवत्सरम्	ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலத்திற்கு யஜமானனாக
विद्यात्	அறியவேண்டும்.

(தா - ம்) கங்கை, கோதாவரீ, காவேரீமுதலிய மஹாநதிகள் என்றைக்கும் வற்றாத ஜலமுள்ள இடத்திலிருந்து உத்பத்தியடைந்து பிறகு பல கிளை நதிகளுடன் சேர்ந்து விரிவடைந்து எவ்விதம் இடைவிடாமல் பிரவஹிக்கின்றனவோ அவ்விதமே ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலமும் * ஸூரியனிடமிருந்துண்டாகி க்ஷணம், முஹூர்த்தம், நாள், மாதம் முதலிய பல சிறியகாலங்களுடன் சேர்ந்து விரிவடைந்ததாய்க் கொண்டு ஒரு பொழுதும் முடிவடையாமல் திரும்பித்திரும்பி வந்துகொண்டிருக்கிறது. “பிரபவ” என்ற ஸம்வத்ஸரம் சென்றவுடன் “விபவ” என்ற ஸம்வத்ஸரம் வருகின்றது. இவ்விதமே அக்ஷய என்றஸம்வத்ஸரம் வரைச் சென்றபிறகு மறுபடியும் பிரபவ என்ற ஸம்வத்ஸரமே தொடங்குகினறது. ஆகவே இவ்விதம் முடிவடையாமல் ஸம்

* ஸம்வத்ஸரம் என்ற வியவஹாரம் ஸூரியகதியாலேயே ஏற்படுவதாய் முன் ஸ்தாபித்திருப்பதால் ஸம்வத்ஸரமே ஸூரியனிடமிருந்துண்டாவதாய் திருஷ்டாந்த தார்ஷ்டாந்திக பாவம் பொருந்துவதற்காகச் சொல்லப்பட்டதா யறியவேண்டும்.

வத்ஸரங்கள் வந்து கொண்டிருப்பதற்கு மேஷம் முதல் மீனம் வரையுள்ள ராசிகளில் சூரியன் இடைவிடாமல் ஸஞ்சரிப்பதே காரணமாதலால் சூரியனை ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலத்திற்கு யஜமானனாக ஆராய்ந்தறியவேண்டும். (எ - று)

அ-கை—சூரியமண்டலத்தில் வஸிக்கின்ற பகவான் ஸகல விதமான கால வியவஹாரத்தையு முண்டுபண்ணுகிறார் என்பதைச் சாமானியர்கள் அறியமாட்டார்கள் என்று உபதேசிக் கப்படுகிறது.

अणुभिश्च महद्भिश्च । समारूढः प्रदृश्यते ॥
संवत्सरः प्रत्यक्षेण । नाधिसत्वः प्रदृश्यते ॥

अणुभिः	க்ஷணம், முஹூர்த்தம் முதலிய சிறிய காலங்களோடும்
महद्भिश्च	பக்ஷம், மாதம் முதலிய பெரிய காலங்களோ டும்
समारूढः	கூடின
सवत्सरः	ஸம்வத்ஸரம் என்றகாலம்
प्रत्यक्षेण	பிரத்யக்ஷமாய்
प्रदृश्यते	காணப்படுகின்றது
अधिसत्वः	வியாவஹாரிகமான ஸம்வத்ஸரம் முதலிய காலங்களை உண்டுபண்ணினவரும் சூரிய மண்டலத்தில் வஸிப்பவருமான பரமாத் மாவோவென்றால்
न प्रदृश्यते	காணப்படுவதில்லை.

(தா-ம்) பேசத்தெரிந்த பிராணிகள் யாவும், க்ஷணம், முஹூர்த்தம், மாதம் முதலிய காலங்களடங்கிய ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலம் ஒன்றிருப்பதாய் வியவஹரிக்கின்றன. இவ்விதம் யாவராலும் வியவஹரிக்கக்கூடிய நிலைமையிலிருப்பதுபற்றி ஸம் வத்ஸரம் என்ற காலம் பிரத்யக்ஷமாயிருக்கின்றது என்று சொல்லப்பட்டது. சூரியமண்டலத்தில் வஸிக்கின்ற பகவான்

காலோபாதியான சூரியகதியை ஏற்படுத்துவதன்மூலம் ஸகல விதமான காலவியவஹாரத்தையும் நடத்திவைக்கிறார் என்பதைச் சாஸ்திரப் பயிற்சியற்றவர்கள் அறிவதில்லை. (எ-று.)

அ-கை—அவ்விதம் ஸாமான்ய ஜனங்கள் அறியாமலிருப்பதற்குக் காரணத்தை உபதேசிக்கிறார்.

पटरो विक्लिधः पिङ्गः । एतद्वरुणलक्षणम् ॥
यत्रैतदुपदृश्यते । सहस्र तत्र नीयते ॥

पटरः	துணிபோன்ற இமையையுடையதும்
विक्लिधः	எப்பொழுதும் ஜலத்தினால் நனைக்கப்பட்டதும்
पिङ्गः	சிவப்புமுதலிய நிறமுள்ளதுமான யாதொரு நேத்திரகோளமுண்டோ
एतत्	இதுதான்
वरुणलक्षणम्	பரமாத்ம வஸ்துவை மறைக்கின்றதாயிருக்கின்றது
यत्र	எந்த மாம்ஸ திருஷ்டியுள்ளவர்களால்
एतत्	இந்த உலகமானது
उपदृश्यते	காணப்படுகிறதோ
तत्र	அந்த மாம்ஸ திருஷ்டியுள்ளவர்களால்
सहस्रम्	ஆயிரக்கணக்கான க்ஷணம், முஹூர்த்தம் முதலிய காலம்
नीयते	வியவஹரிக்கப்படுகிறது.

(தா—ம்) நமது நேத்திர கோளங்களுக்குப் படுதாவைப் போல் இமைகள் இருக்கின்றன. அவை ஜலத்தினால் நனைந்திருக்கின்றனவென்பது கண்ணீருண்டாவதிலிருந்து நன்றாய் யாவராலு மறியக்கூடியதே. அதில் கருப்பு, சிவப்பு, வெள்ளை முதலிய வர்ணங்களுமிருக்கின்றன. இத்தகைய மாம்ஸ திருஷ்டியைப் பிரதானமாய்க் கைக்கொண்ட ஸாமான்ய ஜனங்களால் இந்த ஜகத்தும், க்ஷணம் முஹூர்த்தம் என்று பலவாறாகப் பிரிக்கப்பட்ட காலங்களு மறியப்படுகின்றன. அவ்வித மாம்ஸ

மயமான திருஷ்டியைப் பிரதானமாய்க் கைக்கொண்டிருப்ப தால் தான் காலோபாதியை ஏற்படுத்தின பரமாத்ம வஸ்துவின் தத்வம் அறியப்படுவதில்லை. அதாவது—சாஸ்திரங்கள் வாயிலாகவே இதுபோன்ற விஷயங்கள் அறியப்படுவனவன்றி கண்களுக்குப் புலப்படக் கூடியவையல்ல. (எ-று.)

அ-கை—சாமான்ய ஜனங்கள் காலத்தை மாத்திரம் வியவ ஹரிக்கின்றனரே யல்லாது காலோபாதியை ஏற்படுத்தின பகவத் ஸ்வரூபத்தை யறிவதில்லை என்பது மறுபடியு முபதேசிக்கப் படுகிறது.

एकꣳहि शिरो नाना मुखे। कृत्स्नं तदृतुलक्षणम् ॥
उभयतस्सप्तेन्द्रियाणि। जल्पितं त्वेव दिह्यते ॥

शिरः	எல்லா அங்கங்களிலும் சிரஸ் பிரதானமாயிருப்பது போல மற்றக் காலங்களுட் பிரதானமான ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலம்
एकम्	ஒன்று
मुखे	முகம் போலுள்ள தக்ஷிணாயனம், உத்தராயணம் இவை
नाना	பல (இரண்டு) விதமாக இருக்கின்றன.
तत् कृत्स्नम्	அவையாவும்
ऋतुलक्षणम्	வஸந்தம் முதலிய ருதுக்களின் அடையாளங்களா லறியக்கூடியவைகளா யிருக்கின்றன.
उभयतः	தக்ஷிணாயனம் உத்தராயணம் இவைகளில்
सप्तेन्द्रियाणि	இந்திரியங்களுக்கு ஆதாரமாயும், முகத்திலிருக்கின்றதாயு முள்ள 7 துவாரங்களையுடைய *பிராணிகள் உண்டாகின்றன

* கண்களின் துவாரம், 2, காதுகளின் துவாரம் 2, வாய்துவாரம்1, மூக்கின் துவாரம் 2 ஆக 7 துவாரங்கள் முகத்திலிருக்கின்றன.

इति	என்ற
जल्पितंत्वेव	வியவஹாரம் மாத்திரம்
क्रियते	விருத்தியடைகின்றது.

(தா-ம்) வியாவஹாரிககாலம் என்ற அவயவிக்கு ஸம்வத்ஸரம் தலையாகவும், தக்ஷிணாயனம், உத்தராயணம் இவ்விரண்டும் முகமாகவு மிருக்கின்றன. தக்ஷிணாயனத்தில் 3ருதுக்களும், உத்தராயணத்தில் 3ருதுக்களும் அடங்கி யிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ருதுக்களிலும் பதார்த்தங்கள் வெவ்வேறு மாதிரியாய் மாறுகின்றன. அவைகளைக் கொண்டே காலகணிதம் தெரியாதவனும் இப்பொழுது இன்ன ருது என்பதை அறிந்து கொண்டுவிடலாம். அவ்விதம் ருதுக்களை அறிவதற்குச் சாதனமான அடையாளங்களைக் கொண்டே அந்தந்த ருதுக்களடங்கிய தக்ஷிணாயனம், உத்தராயணம் இவைகளையும் அறிந்துவிடலாம். அவைகளில், உண்டாகக்கூடிய பிராணிகள்யாவும் உண்டாகின்றன என்று ஸாமான்ய ஜனங்கள் வியவஹாரம் மாத்திரம் செய்கின்றனரே யல்லாது காலவியவஹாரத்தை நடத்தி வைக்கின்ற பரமாத்மாவை அறிவதில்லை. (எ-று.)

அ-கை—மந்திரம் என்றும் பிராம்மணம் என்றும் இரண்டு பிரிவுகள் வேதத்திலிருக்கின்றன. வைதிக சம்பிரதாயத்தை நன்குயறிந்தவர்கள் எந்த எந்த வாக்யங்களை "மந்திரம்" என்று சொல்லுகிறார்களோ அந்தந்த வாக்யங்களை மந்திரமென்றும், மற்ற வாக்யங்களைப் பிராம்மணமென்றும் அறியவேண்டும். இவ்விதமே ஜைமினி என்ற மஹருஷியும் **तच्चोदकेषु मन्त्राख्या, शेषे ब्राह्मणशब्दः** என்ற சூத்திரங்களால் கூறி இருக்கிறார். இதுவரை படிக்கப்பட்டவை மந்திரங்கள். இனிப் பிராம்மணங்கள் படிக்கப்படுகின்றன.

शुक्लकृष्णे संवत्सरस्य । दक्षिणवामयोः पार्श्वयोः ॥

तस्यैषा भवति ।

संवत्सरस्य	ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலத்திற்கு
दक्षिणवामयोः	வலம் இடமான
पार्श्वयोः	பக்கங்களில்
शुक्लकृष्णौ	வெளுப்பு கருப்பு நிறமுள்ள பகல் இரவுகள் இருக்கின்றன
तस्य	இந்த அர்த்தத்தை
एषा	இந்த ருக்கானது
(प्रतिपादिका)	(சொல்லுகிறதாக)
भवति	இருக்கின்றது.

அ-கை—ஸம்வத்ஸரத்தின் வலது இடது பாகங்களாக பகல் இரவுகளிருக்கின்றனவென்பதை ஒரு ருக்கும் சொல்லுகிறதென்று முன்கூறப்பட்டது. அந்த ருக்கானது இன்னதென்று படித்துக் காண்பித்து உபதேசிக்கப்படுகின்றது.

शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यत् । विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि ॥
विश्वा हि माया अवसि स्वधावः । भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्त्विति ॥

पूषन्	உலகத்தைப் புஷ்டியுள்ளதாய்ச் செய்கின்ற ஓ சூரியனே!
ते	தங்களா லெண்ணப்படுகின்ற ஸம்வத்ஸரத்தின் அம்சமாயும்
शुक्रम्	வெளுப்பு நிறத்துடன் கூடியதாயுமுள்ள பகல் என்பது
अन्यत्	வேறாகவே
(अस्ति)	(இருக்கின்றது)
ते	தங்களா லெண்ணப்படுகின்ற ஸம்வத்ஸரத்தின் அம்சமாயும்
यजतम्	* யாக ஸம்பந்த முள்ளதாயு மிருக்கின்ற இராத்திரி என்பது

* இராத்திரியி லனுஷ்டிக்க வேண்டியதாய்ச் சில யாகங்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வித இராத்திரியின்வகுப்பின் யாகசம்பந்தமற்ற இராத்திரியும் சேர்ந்திருப்பதால் பொதுவாய் எல்லா இராத்திரிகளும் 'யாகசம்பந்தமுள்ளது' என்று அர்த்தமுள்ள பதத்தால் லிங்க ஸமவாய மென்ற நியாயத்தை யொட்டிச் சொல்லப்படுகின்றன.

अन्यत्	வேறாகவே
(अस्ति)	(இருக்கின்றது)
अहनी	பகல், இரவு இவ்விரண்டும்
विषुरूपे	முன்சொல்லிய பிரகாரம் ஒன்றோடொன்று வேறுபட்ட உருவமுள்ளவைகளாய்
(स्तः)	(இருக்கின்றன)
(त्वम्)	(நீர்)
द्यौरिव	அந்தரிக்ஷ லோகம்போல
असि	அவைகளின் மத்தியிலிருக்கிறீர் (அவ்விரண்டு காலங்களும் தங்களாலேயே உண்டுபண்ணப்படுகின்றன)
स्वधावः	அன்னத்துடன் கூடின ஓ சூரியனே!
विश्वाः	ஸமஸ்தமான
मायाः	பக்ஷம், மாதம் முதலிய ஔபர்திகமான காலங்களை
अवसि	காப்பாற்றுகிறீர்
इह	என்றால் செய்யப்படும் இந்தக் கர்மாவில்
ते	தங்களுடைய
रातिः	பலத்தின் கொடையானது
भद्रा	கல்யாணமாக (அதிகமாக).
अस्तु	ஏற்படட்டும்
इति	என்ற ருக்கானது இருக்கின்றது (என்று முன்படித்த பிராம்மண வாக்யத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளவும்)

(தா-ம்) ஜகத்திற்கெல்லாம் புஷ்டியை விளைவிக்கின்ற ஓ சூரியனே! தங்களாலுண்டுபண்ணப் படுகின்ற ஸம்வத்ஸரத்தின் பாகமாகிய பகல், இரவு இவ்விரண்டும் முறையே வெளுப்பு கருப்பு நிறமுள்ளவைகளாகவும், ஒன்றோடொன்று முற்றிலும் வேறுபட்டவைகளாகவும் இருக்கின்றன. அந்தரிக்ஷ லோகமானது பூமி சுவர்க்கம் இவ்விரண்டிற்கும் மத்தியிலிருந்து கொண்டு எவ்விதம் இரண்டிலும் சம்பந்தமுள்ளதா யிருக்கின்

றதோ அவ்விதமே தாங்களும் முற்கூறிய பகல் இரவுகளை நடத்திவைப்பதால் அவ்விரண்டிலும் சம்பந்தமுள்ளவர்களா யிருக்கிறீர்கள். வியாவஹாரிக காலங்கள் யாவற்றையும் தாங்களே காப்பாற்றுகிறீர்கள். அஃதுடன் தம்மை யுபாசிப்பவர்களுக்கு அதிகமாய் அன்னத்தைக் கொடுக்கிறீர்கள். அத்தகைய மஹிமை தங்கிய தாங்கள் நான் செய்கின்ற இக்கர்மத்தினால் திருப்தி யடைந்து கோறிய பலன்களை அதிகமாய்க் கொடுத்து அருள் புரியவேண்டும் (எ - று)

(அ - கை) மேற்சென்றவைகளால் வியாவஹாரிக காலஸ்வரூபம் உபதேசிக்கப்பட்டது. இனி இவ்வனுவாகத்தில் படிக்கப்படுகின்ற பிராம்மண வாக்யங்களால் பாரமார்த்திக காலஸ்வரூபம் உபதேசிக்கப்படுகிறது.

नात्र भुवनम्। न पूषा। न पशवः। नादित्यस्संवत्सर एव प्रत्यक्षेण प्रियतमं विद्यात्। एतद्वै संवत्सरस्य प्रियतमꣳरूपम्। योऽस्य महानर्थ उत्पत्स्यमानो भवति। इदं पुण्यं कुरुष्वेति। तमाहरणं दद्यात्।

यथालक्षण ऋतुलक्षणं भुवनꣳसप्तच
इति द्वितीयोऽनुवाकः

अत्र	பாரமார்த்திக காலஸ்வரூபத்தில் (அதைப் பற்றி விசாரிக்கும் பொழுது)
भुवनम्	லோகமானது
न	இல்லை
पूषा	புஷ்டியை விளைவிக்கின்ற தேவதை
न	இல்லை
पशवः	ஜீவராசிகள்
न	இல்லை
आदित्यः	சூரியன்
न	இல்லை
(किन्तु)	ஆனால்
संवत्सरएव	க்ஷணம் முஹூர்த்தம் முதலிய அவயவங்களற்ற அகண்டமான காலஸ்வரூபந் தான்

अस्ति	(இருக்கின்றது)
प्रत्यक्षेण	(அனைவராலும் கையாளப்படுகின்ற) பிரத்யக்ஷம் என்றப் பிரமாணத்தால்
प्रियतमम्	பெரும்பாலும் அனைவராலும் விரும்பப்படுகின்ற சுவரூபத்தை (மாத்திரம்)
(सर्वो जन्तुः)	(எல்லாப் பிராணியும்)
विद्यात्	அறிந்துவிடும்
(न वस्तुतत्वम्)	(வஸ்துவின் உண்மையான ஸ்வரூபத்தையறியமாட்டாது)
एतद्वै	க்ஷணம் முஹூர்த்தம் முதலியனவே
प्रियतमम्	அனைவராலும் மிகவும் விரும்பக்கூடிய
संवत्सरस्य	காலத்தினுடைய
रूपम्	ஸ்வரூபம்
अस्य	இந்த ஜீவனுக்கு
उत्पत्स्यमानः	செய்து முடிக்கவேண்டியதாயும்
महान्	பெரிய பலத்திற்குச் சாதனமாயுமிருக்கின்ற
यः	எந்த
अर्थः	காரியம்
भवति	இருக்கின்றதோ
तम्	அந்த
आहरणम्	அனுஷ்டிக்கவேண்டிய காரியத்தை
"इदम्	"இது
पुण्यम्	நன்மைக்குச் சாதனமாயிருக்கின்றது
(तस्मात्)	(ஆகையால்)
कुरुष्व"	(இதனை)ச் செய்"
इति	என்று
दद्यात्	உபதேசஞ் செய்யவேண்டும்.

(தா-ம்) பாரமார்த்திக காலஸ்வரூபத்தைப்பற்றி விசாரிக்கப் புகுவோமாயின் அதில், **सर्वस्माद्भुवनादधि, भद्राते पूषन्निहरातिरस्तु, उभयतस्सप्तेन्द्रियाणि, एतैरादित्यमण्डलम्** என்றவைகளால் வியாவஹாரிக காலஸம்பந்தப்பட்டவைகளாய் முற்கூறிய

லோகம், பூஷா என்ற தேவதை, பிராணிகள், ஸூரியன் இவை
யிடையா. வியாவஹாரிக காலஸ்வரூபத்தில் சம்பந்தப்பட்ட
உபாதிகள் பாரமார்த்திக காலஸ்வரூபத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட
வையல்ல. பாரமார்த்திக காலஸ்வரூபம் உபாதி சம்பந்த மற்
றிருப்பதால் க்ஷணம் முஹூர்த்தம் முதலிய அவயவங்களற்று
அகண்டமாய் இருகின்றது. அவ்வித பாரமார்த்திக காலசுவ
ரூபம் பெரும்பாலும் யாவராலு மறியப்படவில்லையே யெனின்,
பெரும்பாலும் சாமான்ய ஜனங்கள் மேல்தோற்றத்திலேயே
விருப்பமுள்ளவர்களாயும், வஸ்துவின் உண்மையான நிலையை
ஆராய்ந்து பார்ப்பதில் சிரத்தை யற்றவைகளாயும், பிரத்யக்ஷம்
என்றப் பிரமாணத்தையே தாராளமாய் கையாளுகின்றவர்களாயு
மிருக்கின்றனர். பிரத்யக்ஷப் பிரமாணத்திற்கு வஸ்துவின் உண்
மையான நிலை புலப்படாது. உண்மையில்லாத நிலைதான்
புலப்படும். அதுவே மேல்தோற்ற மெனப்படும். அதிலேயே
சாமான்ய ஜனங்க ளீடுபடுகின்றனர். ஆனதுபற்றி அம்மேல்
தோற்றம் "பிரியதமம்ரூபம்" என்று இவ்விடத்தில் சொல்லப்
பட்டது. ஆகவே அனைவர்க்கும் பாரமார்த்திக வஸ்துஸ்வரூபம்
புலப்படாமைக்கு ஆராய்ச்சி செய்யாமலிருத்தலே காரணம் என
ஏற்படுகின்றது.

தத்வவிசாரஞ் செய்வதற்குப் பரிபாக மற்றவர்களிடம்
இவ்விதம் தத்வோபதேசம் செய்யக்கூடாது. வியாவஹாரிக
வஸ்துக்களைக் காண்பித்து "இதன் மேல்தோற்றத்தி லீடுபட்டு
இதனை அடையவேண்டுமென விரும்புவதால் அதற்குச் சாதன
மான இக்கர்மத்தை இக்காலத்தில் நீ செய்வாயாக" என்றே
உபதேசம் செய்யவேண்டும். அதன்படி நடந்து கோரிய பலனை
யடைந்தும் துக்கமே மேலிடுவதைத்தனது அனுபவத்தில் கண்டு
இவையெல்லாம் உபயோகமில்லையென என்று வைராக்யமடை
கிறானோ அன்றே தத்வோபதேசம் செய்யவேண்டும் (எ-று)

அடிமுதல் 7 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

இரண்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்று

மூன்றாவது அநுவாகம்

(அ-கை) வசந்தம், கிரீஷ்மம் முதலிய ருதுக்களை நடத்தி வைப்பவரும் சூரியனே என்று இவ்வனுவாகத்தா லுபதேசிக்கப் படுகின்றது.

अथ तृतीयोऽनुवाकः ।

साकंजानाꣳसप्तथमाहुरेकजम् । षडुद्यमा ऋषयो देवजा इति ।
तेषामिष्टानि विहितानि धामशः । स्थात्रे रेजन्ते विकृतानि रूपशः ॥

ऋषयः	அறிஞர்
साकंजानाम्	ஒரே இடத்திலிருந்துண்டான (சூரியகிரணங்களுள்)
सप्तथम्	ஏழாவது கிரணத்தை
एकजम्	மற்றக் கிரணங்களுண்டாவதற்கு முன்னரே தனிமையா யுண்டானதாகவும்
देवजाः	சூரியனிடமிருந் துண்டானவைகளான
षट्	மற்ற ஆறு கிரணங்களும்
उद्यमाः	உரியின் நாலாபக்கங்களிலுமுள்ள கயிறுகள் போல் எழாவது கிரணத்திற்கு உட்பட்டவைகள்
इति	எனவும்
आहुः	சொல்லுகின்றனர்
तेषाम्	அந்த ஆறு கிரணங்களுக்கும்
इष्टानि	உரித்தான
धामशः	ஸ்தானங்கள்
विहितानि	(ஈசுவரனால்) உண்டுபண்ணப்பட் டிருக்கின்றன.
(तेच)	(அந்தக் கிரணங்கள்)
स्थात्रे	உலகத்தின் க்ஷேமத்திற்காக
विकृतानि	வெவ்வேறான
रूपशः	ஸ்வபாவமுள்ளவைகளாய்

रेजन्ते பிரகாசிக்கின்றன.

(தா - ம்) சூரியனிடம் பிரதானமாய் ஏழு கிரணங்களிருக்கின்றன. அவைகளில் ஏழாவதாய்க் கணக்கிடப்படும் கிரணமே மற்றெல்லாக் கிரணங்களிலும் முதலிலுண்டானது. அக்கிரணத்தையே சூரியன் எல்லா உலகத்திற்கும் மேலான இடத்தில் எடுத்துகொள்ளுகிறார் என்று **सूर्यो मरीचिमादत्ते । सर्वस्माद्भुवनादधि** என்ற மந்திரத்தா லுபதேசிக்கப்பட்டதாய் அறியவேண்டும். அந்த ஏழாவது கிரணத்திற்கு மற்ற கிரணங்கள் உரியின் அடித்தட்டிற்கு அதன் நாலாபக்கங்களிலுமுள்ள கயிறுகள் போல் பிராதான்யமற்றதாய்ச் சேவகனைப்போ லிருக்கின்றன. அவையே வசந்தம், கிரீஷ்மம் முதலிய ருது வியவஹாரத்திற்கு உபாதியாயு மிருக்கின்றன. இந்த இந்தக் காலத்தில் இந்த இந்தக் கிரணம் பிரகாசிக்கவேண்டுமென்று ஜகத்தின் க்ஷேமத்திற்காக ஈசுவரனால் சிருஷ்டி காலத்திலேயே ஒரு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படியே சூரியன் தனது கிரணங்களை வெளியிடுகிறான். ஒருசமயத்தில் வெய்யில் அதிகமாய்க் காய்கின்றது. ஒருசமயத்தில் மழை அதிகமாய்ப் பொழிகின்றது. ஒருசமயத்தில் குளிர் அதிகமாயிருக்கின்றது. இத்தகைய சம்பவங்கள் வெவ்வேறு குணமுள்ள சூரியனுடைய ஆறு கிரணங்கள் அவ்வக் காலங்களில் பிரகாசிப்பதாலேயே உண்டாகின்றன. மரங்களின் சருகுகளை யுதிர்த்துப் புதிதாய்த் தளிர்க்கும்படிச் செய்கின்ற சூரியகிரணம் எக்காலத்தில் பிரகாசிக்கின்றதோ அக்காலத்தை வசந்தம் என்கிறோம். அதிகமாய் உஷ்ணத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய சூரிய கிரணம் எக்காலத்தில் பிரகாசிக்கின்றதோ அக்காலத்தைக் கிரீஷ்மம் என்கிறோம். இவ்விதமே மற்ற ருதுக்கள் விஷயத்திலு மறியவேண்டும். ஆகவே இவ்விதம் ருது வியவஹாரத்தை நடத்திவைப்பவனாய் சூரியனிருப்பதால் அவனை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன் (எ - று)

(அ - கை) வெவ்வேறு குணமுள்ள சூரிய கிரணங்கள் அவ்வக்காலங்களில் பிரகாசிப்பதாலேயே அதிக உஷ்ணம், அதிக மழை முதலிய காரியங்கள் உண்டாகின்றன வென்று உபதே

சித்ததை எவ்விதம் நம்புவது என்ற சந்தேஹத்தைத் தெளிவு படுத்துவதற்காகப் பொதுவில் சினேகிதனிடம் தப்பெண்ணங் கொள்வது மிகவும் தவறு என்பதை உபதேசிக்கிறார்.

को नु मर्या अमिथितः । सखा सखायमब्रवीत् ।
जहाको अस्मदीषते ॥

मर्याः	ஓ மனிதர்களே!
अमिथितः	மற்றவனால் பாதிக்கப்படாத
कः	எந்த
सखा	சினேகிதன்
सखायम्	தனது சினேகிதனை
जहाकः	(இவன் தம்மைத் திண்டாடும்படி) விடுபவன்
अस्मत्	நம்மை
ईषते	பீடிக்கிறான்
(इति)	(என்று)
अब्रवीत्	சொல்லுவான்.

(தா - ம்) எந்த மனிதனாவது நன்மையை உபதேசஞ் செய்கின்ற தனது சினேகிதனைப் பார்த்து இவன் நம்மைத் திண்டாடும்படி விடுபவன்; இவன் நமக்கு ஆபத்தைத் விளைவிப்பவன்; இவனை நம்பக்கூடாதென்று சொல்லுவானா? அவ்விதம் ஒருவன் தனது சினேகிதனிடமே அவநம்பிக்கை கொள்வானேயாகில் அது எவ்விதம் நியாய விருத்தமோ அவ்விதமே நம்மை அந்தரங்க சுஹிருத்தாகக் கருதி அரிய விஷயங்களை உபதேசிக்கின்ற சாஸ்திரங்களிடம் அவநம்பிக்கைக் கொள்ளுதலும் நியாய விருத்தமே. ஆதலால் சாஸ்திரங்கள் கூறுவதில் அவநம்பிக்கை கொள்ளக்கூடாது. (எ-று)

(அ-கை) மித்திரத் துரோஹஞ் செய்தல் முற்றிலும் நியாய விருத்தமான காரியம் என்பது வேறு சாகையிலும் படிக்கப் பட்டிருக்கிறதென்று உபதேசிக்கப்படுகிறது.

यस्तित्याज सखिविदं सखायम् । न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति ॥
यदीं शृणोत्यलकं शृणोति । न हि प्रवेद सुकृतस्य पन्थामिति ॥

यः	எவன்
सखिविदम्	தன்னைச் சிநேகிதனைக் கருதிய
सखायम्	மற்றச் சிநேகிதனை
तित्याज	விட்டு விடுகிருனே (நம்புவதில்லையோ)
तस्य	சிநேகிதத் துரோஹம் செய்த அவனுக்கு
वाच्यपि	வேதம் சாஸ்திரம் இவைகளைக் கற்பதிலும்
भागः	பாக்யமானது
नः	கிடையாது
(अयम्)	(இந்தச்சிநேகிதத்துரோஹஞ் செய்தமனிதன்
ईम्	இந்த வேத வாக்யங்களை
शृणोति	கேட்டபோதிலும்
अलकम्	நம்பிக்கை யற்றவனுகவே
शृणोति	கேட்கிருன்
सुकृतस्य	புண்யத்தினுடைய
पन्थाम्	மார்க்கத்தை
नहिप्रवेद	அறியவேமாட்டான்
इति	என்று (வேறு சாகையிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது)

(தா-ம்) எவன் உள்ளத்தில் அவநம்பிக்கை யுள்ளவனுயிருந்து தன்னைச் சிநேகிதனைக் கருதிய மற்றவனை நம்பாமல் விட்டுவிடுகிருனே அவன் எங்கும் அவநம்புதலையே கொள்வானுதலால் நன்மையை உபதேசிக்கின்றச் சாஸ்திரங்களிடத்தும் நம்புதலற்றவனுய் அவைகளைப் படிப்பதற்கே பிரவிருத்திக்க மாட்டான். ஒரு சமயம் படித்தாலும் அவைகளில் நம்பிக்கை யற்றவனுக இருப்பான். அவ்விதம் சாஸ்திரங்களிடத்து அவநம்புதலேற்படுமேயாயின் சாஸ்திரங்கள் வாயிலாகவே அறியவேண்டிய புண்யமார்க்கங்களை யறியாதவனுய் நரகத்தை யடைவான்.

ஆகவே உலகத்தில் சிநேகிதனுக இருக்கின்றவனை நம்பியே எவ்விதம் அவனது உபதேச மொழிகளைக் கேட்டு அதற்

கிணங்க நடக்கின்றோமோ அவ்விதமே मातापितृसहस्रेभ्योऽपि वत्सलतरं हि शास्त्रम् (ஆயிரம் மாதா பிதாக்களிலும் சாஸ்திரம் ஜீவர்களிடத்து அதிகப் பிரேமையுள்ளது) என்றபடி நம்மிடம் அதிகச் சிநேஹத்தால் பல அரிய விஷயங்களை உபதேசிக்கின்ற சாஸ்திரங்களை நம்பி அதற்கிணங்க நடக்கவேண்டுமென்று இரண்டு மந்திரங்களாலு முபதேசிக்கப்பட்டதா யறியவேண்டும். (எ-று)

(அ-கை) பொதுவாய் ருதுக்களின் சுவபாவம் நிரூபிக்கப் படுகின்றது.

ऋतुर्ऋतुना नुद्यमानः । विननादाभिधावः ॥
षष्टिश्च त्रिंशका वल्गाः । शुक्लकृष्णौ च षाष्टिकौ ॥

ऋतुना	ஒரு ருதுவினால்
नुद्यमानः	'வா' என்று தூண்டப்படுகின்ற:
ऋतुः	மற்ற ருதுவானது
अभिधावः	வேகமாய் ஓடிவந்துகொண்டு
विननाद्	சத்தம் போடுகின்றது
तेषु	அந்த ருதுக்களில்
षष्टिः	அறுபது எண்ணுள்ள
त्रिंशकाः	முப்பது முஹூர்த்தமுள்ள பகல் இரவுகளுடைய
वल्गाः	சமூஹம் (இருக்கின்றது)
षाष्टिकौ	சமமாய் இருக்கும்படி இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்ட அறுபது நாட்களின் பாகங்கள்
शुक्लकृष्णौच	வெளுப்பு கருப்பு நிறமுள்ளவைகளாக (இருக்கின்றன)

(தா-ம்) வஸந்தம் என்ற ருது சென்றவுடன் கிரீஷ்மம் என்ற ருது வந்து விடுகின்றது. மத்தியில் கொஞ்சமும் அவகாசம் ஏற்படுவதில்லை. இவ்விதம் வருவதைக்கொண்டு முன்னிருக்கின்ற ருது தான் செல்லும் பொழுது பின்னிருக்கின்ற ருதுவை இழுத்துத் தனது ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபிப்பதாய் இங்கு

உபதேசிக்கப்படுகிறது. அந்தந்த ருதுக்களில் நிகழக்கூடிய கார்யங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகவே ஏற்படுவதால் அதனை அநுஸரித்து ருது ஓடிவருகின்றதென்று உபதேசிக்கப்படுகிறது. வஸந்தம் முதலிய ருதுக்களில் பிராணிகள் வெவ்வேறு விதமாய் வியவஹரிப்பார்களென்பதை இனி சொல்லப்போகிறோம். அவ்வார்த்தைகள் ருதுக்களால் செய்யப்பட்ட சத்தமாக உபதேசிக்கப்படுகின்றன. முஹூர்த்தம் என்பது இரண்டு நாழிகைகள். ஒரு தினத்தில் 30 முஹூர்த்தங்கள் அடங்கியிருப்பதால் ஒருதினம் த்ரிம்சகம் எனப்படுகின்றது. அத்தகைய 60 தினங்கள் கொண்ட காலம் "ஒரு ருது" எனப்படும். ஶுக்லபக்ஷத்தில் சந்திரன் பிரகாசிப்பதால் அப்பதினைந்து தினங்களும் வெளுப்பு நிறமுள்ளவைகளாகவும், கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் சந்திரிகை இல்லாததால் அப்பதினைந்து தினங்களும் கருப்பு நிறமுள்ளவைகளாகவும் இருப்பதாலும், அவ்வித ஶுக்ல பக்ஷம் இரண்டும், கிருஷ்ண பக்ஷம் இரண்டும் ஒரு ருதுவில் அடங்கியிருப்பதாலும் ஒவ்வொரு ருதுக்களின் சமமான இரண்டு பாகங்களில் ஒருபாகம் வெளுப்பு நிறமுள்ளதாகவும், மற்றபாகம் கருப்பு நிறமுள்ளதாகவுமிருப்பதாய் உபதேசிக்கப்படுவதாக அறியவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) இனி வஸந்தம் முதலிய ருதுக்கள் தனித்தனியே வர்ணிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் முதலில் வஸந்த ருது வர்ணிக்கப்படுகிறது—

सारागवस्त्रैर्जरदक्षः । वसन्तो वसुभिस्सह ॥
संवत्सरस्य सवितुः । प्रैषकृत्प्रथमः स्मृतः ॥

वसन्तः	வஸந்தம் என்ற ருது
सारागवस्त्रैः	முற்றிலும் சிவப்பு முதலிய நிறமுள்ள வஸ்திரங்களோடு கூடின
वसुभिः	பிரஜைகளின் சுக வாழ்க்கைக்குச் சாதனமான "வஸு" என்ற தேவதைகளோடு
सह	கூடினதாயும்

जरदक्ष:	ஜலத்தைச் சுத்தி செய்வதில் ஸாமர்த்யமுள்ள தாயும்
सवितु:	ருதுக்களைத் தூண்டுகின்ற
संवत्सरस्य	ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலத்துக்கு அபிமானியான ஸூரியனுடைய
प्रैषकृत्	ஆக்ஞையைச் செய்கின்றதாயும்
प्रथम:	ருதுக்களுள் முதலாவதாயும், அல்லது சிறந்த தாயும்
स्मृत:	அறிஞர்களால் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(தா—ம்) ஸூரியன் எல்லா ருதுக்களுக்கும் யஜமானனாயிருக் கிறார். அவரது ஆக்ஞையை எல்லா ருதுக்களும் சிரமேற்கொண்டு அதன்படி நடக்கின்றன. அவைகளுள் முதலாவதாயிருப்பது "வஸந்தம்" என்ற ருது. அக்காலத்தில் மழைக்காலத்திலிருப் பதுபோல் ஜலம் கலக்கமாயிராமல் தெளிந்திருக்கின்றது. ஸ்திரீ புருஷர்களுக்கு அதிகமாய் ஶ்ருங்காரத்தை அக்காலம் விருத்தி செய்யுமாதலால் அவர்கள் கிரீடைகளைச் செய்யும்போழுது அக்ரீ டைக்கு எவ்வித விக்கினமும் நேராமலிருப்பதற்காகவும், ஒருவருக் கொருவரிடம் பற்றுதல் விருத்தியடைவதற்காகவும், மஞ்சள், சிவப்பு முதலிய வர்ணங்களுள்ள வஸ்திரங்களால் "வஸு" என்ற தேவ தைகளை அலங்காரம் செய்து பூஜை செய்கின்றனர். (எ—று)

अमूनादयतेत्यन्यान्। (२)अमूंश्च परिरक्षत: ॥
एता वाच: प्रयुज्यन्ते। यत्रैतदुपदृश्यते ॥

अमून्	இந்த பந்துக்களை
आदयत	சாப்பிடும்படி செய்யுங்கள் (அதாவது:—இவர்க ளுக்கு போஜனம் செய்வியுங்கள்)
अमूंश्च	தேசாந்தரமிருந்து வந்தவர்களையும்
परिरक्षत:	(வேண்டிய பொருளைக்கொடுத்து) காப்பாற் றுங்கள்
(इति) एता वाच:	என்ற இந்த வார்த்தைகள்
(गृहस्वामिभि:	வீட்டுக்கு யஜமானர்களால்)

अन्यान्	மற்றவர்களை (ஸேவகர்களை) க் குறித்து
प्रयुज्यन्ते	(அதிகமாய்) சொல்லப்படுகின்றன.
एतत्	முற்கூறிய இந்த வார்த்தையானது
यत्र	எந்த ருதுவில்
उपदृश्यते	காணப்படுகிறதோ
(सः	அது
वसन्तः	வஸந்தம் எனப்படும்.)

(தா—ம்) வஸந்த ருதுவில் யாகம், உபநயனம், கல்யாணம் முதலிய மங்கள காரியங்களைப் பெரும்பாலும் ஜனங்கள் நடத்துவதால் அச்சமயம் தங்கள் கிருஹத்துக்கு வந்த பந்துக்களுக்குத் தகுந்தபடி மரியாதையுடன் போஜனம் முதலியவற்றை நடத்தி வைக்கும்படியும், தேசாந்தரத்திலிருந்து வந்த வழிப்போக்கர்களுக்குப் போஜனுதிகளைச் செய்வித்து வேண்டுவனவற்றைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றும்படியும் தமது வேலைக்காரர்களைத் தூண்டுகின்றனர். இதுபோன்ற வார்த்தைகள் பெரும்பாலும் வஸந்த ருதுவில் எங்கும் கேட்கப்படும். (எ—று)

एतदेव विजानीयात् । प्रमाणं कालपर्यये ॥
विशेषणं तु वक्ष्यामः । ऋतूनां तन्निबोधत ॥

एतदेव	சென்ற இரண்டு மந்திரங்களாலுபதேசிக்கப் பட்ட வஸந்த ருதுவின் அஸாதாரண குணத்தையே
कालपर्यये	கிரீஷ்மம் முதலிய ருதுக்களின் வேற்றுமையில்
प्रमाणम्	பிரமாணமாக
विजानीयात्	அறியவேண்டும்
ऋतूनाम्	கிரீஷ்மம் முதலிய ருதுக்களுடைய
विशेषणं तु	மற்றவைகளுக்கில்லாத குணத்தையோவெனில்
वक्ष्यामः	சொல்லப்போகிறோம்
तत्	அதை
निबोधत	அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

(தா—ம்) "வஸந்தம் என்ற ருது முற்கூறிய பிரகாரம் எவ் விதம் அஸாதாரண (மற்றவைகளுக்கில்லாத) குணமுள்ளதாயிருக் கின்றதோ அவ்விதமே மற்ற ருதுக்களும் அஸாதாரண குணமுள் ளனவாயிருக்கவேண்டும்" என்று ஊஹித்தறியவும். * இவ்விதம் பொதுவாய் ருதுக்களுக்கு அஸாதாரண குணங்களிருக்கவேண்டு மென்று ஸித்தித்தவுடன் அவ்வஸாதாரண குணங்கள் எவை எவை என்பதை இனிச்சொல்லுவாம். அதைச் சாவதானமாய்க் கேட்பீர் களாக. (எ—று)

(அ—கை) கிரீஷ்மருது வர்ணிக்கப்படுகிறது—

शुक्लवासा रुद्रगणः। ग्रीष्मेणावर्तते सह॥
निदहन् पृथिवीꣳसर्वाम्। (३)ज्योतिषाऽप्रतिख्येन सः॥

रुद्रगणः	பதினொரு ருத்திரர்களுடைய கூட்டமானது
शुक्लवासाः	வெளுத்த வஸ்திரத்துடன் கூடியதாய்
ग्रीष्मेण सह	கிரீஷ்மம் என்ற வியவஹாரத்துக்குக் காரண மான ஸூரிய கிரணத்துடன்
आवर्तते	வஸிக்கின்றது.
सः	அந்த ருத்திரகணம்
अप्रतिख्येन	ஒப்பற்ற
ज्योतिषा	தேஜஸ்ஸினால்
सर्वाम्	ஸமஸ்தமான
पृथिवीम्	பூமியை
निदहन्	பொசுக்கிக்கொண்டு (அதிக தாபத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு)
(वर्तते)	(இருக்கின்றது.)

---

* "एतद्दृष्टान्तेनानुमातुं शक्यत्वात्—विमता ग्रीष्माद्यृतवः असाधारणस्वभावो-पेताः। ऋतुत्वात्। वसन्तवदित्यनुमानम्" इति अत्र सायणभाष्यम्॥

(தா—ம்) கிரீஷ்ம ருது என்று சொல்லப்படும் ஆனி ஆடி இவ்விரண்டு மாதங்களில் வெய்யில் மிகவும் பிரகாசமுள்ளதாயும் சூடுள்ளதாயும் காய்கின்றதென்பதை யாவருமறிவர். அக்காலங்களில் வெளுப்பு வஸ்திரம் தரித்த பதினொரு ருத்திர கணங்கள் ஸூரியனுடன் ஸஞ்சரிக்கின்றன. ஆனதுபற்றியே வெய்யில் கொடுமையாகவும் வெளுப்பு நிறமுள்ளதாகவுமிருக்கின்றது. (எ—று)

குறிப்பு —இம்மந்திரத்தால் கிரீஷ்ம ருதுவில் ஸூரியனுடன் வெளுப்பு வஸ்திரம் தரித்த ருத்திர கணங்கள் ஸஞ்சரிக்கின்றன என்று உபதேசிக்கப்படுவதுபோல் இனிவரும் மந்திரங்களாலும் அந்தந்த ருதுக்களில் அந்தந்த தேவதைகள் வெவ்வேறான வேஷத்துடன் ஸஞ்சரிக்கின்றனர் என்று உபதேசிக்கப்படுகின்றது. அவைகளாலுபதேசிக்கப்பட்ட பிரகாரமே அந்தந்த ருதுக்களில் அந்தந்த தேவதைகள் அவரவர்க்குரிய வேஷத்தோடு ஸூரியனுடன் ஸஞ்சரிப்பதாய் த்யானிக்கவேண்டும்.

(அ—கை) இனி வர்ஷ ருது வர்ணிக்கப்படுகிறது—

विश्वरूपाणि वासाꣳसि । आदित्यानां निबोधत ॥
संवत्सरीणं कर्मफलम् । वर्षाभिर्ददताꣳसह ॥

संवत्सरीणम्	ஒரு வருஷம் முழுவதும் அனுபவிக்கப் போதுமான
कर्मफलम्	பயிரிடுவது முதலிய தொழில்களின் பலன்களை
वर्षाभिस्सह	"வர்ஷருது" என்ற வியவஹாரத்திற்குக் காரணமான ஸூரிய கிரணத்துடன்
(अवस्थाय)	(இருந்துகொண்டு)
ददताम्	கொடுக்கின்ற
आदित्यानाम्	தேவர்களுள் ஒரு வகுப்பார்களான "ஆதித்யாள்" என்றவர்களுடைய
वासाꣳसि	வஸ்திரங்களை

विश्वरूपाणि	பல வர்ணங்களுள்ளவைகளாக
निबोधत	அறியுங்கள்.

(தா—ம்) வர்ஷ ருதுவில் கிருஷி (பயிரிடுவது) முதலிய காரியங்களை ஒழுங்காய் நடத்துபவர்கள் அதன் பலனாகிய நெல் முதலியவற்றை அருவடைக்காலத்திலடைந்து மறு வருஷம் பயிரிட்டு நெல் விளையும் வரையில் அவைகளை உண்டு ஸுகமனுபவிக்கின்றனர். அவ்விதம் அவர்கள் பயிரிடுவதற்கு வர்ஷ ருதுவில் வேண்டியவளவு மழை பொழியவேண்டும். இவ்விதம் கிருஷி செய்வதற்கு இன்றியமையாச்சாதனமான மழையை "ஆதித்யாள்" என்ற தேவர்கள் ஸூரியனோடு ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு பொழிகின்றனர். ஆனது பற்றி "ஆதித்யாள்" என்ற தேவர்களே கிருஷிபலத்தைக் கொடுக்கின்றனர் என்று இங்கு வர்ணிக்கப்படுகிறது. அவ்வாதித்யர்கள் பல வர்ணமுள்ள வஸ்திரங்களைத் தரித்திருக்கின்றனர் (எ—று)

अदुःखो दुःखचक्षुरिव। *तद्मा पीत इव दृश्यते ॥
शीतेनाव्यथयन्निव। रुरुदक्ष इव दृश्यते ॥

(अयम्)	(இந்த வர்ஷ ருது)
अदुःखः	உண்மையில் துக்கமற்றதாயினும்
दुःखचक्षुरिव	துக்கத்தையனுபவிக்கின்ற கண்களையுடையது போல்
दृश्यते	காணப்படுகின்றது
तद्मा	அவ்விதமே
पीत इव	மஞ்சள் காமாலை ரோகமுள்ளதுபோல்
दृश्यते	காணப்படுகின்றது.
शीतेन	குளிர்ச்சியான காற்று முதலியவற்றால்
अव्यथयन्निव	அதிக கஷ்டத்தைக் கொடுக்காததாகவே
दृश्यते	காணப்படுகின்றது.
रुरुदक्ष इव	மான்களைப் போஷிப்பதில் ஸாமர்த்யமுள்ளது போல்
दृश्यते	காணப்படுகின்றது.

* तथापीत इव दृश्यते इति भाष्यसंमतः पाठः ॥

(தா—ம்) கிரீஷ்ம ருதுவில் அதிகமாய் வெய்யில் காய்ந்த பிறகு வர்ஷ ருதுவில் மழைபொழிய ஆரம்பித்தவுடன் உஷ்ணம் மேலிட்டு அதனுலுண்டாகின்ற காமாலை முதலிய கண் வியாதிகளால் பிராணிகள் வருந்துகின்றன. அவ்விதம் பிராணிகள் வருந்துவதைக் கொண்டு வர்ஷ ருதுவே நேரில் வருந்துவதாக இங்கு உபதேசிக்கப்படுகிறது. கலியாணத்திற்கு வந்தவர்கள் அழுவார்களேயாகில் கலியாணம் அழுகிறதென்று நாம் வியவஹரிப்பதுபோல இதையும் அறியவேண்டும். மஞ்சட் காமாலை என்ற ரோகம் பிராணிகளுக்குப் பெரும்பாலும் வருஷ ருதுவிலுண்டாவதுபற்றி வருஷ ருதுவே மஞ்சள் காமாலை என்ற ரோகமுள்ளதுபோல் காணப்படுவதாய் வர்ணிக்கப்படுகிறது. குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கின்ற சாரல் சாற்று முதலியவற்ருல் பனிக்காலத்தில் போல் பிராணிகளுக்கு அதிகக் கஷ்டமுண்டாவதில்லை. இவ்விஷயம் யாவருக்குமனுபவத்திலிருக்கக் கூடியது. வருஷ ருதுவில் மிகுந்த மழையினுல் மலை, காடு முதலிய விடங்களில் புல் முதலிய உணவுபொருள்கள் விருத்தியடைவதால் அவைகளை மேய்ந்து மான்கள் சரீர புஷ்டியுடன் ஸந்தோஷமடைகின்றன. இத்தகைய வருஷ ருதுவுக்கு ஸூரியன் நாயகனுக இருக்கிருர். (எ—று)

ह्लादयते ज्वलतश्चैव । शाम्यतश्चास्य चक्षुषी ॥
यावै प्रजा भ्रꣳश्यन्ते । संवत्सरात्ता भ्रꣳश्यन्ते ॥

(अयम्).	(இந்த வருஷ ருது)
ह्लादयते	எல்லாப் பிராணிகளையும் ஸந்தோஷப்படுத்துகின்றது.
या:	எந்த
प्रजा:	ஜனங்கள்
भ्रꣳश्यन्ते	விதைவிதைக்காமல் அந்த ருதுவிலிருந்து நழுவி விடுகிருர்களோ
ता:	அந்த ஜனங்கள்
संवत्सरात्	அவ்வருஷத்திலிருந்து

भ्रंशयन्ते वै	நிஸ்சயமாய் நழுவினவர்களாயாகின்றனர்.
अस्य	இத்தகைய வருஷ ருதுவினுடைய
चक्षुषी	கண்கள்
ज्वलतश्चैव	நிஸ்சயமாய் பயிர் முதலிய எல்லாப் பொருள்களையும் காந்தியுள்ளனவாகச் செய்கின்றன.
शाम्यतश्च	வெய்யிலாலுண்டான தாபத்தைப் போக்குகின்றன.

(தா—ம்) வர்ஷருது போதுமான மழையைப்பொழிந்து "இவ்வருஷம் பயிரிடுவதற்குப் போதியவளவு மழை பொழிந்துவிட்டது. காடாரம்பங்கள் செழித்துவிடும். சுபிக்ஷமுண்டாகும்" என்று சொல்லிக்கொண்டு அனைவரும் ஸந்தோஷமடையும்படி செய்கின்றது. எவர்கள் வர்ஷ ருதுவில் விதை விதைக்காமல் சோம்பேறிகளாய் அக்காலத்தை நழுவவிடுகிறார்களோ அவர்கள் அவ்வருஷம் முழுவதையும் இழந்தவர்களாயாகின்றனர். அவர்கள் மறுவருஷம் வர்ஷ ருதுவில் விதைவிதைத்து அன்னம் கிடைக்கும் வரையில் புஜிக்க உணவில்லாமல் கஷ்டப்படுவார்கள். பிராணிகளுக்கு உணவுப் பொருள் பிரதானமும் அவஸ்யமுமானது. அது வர்ஷ ருதுவினால் கிடைக்கவேண்டியிருக்கின்றது. மேலும் ஷை ருதுவில் செடிகொடிகளும், பிராணிகளும் க்ரீஷ்மருதுவிலுண்டான தாபம் விலகி ஸந்தோஷமடைகின்றன. இவ்வித ஸம்பவங்கள் ஷை ருதுவில் நேருவதிலிருந்து வருஷ ருதுவை ஒரு புருஷனாகப் பாவித்து அவனது பார்வையின் மஹிமையால் அவைகள் உண்டாகின்றன என்று வர்ணிக்கப்படுவதாக அறியவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) இனி ப்ராம்ஹண வாக்கியங்கள் படிக்கப்படுகின்றன—

याः प्रतितिष्ठन्ति । संवत्सरे ताः
प्रतितिष्ठन्ति । वर्षाभ्य इत्यर्थः ।(४)
शृणोत्यन्यान्सर्वामेव षट् च ।

इति तृतीयोऽनुवाकः ॥ ३ ॥

याः	எந்த ஜனங்கள்
प्रतितिष्ठन्ति	வருஷ ருதுவில் அநுஷ்டிக்கவேண்டிய விதை விதைப்பது முதலிய காரியங்களை ஒழுங்காய்ச் செய்கின்றனரோ
ताः	அந்த ஜனங்கள்
संवत्सरे	அவ்வருஷம் முடிய
प्रति तिष्ठन्ति	சுகமாய் வாழ்கின்றனர்
वर्षाभ्यः इति	या वै प्रजाः भ्रंश्यन्ते என்றவிடத்தில் "வர்ஷ ருதுவிலிருந்து" என்று பொருளைக் கொடுக்கக் கூடிய பதமில்லாவிடினும் "வர்ஷ ருதுவிலிருந்து" என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டு
अर्थः	பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

(தா—ப்) வர்ஷருதுவில் விதை விதைப்பது முதலிய காரியங்களை முறையே செய்துகொண்டு எவர்கள் வஸிக்கின்றனரோ அவர்கள் அறுவடைக்காலத்தில் போதியவளவு உணவு பொருள்களை யடைந்து மறுவருஷம் பலன்கிடைக்கும் வரையில் சுகமாய் வாழ்கின்றனர். அவ்விதம் செய்யாதவர் உணவுக்கு வழியில்லாமல் திண்டாடுவர். ஸூரியன் இத்தகைய வர்ஷருதுவை நடத்தி வைக்கிறார். (எ—று)

அடிமுதல் 11 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

மூன்றாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

நான்காவது அனுவாகம்.

(த—கை) சரத் என்ற ருது வர்ணிக்கப்படுகிறது—

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव । विप्रसन्ने कनीनिके ॥
आङ्क्तेचाद्गणं नास्ति । ऋभूणां तन्निबोधत ॥

अक्षिदुःखोत्थितस्य	கண் வியாதியினின்றும் விலகின பிராணியினுடைய
कनीनिके	கருவிழிகள்

एव	எவ்விதம்
विप्रसन्ने	மிகவும் தெளிவாக
(भवेताम्)	(இருக்குமோ)
(तथा)	(அவ்விதம்)
(सर्वम्)	(எல்லா உலகமும்)
(विप्रसन्नम्)	(மிகவும் தெளிவுள்ளதாக இருக்கின்றது.)
आङ्क्ते च	ஜனங்கள் மையிட்டுக் கொள்ளுகின்றனர்.
अञ्जनम्	பார்வையைத்தடுக்கின்ற கண்ணீர் முதலியவை களின் கூட்டம்
नास्ति	கிடையாது.
तत्	இஃதெல்லாம்
ऋभूणाम्	சரத்ருதுவின் அதிபர்களான "ருபு" என்ற தேவர்களுடைய
(सामर्थ्यजातमिति	சக்தியாலேற்பட்டதென்று)
निबोधत	அறியுங்கள்.

(தா—ம்) வர்ஷருதுவில் ஆகாசமெல்லாம் மேகங்களால் சூழப் பட்டிருந்தது. திக்குகளெல்லாம் கலங்கி இருந்தன. பூமிகளெல் லாம் சேருள்ளதாய்க் கொண்டு நடப்பவர்க்குக் கஷ்டத்தை விளை வித்தன. கண்வியாதியுள்ளவர்களின் கருவிழிகள் எவ்விதம் ஆபா சத்தில் மூழ்கிக்கிடக்குமோ அவ்விதம் லோகம் முழுதும் ஆபா சத்தில் மூழ்கிக் கிடப்பதுபோல் காணப்பட்டது. ஒருவனுக் குக் கண்வியாதி வந்து நீங்கினபிறகு அவனது கண்கள் எவ்விதம் மிகவும் தெளிவாய்க் காணப்படுமோ அவ்விதம் சரத்ருதுவில் லோகம் தெளிவடைந்து விளங்குவதாய்க் காணப்படுகிறது. வர்ஷ ருதுவில் உண்டாகின்ற சண்வியாதி சரத்ருதுவில் நீங்கிவிடுவ தால் பொருள்களை உற்று நோக்கமுடியாமல் தடுத்துவந்த கண்ணீர் முதலியவற்றால் பிராணிகள் துன்பமடைவதில்லை. மேலும் கண் களை மைமுதலியவற்றால் அலங்கரித்துக் கொள்ளுகின்றனர். இஃ தெல்லாம் சரத்ருதுவில் சூரியனுடன் சஞ்சரிக்கின்ற "ருபு" என்ற தேவர்களின் பிரபாவத்தா லுண்டாயிற்றென்று அறிய வேண்டும். (எ—று)

कनकाभानि वासांसि । अहतानि निबोधत ॥
अन्नमश्नीत मृज्मीत । अहं वो जीवनप्रदः ॥

(तेषां ऋभूणाम्)	(சரத்ருதுவில் ஸூரியனுடன் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த "ருபு" என்ற தேவர்களுடைய)
वासांसि	வஸ்திரங்களை
कनकाभानि	தங்கத்தின் நிறமுள்ளவைகளாகவும்
अहतानि	புதியவைகளாகவும்
निबोधत	அறியுங்கள்.
अन्नम्	அன்னத்தை
अश्नीत	சாப்பிடுங்கள்.
मृज्मीत	சுத்தி செய்து கொள்ளுங்கள்
अहम्	நான்
वः	உங்களுக்கு
जीवनप्रदः	நல்லவுணவுடன் கூடிய ஜீவனத்தைக் கொடுக்கிறவனாக
(भवामि)	(ஆகிறேன்)

एता वाचः प्रयुज्यन्ते । शरद्यत्रोपदृश्यते ॥ १ ॥

यत्र	எக்காலத்தில்
शरत्	சரத்ருது
उपदृश्यते	காணப்படுகிறதோ
एता वाचः	(அக்காலத்தில்) இந்த வார்த்தைகள்
प्रयुज्यन्ते	பெரும்பாலும் பிராணிகளால் சொல்லப்படுகின்றன.

(தா—ம்) சரத்ருதுவில் ஸூரியனுடன் ஸஞ்சரிக்கின்ற "ருபு" என்ற தேவர்கள் தங்கத்தின் நிறமுள்ள புதிய வஸ்திரத்தைத் தரித்திருக்கின்றனர். அதிகமாய் ஆகாரத்தை உட்கொள்ளுவதால் பெரும்பாலும் வர்ஷருதுவில் கெடுதல் உண்டாவதுபோல் இந்த ருதுவில் ஏற்படுவதில்லை. மேலும், உணவுபொருள்களும் எங்கும் அதிகமாய்க் கிடைக்கின்றன. ஆனதுபற்றி "கைகால்களைச்

சுத்திசெய்து கொள்ளுங்கள், திருப்தி ஏற்படும் வரையில் அன்னத்தைச் சாப்பிடுங்கள்" என்று ஜனங்கள் அதிதிகளையும், பந்துக்களையும் பார்த்துச் சொல்லுகின்றனர். (எ—று)

(அ—கை) இனி ஹேமந்த ருது வர்ணிக்கப்படுகிறது—

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नन्त इव। वातवन्तो मरुद्गणाः॥

मरुद्गणाः: "மருத்" என்ற தேவர்களின் கூட்டங்கள்
वातवन्तः: கொடூரமான பனிக்காற்றையுடையவைகளாய்
अभिधून्वन्तः इव: ஸகல பிராணிகளையும் நடுங்கும்படி செய்கின்றவைகள் போலும்
अभिघ्नन्त इव (भवन्ति): நேரில் நின்று ஹிம்ஸிப்பவைகள் போலும் (இருக்கின்றன.)

(தா—ம்) ஹேமந்தருதுவில் கொடூரமான பனிக்காற்று வீசுகின்றது. அதனால் பிராணிகளின் கைகால் முதலிய அவயவங்கள் அசைகின்றன. பனியினால் உபத்திரவமும் உண்டாகின்றது. இத்தகைய சம்பவங்கள் இந்தருதுவில் நேருவதால் இந்தருதுவின் அபிமானிதேவதைகளான "மருத்" என்ற தேவர்கள் பனிக்காற்று கிற அம்பை எய்து பிராணிகளை நடுங்கும்படி செய்கின்றவர்கள் போலும், ஹிம்ஸிக்கின்றவர்கள் போலும் இருக்கின்றனர் என்று வர்ணிக்கப்படுகின்றது. (எ—று)

अमुतो जेतुमिषुमुखमिव। सन्नद्धास्सह ददृशे ह॥
अपध्वस्तैर्वस्तिवर्णैरिव। विशिखासः कपर्दिनः॥

विशिखासः: பலவித குடுமியுள்ளவர்களும், அல்லது தலையில் மயிரில்லாதவர்களும்
कपर्दिनः: தலையில் செடையுள்ளவர்களுமான ஜனங்கள்
अमुतः: வாயு லோகத்திலிருந்து
(प्रेरितम्): (விடப்பட்ட)
इषुमुखम्: அம்பின் நுனியை

जेतुमिव	தமது சரீரத்தில் படாமல் தடுத்துக்கொள்வதற்குப்போல
अपध्वस्तैः	அழுக்கடைந்த
वस्तिवर्णैरिव	ஆட்டின் நிறத்துக்கொப்பான நிறமுள்ள சட்டைகளால்
सन्नद्धाः	கவசம் பூண்டவர்களாய்
सह	கூட்டமாக
ददृशेह	காணப்படுகின்றனர்.

(தா—ம்) ஹேமந்தருதுவில் மிகவும் குளிர்ச்சியான காற்று வீசுகின்றது சத்துருவினால் வில்லில் தொடுத்து விடப்பட்ட அம்பானது சரீரத்தில் பாய்ந்து எவ்விதம் ஹிம்சையை விளைவிக்குமோ அவ்விதம் அப்பனிக்காற்று பிராணிகளைக் கஷ்டப்படுத்துகின்றது. அக்காலத்தில் ஜனங்கள் வெளுப்பாயும் மெல்லியதாயுமிருக்கின்ற வஸ்திரங்களைப் போற்றிக் கொள்வதால் குளிர்ச்சி நிவிருத்தியாகாதானது பற்றி ஜலம் பட்டபோதிலும் சீக்கிரமாய் நனையாததாயும், கெட்டியாயும், அழுக்கடைந்ததாயுமுள்ள சட்டை தலைப்பாகை முதலியவற்றை அணிந்து கொண்டும், உஷ்ணத்திற்காக ஒருவர்மேல் ஒருவர் இடித்துக் கொண்டும் வஸிக்கின்றனர். இவ்வித மிருப்பது, சத்துருவினால் விடப்பட்ட குளிர் காற்றாகிற அம்பைத் தடுத்துக்கொண்டு அப்பாணத்தை விட்டவனுடன் சண்டை போடுவதற்குத் தயாராக இருப்பதற் கொப்பாக இருக்கின்றது என்று வர்ணிக்கப்படுகிறது. (எ—று)

अक्रुद्धस्य योत्स्यमानस्य । क्रुद्धस्येव लोहिनी ॥
हेमतश्चक्षुषी विद्यात् । अक्ष्णयोः क्षिपणोरिव ॥ २ ॥

अक्रुद्धस्य	உண்மையில் கோபமற்ற
हेमतः	ஹேமந்தருதுவினுடைய (அக்காலத்திய பிராணிகளுடைய)
चक्षुषी	கண்களை

योत्स्यमानस्य	சண்டைபோடுவதற்குத்தயாராகயிருப்பவனும்
क्रुद्धस्य	கோபமடைந்தவனும்
अक्ष्णयोः	கண்களை
क्षिपणोः	சுழட்டுகிறவனுமிருக்கிற மனிதனுடைய
(चक्षुषी इव	கண்களைப்போல)
लोहिनी	சிவப்பு நிறமுள்ளவைகளாக
विद्यात्	அறியவேண்டும்.

(தா—ப்) ஹேமந்த ருதுவில் மிகுந்த பனியினால் பிராணிகளுடைய கண்கள் சிவந்திருக்கின்றன. கருவிழிகள் அங்குமிங்கும் அலைகின்றன. இவ்வித மிருப்பதால், சத்ருவினுடன் சண்டை செய்யத் தயாராக இருக்கின்ற புருஷன் சிவந்த கண்களையுடையவனாகவும், சேவகர்களைக் கண்ஜாடையால் தூண்டுகிறவனாகவும் எவ்வித மிருப்பானோ அவ்விதம் எல்லாப் பிராணிகளு மிருக்கின்றனபோலக் காணப்படுவதாய் இங்கு வர்ணிக்கப் படுகிறது.

(அ—ரை) இனி சிசிரம் என்ற ருது வர்ணிக்கப்படுகிறது—

दुर्भिक्षं देवलोकेषु । मनूनामुदकं गृहे ॥
एता वाचः प्रवदन्तीः । वैद्युतो यान्ति शैशिरीः ॥

देवलोकेषु	ஆகாசத்தில்
उदकम्	ஜலம்
दुर्भिक्षम्	யாசித்தாலும் கிடைக்கக் கூடாததாக இருக்கிறது.
मनूनाम्	மனிதர்களுடைய
गृहे	வீட்டில்
उदकम्	(கொஞ்சம்) ஜலமிருக்கின்றது.
एताः	இந்த
वाचः	வார்த்தைகளை
प्रवदन्तीः	சொல்லுகின்றவர்களாயும்

शैशिरीः சிசிரருதுவிலிருக்கின்றவர்களாயுமுள்ள (ஜனங்கள்)
वैद्युतः தாபத்தை அடைந்தவர்களாய்க் கொண்டு
यान्ति செல்லுகின்றனர்.

(தா-ம்) சிசிர ருதுவில் வழிநடந்து செல்லும் ஜனங்கள் மிகுந்த தாபத்தை யடைந்தவர்களாய், "வர்ஷ ருதுவில் எந்த ஆகாசம் கேட்காமலிருக்கும் பொழுதே அதிகமாய் மழையைப் பொழிந்து ஜனங்களைச் சுகப்படுத்தினரோ அவ்வாகாசத்தில் யாசித்தாலும் எள்ளளவுகூட ஜலம் கிடைப்பதில்லை. தீர்த்த மருந்த வேண்டுமாயின் கிணறுள்ள வீடுகளுக்குச் சென்று தீர்த்தத்தை யாசிக்கவேண்டும். வழிகளில் குளம் குட்டைகளெல்லாம் வரண்டு கிடக்கின்றன" என்று சொல்லிக்கொண்டு செல்லுகின்றனர். (எ-று)

(அ-கை) இனி ப்ராம்மண வாக்யங்கள் படிக்கப்படுகின்றன—

ता अग्निः पवमाना अन्वैक्षत। इह जीविकामपरिपश्यन्। तस्यैषा भवति॥

अग्निः அக்னியானவர்
इह இந்த லோகத்தில்
जीविकाम् ஜீவிப்பதற்குச் சாதனமான ஜலத்தை
अपरिपश्यन् (தானும் நேரில்) பார்க்காமல்
पवमानाः ஜலமில்லாமையை வெளியிடுகின்ற
ताः அந்த ஜனங்களை
अन्वैक्षत அனுசரித்து ஆலோசனை செய்தார். பிறகு "மருத்" என்ற தேவர்களைப் ப்ரார்த்தித்தார்
तस्य அந்த அக்னியின் ப்ரார்த்தனையை
एषा இந்த ருக்கானது
(प्रतिपादिका) (வெளியிடுவதாக)
भवति இருக்கின்றது.

(தா—ம்) சிசிர ருதுவில் பூமியில் ஜலமெல்லாம் வற்றிப் போன ஸந்தர்ப்பத்தில் அக்னியானவர் "ஜனங்களோ ஓரிடத்திலும் ஜலம் கிடைப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பிராணிகள் ஜீவிப்பதற்கு முக்கிய ஸாதனமான ஜலத்தை நாமும் பூலோகத்தில் ஓரிடத்திலும் காணவில்லை. இவ்வித மிருக்குமாயின் பிராணிகளுக்கு எவ்வித கஷ்டமுண்டாகுமோ தெரியவில்லை" என்று கவலைப்பட்டு "மருத்" என்ற தேவர்களைப் பிரார்த்தித்தார். அவர் பிரார்த்தனை செய்த மாதிரியை ஒரு ருக்கும் வெளியிடுகின்றது. (எ—று)

(அ—கை) எந்த ருக் அக்னியின் பிரார்த்தனையை வெளியிடுகின்றதோ அந்த ருக் படிக்கப்படுகிறது—

इहेहवस्स्वतपसः । मरुतस्सूर्यत्वचः ॥
शर्म सप्रथा आवृणे ॥(३)

दृश्यत इवावृणे ॥

इति चतुर्थोऽनुवाकः ॥ ४ ॥

स्वतपसः	தமக்கு உட்பட்ட தாபத்தை (வெப்பத்தை) யுடையவர்களும்
सूर्यत्वचः	ஸூரியனுக்குச் சமானமான காந்தியையுடையவர்களுமான
मरुतः	ஓ மருத் என்ற தேவர்களே!
वः	தங்களிடமிருந்து
शर्म	சுகத்திற்குக் காரணமான ஜலத்தை
इहेह	இந்த இந்த விடங்களில்
सप्रथा	அதிகமாக (வர்ஷிக்கும்படி)
आवृणे	பிரார்த்திக்கிறேன.

(தா—ம்) ஓ மருத் என்ற தேவர்களே! தாங்கள் அதிகமாய் வெய்யிலைக் காயும்படி செய்து தாபத்தைக் கொடுக்கவும், தாபு

த்தைப் போக்குகின்ற மழையைப் பொழியவும் சக்தி வாய்ந்தவர்களாயும், ஸூரியனுக்கொப்பான காந்தியை யுடையவர்களாயுமிருக்கின்றீர்கள். ஜலமில்லாமையால் கஷ்டப்படுகின்ற ஸகலப் பிராணிகளுக்கும் க்ஷேமமுண்டாவதற்காக உலகத்தில் எல்லாப் பாகங்களிலும் போதியவளவு மழையைப் பொழிய வேண்டுமாய்த் தங்களைப் பிரார்த்திக்கிறேன். (எ—று)

அடிமுதல் 14 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

நான்காவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

—••❀••—

ஐந்தாவது அனுவாகம்.

(அ—கை) இவ்வனுவாகத்தால் சிசிரருதுவில் ஸூரியனுடன் ஸஞ்சரிக்கின்ற "விப்வேதேவாள்" என்ற தேவர்களின் ஸாமர்த்தியம் முதலியன வர்ணிக்கப்படுகின்றன.—

अतिताम्राणि वासांसि। अष्टिवज्रिशतघ्नि च ॥
विश्वे देवा विप्रहरन्ति। अग्निजिह्वा असश्चत ॥

(शिशिरर्तुसहभाविनाम् — சிசிரருது வியவஹாரத்துக்கு நிமித்தமான ஸூரிய கிரணத்துடன் ஸஞ்சரிக்கின்ற)
(विश्वेषां देवानाम् — விப்வே தேவர்களுடைய)
वासांसि — வஸ்திரங்கள்
अतिताम्राणि — மிகவும் சிவந்தவைகளாக இருக்கின்றன.
अष्टिवज्रिशतघ्नि च — அஷ்டி, வஜ்ரி, சதக்நி, (ஒரே ஸமயத்தில் அநேகம் பேர்களைக் கொல்லக்கூடிய ஆயுதம்) என்ற இவை ஆயுதங்களாகின்றன.
विश्वे देवाः — அந்த விப்வே தேவர்கள்
तैः — முற்கூறிய ஆயுதங்களால்
विप्रहरन्ति — பலவிதமாய்ச் சத்துருக்களை அடிக்கின்றனர்.
अग्निजिह्वाः — அக்நியை நாக்காகவுடைய அந்தத் தேவர்கள்
असश्चत — ஜயமடைந்ததால் மிகுந்த உத்ஸாஹத்துடன் சத்தம் செய்தனர் (வீரமொழிகளை மொழிந்தனர்.)

(அ—கை) அந்தவிஸ்வேதேவர்கள் மொழிந்த விரவாதங்கள் உபதேசிக்கப் படுகின்றன:—

नैव देवो न मर्त्यः। न राजा वरुणो विभुः॥
नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः। मातृक्कचन विद्यते॥

कच्चन देवः	தேவவகுப்பைச் சேர்ந்த எந்தத் தேவனும்
मातृक्	எங்களுக்கு நிகராக
नैवविद्यते	இல்லவே இல்லை.
कच्चन मर्त्यः	மனிதவகுப்பைச் சேர்ந்த எந்த மனிதனும்
मातृक्	எங்களுக்கு நிகராக
न विद्यते	இல்லை
विभुः	ஸமர்த்தனும்
राजा	ஜலத்துக்கதிபதியுமான
वरुणः	வருணன்
मातृक्	எங்களுக்கு நிகராக
न विद्यते	இல்லை
अग्निः	அக்னியும்
मातृक्	எங்களுக்கு நிகராக
न विद्यते	இல்லை
इन्द्रः	இந்திரன்
मातृक्	எங்களுக்கு நிகராக
न विद्यते	இல்லை
पवमानः	வாயுவும் (காற்றும்)
मातृक्	எங்களுக்கு நிகராக
न विद्यते	இல்லை.

(தா—ம்) சிசிரருதுவில் ஸூரியனுடன் ஸஞ்சரிக்கின்ற விஸ்வே தேவர்கள் மிகவும் சிவந்த வஸ்திரத்தைத் தரித்திருக்கின்றனர். அவர்கள் இந்த ருதுவில் அஷ்டி, வஜ்ரி, சதக்கினி என்ற ஆயுதங்களால் சத்துருக்களை ஹிம்ஸிக்கின்றனர். அக்நியின் வாயிலாக ஹவிர்ப்பாகங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். அந்த விஸ்வே தேவர்கள் சத்துருஜயம் ஏற்பட்ட பொழுது மிகுந்த உத்ஸாஹத்

னால் தேவனை, மனிதனை, ஜலாதிபதியும், மிகுந்த சக்தி வாய்ந்தவனுமான வருணனை, அக்கியோ, இந்திரனை, வாயுவோ தமக்கு நிகரல்ல வென்று வீரவாதம் மொழிந்தனர். (எ—று)

குறிப்பு—இதனால் இந்தருதுவில் காரியசித்தியை விரும்புபவன் அக்கியில் ஹோமஞ்செய்தல் வாயிலாக விச்வேதேவர்களை உபாஸிக்கவேண்டுமென்று அறியப்படுகிறது.

दिव्यस्यैका धनुरार्त्निः। पृथिव्यामपरा श्रिता ॥ १ ॥
तस्येन्द्रो वम्रिरूपेण। धनुर्ज्यामच्छिनत्स्वयम् ॥

अस्य	இந்த விச்வே தேவர்களுடைய
एका धनुरार्त्निः	வில்லின் ஒரு கோடியானது (மேல் கோடியானது)
दिवि श्रिता	த்யுலோகத்தை அடைந்திருக்கின்றது
अपरा	வேறு கோடியானது (கீழ்க்கோடியானது)
पृथिव्यां श्रिता	பூமியை அடைந்திருக்கிறது
इन्द्रः	இந்திரன்
स्वयम्	தானே
वम्रिरूपेण	கரையான் உருவமாய்
तस्य	அந்த விச்வே தேவர்களுடைய
धनुर्ज्याम्	வில்லில் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஞாண்கயிற்றை
अच्छिनत्	அறுத்தார்.

(தா—ம்) சத்துருக்களைக் கொல்வதற்காக விச்வேதேவர்கள் கையில் தாங்கி யிருக்கிற வில்லினுடைய மேல்கோடி த்யுலோகத்தையும், கீழ்கோடி பூமியையும் தொட்டிருந்தது. இவ்வளவு பெரிய தனுஸ்ஸைக்கண்டு பயமடைந்த இந்திரன் தானே நேரில் கரையான் உருவமெடுத்து அந்தவில்லில் கட்டி இருந்த ஞாண்கயிற்றை அறுத்தான். (எ—று)

तदिन्द्रधनुरित्यज्यम्। अभ्रवर्णेषु चक्षते ॥
एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य। एतद्रुद्रस्य धनुः ॥

तत्	அந்த வில்லை (அந்த வில்லுக்கொப்பான வடிவத்தை)
अभ्रवर्णेषु	மேகத்தில் பட்டிருக்கும் ஸூரிய கிரணத்தில் (பார்த்து)
अज्यम्	ஞாண் கயிறில்லாத
इन्द्रधनुरिति	"இந்திர தனுஸ்" என்று
चक्षते	தெரிந்தவர் சொல்லுகின்றனர்
एतदेव	விச்வே தேவர்களின் கையிலிருந்த வில்லே
बार्हस्पत्यस्य	பிருஹஸ்பதியின் பிள்ளையான
शंयोः	"சய்யு" என்றவருடையதாக இருக்கிறது
एतद्धनुः	இந்த வில்லானது
रुद्रस्य	ருத்திரனுடையதாகவுமிருக்கின்றது

(தா—ம்) மேகம் சிறிய துளிகளை வர்ஷித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது அதன்மேல் ஸூரியகிரணம்பட்டால் அது பலநிறமுள்ள வில்லுப்போல் காணப்படும். அது பூமியிலிருந்து ஆகாசத்தில் வெகுதூரம் சென்றிருப்பது போலிருக்கும். ஞாண்கயிற் கட்டப் பட்டிருப்பதாய்த் தெரியாது. இந்த வில்லானது இந்திரனால் அறுக்கப்பட்ட ஞாண்கயிற்றையுடைய விச்வேதேவர்களின் வில்லுக்கு ஒப்பாக இருப்பது பற்றி இதையே "ஞாண்கயிறற்ற இந்திரதனுஸ்" என்கின்றனர். விச்வேதேவர்களின் வில்லானது நம்மால் மேகத்தில் பார்க்கப்படுகின்ற பலவர்ணமுள்ள பெரிய வில்லுக்குச் சமானமாகயிருந்தது என்று இதன் கருத்து. விச்வேதேவர்கள் வைத்திருந்த வில்லினாலேயே பிருஹஸ்பதியின் புத்திரனான "சய்யு' என்றவர் தனது காரியத்தைச் சில ஸமயங்களில் ஸாதித்துக் கொள்ளுகிறார். ருத்திரனும் இந்தவில்லினாலேயே சத்துரு ஜயம் முதலிய வற்றைப் பெற்றிருக்கிறார். இத்தகையசக்தி வாய்ந்தவில்லை விச்வேதேவர்கள் தரித்திருக்கின்றனர். (எ—று)

(அ—கை) இனி பிராம்ஹண வாக்யங்கள் படிக்கப்படுகின்றன.

रुद्रस्य त्वेव धनुरार्त्निः। शिर उत्पिपेष। स प्रवर्ग्यो-ऽभवत्। तस्माद्यस्सप्रवर्ग्येण यज्ञेन यजते। रुद्रस्य स शिरः प्रतिदधाति। नैनꣳरुद्र आरुको भवति। य एवं वेद॥ २॥

श्रिता यजते त्रीणि च।

इति पञ्चमोऽनुवाकः॥ ५॥

धनुरार्त्निः	(இந்திரனால் ஞாண்கயிறு அறுக்கப்பட்ட பிறகு மேலே கிளம்பின) வில்லின் மேல் நுனியானது
रुद्रस्यत्वेव	ருத்திரனுடைய
शिरः	தலையை
उत्पिपेष	மேலே கிளப்பித் தள்ளிப் பொடியாக்கிவிட்டது.
सः	அந்தத் தலையானது
*प्रवर्ग्यः	"பிரவர்க்யம்" என்ற வைதிக கர்மரூபமாக
अभवत्	உண்டாயிற்று.
तस्मात्	ஆகையால்
यः	எவன்
सप्रवर्ग्येण	பிரவர்க்யத்துடன் கூடின
यज्ञेन	யாகத்தால்
यजते	தேவதையை ஆராதனம் செய்கிறானோ
सः	அவன்
रुद्रस्य	ருத்திரனுடைய
शिरः	தலையை
प्रतिदधाति	ஒட்டவைக்கிறான்
यः	எவன்
एवम्	இவ்விதம் (பிரவர்க்யம் என்ற கர்மத்துடன் யாகத்தை அநுஷ்டித்தால் ருத்திரனின் தலையை ஒட்டவைத்ததாயாகும் என்று)

* இது ஜ்யோதிஷ்டோமம் என்ற கர்மாவிற்கு அங்கமாக அநுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

वेद அறிகிருனே
एनम् இவனை
रुद्रः ருத்திரன்
आरुकः ஹிம்ஸிப்பவனாக
न भवति ஆகிறதில்லை.

(தா—ம்) விஶ்வேதேவர்கள் வைத்திருந்தவில்விஷயமாய் பிரஸங்க நியாயத்தை யனுசரித்து மற்றும் சிலவிஷயங்கள் இப்பிராம்ஹண வாக்யங்களா லுபதேசிக்கப்படுகின்றன. ஒருஸமயம் ருத்திரன் விஶ்வேதேவர்கள் வைத்திருந்த பெரியவில்லினுல் சத்துருக்களை ஜயித்து ஞாண்கயிற்றை அவிழ்க்காமல் மேல்நுனியில் மேவாய்க்கட்டையைவைத்து அமுக்கிக்கொண்டு சமீபத்தில் வருபவரெல்லோரையும் பயமடையும்படி செய்துவந்தார். அச்சமயத்திலும் இந்திரன் கரையான் வடிவமெடுத்து ஞாண்கயிற்றை அரித்து அறுத்துவிட்டான். நன்றாய் இழுத்துக் கட்டப்பட்டிருந்த ஞாண்கயிறு அறுந்தவுடன் வில்லின்மேல்நுனி வேகமாய் நிமிர ஆரம்பித்து ருத்திரனுடைய தலையைக்கிள்ளிக் கீழே தள்ளிப் பொடியாக்கிவிட்டது. அது "ருத்திரன்" என்ற மஹாபுருஷனின் தலையாதலால் பிறகு "பிரவர்க்யம்" என்ற கர்மவடிவமாக ஆவிர்ப்பவித்தது. ஆகையால் எவன் யாகத்தை பிரவர்க்யம் என்ற கர்மத்துடன் அனுஷ்டிக்கிருனே அவன் ருத்திரனுடைய தலையை ஒட்ட வைத்தவனாக ஆகிருன். அவனுக்கு ருத்திரன் ஹிம்ஸையைச் செய்வதில்லை; அவர் க்ஷேமத்தைக் கொடுப்பார். பிரவர்க்யம் என்ற கர்மத்தை எந்தக் கர்மத்திற்கு அங்கமாய் அனுஷ்டிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அக்கர்மத்தில் அதை அநுஷ்டிக்கா விடில் கர்மத்தை முறைப்படி அநுஷ்டித்த தாயாகா தானது பற்றி அதன் பலன் கிடைக்காதாதலால் இதை அவசியம் அநுஷ்டிக்கவேண்டும் என்பது மேற்சொல்லியவற்றின் கருத்து. எவன் பிரவர்க்யத்தை அநுஷ்டிப்பதால் ருத்திரனுடைய தலை ஒட்டப்பட்டதாயாகின்றதென்று அறிகிருனே அவனையும் ருத்திரன் ஹிம்ஸிப்பதில்லை. (எ—று)

அடிமுதல் 16 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

ஐந்தாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

ஆருவது அநுவாகம்.

(அ—கை) இவ்வநுவாகத்தாலும் சிசிரருதுவைப்பற்றி வர்ணித்து ருது வர்ணனை முடிக்கப்படுகிறது—

अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्चात्। शिशिरः प्रदृश्यते।
नैव रूपं न वासाꣳसि। न चक्षुः प्रतिदृश्यते॥

शिशिरः	சிசிரருது
अत्यूर्ध्वाक्षः	மிகவும் தூக்கப்பட்ட புருவங்களையுடையதாகவும்
अतिरश्चात्	நேரான பார்வையையுடையதாகவும்
(प्राणिषु	பிராணிகளிடம்)
प्रदृश्यते	காணப்படுகிறது.
(तत्र)	அந்த ருதுவில்
रूपम्	சரீரத்தின் ரூபமும்
वासाꣳसि	வஸ்திரங்களும்
चक्षुः	கண்ணும்
न प्रतिदृश्यते	கவனிக்கப்படுவதில்லை.

(தா—ம்) சிசிர ருதுவில் பிராணிகள் செய்கின்ற சேஷ்டைகள் யாவற்றிற்கும் அந்த ருது நிமித்தமாயிருப்பதுபற்றி அந்த ருதுவே நேரில் செய்வதாக உபதேசிக்கப்படுகிறது. அவையாவன:— இந்த ருதுவில் பிராணிகள் மிகுந்த குளிரினால் சரீரத்தில் நடுக்கத்தையடைந்து கைகளால் மார்பை அணைத்துக்கொண்டும், வாயினால் “உஸ்” என்று சத்தம் செய்துகொண்டும் இரண்டு புருவங்களை மேலே தூக்குகின்றனர். வலது பக்கமோ இடது பக்கமோ திரும்பிப்பார்க்காமல் நேராகவே பார்க்கின்றனர். சரீரமோ, வஸ்திரமோ அழுக்கடைந்தபோதிலும் அவைகளைச் சுத்திசெய்வதற்காக முயற்சிப்பதில்லை. கண்ணாடியில் கண்களைப்பார்த்து அலங்கரித்துக் கொள்ளக்கூட விரும்புவதில்லை. குளிரைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய ஸாதனத்தைச் சம்பாதிப்பதில் மாத்திரம் விருப்பமுள்ளவர்களாக இருக்கின்றனர். (எ—று)

अन्योन्यं तु न हिꣳस्रातः । सतस्तद्देवलक्षणम् ॥
लोहितोऽक्ष्णि शारशीर्ष्णिः । सूर्यस्योदयनं प्रति ॥

(युद्धोद्युक्तावपि	யுத்தம் செய்யத்தயாராக உள்ள சத்ருக்களும்)
अन्योन्यम्	ஒருவரையொருவர்
न हिꣳस्रातः	ஹிம்ஸிப்பதில்லை
तत्	இவ்விதமிருப்பது
सतः	நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிற சிசிர ருதுவிற்கு
देवलक्षणम्	ஸூரியனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அடையாளமாகும்
किञ्च	மேலும்
सूर्यस्य	ஸூரியனுடைய
उदयनं प्रति	உதய காலத்தில்
*शिशिराभिमानि देवता	சிசிர ருதுவின் அபிமானிதேவதை)
अक्ष्णि	கண்ணில்
लोहितः	சிவப்பு நிறமுள்ளதாயும்
शारशीर्ष्णिः	பெண் கிளியின் நிறமுள்ள தலையை யுடையதாயும் (இருக்கின்றது.)

(தா—ம்) மிகுந்த குளிரினால் எல்லாப் பிராணிகளும் பாதிக்கப்படுவதால் அவையவைகள் குளிரைப் போக்கிக்கொள்ள முயற்சிக்கின்றனவேயல்லாது சண்டை சச்சரவுகளை நடத்தப் புகுவதில்லை. இத்தகைய மிகுந்த குளிரானது ஸூரியனால் சிசிரருதுவுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட அடையாளமாகும். சிசிரருதுவின் அபிமானி தேவதை ஸூரியோதய காலத்தில் சிவந்த சரீரம், கண்

---

* अत्र सर्वत्रोच्यमानेषु काललक्षणेषु यत्प्रजासु संभवति तत्प्रजाद्वारेण कालं लक्षयति। यत्तु प्रजासु न संभवति, तत्साक्षादेव कालाभिमानिदेवतायां द्रष्टव्यम् इति सायणभाष्यम् ॥

இவைகளை யுடையதாயும், பச்சை நிறமான தலையை யுடையதாயு மிருக்கிறது. (எ—று)

त्वं करोषि न्यञ्जलिकाम्। त्वं करोषि निजानुकाम्॥१॥
निजानुका मे न्यञ्जलिका। अमी वाचमुपासतामिति॥

(हे शिशिरर्तो	ஓ சிசிருதுவே)
त्वम्	நீ
अञ्जलिकाम्	அஞ்ஜலியை
निकरोषि	கவிழ்த்துவிடுகிறாய்
त्वम्	நீ
जानुकाम्	முழங்காலை
निकरोषि	பூமியில் படும்படி கவிழ்த்து விடுகிறாய்
"मे	என்னுடைய
जानुका	முழங்கால்
(न्यग्भूता	பூமியில் படும்படி கவிழ்ந்ததாகவும்)
अञ्जलिका	அஞ்சலியானது
(न्यग्भूता	கவிழ்ந்ததாகவும் இருக்கவேண்டும்")
इति वाचम्	என்ற வார்த்தையை (இதன் பொருளை)
अमी	இந்தச் சிறுவர்கள்
उपासताम्	அனுஸரிக்கவேண்டும் என்று பெரியார் உபதேசிக்கின்றனர்.

(தா—ம்) ஓ சிசிருதுவே! நீ பிராணிகளின் அஞ்ஜலிகளையும் முழங்கால் களையும் கவிழ்த்து விடுகிறாய். அதாவது: மனிதர்கள் அக்நி சமீபம் சென்று குளிர் காயும்பொழுது வயிறு, மார்பு முதலியவற்றில் உஷ்ணம் தாக்குவதற்காக முழங்கால்கள் பூமியில்படும்படி பட்டிபோட்டு உட்கார்ந்து கைகள் இரண்டையும் சேர்த்து அக்நியின் மேல் கவிழ்த்து அதில் சூடேறிய பிறகு ஆங்காங்கு ஒத்திக்கொள்ளுகின்றனர். இச்செய்கைக்கு சிசிருது காரணமாயிருப்பதால் சிசிருது ஷை செய்கைகளை நேரில் நடத்தி வைப்பதாய் இங்கு சொல்லப்படுகிறது. அக்நி ஸமீபம் சென்று குளிர்காயத் தெரியாதவர்களுக்குத் தெரிந்த பெரியோர்கள்

தாங்கள் காய்வது போல் காயவேண்டுமென்று உபதேசிக்கின்றனர். (எ—று)

(அ—கை) இனிபிராம்ஹணவாக்யம் படிக்கப்படுகிறது—

तस्मै सर्वे ऋतवो नमन्ते । मर्यादाकरत्वात्प्र पुरोधाम् । ब्राह्मण आप्नोति । य एवं वेद ॥

यः ब्राह्मणः	எந்தப்பிராம்ஹணன்
एवम्	சென்ற அனுவாகங்களால் சொல்லப்பட்ட பிரகாரம் ருதுக்களின் ஸ்வபாவத்தை
वेद	அறிகிருனே
मर्यादाकरत्वात्	அந்தந்த ருதுக்களில் நடத்தவேண்டிய தர்மங்களை ஒழுங்காய் நடத்துவதால்
तस्मै	அவனின் பொருட்டு
सर्वे ऋतवः	எல்லாருதுக்களும்
नमन्ते	வணங்குகின்றன.
(किञ्च	மேலும்)
स ब्राह्मणः	அந்தப் பிராம்ஹணன்
पुरोधाम्	மற்ற பிராம்ஹணர்களுக்குத் தலைவனுயிருத்தலை
प्राप्नोति	அடைகிறுன்

(தா—ம்) முற்கூறிய பிரகாரம் எவன் ருதுக்களின் ஸ்வபாவமறிந்து அவ்வவற்றில் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய தர்மங்களை ஒழுங்காய் நடத்தி வருகிறுனே அவனுக்கு அவற்றால் எவ்விதத்தீங்குமுண்டாவதில்லை. அவ்வவற்றில் விளையக்கூடிய தான்யம் முதலியவைகள் ஸமிருத்தியாயுண்டாகின்றன. தெரியாதவர்கள் ருதுஸ்வபாவமறிந்தவனைக் கேட்டுக் கொண்டே அந்தந்த ருதுக்களில் நடத்தவேண்டிய தர்மங்களை நடத்தும்படி நேருமாதலால் இவ்வறிஞன் தன்னைப் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனுக விளங்குவான். (எ—று)

स खलु संवत्सर एतैस्सेनानीभिस्सह । इन्द्राय सर्वान् कामानभिवहति । स द्रप्सः । तस्यैषा भवति ॥ २ ॥

स खलु	ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலத்தை நடத்தி வைக்கின்ற அந்த ஸூரியனேவெனில்
संवत्सर:	
एतैः सेनानीभिस्सह	முற்கூறிய வஸுக்கள், 11 ருத்திரர்கள் விஸ்வே தேவர்கள் முதலிய ஸேனாதிபதிகளுடன் கூட
इन्द्राय	தன்னை உபாஸிக்கின்ற யஜமானனுக்கு
सर्वान्कामान्	விரும்பிய ஸகலப் பொருள்களையும்
अभिवहति	கொடுக்கிறார்.
स:	அந்த ஸூரியன்
द्रप्सः	மழையை உண்டுபண்ணுதல் மூலம் ஜலத்திற்குக் காரணமாயிருக்கிறார்.
तस्य	விருஷ்டிக்குக் காரணமாயிருத்தலை
एषा	இந்தருக்கானது
(प्रतिपादिका	விளக்கிக்காட்டுவதாக)
भवति	இருக்கின்றது.

(தா—ம்) वसन्तो वसुभिस्सह, शुक्रवासा रुद्रगण: என்றவை முதலியவற்றால் அந்தந்த ருதுக்களில் ஸூரியனுடன் ஸஞ்சரிப்பவர்களாயுபதேசிக்கப்பட்ட வஸுக்கள், ருத்திரர்கள் முதலிய தேவர்களோடு கூடி இருப்பவனாய் அந்தந்த ருதுக்களில் எவன் ஸூரியனையுபாஸிக்கிறானோ அவனுக்கு ஸூரியனுடையவும், வஸு முதலிய தேவர்களுடையவும் பிரஸாதத்தால் ஸகல மனோரதங்களும் ஸித்திக்கின்றன. ஸூரியன் மழைக்குக் காரணமாக இருப்பதால் அவரை உபாஸித்தால் ஜலங்கிடைக்கும். இவ்விஷயத்தைப்பற்றிய ஒரு ருக்குமிருக்கின்றது. (எ—று)

(அ—கை) எந்த ருக்கானது ஸூரியன் மழைக்குக் காரணமாக இருக்கிறார் என்று உபதேசிக்கின்றதோ அந்த ருக்கானது படிக்கப்படுகின்றது—

अवद्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठत्। इयानः कृष्णो दशभिस्सहस्रैः॥ आवर्तमिन्द्रः शच्या धमन्तम्। उपस्तुहि तं नृमणामथद्रामिति॥

दशभिस्सहस्रैः	பதினாயிரக்கணக்கான கிரணங்களால்
इयानः	ஸஞ்சரிக்கின்றதும் (வர்ஷிக்கப்படுகின்றதும்)
कृष्णः	கிருஷி செய்வதற்கு ஸாதனமாயிருக்கின்றதுமான
द्रप्सः	ஜலமானது
अꣳशुमतीम्	எல்லாவித ஓஷதிகளுடன் கூடிய பூமியை
अतिष्ठत्	அடைந்திருந்தது.
इन्द्रः	மழைக்கு யஜமானனுன் நீர்
आवर्तम्	அடிக்கடி இங்கு வந்து
धमन्तम्	இடிச்சத்தம் போடுகின்றதாயும்
नृमणाम्	மனிதர்களால் எப்பொழுதும் பிரார்த்திக்கக் கூடியதாயும்
अधद्राम्	தாழ்ந்தவிடத்தில் ஓடும் ஸ்வபாவமுள்ளதாயுமிருக்கின்ற
तम्	அந்த ஜலத்தை
शच्या	உமது சக்தியால்
उपस्नुहि	பூமியில் வர்ஷிப்பீராக
इति	என்ற ருக் வேறு சாகையிலிருக்கின்றது.

(தா—ம்) आदित्याज्जायते वृष्टिः ஸூரியனால் மழையுண்டாகின்றது என்ற சாஸ்திரத்தை அனுஸரித்தும், யுக்திகளாலும் ஸூரியனுடைய கிரணங்களால் உண்டுபண்ணப் படுகின்றதென்று அங்கீகரிக்கக்கூடியதும், கிருஷி செய்வதற்கு நெருங்கிய சாதனமாயுமுள்ளதுமான ஜலம் ஸகலவித ஓஷதிகளாலும் நிறைந்த பூமியை முன் அடைந்திருந்தது. இப்பொழுதோ ஜலமெல்லால் வற்றிப்போய்விட்டன. ஆதலால் ஓ ஸூரியனே! அடிக்கடி இப்பூமியைத் திருப்பிப்பார்த்து, மேகத்திலிருக்கும்பொழுது இடியை உண்டுபண்ணுகின்றதும், தாழ்ந்த இடத்தை நோக்கிச் செல்லும் ஸ்வபாவமுடையதும், மனிதர்களால் எப்பொழுதும் விரும்பப்படுகின்றதுமான ஜலத்தை உமது சக்தியால் வர்ஷிப்பீராக. (எ—று)

(அ—கை) இனி பிராம்ஹண வாக்யம் படிக்கப்படுகின்றது—

एतयैवेन्द्रः सलावृक्या सह। असुरान् परिवृश्चति। पृथिव्य॑ꣳशुमती। तामन्ववस्थितः संवत्सरो दिवं च। नैवं विदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ। अन्योन्यस्मै द्रुह्याताम्। यो द्रुह्यति। भ्रश्यते स्वर्गाल्लोकात्। इत्यृतुमण्डलानि। सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः। अत ऊर्ध्वꣳसनिर्वचनाः॥ ३॥

यथालक्ष्मणमृतुलक्षणं भुवनꣳसप्तच ।

इति षष्ठोऽनुवाकः ॥ ६ ॥

—••×••—

इन्द्रः	மழைக்கு யஜமானனான ஸூரியன்
सलावृक्या	ஜலத்தை ஸ்வீகரிக்கின்ற (விரும்புகின்ற)
एतयैव सह	இந்தப் பூமிக்காகவே
असुरान्	பிராணிகள் உயிருடனிருப்பதற்கு ஸாதனமான மேகத்தை
परिवृश्चति	நாலா பக்கங்களிலும் துளைக்கிறார்.
अꣳशुमती	"அம்ஶுமதி மதிஷ்டத்" என்ற மந்திரத்திலுள்ள "அம்ஶுமதி" என்ற பதத்தின் பொருளாக இருப்பது
पृथिवी	பூமி.
संवत्सरः	ஸூரியன்
ताम्	அந்தப் பூமியையும்
दिवं च	ஆகாசத்தையும்
अन्ववस्थितः	அனுஸரித்திருக்கிறார்.
एवम्	இவ்விதம் (ஸூரியனுடைய மஹிமையை)
विदुषा	அறிந்திருப்பவனுடன்
आचार्यान्तेवासिनौ	ருத்விக் யஜமானர்கள்
अन्योन्यस्मै	ஒருவருக்கொருவர்
नद्रुह्याताम्	துரோஹம் செய்துகொள்ளக்கூடாது.
यः	எவன்
द्रुह्यति	துரோஹம் செய்கிறானோ (அவன்)

स्वर्गात्, लोकात्	ஸ்வர்க்கலோகத்திலிருந்து
भ्रश्यते	நழுவி விடுகிறான்.
ऋतुमण्डलानि	ருதுக்களை நிரூபிக்கின்றவைகளும்
सूर्यमण्डलानि	ஸூரியமண்டலத்தை நிரூபிக்கின்றவைகளும்
आख्यायिकाः	முன் சொல்லிய சமாசாரத்தைத் திருடப்படுத்துகின்ற ருக்குகளும்
इति	முற்றிவிட்டன
अत ऊर्ध्वम्	இதற்குமேல்
सनिर्वचनाः	பிராம்ஹண வாக்யத்துடன் கூடிய ருக்குகள் படிக்கப்படுகின்றன.

(தா—ம்) ஜலத்தைவிரும்புகின்ற பூமியிலுள்ள ஜனங்கள் கஷ்டமடையாமலிருப்பதற்காக ஸூரியன் மேகங்களைத் தூண்டி வர்ஷிக்கச் செய்கிறார். மழை பொழியும்பொழுது இடியுண்டாவதால் ஸூரியன் மேகங்களைத் துளைப்பதாக இங்கு வர்ணிக்கப்படுகிறது. **अवद्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठत्** என்ற மந்திரத்திலுள்ள **अंशुमती** என்ற பதத்துக்கு "பூமி" என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும். பிராம்ஹண வாக்யங்கள் மந்திரத்தின் கருத்தை வெளியிடுவதற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கின்றமையால் இங்குள்ள **पृथिव्यंशुमती** என்ற வாக்யமும் மந்திரத்தின் கருத்தை வெளியிடுகிறது. இங்குள்ள **आचार्यान्तेवासिनौ** என்பது உபலக்ஷணமுறையால் மனுஷ்யஸாமான்யத்தைகுறிப்பதாகும். ஆகவே யஜமானன் இவ்விதம் ஸூரியனுடைய மஹிமையை அறிந்த வித்வானுக்கும், அத்தகைய வித்வான் யஜமானனுக்கும் துரோஹம் செய்யக்கூடாது. அதாவது:—ஒரு வித்வானைத் தனக்காக ஸூரியனை உபாஸிக்கும்படி சொல்லி அவன்பட்ட சிரமத்துக்குத் தக்கபடி தக்ஷிணை கொடுக்காமலிருப்பது முதலியன யஜமானன் வித்வானுக்குச் செய்யும் துரோஹமாகும். வித்வான் தன்னிடம் யஜமானனால் நம்பிவிடப்பட்டிருக்கும் கர்மத்தை ஒழுங்காகச் செய்யாமலிருப்பது முதலியன யஜமானனுக்கு வித்வான் செய்யும் துரோஹமாகும். ஸூரியோபாஸனத்தால் தேசம் முழுதுமே நன்மை அடைவதற்குவேண்டிய மழை முதலிய பெரிய பலன்கள் கிடைப்பதால் இக்கர்மத்தை ஒருவரையொருவர் வஞ்சித்துவிடாமல் ஒழுங்காய் நடத்தவேண்டும். எவன் துரோஹம் செய்கிறானோ அவனுக்கு

வேறு புண்யகர்மத்தால் கிடைக்கவேண்டிய ஸ்வர்க்கம் முதலிய நல்ல லோகங்களும் கிடைக்காமல் போய்விடும். இதுவரையில் ऋतुर्ऋतुना नुद्यमानः என்றுதொடங்கி ருதுக்களை வர்ணிக்கின்ற மந்திரங்களும், ஸூரிய மண்டலத்தைப்பற்றி நிரூபணம் செய்கின்ற एतैरादित्यमण्डलम् என்றது முதலிய பாகங்களும், ஒரு மந்திரத்தால் நிரூபணஞ்செய்யப்பட்ட சமாசாரத்தையே திருடப்படுத்துவதற்காக शुक्रं ते अन्यत् என்றது முதலிய வேறு சாகையிலுள்ள மந்திர வாக்யங்களும் படிக்கப்பட்டன. இனி ப்ராம்ஹண வாக்யங்களால் நிரூபிக்கப்பட்ட சமாசாரத்தைத் திருடப்படுத்துவதற்காக வேறு சாகையிலுள்ள ருக்குகளைக் காண்பித்து ஸூரியமண்டலத்தைப் பற்றிய மற்றும் சில சமாசாரங்கள் உபதேசிக்கப்படும். (எ—று)

அடிமுதல் 19 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

ஆறுவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அனுவாகம்.

(அ—கை) இவ்வனுவாகத்தில் ஸூரியமண்டலத்தைப்பற்றிச் சில விஷயங்கள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன—

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः। स्वर्णरो ज्योतिषीमान् विभासः॥ ते अस्मै सर्वे दिवमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति॥

आरोग इति	ஆரோகன் என்றும்,
भ्राज इति	ப்ராஜன் என்றும்,
पटर इति	படரன் என்றும்,
पतङ्ग इति	பதங்கன் என்றும்,
स्वर्णर इति	ஸ்வர்ணரன் என்றும்,
ज्योतिषीमान्	ஜ்யோதிஷீமான் என்றும்
विभासः	விபாஸன் என்றும் (பெயருள்ள)
ते सर्वे	அந்த எல்லா ஸூரியன்களும்
अस्मै	இந்த லோகத்துக்கு
ऊर्जम्	புஷ்டிக்கு ஸாதனமான பால் முதலியவற்றை

दुहाना:	காலத்தில் மழைபொழிதல் வாயிலாகக் கொடுக்கின்றவர்களாகவும்
अनपस्फुरन्त:	கெடுதலை விளைவிக்கும்படி பிரகாசிக்காதவர்களாகவும்
दिवम्	ஆகாசத்தில் (இருந்துகொண்டு)
आतपन्ति	எங்கும் பிரகாசத்தை கொடுக்கின்றனர்.

कश्यपोऽष्टमः। स महामेरुं न जहाति। तस्यैषा भवति।

कश्यप:	கஶ்யபன் என்ற பெயருள்ள ஸூரியன்
अष्टम:	எட்டாவது.
स:	அவர்
महामेरुम्	மஹாமேரு மலையை
न जहाति	விடுகிறதில்லை
तस्य	அந்தக் கஶ்யபன் என்ற ஸூரியனை
एषा	இந்த ருக்கானது
(प्रतिपादिका	நிரூபணம் செய்கின்றதாக)
भवति	இருக்கின்றது.

(தா-ப) ஆரோகன், ப்ராஜன், படரன், பதங்கன், ஸ்வர்ணரன், ஜ்யோதிஷீமான், விபாஸன், கஶ்யபன் என்று 8 ஸூரியர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களுள் 7 பேர்கள் இந்த லோகத்திற்கு வெளிச்சத்தைக் கொடுப்பதற்காகவும், காலத்தில் மழைபொழிந்து புல் முதலியவற்றை விருத்திசெய்து பாலைக்கொடுத்து பிராணிகளை பலிஷ்டர்களாகச் செய்வதற்காகவும் ஆகாசத்தில் பிரகாசிக்கின்றனர். ருதுக்களெல்லாம் ஸூரியனால் உண்டுபண்ணப்படுவதாய் முன்சொல்லியிருப்பதால் ஒரு ஸூரியன் ஒரு ருதுவை உண்டுபண்ணும்பொழுது மற்ற ஸூரியர்கள் வேறு ருதுவை உண்டுபண்ணி பிராணிகளுக்குத் தீங்கை விளைவிப்பார்களோ என்று ஸந்தேஹங் கொள்ளவேண்டாம். ஏனென்றால் எல்லோரும் அநுகூலமாகவே பிரகாசிக்கின்றனர். 8 வதான கஶ்யபன் என்ற ஸூரியன் மேரு பர்வதத்தைவிட்டு அகலுவதில்லை. அதையே எப்பொழுதும் பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அவரைப்பற்றிய ஒரு ருக்கும் வேறு சாகையில் இருக்கின்றது. (எ-று)

(அ-கை) கஶ்யபன் என்ற ஸூரியனைச் சொல்லுகின்ற ருக் படிக்கப்படுகிறது—

यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्। इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रभानु॥
यस्मिन्त्सूर्या अर्पितास्सप्त साकम्॥ १॥
तस्मिन् राजानमधिविश्रयेममिति॥

कश्यप	ஓ கச்யபனே!
ते	உம்முடைய
रोचनावत्	பிரகாசமுள்ளதாயும்
इन्द्रियावत्	இந்திரியமுள்ளதாயும், அதாவது: கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்குப் பதார்த்தத்தை அறியும் திறமையைக் கொடுக்கின்றதாயும்
पुष्कलम्	நிறைந்ததாயும், அதாவது. புஷ்டிக்கு ஸாதனமாயும்
चित्रभानु	பலவித கிரணங்களுடன் கூடியதாயுமுள்ள
यत्, शिल्पम्	ஜகத்துக்கெல்லாம் வெளிச்சத்தைக் கொடுப்பதென்ற எந்தத் தொழிலுண்டோ
यस्मिन्	உலகத்துக்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுப்பதென்ற எந்தக் காரியத்தில்
सप्त सूर्याः	ஆரோகன் முதலிய ஏழு ஸூரியர்கள்
(त्वया) साकम्	உம்முடன்கூட
अर्पिताः	ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனரோ
तस्मिन्	அந்தக் காரியத்தில்
इमम्	இந்த யஜமானனை
राजानम्	காந்தியுள்ளவனாகச் செய்து
अधिविश्रय	எல்லோருக்கும் மேலான பதவியில் ஸ்தாபனம் செய்வீராக.

(தா—ம்) ஓ கச்யபனே! உமது பிரகாசத்தால் பிராணிகளும், செடி கொடிகளும் ஆரோக்யத்தையடைந்து புஷ்டியையடைகின்றன. நீர் பிரகாசிக்காவிடில் கண்ணால் ஒரு வஸ்துவும் அறியப்படமாட்டாது. நீர் விசித்திரமான சக்திவாய்ந்த கிரணங்களை யுடையவராகவுமிருக்கின்றீர். ஜகத்சிருஷ்டி ஏற்பட்ட காலத்திலேயே எல்லா லோகத்துக்கும் பிரகா

சத்தைக் கொடுப்பதற்காக ஆரோகன் முதலிய 7 ஸூரியர்கள் உம்மிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கின்றனர். இத்தகைய மஹிமை தங்கிய நீர் இந்த யஜமானனையும் காந்தியுள்ளவனாகச் செய்து எல்லோருக்கும் மேலானபதவியில் ஸ்தாபனம் செய்வீராக. (எ—று)

ते अस्मै सर्वे कश्यपाज्ज्योतिर्लभन्ते ।
तान्त्सोमः कश्यपादधिनिर्धमति । भ्रस्ताकर्मकृदिवैवम् ॥

ते सर्वे	அந்த ஆரோகன் முதலிய எல்லா ஸூரியரும்
अस्मै	உலகத்துக்கு வெளிச்சத்தைக் கொடுப்பதற்காக
कश्यपात्	கஶ்யபன் என்ற ஸூரியனிடமிருந்து
ज्योतिः	ஒளியை
लभन्ते	அடைகின்றனர்.
तान्	அவர்களை
सोमः	ஸோமன் என்ற தேவன்
कश्यपात्	'கஶ்யபன்' என்ற ஸூரியனால்
भ्रस्ताकर्मकृदिव	துருத்தியை வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்கின்ற தட்டான் முதலியவர்கள் போல
एवम्	இவ்விதம்
अधिनिर्धमति	காந்தியில்லாமை முற்றிலும் விலகி எவ்விதம் அதிக பிரகாசமுள்ளவர்களாயாவார்களோ அவ்விதம் சுத்தி செய்கிறார்.

(தா—ம்) தட்டான் முதலியோர்கள் துருத்தியால் காற்றை யுண்டுபண்ணி அக்னியை வளர்த்து அதில் தங்கம் முதலிய லோஹங்களைப் போட்டு காச்சுவதால் அதன் தோஷங்களைப் போக்கி சுத்திசெய்த எவ்விதம் பிரகாசமுள்ளவைகளாகச் செய்வார்களோ அவ்விதமே 'ஸோமன்' என்ற தேவன் ஆரோகன் முதலிய ஏழு ஸூரியர்கள் இயற்கையிலேயே பிரகாசமுள்ளவர்களாயினும் அதிக பிரகாசத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்காக அவர்களை 'கஶ்யபன்' என்ற ஸூரியனிடம் அழைத்துச்சென்று அவரது அனுக்ரஹத்தையும் பெறும்படிசெய்து அதிகப் பிரகாசமுள்ளவர்களாகச் செய்தார். (எ—று)

(அ—கை) அந்த ஏழு ஸூரியர்களின் ஸ்வரூப விஷயத்தி லுள்ள மதபேதங்களுபதேசிக்கப்படுகின்றன—

प्राणो जीवानीन्द्रियजीवानि। सप्त शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या इत्याचार्याः ॥

प्राण:	மூக்கு, வாய் இவை வாயிலாக ஸஞ்சரிக்கின்ற பிராண வாயுவே (ஏழு விருத்திகளால்)
सप्तसूर्या इति	ஏழு ஸூரியர்கள் என்று
(केचि) दाचार्या:	சில ஆசிரியர்களும்
*जीवानि	உயிருடனிருப்பதற்கு ஸாதனமான மஹத், அஹங்காரம், ஐந்து தந்மாத்திரைகள் என்ற தத்வங்களே
सप्तसूर्या इति	ஏழு ஸூரியர்கள் என்று
(केचि) दाचार्या:	சில ஆசிரியர்களும்
(मनोबुद्धिसहितानि)	மனது, புத்தி இவைகளுடன் கூடின
इन्द्रियजीवानि	ஜீவிப்பதற்கு ஸாதனமான கண், காது முதலிய ஐந்து இந்திரியங்கள்
सप्तसूर्या इति	ஏழு ஸூரியர்கள் என்று
(केचि) दाचार्या:	சில ஆசிரியர்களும்
शीर्षण्या:	சிரஸ்ஸில் (முகத்தில்) இருக்கின்ற ஏழு த்வாரங்களில் ஸஞ்சரிக்கின்ற
प्राणा:	பிராண வாயுக்கள்
सप्तसूर्या इति	ஏழு ஸூரியர்கள் என்று
(केचि) दाचार्या:	சில ஆசிரியர்களும்
(ऊचु:)	சொன்னார்கள்.

---

* சாங்கிய தர்சனத்தில் 25 தத்வங்கள் உலகில் இருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றுள் மஹத், அஹங்காரம், பிருதிவீ முதலிய ஐந்து பூதங்களின் ஸூக்ஷ்மகாரணங்களான ஐந்து தந்மாத்திரைகள் இவ்வேழுமடங்கியிருக்கின்றன. அவைகள் இங்கு குறிக்கப்படுகின்றன என்று அறியவேண்டும்.

(தா—ம்) இம்மந்திரத்தில் பிராணன் முதலியனவே ஏழுஸூரி யர்கள் என்று ஆசிரியர்கள் கருதுவதாய்ச் சொல்லப்பட்டிருப்ப தால் பிராணன் முதலியவற்றையே ஏழு ஸூரியர் என்ற பாவனை யுடன் உபாஸிக்கவேண்டும் என்பதே ஏழு ஸூரியர்கள் இருக் கின்றனர் என்று சொன்னதின் கருத்து என்று வெளியாகின் றது. (எ—று)

(அ—கை) உண்மையில் ஏழு ஸூரியர்களை நேரில்கண்ட ருஷி கள் உபதேசிக்கப்படுகின்றனர்:—

अपश्यमहमेतान्त्सप्त सूर्यानिति। पञ्चकर्णो वात्स्यायनः। सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः॥ २॥ आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति। उभौ वेदयिते। न हि शेकुमिव महामेरुं गन्तुम्।

वात्स्यायनः	'வத்ஸர்' என்றவரின் பிள்ளையான
पञ्चकर्णः	பஞ்சகர்ணர் என்றவரும்
प्लाक्षिः	ப்லக்ஷர் என்றவரின் பிள்ளையான
सप्तकर्णश्च	'ஸப்தகர்ணர்' என்றவரும்
एतान्, सप्तसूर्यान्	இந்த ஆரோகன் முதலிய ஏழு ஸூரியர்களை
अहम्	நான்
अपश्यम्	பார்த்தேன்
इति	என்றும்
उभौ	பஞ்சகர்ணர் ஸப்தகர்ணர் என்ற இரண்டு மஹ ருஷிகளுமே
कश्यपः	'கஶ்யபன்' என்ற ஸூரியன்
नौ	எங்களுக்கும்
आनुश्रविक एव	வேதம் வாயிலாகவே அறியப்படவேண்டியவ னாயிருக்கிறான்
इति	என்றும்
महामेरुम्	மஹாமேரு என்ற மலையை
गन्तुम्	அடைவதற்கு
न, हि, शेकुमिव	சக்தியற்றவர்களாகவே இருக்கின்றோம்

इति — என்றும்
वेदयिते — போதிக்கின்றனர்.

(தா—ம்) வத்ஸர் என்ற மஹாருஷியின் பிள்ளையான 'பஞ்சகர்ணர்' என்ற மஹாருஷியும், 'ப்லக்ஷர்' என்ற மஹாருஷியின் பிள்ளையான 'ஸப்தகர்ணர்' என்ற மஹாருஷியும் தாங்கள் நேரிலேயே ஆரோகன் முதலிய ஏழு ஸூரியர்களைப் பார்த்திருப்பதாகவும், ஒரு ஸூரியன் மாத்திரம் ஸமீபத்திலிருப்பதால் அனைவராலும் பார்க்கப்படுவதாகவும், மற்றவையெல்லாம் மிகவும் தூரத்திலிருப்பதால் பார்கப்படவில்லை என்றும், 'மஹாமேரு' என்ற மலைக்குச் செல்வதற்குத்தமக்கும் சக்தியில்லாமையால் அவ்விடத்தில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற 'கஶ்யபன்' என்ற 8-வது ஸூரியனைத் தாமும் நேரில் பார்த்ததில்லை என்றும் यत्ते शिल्पं कश्यप என்ற வேத வாக்கியம் வாயிலாகவே 8-வதாக ஒரு ஸூரியனிருப்பதாய்த் தாமுமறிவதாகவும் போதிக்கின்றனர். (எ—று)

(அ—கை) எட்டாவதான கஶ்யபன் என்ற ஸூரியனை நேரில் கண்டிருக்கிற ருஷியானவர் உபதேசிக்கப்படுகிறார்:—

अपश्यमहमेतत्सूर्यमण्डलं परिवर्तमानम् ।
गार्ग्यः प्राणत्रातः । गच्छन्त महामेरुम् । एकं चाजहतम् ॥

गार्ग्यः — கர்க்கரின் பிள்ளையான
प्राणत्रातः — 'பிராணத்ராதர்' என்ற மஹருஷியானவர்
परिवर्तमानम् — மஹாமேருமலையைச் சுற்றிவருகின்ற
एतत्सूर्यमण्डलम् — 'கஶ்யபன்' என்ற ஸூரியமண்டலத்தை
अहम् — நான்
अपश्यम् — பார்த்தேன்
महामेरुम् — மஹாமேரு மலைக்கு
गच्छन्त — போங்கள்.
अजहतम् — மஹாமேரு மலையை ஒருபொழுதும் விட்டுப் பிரியாதவனை
एकम् — கஶ்யபன் என்ற ஸூரியனை

(गच्छतम्	அடையுங்கள்
इति पञ्चकर्णसप्त-कर्णौ प्रत्युवाच	என்று பஞ்சகர்ணர் ஸப்தகர்ணர் என்ற மஹருஷிகளைக் குறித்துச்சொன்னார்.)

(தா—ம்) கர்க்கரின் பிள்ளையான 'பிராணத்ராதர்' என்றவர் பஞ்சகர்ணர் ஸப்தகர்ணர் என்ற ருஷிகளைப்பார்த்து, மஹாமேரு மலையைச் சுற்றிவருகின்ற 'கஶ்யபன்' என்ற எட்டாவது ஸூரிய மண்டலத்தைத் தாம் நேரில் பார்த்திருப்பதாகவும், நீங்களும் மஹாமேருமலைக்குச் சென்றால் அவ்விடத்தில் நித்தியம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற கஶ்யபனைப் பார்க்கலாம் என்றும் சொன்னார். (எ—று)

(அ—கை) மஹாமேருவுக்குச் செல்லவேண்டிய மார்க்கத்தை யுபதேசிக்கிறார்:—

भ्राजपटरपतङ्गा निहने। तिष्ठन्नातपन्ति। तस्मादिह तप्त्रितपाः ॥ ३ ॥ अमुत्रेतरे। तस्मादिहातप्त्रितपाः। तेषामेषा भवति।

भ्राजपटरपतङ्गाः	ப்ராஜன், படரன், பதங்கன் என்ற ஸூரியர்கள்
निहने	மஹாமேரு மார்க்கத்தின் கீழ்பாகத்தில்
तिष्ठन्	இருந்துகொண்டு
आतपन्ति	பிரகாசிக்கின்றனர்.
तस्मात्	கீழ் முகமான கிரணங்களையுடையவர்களாக இருப்பதால்
इह	இவ்வுலகில்
तप्त्रितपाः	தாபத்தைக் கொடுக்கின்ற கிரணங்களையுடையவர்களாக இருக்கின்றனர்.
इतरे	மற்ற ஸ்வர்ணரன், ஜ்யோதிஷீமான், விபாஸன் என்ற ஸூரியர்கள்
अमुत्र	மேரு மார்க்கத்துக்கு மேல் பாகத்திலிருக்கின்றனர்.
तस्मात्	மேல் முகமான கிரணங்களையுடையவர்களாயிருப்பதால்
इह	இவ்வுலகில்

अतप्त्रितपा:	தாபத்தைக் கொடுக்கின்ற கிரணங்களையுடைய வர்களாயாவதில்லை
तेषाम्	அந்த ஏழு ஸூரியர்களின் மத்தியிலுள்ள மேரு மார்க்கத்தை
एषा	இந்த ருக்கானது
(प्रतिपादिका)	நிரூபணஞ் செய்வதாக
भवति	இருக்கின்றது.

(தா-ம்) ஏழு ஸூரியர்களுள் நம்மால் பார்க்கப்படுகின்ற ஆரோகன் என்ற ஸூரியனுடைய கதியானது இவ்விதமிருக்கின்ற தென்பது யாவராலுமறியக்கூடியதே. ப்ராஜன், படரன், பதங்கன் என்ற ஸூரியர்கள் மேருமார்க்கத்தின் கீழ்பாகத்தில் கீழ் நோக்கிச் செல்லுகின்ற கிரணங்களுடன் பிரகாசிக்கின்றனர். நாமிருக்கும் லோகம் மேருமார்க்கத்துக்குக் கீழாக இருப்பதால் அவர்களின் கிரணங்களால் தாபத்தையடைகின்றது. ஸ்வர்ணரன், ஜ்யோதிஷீமான், விபாஸன் என்ற ஸூரியர்கள் மேருமார்க்கத்தின் மேல்பாகத்தில் மேல்நோக்கிச் செல்லுகின்ற கிரணங்களுடன் பிரகாசிக்கின்றனர். ஆனதபற்றியே அவர்கள் இவ்வுலகத்துக்குத் தாபத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஆதலால் இரண்டு வகுப்பாகப் பிரிக்கப்பட்ட ஸூரியர்களின் நடுவில் ஸூரியகிரண தாபங் கிடையாதாகையால் அவ்வழிகளால் மஹாமேரு மலையை யடையலாம். இவ்விஷயத்தைப் போதிக்கின்ற ருக்கும் வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (எ-று)

(அ-கை) आजपटरपतङ्गाः என்ற பாகத்தால் சொல்லப்பட்ட சமாசாரத்தை ஒரு ருக்கும் நிரூபணஞ் செய்வதாக முன் சொன்னோம். அந்த ருக்கானது இப்பொழுது படிக்கப்படுகின்றது.—

सप्त सूर्या दिवमनुप्रविष्टाः। तानन्वेति पथिभिर्दक्षिणावान्। ते अस्मै सर्वे घृतमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति॥

सप्तसूर्याः	ஆரோகன் முதலிய ஏழு ஸூரியர்கள்
दिवम्	ஆகாசத்தை

अनुप्रविष्टाः	கிரமமாயடைந்திருக்கின்றனர்.
दक्षिणावान्	ஸூரியோபாஸனமாகிற தக்ஷிணையுள்ளவன்
तान्	அந்த ஏழு ஸூரியர்களை
अनु	அனுஸரித்து
पथिभिः	இரண்டு வகுப்பாய் பிரிக்கப்பட்ட ஸூரியர்களின் மத்தியிலுள்ள பாதைகளால்
एति	மஹாமேரு மலையையடைகிறான்
ते सर्वे	அந்த ஸூரியர்களெல்லோரும்
अस्मै	இந்த யஜமானனுக்கு
ऊर्जम्	பலத்துக்கு ஸாதனமான
घृतम्	நெய் முதலிய போக்யவஸ்துக்களை
दुहानाः	ஸம்பாதித்துக் கொடுத்துக்கொண்டும்
अनपस्फुरन्तः	தாபத்தைக் கொடுக்காதவர்களாகவும்
आतपन्ति	பிரகாசிக்கின்றனர்.
इति	என்ற ருக்கானது வேறு சாகையில் படிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

(தா—ம்) ஆரோகனுக்கு மேற்பாகத்தில் ப்ராஜன், ப்ராஜனுக்கு மேற்பாகத்தில் படரன் என்ற கிரமமாய் ஏழு ஸூரியர்கள் ஆகாசத்திலிருக்கின்றனர். சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி எவன் ஸூரியோபாஸனஞ் செய்கிறானோ அவன் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் கிரணங்களை யுடையவர்களென்றும் மேல் நோக்கிச் செல்லும் கிரணங்களை யுடையவர்களென்றும் இரண்டுவகுப்பாக முன் பிரிக்கப்பட்ட ஸூரியர்களின் மத்தியிலுள்ள மார்க்கத்தால் மஹாமேரு மலையை யடைகிறான். அச்சமயத்தில் இவ்வேழு ஸூரியர்களும் அப்பாதையில் சகலவிதமான போக்ய வஸ்துக்களையும் கிடைக்கும் படி செய்து கொண்டும், தாபத்தைக் கொடுக்காமலும் பிரகாசிக்கின்றனர். இங்கு வாருங்கள், உட்காருங்கள், சாப்பிடுங்கள் என்று பிரியமான வார்த்தைகளையும் மொழிகின்றனர். (எ—று)

(அ—கை) 7 ருத்விக்குகளே 7 ஸூரியர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றனர் என்று கூறுபவர்களின் மதம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது—

सप्तर्त्विजस्सूर्या इत्याचार्याः। तेषामेषा भवति।

सप्तर्त्विजः	ஹோதா, ப்ரசாஸ்தா, ப்ராம்ஹணாச்சம்ஸீ, போதா, நேஷ்டா, அச்சாவாகன், ஆக்நீத்திரன் என்ற ஏழு ருத்விக்குகள்
(सप्त) सूर्या इति	ஏழு ஸூரியர்கள் என்று
(केचि) दाचार्याः	சில ஆசிரியர்கள் சொல்லுகின்றனர்.
तेषाम्	அந்த ஏழு ஸூரியர்களை
एषा	இந்த ருக்கானது
(प्रतिपादिका	ருத்விக்ரூபர்களாக நிரூபணஞ்செய்வதாக)
भवति	இருக்கின்றது.

(அ—கை) ருத்விக் ரூபர்களாக ஏழு ஸூரியர்களைப் போதிக்கின்ற ருக் படிக்கப்படுகிறது—

सप्त दिशो नानासूर्याः ॥४॥ सप्त होतार ऋत्विजः।
देवा आदित्या ये सप्त। तेभिस्सोमाभीरक्ष ण इति ॥

सप्त दिशः	கிழக்கு திக்கு தவிற மற்ற ஏழு திக்குகள்
नानासूर्याः	ஒவ்வொரு திசைக்கும் ஒவ்வொரு ஸூரியன் வீதம் பல ஸூரியர்களையுடையனவாயிருக்கின்றன.
(तेच	அந்த ஸூரியர்கள்)
सप्तहोतारः	ஹோதா முதலிய 7 பெயர்களாகிய
ऋत्विजः (भूत्वा)	ருத்விக்குகளாக உருவெடுத்து
(चरन्ति	கர்மத்தை நடத்துகின்றனர்.)
ये	இக்கர்மத்தை நடத்திவைக்கின்ற எந்த ஹோதா முதலிய ருத்விக்குகளுண்டோ
(त एव)	அவர்களே
देवाः (भूत्वास्थिताः)	தேவத்தன்மையையடைந்தவர்களாயிருக்கின்ற
सप्त आदित्याः	ஏழு ஸூரியர்கள் (என்று சொல்லப்படுகின்றனர்.)
सोम	யாகத்துக்கதிபனான ஓ ஸோமனே!

तेभिः — ஹோதா முதலியவர்களின் வடிவமான ஸூரியர்களால்
नः — எங்களை
अभिरक्ष — காப்பாற்றுவீராக
इति — என்ற ருக்கானது வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(தா—ம்) இம்மந்திரத்தால் 'ஸோமன்' என்ற தேவன் பிரார்த்திக்கப்படுகிறான். ஓ ஸோமனே! எட்டு திக்குகளில் கிழக்கு திசை ஸூரியனுள்ளதா யிருக்கிறதென்பதை யாவருமறிவர். மற்ற தென்கிழக்கு, தெற்கு முதலிய 7 திசைகளில் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு ஸூரியனுள்ளதாகவே இருக்கின்றது. அவ்வேழு ஸூரியர்கள் ஹோதா, ப்ரசாஸ்தா, ப்ராம்ஹணச்சம்ஸீ, போதா, நேஷ்டா, அச்சாவாகன், ஆக்னீத்திரன் என்ற ஏழு ஹோதாக்களின் உருவமெடுத்துக்கொண்டு யாகத்தை நடத்தி வைக்கின்றனர். இந்த ஏழு ருத்விக்குகளே தேவத்தன்மையையடைந்த ஏழு ஸூரியர்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்களை என்னைக் காப்பாற்றும்படித் தூண்டுவீராக. (எ—று)

(அ—கை) ஸூரியர்கள் ருத்விக் ரூபமாயிருக்கின்றனர் என்றதை ஸ்திரப்படுத்துவதற்குவேண்டி மேற்கோளாக எடுத்துப் படிக்கப்பட்ட ருக்கில் "7 திக்குகளும் ஒவ்வொரு ஸூரியனுள்ளனவாகவே இருக்கின்றன." என்று சொன்னது ஸந்தர்ப்பமின்றியே சொல்லப்பட்ட விஷயமாயல்லவோ ஆகின்றதென்று ஸந்தேகித்துப் பதில் சொல்லுகிறார்:—

तदप्याम्नायः। दिग्भ्राज ऋतून् करोति।

तदपि — திக்குகள் பலவித ஸூரியர்களுள்ளனவாயிருக்கின்றன என்பதை
आम्नायः — வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்ட ஒரு மந்திரம் (சொல்லுகின்றது.)

(तेन्न — அவர்கள்)
दिग्भ्राजः — அந்தந்தத் திசைகளை யடைந்தவர்களாய்க் கொண்டு
ऋतून् — வஸந்தம் முதலிய ருதுக்களில் ஸப்பவிக்கின்ற காரியங்களை
करोति — உண்டுபண்ணுகின்றனர்.

(தா—ம்) "ஒவ்வொருதிக்கும் ஒவ்வொரு ஸூரியனுள்ளதாயிருக்கின்றது" என்பதையும் வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்ட ஒரு மந்திரம் சொல்லுவதால் அவ்விஷயமும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நிரூபிக்கத் தகுந்ததே. ஆதலால் ஸம்பந்தமின்றி எதுவும் சொல்லப்படவில்லை என்றறியவும். ஒவ்வொரு திக்கிலும் ஒவ்வொரு ஸூரியனிருந்தே தீரவேண்டுமென்பதில் யுக்தியுமிருக்கின்றது. அதாவது:—எல்லாத் திக்குகளிலும் வஸந்தம் முதலிய ருதுக்களில் மரங்கள் தளிர்ப்பது முதலிய காரியங்கள் ஏற்படுவதை யாவருமறிவார்கள். அஃது ஒவ்வொருதிக்கிலும் ஒவ்வொரு ஸூரியனில்லாவிடில் எவ்விதம் ஸம்பவிக்கும்? ஆதலால் ஒவ்வொரு திக்கிலும் ஒவ்வொரு ஸூரியனிருக்கிறார் என்றே அங்கீகரிக்க வேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) கைமுதிக நியாயத்தாலும் ஒவ்வொரு திக்கிலும் ஒவ்வொரு ஸூரியனிருக்கிறாரென்பதை திருடப்படுத்துகிறார்:—

एतयैवावृता सहस्रसूर्यतायाः इति वैशंपायनः। तस्यैषा भवति॥

(ப—ரை) **एतयैव आवृता**=மேற்சொல்லிய யுக்தியை அனுஸரித்து **सहस्रसूर्यतायाः** = ஆயிரக்கணக்கான ஸூரியர்கள் வரையில் (கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமிருக்க ஒவ்வொரு திக்கிலும் ஒவ்வொரு ஸூரியனிருக்கிறாரென்பதில்யாது ஆஶ்சரியம்) **इति**=என்று **वैशंपायनः**=வைசம்பாயனர் என்ற மஹருஷியானவர் (அபிப்பிராயப்படுகிறார்.) **तस्य** = ஆயிரக்கணக்கான ஸூரியர்களிருக்கின்றனர் என்பதை **एषा**=இந்தருக்கானது **प्रतिपादिका**=நிரூபணஞ்செய்வதாக **भवति**=இருக்கின்றது. (எ—று)

(அ—கை) அந்த ருக் படிக்கப்படுகிறது:—

यद्द्याव इन्द्र ते शतꣳशतं भूमीः । उतस्युः ।
न त्वा वज्रिन्सहस्रꣳसूर्याः ॥५॥ अनु न जातमष्ट रोदसी इति ।

वज्रिन्	வஜ்ரம் என்ற ஆயுதமுள்ள
इन्द्र	ஓ இந்திரனே !
ते	உமக்கு
शतं द्यावः	நூற்றுக்கணக்கான த்யுலோகங்களும்
शतं भूमीः	நூற்றுக்கணக்கான பூலோகங்களும்
उत स्युः	இருந்தபோதிலும்
सहस्रं सूर्याः	ஆயிரக்கணக்கான ஸூரியர்கள்
रोदसी	த்யுலோகம் பூலோகம் இவைகளின் மத்தியில்
जातम्	உண்டாயிருக்கிற
त्वा	உம்மை
नान्वष्ट	வ்யாபித்தவர்களாகவிருப்பதில்லை
इति	என்ற ருக்கானது வேறு சாகையில் படிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

(தா—ம்) ஓ இந்திரனே! உமக்கு நூற்றுக்கணக்காக பூலோகங்களும், த்யுலோகங்களு மிருந்தபோதிலும் அவை ஸூரியர்கள் ஸஞ்சரிப்பதற்குப் போதியனவாக இல்லை, ஏனென்றால் ஸூரியர்கள் கணக்கிலடங்காம லிருக்கின்றனர் என்பதுபற்றியே என்க.

(அ—கை) முன் மந்திரத்தால் பல ஸூரியர்களிருக்கின்றனர் என்று சொல்லியதை யுக்தியாலும் ஸ்தாபிக்கிறார்:—

नानालिङ्गत्वादृतूनां नानासूर्यत्वम् ।

(ப—ரை) **ऋतूनाम्**=ருதுக்களுக்கு **नानालिङ्गत्वात्**=பலவித அடையாளங்களிருப்பதால் அதாவது: பல்வித காரியங்கள் நிகழுவதால் ஒவ்வொரு காரியத்துக்கும் ஒவ்வொரு ஸூரியன் வீதம் **नानासूर्यत्वम्**=அநேகம் ஸூரியர்களிருக்கின்றனர் என்பது ஸித்திக்கின்றது.

(அ—ரை) பல ஸூரியர்களிருப்பார்களே யாகில் ஸூரியன் எட்டு என்று முன் சொன்னது எங்ஙனம்? என்றால் பதில் சொல்லுகிறார்:—

अष्टौ तु व्यवसिता इति ।

अष्टौ तु எட்டு ஸூரியர்கள் தான்
व्यवसिताः நிஸ்சயிக்கப்பட்டவர்கள்
इति என்று (அறியவேண்டும்)

(தா—ம்) அந்தந்த ருதுக்களில் பலவிதமான காரியங்களேற் படுவதால் பல ஸூரியர்களிருக்க வேண்டுமென்று ஊஹித்தது உண்மையேயாகிலும் பஞ்சகர்ணர், ஸப்தகர்ணர் என்ற மஹருஷி களால் ஏழு ஸூரியர்கள் நேரில் பார்க்கப்பட்டவர்களா யிருப்ப தாலும், ப்ராணத்ராதர் என்ற மஹருஷியால் கஸ்யபன் என்ற 8-வது ஸூரியனும் நேரில் பார்க்கப்பட்டிருப்பதாலும் 8 ஸூரியர் கள் தான் பிரத்யக்ஷமாய் நிஸ்சயிக்கப்பட்டவர்கள் என்பது முன் "8 ஸூரியர்களிருக்கிறார்கள்" என்று சொன்னதின் கருத்து என் றறியவும். (எ—று)

सूर्यमण्डलान्यष्टात ऊर्ध्वम् । तेषामेषा भवति ।

(ப—ரை) **अतः** = பஞ்சகர்ணர், ஸப்தகர்ணர், ப்ராணத்ராதர் என்ற மஹருஷிகளால் நேரில் பார்த்து நிஸ்சயிக்கப் பட்டிருப்ப தால் **ऊर्ध्वम्**=ஆகாசத்தில் **अष्ट सूर्यमण्डलानि**=8 ஸூரியமண்டலங் கள் (இருக்கின்றனவென்றும், ஒரு ஸூரியமண்டலம் மாத்திரம் ஸமீபத்தி லிருப்பதால் காணப் படுவதாகவும் அறியவேண்டும்.) **तेषाम्**=அநேக ஸூரியமண்டலங்களை **एषा**=இந்த ருக்கானது (**प्रति-पादिका**=நிரூபணஞ் செய்வதாக) **भवति**=இருக்கின்றது. (எ—று)

(அ—கை) அநேக ஸூரியமண்டலங்களை நிரூபணஞ் செய் கின்ற ருக்கானது படிக்கப்படுகிறது:—

चित्रं देवानामुदगादनीकम् । चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम् । सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुष श्चेति ॥ ६ ॥

साकं ष्ठाक्षिस्तप्त्रितपा नानासूर्याः सूर्या नव च ॥

इति सप्तमोऽनुवाकः ॥

देवानाम्	தேவர்களின்
अनीकम्	ஸைன்யம்போலிருப்பதாயும்
मित्रस्य	'மித்திரன்' என்ற தேவனுடையவும்
वरुणस्य	வருணனுடையவும்
अग्नेः	அக்னியினுடையவும்
चक्षुः	கண்ணாக இருப்பதாயும்
चित्रम्	பல்விதமாயிருப்பதாயுமுள்ள ஸூரியமண்டலமானது
उद्गात्	(கிழக்கு திசையில்) உதிக்கின்றது
(तत्	அந்த ஸூரியமண்டலம்)
द्यावापृथिवी	த்யுலோகம், பூலோகம் இரண்டையும்
अन्तरिक्षम्	அந்தரிக்ஷ லோகத்தையும்
(स्वकीयप्रकाशेन)	தனது பிரகாசத்தால்
आप्रा	எங்கும் வ்யாபித்து (இருக்கிறது.)
सूर्यः	அத்தகைய மண்டலங்களுக்கு அதிபனான ஸூரியன்
जगतः	அசையும் பொருளுக்கும்
तस्थुषश्च	அசையாப் பொருளுக்கும்
आत्मा	ஆத்மவஸ்துவாக விளங்குகிறார்.

(தா—ம்) தேவர்களின் ஸைன்யம் எவ்விதம் கருத்த சரீரமுள்ள விருத்திராஸுரனை நாசஞ்செய்கின்றதோ அவ்விதமே ஸூரிய மண்டலம் கருப்பான இருளை நாசஞ் செய்வதால் தேவஸைன்யம் போலிருப்பதாய் இங்கு வர்ணிக்கப்படுகிறது. மித்திரன் முதலியோர்க்கு இருளைப்போக்கிக் கண்ணால் வஸ்துக்களை அறிவதற்கு உபகாரஞ்செய்வதால் மித்திரன் முதலியோரின் கண்ணாக விருப்பதாயும் உபதேசிக்கப்பட்டது. இவ்விதம் சொன்னதை உபலக்ஷணமாகக்கொண்டு எல்லோருடைய கண்ணாகவும் ஸூரியமண்டலமிருக்கின்றதென்று அறியவேண்டும். (எ—று)

அடிமுதல் 25 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

ஏழாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அநுவாகம்.

(அ-கை) இவ்வநுவாகத்தால் கஶ்யபன் என்ற ஸூரியனின் மஹிமை வர்ணிக்கப்படுகிறது:—

क्वेदमभ्रं निविशते । क्वायꣳसंवत्सरो मिथः ।
क्वाहः क्वेयं देव रात्री । क्व मासा ऋतवः श्रिताः ॥

देव !	ஓ பரமேஶ்வரனே !
इदम्	இந்த
अभ्रम्	மேகம்
क्व	எந்த ஆதாரத்தில்
निविशते	இருக்கின்றது.
मिथः	அநேக காலங்களின் சமஷ்டிரூபமான
अयं संवत्सरः	இந்த ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலம்
क्व	எதை ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றது.
अहः	பகல்
क्व	எதை ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றது.
इयं रात्री	இந்த ராத்திரியானது
क्व	எதை ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றது.
मासाः	மாதங்களும்
ऋतवः	ருதுக்களும்
क्व श्रिताः	எதை ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றன.

अर्द्धमासा मुहूर्ताः । निमेषास्त्रुटिभिस्सह ।
क्वेमा आपो निविशन्ते । यदीतो यान्ति संप्रति ॥

त्रुटिभिस्सह	த்ருடி என்ற காலத்துடன் (இக்காலமும்)
अर्द्धमासाः	பக்ஷங்களும்
मुहूर्ताः	முஹூர்த்தங்களும்
निमेषाः	நிமேஷங்களும்
क्व	எதை ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றன.
(घर्मकाले	கோடைக்காலத்தில்
(आपः	ஜலங்கள்)

इत: இந்தப் பூமியிலிருந்து
यदि यान्ति வற்றிபோகின்றனவென்றால்
संप्रति அப்பொழுது
इमा आप: அந்த ஜலங்கள்
क निविशन्ते எதை ஆச்ரயித்திருக்கின்றன.

(தா—ம்) மேகங்கள் ஆதாரமின்றி ஆகாசத்திலிருப்பனவாய்க் காணப்படுகின்றனவே. ஆதாரமின்றி ஒரு வஸ்துவுமிருக்கமுடியா தாகையால் மேகங்கள் எதை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஆகாசத்தி லிருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்னே? இவ்விதமே பல காலங்களின் சமஷ்டிரூபமான ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலமும், பக லும், இரவும், மாதங்களும், ருதுக்களும், பக்ஷங்களும், முஹூர்த் தங்களும், த்ருடி என்ற காலமும், எதை ஆச்ரயித்திருக்கின்றன. அவைகட்குக்காரணம் என்னே? கோடைகாலத்தில் ஜலமெல்லாம் வற்றிப்போவதை யாவரு மறிவர். வற்றிப்போன ஜலங்கள் எங்கே செல்லுகின்றன. ஓ பரமேச்வரனே! இவற்றிற்கெல்லாம் ஸமா தானங் கூறவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலம் முதல் த்ருடி என்ற காலம் வரையுள்ள காலங்கள் எதை ஆச்ரயித்திருக்கின்றன என்ற கேள்விக்குப் பதில் கூறப்படுகிறது:—

काला अप्सुनिविशन्ते ।

काला: ஸம்வத்ஸரம் முதல் த்ருடி வரையிலுமுள்ள கா லங்கள்
अप्सु ஜலத்தில்
निविशन्ते இருக்கின்றன.

(தா—ம்) **आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्** என்றதால் ஜலம் தான் ஜகத்திற்குக் காரணமாயிருந்தது என்று சொல்லியிருப்பதால் ஜலத் தில் தான் எல்லாக் காலங்களுமிருக்கின்றன; அவ்விடத்திலேயே உண்டாகின்றன என்று மறியவேண்டும். (எ—று)

அதாவது:—முஹூர்த்தம், பக்ஷம், மாதம் முதலிய பெயர்கள் காலத்துக்கு உபாதியை முன்னிட்டே ஏற்பட்டிருக்கின்றனவென்பதை முன்னரே கூறி இருக்கிறோம். அதலால் ஸம்வத்ஸரம் முதலிய கால வியவஹாரத்துக்கு முதல் உபாதி (காரணம்) யாது? என்பதே 'ஸம்வத்ஸரம் முதலிய காலங்கள் எதை ஆச்ரயித்திருக்கின்றன' என்ற கேள்வியின் தாத்பர்யம் என்று ஏற்படுகின்றது. ஆகவே இதன் ஸமாதானம் பின்வருமாறு—பரமேச்வரன் ஜலத்தை முதலில் படைத்து அதற்குக் கெட்டியாகுந் திறமையையும் கொடுத்தார். அதனால் அந்த ஜலம் கெட்டியாயிற்று. கெட்டியான அந்த ஜலமே "ப்ரஹ்மாண்டம்" என்று வியவஹரிக்கப் படுகின்றது. அது உடைபடாமல் கொஞ்சகாலமிருந்தது. அக்காலத்துக்கு ஸம்வத்ஸரம் என்று பெயரிடப்பட்டது. ஆகவே ஸம்வத்ஸரம் ஜலத்தின் விகாரமான ப்ரஹ்மாண்டத்தை உபாதியாயடைந்தமையால் ஸம்வத்ஸரமும், அதன் அவயவங்களான மாதம், பக்ஷம் முதலியனவும் ப்ரஹ்மாண்டத்தையே முதல் உபாதியாய் (காரணமாய்) உடையன என்றறியவேண்டும். ஆகவே இக்கருத்துக்கொண்டே काला अप्सु निविशन्ते என்று பதில் அளிக்கப்பட்டதாய் கொள்ளவும். (எ—று)

(அ—கை) க்ரீஷ்ம ருதுவில் பூமியினின்றும் வற்றிப்போன ஜலங்கள் எங்கு செல்லுகின்றன என்ற கேள்விக்கும், மேகங்களுக்கு ஆதாரம் யாது? அவை எதனாலுண்டாகின்றன என்ற கேள்விக்கும், *மின்னலுக்குக் காரணம் யாது? என்ற கேள்விக்கும் முறையே பதிலளிக்கப்படுகிறது—

आपस्सूर्ये समाहिताः ॥ १ ॥ अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते ॥ विद्युत्सूर्ये समाहिता ॥

(ப—ரை) आपः=ஜலங்கள் सूर्ये=ஸூரியனிடம் समाहिताः= கொண்டுவந்து சேர்க்கப்பட்டவைகளாக (भवन्ति = ஆகின்றன.) अभ्राणि=மேகங்கள் (तेभ्यः = அந்த ஸூரிய கிரணங்களிடமிருந்து) अपः=ஜலத்தை प्रपद्यन्ते=அடைகின்றன. विद्युत्=மின்னல் सूर्ये=

* இக்கேள்வி முன் சொல்லப்படாமலிருந்தபோதிலும் இங்கு இதற்குப்பதில் சொல்லி இருப்பதால் இக்கேள்வியை ஊஹித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஸூரியனிடம் **समाहिता**=வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது:— ஸூரியனைக்காரணமாகவுடையது. (எ—று)

(தா—ம்) கோடைக்காலத்தில் வற்றிப்போன ஜலங்கள் ஸூரியனை வந்தடைகின்றன. ஸூரியன் கொடூரமான கிரணங்களால் கோடைக்காலத்தில் ஜலத்தைக் கிரஹிக்கிறார். இவ்விதமே காளிதாஸரும் **सहस्रगुणमुत्स्रष्टुमादत्ते हि रसं रविः** (பல்லாயிரம் பங்காக வர்ஷிப்பதற்காகவே கோடைக்காலத்தில் ஜலத்தை ஸூரியன் கிரஹிக்கிறார்) என்றதால் சொல்லி இருக்கிறார். ஸூரியகிரணங்கள் தம்மிடமுள்ள ஜலத்தையே புகை, நெருப்பு, காற்று இவைகளின் சேர்க்கையால் மேகவடிவமாக்குகின்றன. ஆதலால் மேகங்கள் ஸூரிய கிரணங்களாலுண்டு பண்ணப்பட்டனவாயும், அவற்றை ஆஶ்ரயித்தன வாயுமாகின்றன. மின்னலும் ஸூரியகிரணத்தாலுண்டுபண்ணப்பட்ட மேகத்தில் புலப்படுவதுபற்றி ஸூரியகிரணத்தையே ஆஶ்ரயித்திருப்பதாயறியவேண்டும். (எ—று)

अनवर्णे इमे भूमी। इयं चाऽसौ च रोदसी।

(ப—ரை) **इयं च**=இப்பூமியும் **असौ च**=த்யுலோகமும் **रोदसी**= "ரோதஸீ" எனப்படும். **इमे**=இந்த **भूमी**=பூலோகத்யுலோகங்கள் **अनवर्णे**=நல்ல ரூபமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. (எ—று)

(தா—ம்) இப்பூலோகமும், த்யுலோகமும் ஸூரியனின் பிரகாசத்தால் இருள் நீங்கி நல்ல ரூபமுள்ளவைகளாய் பிரகாசிக்கின்றன.

(அ—கை) பூலோகம், த்யுலோகம் இவற்றைத் தரித்து வருபவர் யார்? என்ற கேள்வியும் அதற்குப் பதிலுமுபதேசிக்கப்படுகிறது—

किंस्विदत्रान्तरा भूतम्। येनेमे विधृते उभे॥
विष्णुना विधृते भूमी। इति वत्सस्य वेदना॥

(ப—ரை) **येन**=எதனால் **इमे**=இந்த **उभे**=பூலோக த்யுலோகங்கள் **विधृते** = தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ (**तत्**=அந்த) **भूतम्** =வஸ்து

வானது अत्र, अन्तरा=இவ்விரண்டுகளின் மத்தியில் किं स्वित्= என்னே? எத்தகையது. विष्णुना=தனது கிரணங்களால் எங்கும் வியாபித்த ஸூரியனால் भूमी=பூலோக த்யுலோகங்கள் विधृते=தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன इति=என்று वत्सस्य=“வத்ஸர்” என்ற மஹருஷியினுடைய वेदना=அறிவு (ஸித்தாந்தம்) என்று ஒருவர் பதிலுரைத்தார். (எ—று)

(தா—ம்) “பூலோகம், த்யுலோகம் இவற்றின் நடுவிலிருந்து கொண்டு எவர் அவைகளை தரித்துவருகிறார்” என்று ப்ரம்ஹவாதிகள் ஒருவரையொருவர் ப்ரஶ்னஞ் செய்துகொண்டனர். அச்சமயம் ஒரு ப்ரம்ஹவாதியானவர்—தனது கிரணங்களால் உலகம் முழுவதும் வியாபித்திருக்கின்ற ஸூரியனாலேயே பூலோகம் த்யுலோகம் இவைகள் தரிக்கப்படுகின்றனவென்று வத்ஸர் என்ற மஹருஷிசொல்லி இருப்பதாகப் பதிலுரைத்தார். (எ—று)

(அ—கை) முன்மந்திரத்தால் சொல்லிபதையே மறுபடியும் திருடப் படுத்துவதற்காக உபதேசிக்கிறார்:—

इरावती धेनुमती हि भूतम्। सूयवसिनी मनुषे दशस्ये ॥२॥
व्यष्टभ्नाद्रोदसी विष्णवेते। दाधर्थ पृथिवीमभितो मयूखैः॥

(ப—ரை) मनुषे=மனிதனுக்காக एते=இந்த த்யுலோக பூலோகங்கள் इरावती=உணவு பொருளுள்ளவைகளாகவும் धेनुमती=பசுக்களுள்ளவைகளாகவும் सूयवसिनी=நல்ல புல் முதலிய பக்ஷயங்களுள்ளவைகளாகவும भूतम्=அன்னம் முதலியவற்றை दशस्ये=கொடுப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவைகளாகவும் (भवत:=இருக்கின்றன.) हि=நிஶ்சயம். (एतादृशे) रोदसी=இத்தகைய பூலோகம் த்யுலோகம் இவற்றை (विष्णुः=ஸூரியன்) व्यष्टभ्नात्=நன்றாய்த் தரித்துவருகிறார். இவ்விதம் மற்ற ருஷிகளைப் பார்த்துச்சொல்லி பின்வரும் பாகத்தால் நேரில் ஸூரியனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்கிறார். विष्णो=ஓ ஸூரியனே! (त्वम्=நீர்) पृथिवीम्=த்யுலோகத்துடன்கூடிய பூலோகத்தை अभितः= மேலும் கீழும் मयूखैः=கிரணங்களால் दाधर्थ=தாங்கினீர், தாங்கி வருகிறீர். (எ—று)

(தா—ம்) உணவு பொருளுள்ளவைகளும், பசுக்களுள்ளவைகளும், பசுக்கள் ஜீவிப்பதற்கு முக்கிய ஸாதனமான புற்களுள்ளவைகளும், மழைபொழிதல் மூலம் அன்னத்தைக் கொடுக்கின்றவைகளுமான பூலோக த்யுலோகங்களை ஸூரியன் தரித்துவருகிறார். இவ்விதம் மற்றருஷிகளைக் குறித்துச்சொல்லி ஸூரியனின் மஹிமையிலீடுபட்டவராய் நேரில் ஸூரியனை ஸ்தோத்திரஞ் செய்கிறார்:—ஓ ஸூரியனே! நீர் ஆயிரக்கணக்கான கிரணங்களால் பூலோகம் த்யுலோகம் இவற்றை எங்கும் வியாபித்து அவைகளைத் தரித்துவருகிறீர். இத்தகைய மஹிமை தங்கிய தங்களை நான் வணங்குகிறேன். * (எ—று)

(அ—கை) இவ்விதம் ஒரு மஹருஷி சொன்னவுடன் மற்ற மஹருஷிகள் அவரை நோக்கி வேறு சிலகேள்விகளைக் கேட்கின்றனர்:—

किन्तद्विष्णोर्बलमाहुः। का दीप्तिः किं परायणम्॥
एको यद्धारयद्देवः। रेजती रोदसी उभे॥

(ப—ரை) **यद्देवः**=எந்த ஸூரியன் **एकः**=ஒருவராகவே **रेजती**=விளங்குகின்ற **उभे**=இரண்டான **रोदसी**=பூலோகம் த்யுலோகம் இவற்றை **धारयत्**=தரித்தாரோ (**तस्य**=அந்த) **विष्णोः**=ஸூரியனுக்கு **तद्बलम्**=அத்தகைய சக்தியானது **किम्**=எங்கிருந்து கிடைத்தது. **दीप्तिः**=(பூலோகம் த்யுலோகம் இவற்றைப் பிரகாசப்படுத்த ஸாதனமான) கிரணமானது **का**=எங்கிருந்து கிடைத்தது. **परायणम्**=அவருக்கு ஸஹாயமாயுள்ள வஸ்து **किम्**=என்னை? என்று மஹருஷிகள் **आहुः**=பிரச்னஞ் செய்தனர். (எ—று)

(அ—கை) மேல்கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கப்படுகிறது:—

---

* ஸூரியனுக்குப் பூமியை ஆகர்ஷணஞ்செய்யும் சக்தி இருக்கின்றதென்றும், அதனாலேயே நிராதாரமான ஸ்தானத்தில் பூகோளமிருக்கின்றதென்றும் வானசாஸ்திரம் பயின்றவர்கள் கூறுகின்றனர். அவர்களபிப்ராயத்திற்கு இம்மந்திரமனுகூலமாயிருக்கின்றது என்றறியவும்.

वाताद्विष्णोर्बलमाहुः। अक्षराद्दीप्तिरुच्यते।
त्रिपदाद्धारयद्देवः। यद्विष्णोरेकमुत्तमम्॥ ३॥

(ப—ரை) **विष्णोः**=ஸூரியனுக்கு **वातात्**=காற்றினல் **बलम्**=பூலோக த்யுலோகங்களைத் தரிப்பதற்குரிய சக்தியானது (**आगतम्**=வந்தது) என்று **आहुः**=அறிஞர் சொல்லுகின்றனர். **दीप्तिः**=ஜகத்திற்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கின்ற காந்தியானது **अक्षरात्**=நாசமற்ற பரப்ரப்ஹத்தினிடமிருந்து (**लब्धा**=அடையப்பட்டதென்று) **उच्यते**=சொல்லப்படுகிறது. **यत्, एकम्**=எந்த த்ரிபாத் என்ற ஒரு வஸ்துவானது **विष्णोः**=எங்கும் வியாபித்த பரப்ரம்ஹத்தினுடைய **उत्तमम्**=மேலான ஸ்வரூபமோ (**तस्मात्**=அந்த) **त्रिपदात्**=த்ரிபாத் வஸ்தவினிடமிருந்து (**लब्धसामर्थ्यः** = சாமர்த்தியத்தைப் பெற்ற) **देवः**=ஸூரியன் **रोदसी**=பூலோகம் த்யுலோகம் இவற்றை **धारयत्**=தரித்து வருகிறார். (எ—று)

(தா—ம்) ஸூரியனுக்குப் பூலோகம் த்யுலோகம் இவற்றைத் தரிப்பதற்கு வேண்டிய ஸாமர்த்தியம் வாயுவாலுண்டாகின்றது. இவ்விதமே வாஜஸநேயி சாகையில்—**वायुर्वै गौतम तत्सूत्रम्, वायुना वै गौतम सूत्रेणायं च लोकःपरश्च लोकः सर्वाणि च भूतानि संदृब्धानि भवन्ति** 'ஓ கௌதம வாயுதான் அந்த ஸூத்ரம் *வாயுவாகிற ஸூத்ரத்தினலேயே இவ்வுலகமும் மேல்லோகமும், எல்லாப் பூதங்களும் தரிக்கப்படுகின்றன' என்றதால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸூரியனுக்கு ஜகத்தைப் பிரகாசப்படுத்தும் காந்தியானது ப்ரம்ஹத்தினிடமிருந்துண்டாயிற்று. புருஷ ஸூக்தத்திலும் **पादोऽस्य विश्वा भूतानि। त्रिपादस्यामृतं दिवि** 'உத்பத்தியையடைந்த எல்லா வஸ்துவும் உபாஸ்யனுகைச் சொல்லப்பட்ட இந்த நாராயண

---

* ஸர்வவாயு ஸமஷ்டியபிமானி ஹிரண்யகர்ப்பரே ஸூத்ராத்மாவென்றும், ஸர்வ வாயுவும் அவரது சரீரமென்றும், சரீர சரீரிபாவத்தையடைந்த வாயு ஸூத்ராத்மா இவர்களே ஜகத்தைத் தரிக்கின்றனர் என்றும் கூறியிருப்பதால் ஸூத்ராத்மாவின் சரீரமான வாயு ஜகத்தைத் தரிக்கின்றதென்றேற்படுவதையே இங்கு உபதேசித்ததாயறியவும்.

னுடைய பாதம்=அம்சமாகும். குணத்ரயாத்மகமாயா ஸம்பந்தமற்ற தாய் சாஸ்திரங்களாலறியப்படுகின்றதும் ஆனதுபற்றியே அமிருதம்=மரணாதி விகாரமற்றதுமான இவரது ஸ்வரூபமானது சொந்த ஸ்வரூபத்திலேயே நிலைத்திருக்கின்றது' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த பரப்ரம்ஹத்தினிடமிருந்து ஸூரியன் ஜகத்தைத் தரிப்பதற்குவேண்டிய சக்தியைப் பெற்றிருக்கிறார் என்று அம்மஹருஷி பதிலுரைத்தார். (எ—று)

(அ—கை) **किं परायणम्** என்ற கேள்விக்குப் பதிலளிக்கப்படுகிறது :—

अग्नयो वायवश्चैव । एतदस्य परायणम् ॥

(ப—ரை) **अग्नयः**=அக்நிகள் **वायवश्चैव**=காற்றுகள் **एतत्**=என்ற இந்தத் தேவர்களின் கூட்டமானது **अस्य**=இந்த ஸூரியனுக்கு **परायणम्**=ஸஹாயமாயிருக்கின்றது. (எ—று)

(அ—கை) இனி வேறு சிலப் பிரச்னங்கள் கேழ்க்கப்படுகின்றன :—

पृच्छामि त्वा परं मृत्युम् । अवमं मध्यमं चतुम् ॥
लोकं च पुण्यपापानाम् । एतत्पृच्छामि संप्रति ॥

(ப—ரை) (**हे ब्रह्मन्**=ஓ மஹருஷே! (**त्वा**=உம்மை **परम्**=மேலான **मृत्युम्**=மிருத்யுவையும் **अवमम्**=மூன்றாவது படியிலுள்ள (மிருத்யுவையும்) **मध्यमम्**=இரண்டாவது படியிலுள்ள (மிருத்யுவையும்) **चतुम्**=நான்காவது படியிலுள்ள (மிருத்யுவையும்) **पृच्छामि**=கேட்கிறேன். **पुण्यपापानाम्**=புண்யம், பாபம் இவற்றைச் செய்தவர்களுடைய **लोकं च**=லோகத்தையும் **संप्रति**=இப்பொழுது **पृच्छामि**=கேட்கிறேன். தயவுசெய்து பதிலளிக்கவேண்டும். (எ—று)

(தா—ம்) இவ்வுலகில் எவனும் தாண்டமுடியாத மிருத்யு எது? அதிலும் இரண்டாவது படியிலும், மூன்றாவது படியிலும் நான்காவது படியிலும் இருக்கும் மிருத்யு எது? புண்யஞ்

செய்தவர்களும், பாபஞ்செய்தவர்களும் எங்கெந்த லோகங்களை யடைகின்றனர். இதைத் தாங்கள் உபதேசிக்கவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) முற்கூறிய மந்திரத்தால் மிருத்யுவைப்பற்றிச் செய்த ப்ரஶ்னங்களுக்கு இம்மந்திரத்தால் பதிலளிக்கப்படுகிறது—

अमुमाहुः परं मृत्युम्। पवमानं तु मध्यमम्॥
अग्निरेवावमो मृत्युः। चन्द्रमाश्चतुरुच्यते॥ ४॥

(ப—ரை) **अमुम्**=இந்த ஸூரியனையே **परम्**=மேலான **मृत्युम्**=மிருத்யுவாக **आहुः**=பெரியார் சொல்லுகின்றனர். **पवमानं तु**=காற்றையே=பிராணவாயுவையே **मध्यमम्**=மத்யம மிருத்யுவாக=இரண்டாவது படியிலுள்ள மிருத்யுவாகச் (சொல்லுகின்றனர்.) **अग्निरेव**=அக்னிதான்=ஜாடராக்னிதான் **अवमः**=மூன்றாவது படியிலுள்ள **मृत्युः**=மிருத்யுவாக (ஆகின்றது) **चन्द्रमाः**=சந்திரன் **चतुः**=நான்காவதான மிருத்யுவாக **उच्यते**=சொல்லப்படுகிறான். (எ—று)

(தா—ம்) எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பிறக்கும் பொழுதே பகவானால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஆயுளின் காலவரை யறையானது ஸூரியனின் உதயாஸ்தமனங்களால் கிரமமாய் முடிவடைகின்றது. அவ்விதம் முடிந்துவிடின் பிராணிகள் இறந்து விடுகின்றனர். இதுவே "காலமிருத்யு" எனப்படும். இதை வெல்ல எவனாலும் முடியாது. இதற்கு ஸூரியகதிகாரணமாயிருப்பதால் ஸூரியனே பரம்மிருத்யு எனப்படுவான். பிராணவாயுக்கள் நாடிகளில் முறைதவறி ஸஞ்சரிக்குமாயின் அதனாலும் மரணம் ஏற்படலாம். ஆனால் அவ்விதம் பிராணவாயு ஸஞ்சாரமேற்பட்டால் பிராணாயாமத்திற் பயிற்சி பெற்றிருந்தால் சிரமப்பட்டு அதை நன்றாக ஸஞ்சரிக்கும்படி செய்துகொண்டு மிருத்யுவைக் கடந்துவிடலாம். பிராணாயாமத்தில் பயிற்சி முதிர்தல் சிரம ஸாத்யமாதலால், பிராணவாயு மத்யம மிருத்யு—இரண்டாவது படியிலுள்ள மிருத்யு எனப்படுகின்றது. ஜாடராக்னியானது எப்பொழுது மந்தமாயாகின்றதோ அப்பொழுதும் அஜீர்ணம் முதலிய வியாதிகளால் மரணமுண்டாகலாம். அந்த ஜாடராக்னியின்

மாந்தியத்தைச் சுவல்பப்பிரயாசத்தால் ஸாதிக்கக் கூடிய ஔஷதபானாதிகளால் நிவிருத்தி செய்துகொண்டு அதன் மூலம் வரும் மிருத்யுவைக் கடந்துவிடலாம். ஆதலால் அக்னியானது அவபமிருத்யு—மூன்றாவது படியிலுள்ள மிருத்யு எனப்படும். சந்திரன் ஒஷதிகளுக்கதிபனா யிருக்கின்றமையால் அவனது அனுக்கிரஹமில்லாவிடில் அன்னம் கிடைக்காமலோ, அன்னம் கிடைத்த போதிலும், அஃது ஆரோக்கிய ஹேதுவாயாகாமலோ மிருத்யு ஏற்படலாமாதலால் சந்திரன் நான்காவது மிருத்யு எனப்படுவன். என்று அந்த ப்ரம்ஹ வித்தானவர் பதிலளித்தார். (எ—று)

(அ—கை) **लोकं च पुण्यपापानाम्** என்ற கேள்விக்குப் பதிலளிக்கப்படுகிறது—

अनाभोगाः परं मृत्युम्। पापास्संयन्ति सर्वदा ।।
आभोगास्त्वेव संयन्ति। यत्र पुण्यकृतो जनाः ।।

(ப—ரை) **पापाः**=ஶ்ருதி ஸ்மிருதிகளை அதிக்ரமித்து நடக்கின்றவர்கள் **अनाभोगाः**=கொஞ்சமேனும் ஸுகமற்றவர்களாய் (பூச்சி, புழு முதலியவற்றின் ஜன்மத்தையடைந்து **सर्वदा**= எப்பொழுதும்) **परं मृत्युम्**=பர மிருத்யுவை **संयन्ति**=அடைகின்றனர். (**श्रुति-स्मृतिमार्गवर्तिनः पुरुषाः**=ஶ்ருதி ஸ்மிருதிகளின் வழியை அனுஸரித்த புருஷர்கள்) **आभोगास्त्वेव** = ஸகலவிதமான போகங்களுள்ளவர்களாகவே **यत्र**=எந்தவிடத்தில் **पुण्यकृतः**=அதிகப் புண்ணியஞ்செய்த **जनाः**=தேவர்கள் (வஸிக்கின்றனரோ அவ்விடம்) **संयन्ति**=செல்லுகின்றனர். (எ—று)

(தா—ம்) இவ்வுலகில் பாபத்தையே அதிகமாகச் செய்த மனிதர்கள் மறித்த பிறகு சுகலேசமுமற்ற பூச்சி, புழு முதலியவற்றின் ஜன்மங்களை யடைந்து ஒவ்வொரு க்ஷணமும் ஜனனமரண துக்கங்களை யனுபவிக்கின்றனர். இங்கு புண்யத்தையே அதிகமாகச் செய்தவர்களோவெனில் தேவர்கள் வஸிக்கின்ற இடமான ஸ்வர்க்கத்தில் ஸகலவிதமான போகங்களுடன் வஸிக்கின்றனர்,

ततो मध्यममायन्ति । चतुर्थमग्निं च संप्रति ॥

(ப—ரை) **ततः**=முன்னர் கூறப்பட்ட அதிகம் புண்ணியஞ் செய்தவர்களையும், அதிகம் பாபஞ்செய்தவர்களையும் காட்டிலும் (**अन्ये**=மற்றவர்கள் அதாவது:—ஸரிஸமமான புண்யபாபமுள்ளவர்கள்) **संप्रति**=இம் மனிதப் பிறவியில் **मध्यमम्**=மத்தியம மிருத்யுவையும், **चतुर्थम्**=நான்காவது மிருத்யுவையும் **अग्निं च**=அக்கினி என்ற மூன்றாவது மிருத்யுவையும் **आयन्ति**=அடிக்கடி அடைகின்றனர்.

(தா—ம்) அதிகமாய்ப் புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் சுவர்க்கத்தில் சுகமாய் வஸிக்கின்றனர். அதிகமாய்ப் பாபஞ் செய்தவர்கள் நரகத்தில் பூச்சி, புழு முதலியவற்றின் ஜன்மத்தையடைந்து சொல்லொணாத்துயரத்தையடைந்து வருந்துகின்றனர். புண்ணியத்திலும் பாபத்திலும் ஸமபாகமுள்ளவர் இம்மனித ஜன்மாவையடைந்து பிராணவாயு ஸம்பந்தமாயும், ஜாடராக்கினி ஸம்பந்தமாயும், உணவு பொருள் ஸம்பந்தமாயுமுள்ள வியாதிகளையடைந்து அதற்கு வேண்டிய பரிஹாரங்களையுமனுஷ்டிக்கின்றனர். (எ—று)

(அ—கை) மற்றுஞ்சில ப்ரச்னங்கள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன:

पृच्छामि त्वा पापकृतः । यत्र यातयते यमः ॥
त्वं नस्तद्ब्रह्मन् प्रब्रूहि । यदि वेत्थाऽसतो गृहान् ॥ ९ ॥

(ப—ரை) **ब्रह्मन्** = ப்ரம்ஹவித்தான ஓ மஹருஷே! (**इदम्**=இதைப்பற்றி) **त्वा**=உம்மை **पृच्छामि**=கேட்கிறேன். அதாவது:—**यमः**=யமன் **यत्र**=எந்தவிடத்தில் **पापकृतः**=பாபஞ்செய்தவர்களை **यातयते**=கஷ்டப்படுத்துகிறானோ **तत्**=அந்த ஸ்தானமான **असतः**=பாபிகளுடைய **गृहान्**=வீடுகளை **त्वम्**=நீர் **यदि वेत्थ**=அறிவீரேயானால் **नः**=எங்களுக்கு **प्रब्रूहि**=சொல்லுவீராக. (எ—று)

(அ—கை) இவ்விதம் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிக்கப்படுகிறது:—

कश्यपादुदितास्सूर्याः । पापान्निर्घ्नन्ति सर्वदा ॥
रोदस्योरन्तर्देशेषु । तत्र न्यस्यन्ते वासवैः ॥

(ப–ரை) कश्यपात् = கஶ்யபரிடமிருந்து उदिताः=உண்டான सूर्याः=ஸூரியர்கள் रोदस्योः=பூலோகம், த்யுலோகம் இவற்றின் अन्तर्देशेषु=மத்தியிலுள்ளவிடங்களில் पापान्=பாபிகளை सर्वदा=எப்பொழுதும் निर्घ्नन्ति=கொல்லுகின்றனர். (मारिताश्च ते=கொல்லப்பட்ட அந்தப் பாபிகள்) वासवैः=ஸூரியர்களால் (प्रत्युज्जीवितास्सन्तः=மறுபடியும் பிழைப்பிக்கப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டு) तत्र=அந்த நரகத்திலேயே न्यस्यन्ते=தள்ளப்படுகின்றனர். (எ–று)

(தா–ம்) கஶ்யபர் என்ற 8-வது சூரியன் மஹாமேரு என்ற மலையிலேயே வஸித்துவருவதாய் முன்னர்சொல்லி இருக்கிறோம். அவரிடமிருந்து பலர் உண்டாயினர். அவர்களும் ஸூரியர்களென்றே வழங்கப்படுவர். அவர்கள் பூலோகம் த்யுலோகம் இவைகளின் மத்தியிலுள்ள "நரகம்" என்றவிடத்தில் பாபிகளைப் பலவிதமான சிக்ஷைகளுக்குள்ளாக்குகின்றனர். அவற்றால் பாபிகள் நரகத்தில் மரணமடைந்தாலும் மறுபடியும் அவர்களுக்கு ஜீவகலையைக் கொடுத்து அந்நரகத்திலேயே பலவிதமான கஷ்டங்களை யனுபவிக்கும்படி அவர்களைச் செய்கின்றனர். (எ–று)

तेऽशरीराः प्रपद्यन्ते । यथाऽपुण्यस्य कर्मणः ॥
अपाण्यपादकेशासः । तत्र तेऽयोनिजा जनाः ॥

(ப–ரை) ते=அந்தப் பாபிகள் (तेषु=அந்த நரகங்களில்) अपुण्यस्य=பாபரூபமான कर्मणः=கர்மத்துக்கு यथा=தகுந்தபடி अशरीराः= குறைவற்ற சரீரமில்லாதவர்களாய் (குறைவுள்ள சரீரமுள்ளவர்களாய்)प्रपद्यन्ते=ஜன்மமடைகின்றனர். அதாவது:-अपाण्यपादकेशासः:- अपाणि = கையில்லாதவர்களாகவும், अपादकेशासः= காலில்லாதவர்களாகவும், தலையில் கேசமில்லாதவர்களாகவும் (பிறக்கின்றனர்.) तत्र=அந்த நரகத்தில் ते जनाः=அந்தப் பாபிகள் अयोनिजाः=யோனியினின்று முண்டாகாத புழு முதலியவைகளாகவும் மரம் செடி கொடி இவைகளாகவும், (जायन्ते=பிறக்கின்றனர்.) (எ–று)

मृत्वा पुनर्मृत्युमापद्यन्ते । अद्यमानास्स्वकर्मभिः ॥ ६ ॥
आशातिकाः *क्रिमय इव । ततः पूयन्ते वासवैः ॥

(ப—ரை) (तेषु=அந்த நரகங்களில் प्राणिनः=பாபஞ்செய்த பிராணிகள்) मृत्वा=ஒருதடவை மிருத்யுவையடைந்து पुनः=மறுபடியும் ஜன்மமடைந்து आशातिकाः=நம் மாலேயே தேடிக்கொல்லப்படுகின்ற क्रिमय इव=மூட்டைப் பூச்சி பேன் முதலிய ஜந்துக்கள் போல स्वकर्मभिः=தமது பாபகர்மங்களால் अद्यमानाः=பக்ஷிக்கப் படுகின்றவர்களாய்க்கொண்டு அதாவது:—கர்மவசப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டு मृत्युम्=மரணத்தை आपद्यन्ते=அடைகின்றனர். ततः=இவ்விதம் பல காலம் கஷ்டத்தையனுபவித்த பிறகு वासवैः=யாதனையை (நரகவேதனையை) அநுபவிக்கும்படி செய்த ஸூரியர்களால் पूयन्ते=சுத்தர்களாக்கப்படுகின்றனர். (எ—று)

(தா—ம்) நரகத்தில் கிடக்கின்ற பாபிகள் ஒவ்வொருக்ஷணமும் ஜனனமரண கஷ்டங்களையனுபவிக்கின்றனர். பேன், மூட்டைப் பூச்சி முதலியவற்றை நாம் நசுக்குவதுபோல் கஶ்யப தூதர்கள் அவரவர்களின் பாபகர்மத்துக்கிணங்க ஹிம்ஸிக்கின்றனர். இவ்விதம் வெகுகாலங்கள் சென்றபிறகு பாபங்கள் விலகி சுத்தியை யடைகின்றனர். (எ—று)

(அ—கை) இனி ப்ராம்ஹண வாக்கியங்கள் படிக்கப்படுகின்றன:—

अपैतं मृत्युं जयति । य एवं वेद । स खल्वेवं विद्वाह्मणः।
दीर्घश्रुत्तमो भवति । कश्यपस्यातिथिस्सिद्ध-
गमनस्सिद्धागमनः । तस्यैषा भवति ॥

(ப—ரை) यः=எந்த ப்ராம்ஹணன் एवम्—कश्यपादुदितास्सूर्याः=என்று தொடங்கி சொல்லப்பட்ட பிரகாரம் கஶ்யபரின் மஹிமையை वेद=அறிவானே (सः=அந்தப் பிராம்ஹணன்) एतम्=இந்த अपमृत्युम्=பூச்சி புழு முதலியவற்றுக்குக் கூறிய இகழக்கூடிய மிருத்யுவை जयति=கடந்துவிடுகிறான் (किञ्च=மேலும்) एवं वित्=இவ்விதமறிந்த स खलु ब्राह्मणः=அந்த ப்ராம்ஹணனேவெனில் दीर्घश्रु-

* क्रुमय इव=என்றும் பாடமிருக்கிறது.

स्तमः=" இவன் நல்ல காரியஞ்செய்கிறான்" என்று தேவர்கள் வெகு காலம் கஶ்யபரிடம் புகழக்கூடியதாயும், கஶ்யபர் கேட்டு ஸந்தோஷிக்கக் கூடியதாயுமுள்ள நற்குணமுள்ளவனாகவும் (परलोके= பரலோகத்தில்) कश्यपस्य=கஶ்யபருக்கு अतिथिः=அதிதிபோலக் கௌரவிக்கத் தகுந்தவனாகவும், सिद्धगमनः=நினைத்தவுடன் கஶ்யபரிடஞ் செல்லச் சக்தியுள்ளவனாகவும், सिद्धागमनः=நினைத்தவுடன் இங்கு திரும்பி வருவதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகவும் (भवति=ஆகிறான்.) तस्य=இந்த விருத்தாந்தத்தை एषा=இந்தருக்கானது(प्रतिपादिका=நிரூபணஞ் செய்வதாக) भवति=இருக்கின்றது. (எ—று)

(தா—ம்) மேற்சொல்லியப்பிரகாரம் கஶ்யபரின் மஹிமையை யறிந்தவர்கள் நரகத்தினின்றும் பயத்தால் பாபஞ்செய்யத் துணியார்களாதலால் அதன்மூலம் வருகின்ற பூச்சி, புழு முதலியவற்றின் ஜன்மத்தையும், அங்கு ஸம்பவிக்கின்ற அபமிருத்யுவையுமடையமாட்டார்கள். அஃதுடன் அந்த ப்ராம்ஹணன் இங்கிருக்கும்பொழுதே, கஶ்யபர் அவனது நற்குணங்களைத்தேவர்கள் வாயிலாகக்கேட்டு ஆனந்திக்கக்கூடிய பாக்கியத்தைப்பெறுவான். பரலோகத்திலும் கஶ்யபர் அதிதியைப் போல் இந்த ப்ராம்ஹணனைப் பூஜித்து உபசரிப்பார். நினைத்தவுடன் கஶ்யபஸமீபஞ்செல்லவும், நினைத்தவுடன் அவ்விடம் விட்டுத் திரும்பிவரவும் சக்தியைப்பெறுவான். ஆதலால் கஶ்யப மஹிமையைத் தெரிந்துகொண்டு அவஶ்யம் கஶ்யபோபாஸனஞ் செய்யவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) கஶ்யப மஹிமையையறிந்தவன் அவருக்கு அதிதியாகின்றானென்பதை ஒரு ருக்கும் சொல்லுவதாக முன் கூறப்பட்டது. அந்த ருக் படிக்கப்படுகிறது:—

आ यस्मिन्त्सप्त वासवाः। रोहन्ति पूर्व्या रुहः॥ ७॥
ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति॥

(ப—ரை) यस्मिन्=எந்தக் கஶ்யபரை वासवाः=உலகம் ஜீவிப்பதற்குச் சாதனபூதர்களும், पूर्व्या रुहः=ஜகத் ஸிருஷ்டி ஏற்படும்

பொழுது முதலிலுண்டானவர்களாதல் பற்றி முதல் முளையாக இருப்பவர்களுமான सप्त (सूर्याः)=ஆரோகன் முதலிய ஏழு ஸூரியர்கள் आरोहन्ति=உத்பத்தியை யடைந்தவர்களாய்க் கொண்டு ஆம்ரயித்திருக்கின்றனரோ (तस्य) इन्द्रस्य=மேலான ஐம்வரியமுள்ள அந்தக் கம்யபருக்கு दीर्घश्रुत्तमोह=“தீர்க்கம்ருத்தமர்” என்று பிரசித்தரான ऋषिः=மஹருஷியானவர் घर्मः=ஜ்வலிக்கின்ற காந்தியையுடையவராய்க் கொண்டு अतिथिः=அதிதியாக ஆனார் इति= என்ற ருக்கானது இருக்கின்றது (எ—று).

(தா—ம்) உலகம் ஜீவிப்பதற்கு ஸாதனபூதர்களும், உலகம் படைக்க ஆரம்பமானவுடன் ஸிருஷ்டிக்கப் பட்டவர்களுமான ஆரோகன் முதலிய 7 சூரியர்கள் எந்தக் கம்யபரிடமிருந்துண்டாகி அவரையே ஆம்ரயித்திருக்கின்றனரோ அந்தக்கம்யபருக்கு ஜ்வலிக்கின்ற காந்தியுள்ள “தீர்க்கம்ருத்தமர்” என்ற மஹருஷியானவர் அதிதியாக ஆனார் அவ்விதமே கம்யபோபாஸனஞ் செய்கின்ற மற்றவர்களும் கம்யபரால் கௌரவிக்கப்படுவர் என்று அறிய வேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) இனி ப்ராம்ஹண வாக்கியங்கள் படிக்கப்படுகின்றன:—

कश्यपः पश्यको भवति ।
यत्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात् ॥

(ப—ரை) यत्=யாதுகாரணம்பற்றி सौक्ष्म्यात्=நுட்பமான திவ்யதிருஷ்டியால் सर्वम्=எல்லாவற்றையும் परिपश्यति=பார்க்கின்றாரோ (तस्मात्=ஆகையால்) पश्यकः=உண்மையில் பம்யகர் என்ற பெயருள்ளவரே कश्यपः=கம்யபராக भवति=ஆகின்றார். (எ—று)

(தா—ம்) மஹாமேருவில் வஸிக்கின்ற ஸூரியன் கம்யபர் என்ற பெயரால் வழங்கப்படுகிறார். அதற்குப் பம்யகர் என்று பொருள். அதாவது:—அதிசூக்ஷ்மமான திவ்ய திருஷ்டியால் நடந்தது, நடக்கின்றது, நடக்கப்போகின்றது என்ற ஸகல ஸமாசாரங்களையும், ஸகல வஸ்துக்களையும் அறிந்திருக்கிறார் என்றும்.

अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। तस्यैषा भवति ॥

(ப—ரை) अथ=இதற்குமேல் अष्टपुरुषस्य=எட்டு விதமான மூர்த்திகளையுடைய अग्ने:=அக்கினியினுடைய (महिमा)=மஹிமையானது (कथ्यते=சொல்லப்படுகிறது.) एषा=இந்த ருக்கானது तस्य=அந்த அக்கினியினுடைய (महिमप्रतिपादिका=மஹிமையை நிரூபணஞ் செய்கின்றதாக) भवति=இருக்கின்றது. (எ—று)

(தா—ம்) இதுவரை கச்யபனின் மஹிமை முதலியவற்றைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. இனி ஸூரியனின் அம்சம் வாய்ந்த அக்கினியின் மஹிமைமுதலியன நிரூபணஞ் செய்யப்படும். அக்கினியின் மஹிமையை ஒரு ருக்கும் நிரூபணஞ் செய்கின்றது.

(அ—கை) அக்கினியின் மஹிமையை நிரூபணஞ் செய்கின்ற ருக்கானது படிக்கப்படுகின்றது:—

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्।
विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ॥
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनः।
भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेमेति ॥ ८ ॥

(ப—ரை) अग्ने!=ஓ அக்கினியே! राये=தனங்கிடைப்பதற்காக सुपथा=நல்லவழியால் अस्मान्=எங்களை नय=அழைத்துச் செல்லுவீராக. देव!=ஓ அக்கினியே (त्वम्=நீர்) विश्वानि=சமஸ்தமான वयुनानि=பாதைகளை विद्वान्=அறிந்தவராக (वर्तसे=இருக்கிறீர்) जुहुराणम्=கொடூரமான एनः=பாபத்தை अस्मत्=எங்களிடமிருந்து युयोधि=பிரித்து வைப்பீராக. ते=உமக்கு भूयिष्ठाम्=அதிகமான नम उक्तिम्=நமஸ்காரம் என்றவார்த்தையை विधेम=செய்கிறோம்.(எ—று)

(தா—ம்) ஓ அக்கினியே! நல்வழியில் பிரவிருத்தியை எனக்கு உண்டுபண்ணி அதன்மூலம் பொருள் கிடைக்கும்படி அநுக்கிரஹஞ் செய்யவேண்டும். ஏனென்றால் தாங்கள் எல்லாப்பாதைகளையுமறிந்தவர்களாயிருக்கின்றீர்கள். ஆதலால் இது நல்லபாதை இது கெட்டபாதை என்பது தங்களுக்குத்தான் தெரியும். மேலும், எனது பிரவிருத்திக்குத் தடை செய்கின்ற பாபங்களை நாசஞ்செய்யவேண்டும். அதற்குவேண்டி தங்களை மூன்று கரணங்களாலும் பலதடவை

வணங்குகிறேன். தங்கள் பிரஸாதத்தை எதிர்பார்க்கும் தீனனான நான் இதைத்தவிர்த்து வேறு என்ன செய்யமுடியும். (எ—று)

समाहिता दशस्ये उत्तममुच्यते गृहान्त्स्वकर्मभिः पूर्व्यारुह इति ॥

(அடிமுதல் 33 பஞ்சாசத்துக்களாயின)

எட்டாவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அநுவாகம்.

(அ—கை) முன் அக்கினிக்கு 8வித மூர்த்திகளிருப்பதாகவுப தேசிக்கப்பட்டது. அவற்றின் நாமங்கள் இங்கு உபதேசிக்கப் படுகின்றன:—

अग्निश्च जातवेदाश्च । सहोजा अजिराप्रभुः ॥
वैश्वानरो नर्यापाश्च । पङ्क्तिराधाश्च सप्तमः ॥
***विसर्प्येवाऽष्टमोऽग्नीनाम् । एतेऽष्टौ वसवः क्षिता इति॥**

(ப—ரை) **अग्निश्च**=அக்கினி என்றும் **जातवेदाश्च**=ஜாதவேதஸ் என்றும் **सहोजाः**=ஸஹோஜஸ் என்றும், **अजिराप्रभुः**=அஜிராப் பிரபு என்றும் **वैश्वानरः**=வைஶ்வாநரனென்றும் **नर्यापाश्च**=நர்யாபஸ் என் றும் முறையே அக்கினியின் ஆறு மூர்த்திகளின் பெயர். **सप्तमः**= ஏழாவது அக்கினி மூர்த்தியானது **पङ्क्तिराधाः**=பங்திராதஸ் என்று பெயருள்ளது. **अष्टमः**=எட்டாவது அக்கினிமூர்த்தியானது **विसर्प्येव**=விஸர்ப்பீ என்று பெயருள்ளது. **एते**=இந்த **अष्टौ**=எட்டு அக்கினிமூர்த்திகள் **वसवः**=எல்லாப்பிராணிகளும் சுகமடைவதற்கு ஸாதனபூதங்களாயும், **क्षिताः**=தாமும் சுகமுள்ளனவாயும் (**सन्ति**= இருக்கின்றன) **इति**=என்று (**जानीयात्**=அறியவேண்டும்.) (எ—று)

---

* विसर्पेवा என்றும் பாடமிருக்கிறது. அதற்கும் பாஷ்யகாரர் विसर्पेव शब्देन विसर्पीति नाम विवक्ष्यते என்று பொருள் செய்திருக்கிறார். विसर्पो वा என்றும் பாடமிருக்கிறது.

(அ—கை) இனிப் பிராம்ஹணவாக்கியங்கள் படிக்கப்படுகின்றன:—

यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः ।
नीलार्चिश्च पीतकार्चिश्चेति ॥

(ப—ரை) अग्नेः=அக்கினியினுடையதான अर्चिर्वर्णविशेषाः— अर्चिः=காந்தியின் वर्णविशेषाः=நிறத்தின் பேதங்கள் यथर्त्वेव=ருதுக்களையநுஸரித்தவைகளாகவே (भवन्ति=இருக்கின்றன. एवं च=இவ்விதமிருத்தலால் क्वचिदृतौ=சில ருதுவில்) नीलार्चिश्च=நீல நிறமுள்ள காந்தியையுடையவராகவும், (क्वचिदृतौ=சில ருதுவில்) पीतकार्चिश्च= சிவப்பு நிறமுள்ள காந்தியுள்ளவராகவும் (भवति=ஆகின்றார்.) इति= என்று அறியவேண்டும். (எ—று)

(தா—ம்) வஸந்தருது சிவந்ததென்றும், கிரீஷ்மம் வெளுத்ததென்றும், வர்ஷருது பல நிறமுள்ளதென்றும், சரத்ருது தங்க நிறமுள்ளதென்றும், ஹேமந்த சிசிரங்கள் அதிகச் சிவப்புள்ளனவென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அக்கினி மூர்த்திகளை வசந்தம் முதலிய ருதுக்களில் அவ்வவற்றுக்குரிய நிறம் பொருந்திய காந்தியுள்ளவைகளாக த்யானிக்கவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) 92-வது பக்கத்தில் अग्नयो वायवश्चैव என்றதால் வாயுவின் ஸஹாயத்தால் ஸூரியன் பூமியைத் தரித்துவருவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வாயுவின் கணங்கள் இங்கு உபதேசிக்கப்படுகின்றன:—

अथ वायो रेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य ॥

(ப—ரை) अथ=இதற்குமேல் एकादशपुरुषस्य=புருஷர்களடங்கிய 11 கணங்களையுடையவரும், एकादशस्त्रीकस्य=ஸ்திரீகளடங்கிய 11கணங்களை யுடையவருமான वायोः=வாயுவினுடைய (गणाः=அவரது அம்சம்வாய்ந்த கணங்கள் उच्यन्ते=சொல்லப்படுகின்றன.)

(அ—கை) முன்சொல்லிய கணங்களின் பெயர்கள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன:—

प्रभ्राजमाना व्यवदाताः॥१॥ याश्च वासुकिवैद्युताः ॥
रजताः परुषाः श्यामाः । कपिला अतिलोहिताः ॥

ऊर्ध्वा अवपतन्ताश्च । वैद्युत इत्येकादश ॥

(ப–ரை) 1 प्रभ्राजमानाः = ப்ரப்ராஜமானம் 2 व्यवदाताः=விய வதாதம் 3 वासुकिवैद्युताः=வாஸுகிவைத்யுதம் 4 रजताः=ரஜதம் 5 परुषाः=பருஷம் 6 श्यामाः=ஶ்யாமம் 7 कपिलाः=கபிலம் 8 अतिलोहिताः=அதிலோஹிதம் 9 ऊर्ध्वाः=ஊர்த்வம் 10 अवपतन्ताश्च= அவபதந்தம் 11 वैद्युतः=வைத்யுதம் इति=என்ற एकादश=11 கணங்கள் (सन्ति=இருக்கின்றன.) (எ–று)

(தா–ம்) ஒவ்வொரு கணத்திலும் பல தேவர்கள் அடங்கியிருப்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக இங்கு ஒவ்வொரு பதமும் பன்மையுள்ளதாக வுபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்திரீகளடங்கிய 11 கணங்களின் பெயர்களை இங்கு குறிப்பிடாவிடினும் एकादशस्त्रीकस्य= என்று பிரதிக்ஞை செய்திருப்பதால் முற்கூறிய பதங்களையே ஸ்திரீலிங்கத்தைப் போதிக்கின்ற ப்ரத்யயமுள்ளவைகளாக மாற்றிக்கொண்டு ஸ்திரீகணங்களின் பெயர்களாயறியவும். அவையாவன:—1 प्रभ्राजमान्यः. 2 व्यवदात्यः. 3 वासुकिवैद्युत्यः. 4 रजताः. 5 परुषाः. 6 श्यामाः. 7 कपिलाः. 8 अतिलोहित्यः. 9 ऊर्ध्वाः. 10 अवपतन्त्यः॥ 11 वैद्युत्यः என்றும். (எ–று)

नैनं वैद्युतो हिनस्ति । य एवं वेद ।

(ப–ரை) यः=எவன் एवम्=இவ்விதம் வாயுகணத்தின் வ்யூஹத்தை वेद=அறிவானோ एनम्=இம்மனிதனை वैद्युतः=மின்னல் ஸம்பந்தமான அக்னி (இடியானது) न हिनस्ति=பாதிப்பதில்லை. (எ–று)

(அ–கை) இடியால் பாதை ஏற்படாமலிருப்பது பெரிய பயனாகுமா? என்று ஸந்தேஹித்துப் பதிலளிக்கப்படுகிறது:—

स हो वाच व्यासः पाराशर्यः ।
विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छमिति ॥

(ப–ரை) पाराशर्यः=பராசரரின் புத்திரரான यः=யாதொரு व्यासः=வியாஸமஹருஷியுண்டோ स ह=பிரசித்தரான அந்த வியாஸ

மஹருஷி विद्युद्धमेव=இடியினாலுண்டாகும் மரணத்தையே मृत्युम्=மிருத்யுவாக अहम्=நான் मेने=நினைத்தேன் इति=என்று उवाच=சொன்னார். (எ—று)

(தா—ம்) பராசரரின் புத்திரரான வியாஸமஹருஷி இடிவிழுந்து இறப்பதுதான் மரணமேயல்லாது மற்றவைமூலமிறப்பது மரணமல்ல என்று சொன்னார். அவ்விதஞ்சொன்னதின் கருத்து யாதெனில் — இடிவிழுந்து மரணமடைகின்றவர்களே மஹாபாபிகள். அவர்கள்போல் பாபிகள் உலகில் கிடையா என்பதேயாம். (எ—று)

न त्वकामँहन्ति ॥ २ ॥ य एवं वेद ॥

(ப—ரை) यः=எவன் एवम्=முன்னற்சொன்னப்பிரகாரம் இடிவிழுதலாலிறப்பது மஹாபாபத்தின் பயன் என்று वेद=அறிவானோ अकामम्=அம்மரணத்தில் விருப்பமில்லாத அம்மனிதனை (இடியானது) नतुहन्ति=நிஸ்சயமாய்ப் பாதிக்காது. (எ—று)

(தா—ம்) இடிவிழுந்திறப்பது மஹாகஷ்டமென்றும், அனது பற்றியே அது மஹாபாபத்தின் பயன் என்றும் எவன் அறிவானோ அவன் அம்மரணத்தில் விருப்பமில்லாதவனாகவும், அப்பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்ளுவதற்கு ஸாதனமான மேற்சொல்லிய 11 வாயு கணங்களின் உபாஸனத்தில் விருப்பமுள்ளவனாகவும், அவ்வுபாஸனத்தை அனுஷ்டிப்பவனாகவும் இருப்பானாதலால் அதன்மூலம் இடிவிழுந்து இறப்பதற்கு ஹேதுவான பாபத்தை விலக்கிக்கொள்ளுவான். பாபம் விலகிவிட்டபடியால் இடியால் பாதை அம்மனிதனுக்குண்டாவதில்லை. இவ்விதம் ஸூரியோபாஸனத்துக்கு அங்கமான மருத்கணங்களின் உபாஸனத்தாலேயே மஹாபாபநிவிருத்தி ஏற்படுமாயின் ஸூரியோபாஸனத்தால் மஹாபாப நிவிருத்தியுண்டாகுமென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஆதலால் யாவருஞ் ஸூரியோபாஸனஞ் செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து. இக்கருத்தையே பின்னர்வரும் மந்திரங்களிலும் கொள்ளவேண்டும். (எ—று)

अथ गन्धर्वगणाः ॥

(ப—ரை) अथ=இனி गन्धर्वगणाः = ஸூரியனுடன் ஸஞ்சரிக்கின்ற கந்தர்வர்களின் கூட்டங்கள் (उच्यन्ते=சொல்லப்படுகின்றன.)

स्वानभ्राट् । अङ्गारिर्बंभारिः । हस्तस्सुहस्तः ।
कृशानुर्विश्वावसुः । मूर्धन्वान्त्सूर्यवर्चाः ।
कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः ॥

(ப—ரை) स्वान्=ஸ்வான் अभ्राट्=அப்ராட் अङ्गारिः=அங்காரி बम्भारिः=பம்பாரி हस्तः=ஹஸ்தன் सुहस्तः=சுஹஸ்தன் कृशानुः=கிருசானு विश्वावसुः=விஸ்வாவஸு मूर्धन्वान्=மூர்த்தன்வான் सूर्यवर्चाः=ஸூரியவர்ச்சஸ் कृतिः=கிருதி इति=என்ற एकादश=பதினொரு गन्धर्वगणाः=கந்தர்வர்களின் கூட்டங்கள் (सन्ति = இருக்கின்றன.) (எ—று)

(அ—கை) முற்சொல்லிய கணங்களிலடங்கிய கந்தர்வர்களின் பிரபாவம் முதலியன வர்ணிக்கப்படுகின்றன:—

देवाश्च महादेवाः । रश्मयश्च देवा गरगिरः ॥ २ ॥
नैनं गरो हिनस्ति । य एवं वेद ॥

(ப—ரை) (முற்சொல்லிய கூட்டங்களிலடங்கிய கந்தர்வர்கள்) देवाः=தேவவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் அல்லது நன்கு பிரகாசிக்கின்றவர்களாகவும், महादेवाः=நற்குணங்களால் மற்ற தேவர்களுள் சிறந்த தேவர்களாகவும் गरगिरः=விஷத்தையுட்கொண்டபோதிலும் அதை ஜீரணஞ்செய்துகொள்ளுவதற்குப் போதிய சக்தியுள்ளவர்களாகவும் (सन्ति=இருக்கின்றனர்.) यः=எந்த மனிதன் एवम्=முற்சொல்லிய பிரகாரம் वेद=மஹிமை முதலியவற்றையறிவானோ एनम्=இம்மனிதனை गरः=விஷம் न हिनस्ति=பாதிப்பதில்லை. (எ—று)

(தா—ம்) முற்சொன்னப்பிரகாரம் கந்தர்வர்களின் பிரபாவமறிந்து அவர்களை எவன் உபாஸிக்கிறானோ அவனுக்கு விஷம் சரீரத்தில் ஸம்பந்தித்தபோதிலுமதனால் யாதும் தீங்குநேரிடாது. ஸூரியோபாஸனஞ் செய்கின்றவன் அதற்கு அங்கமாக, अग्निश्च जातवेदाश्च

என்று தொடங்கி உபதேசிக்கப்பட்ட அக்னியின் 8வித மூர்த்திகளையும், **प्रभ्राजमाना व्यवदाता:** என்று தொடங்கி உபதேசிக்கப்பட்ட பதினெரு வாயுகணங்களையும், **स्वानभ्राट्** என்று தொடங்கி உபதேசிக்கப்பட்ட பதினெரு கந்தர்வகணங்களையும் அவஶ்யமுபாஸிக்கவேண்டுமென்பதே இந்தப் பிரகரணத்தின் மொத்தமான கருத்து. இவ்விதமே இனிவரும் மந்திரங்களிலும் ஊஹித்தறியவும்.

(அ—கை) ஸரஸ்வதியின் உபாஸனத்துக்கு அங்கமான மந்திரமுபதேசிக்கப்படுகிறது:—

गौरी मिमाय सलिलानि तक्षती ।
एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी ।
अष्टापदी नवपदी बभूवुषी ।
सहस्राक्षरा परमे व्योमन्निति ॥

(ப—ரை) **सलिलानि**=ஜலத்தினின்றுமுண்டான ஸகல வஸ்துக்களையும், **तक्षती**=தனது சரீரமான சப்தப்பிரபஞ்சத்தினின்றும் சிறிதாகச் செய்கின்றவளும் **एकपदी**=ஒரு பாதமுள்ள ருக்கு **द्विपदी**= இரண்டு பாதமுள்ள ருக்கு **चतुष्पदी**=நான்கு பாதமுள்ள ருக்கு **अष्टापदी**=எட்டு பாதமுள்ள ருக்கு **नवपदी**=ஒன்பது பாதமுள்ள ருக்கு என்றக்கிரமமாய் (**वर्धमाना**=விருத்தியையடைகின்றவளாய்க் கொண்டு) **सहस्राक्षरा**=அநேகாக்ஷரமுள்ளவளாக **बभूवुषी**=ஆவதற்கு விருப்பமுள்ளவளும் **परमे व्योमन्**=ஜகத்காரணமான ப்ரம்ஹத்தினிடம் **स्थिता**=இருக்கின்றவளும் **सा**=பிரஸித்திபெற்றவளும் **गौरी**= வெண்ணிறமுள்ளவளுமான ஸரஸ்வதீ தேவியானவள் **मिमाय**= அளக்கிறாள். தனது சரீரமான சப்தத்தினால் எல்லாவுலகையும் அளவுள்ளதாகச் செய்கிறாள். (எ—று)

(தா—ம்) **अप एव ससर्जादौ** (ஜலத்தையே முதலில் படைத்தார்) என்ற சாஸ்திரப்படி பார்த்திவமான வஸ்துக்களைச் சிருஷ்டிக்கத் தொடங்கு முன்னர் ஈஶ்வரன் ஜலத்தைப்படைத்து அதனின்றுமே பார்த்திவமான ஸகலப்பிரபஞ்சத்தையுமுண்டுபண்ணினாராகையால் பார்த்திவப்பிரபஞ்சம் யாவும் ஜலத்தின் விகாரமாயாகின்றன. **सलिलानि** என்று சொன்னதை உபலக்ஷணமாக வைத்துக் கொண்டு

அக்னி முதலிய எல்லாப் பூதங்களின் விகாரங்களையும் கிரஹித்துக் கொள்ளவேண்டும். பிரபஞ்சத்தை சப்தம், அர்த்தம் என்று இரண்டு விதமாகப் பிரித்துக்கொள்வோமாயின் அவற்றுள் சப்தப் பிரபஞ்சம் அர்த்தப் பிரபஞ்சத்திலும் பெரிதாக இருக்கின்றது. எவ்விதமெனின்:—ஒரு பாஷையில் ஒருபொருளைக் குறிப்பிடுவதற்குப்பல பதங்களிருக்கின்றன. இவ்விதமே பலபாஷைகளை எடுத்து ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் வாசகமானபதங்களைக் கணக்கிடுவோமாயின் அர்த்தப்பிரபஞ்சம் ஸ்வல்பமாயும், சப்தப்பிரபஞ்சம் பெரிதாயுமிருப்பதாய் நன்கறியப்படும். அந்தச் சப்தப்பிரபஞ்சத்தை ஸரஸ்வதீதேவி சரீரமாகவுடையவளாயிருக்கிறாள். மேலும் ஒருபாதமுள்ள ருக்கு முதல் அநேகாக்ஷரமுள்ள தண்டகம் வரையுள்ள சகலசப்த ராசிகளும் அவளது சரீரமே, அவள் ஜகத்காரணமான ப்ரம்ஹத்தின் சக்தி வடிவமாகவுமிருக்கின்றாள். அத்தகைய மஹிமை வாய்ந்தவளும், வெண்ணிறமுள்ளவளுமான சரஸ்வதீ தேவியானவள் அந்தந்தப் பதங்களைக்கொண்டு உலகிலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும் பிரித்துக் காண்பிக்கிறாள். அதாவது:—ஒருகடையில் பல சாமான்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், அவற்றுள் நமக்குக் குடம் தான் தேவை என்றும் வைத்துக்கொள்வோம் அச்சமயம் நாம் கடைக்காரனைப்பார்த்துக் குடத்தைக்கொண்டுவா என்று சொன்னால் உடனே கடைக்காரன் கடையிலுள்ள மற்றச் சாமான்களை விடுத்து குடத்தைமட்டும் கொண்டுவருகிறான் என்பதை நாம் அனுபவத்திற் கண்டிருக்கிறோம். இவ்விடத்தில் குடம் என்ற வார்த்தையானது குடத்தை மற்ற வஸ்துகளினின்றும் பிரித்துக் காண்பிக்கின்றது. இவ்விதமே மற்றவிடங்களிலுமறியவும். (எ—று)

(அ—கை) முன்னற்படித்த மந்திரத்தின் தாத்பர்யத்தை ப்ராம்ஹண வாக்கியம் வெளியிடுகின்றது:—

वाचो विशेषणम् ॥

(ப—ரை) (முன்னற்படிக்கப்பட்ட மந்திரத்தில் கூறப்பட்டவைகள்) **वाच:**=வாக்கின் அபிமானிதேவதையான ஸரஸ்வதிக்கு **विशेषणम्**=விசேஷணங்களாக ஆகின்றன. (எ—று)

अथ निगद्व्याख्याताः ।ताननुक्रमिष्यामः ॥

(ப—ரை) अथ=இதற்குமேல் निगद्व्याख्याताः=பெயரிலிருந்தே நன்றாய் வெளியாகின்ற மஹிமைகளையுடைய (ये=யாதொரு மருத் கணங்களுண்டோ) तान्=அவைகளை अनुक्रमिष्यामः=கிரமமாய்ச் சொல்லத்தொடங்குவாம் (எ—று)

(அ—கை) முன்னற்சொல்லிய மருத்கணங்களின் பெயர்களுப தேசிக்கப்படுகின்றன:—

वराहवः स्वतपसः ॥ ४ ॥ विद्युन्महसो धूपयः ॥
श्वापयो गृहमेधाश्चेत्येते । ये चेमेऽशिमिविद्विषः ॥

(ப—ரை) वराहवः=நல்ல மழையைக் கூப்பிடுகின்றவைகள். स्वतपसः=தாமே தாபத்தைக் கொடுக்கின்றவைகள் அதாவது:— தாபத்தையுண்டுபண்ணுவதற்காக ஸூரியனையோ, அக்னியையோ எதிர்பாராதவைகள். विद्युन्महसः= மின்னலுக்குச் சமானமான காந்தியையுடையவைகள், அல்லது மின்னலையுண்டுபண்ணுகின்றவை கள் धूपयः=வேறு வாஸனைத் திரவ்யத்தையபேக்ஷிக்காமல் தமது சரீரத்தின் பரிமளத்தாலேயே எல்லாவஸ்துக்களையும் வாஸனையுள்ள வைகளாகச் செய்கின்றவைகள் श्वापयः=சீக்கிரமாய் ஸஞ்சரிக்கின்ற வைகள் गृहमेधाश्च=வீட்டில் பூஜிக்கத்தகுந்தவைகள் इति=என்ற பொருளுள்ள பெயரமைந்த एते=இந்த மருத்கணங்களும் येच= யாதொரு अशिमिविद्विषः=கிருஷி முதலிய காரியங்களுக்கு இடை யூறாக இல்லாத மருத்கணங்களுண்டோ ते इमे=அந்த இவைகளும் उपास्याः=(உபாஸிக்கத் தகுந்தவை.) (எ—று)

(தா—ம்) वराहवः என்று தொடங்கி गृहमेधाः என்றதுவரை யுள்ள 6 பாதங்கள் மேகத்தைத் தூண்டுகின்ற மருத்கணங்களின் பெயர்கள். ஒவ்வொரு கணத்திலும் பல மருத்துக்களடங்கி இருப் பதால் அவ்வவற்றின் பெயர்கள் பஹுவசனந்தமாய் (பன்மையுள் ளனவாய்) படிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறியவும். மேலும் இவ்வாறு கணங்களும் ஒரே இடத்திலிருப்பதாலவைகளைச் சேர்ந்தபடியாக உபதேசித்து ஏழாவதான अशिमिविद्विट् என்ற கணம் வேறிடத்திலி

ருப்பதால் அதைத் தனித்து உபதேசித்திருப்பதாயும் கண்டுகொள்ள வேண்டும். ஸூரியோபாஸனஞ் செய்கின்றவன் இந்த மந்திரத்திற் சொல்லிய மருத்கணங்களையுமுபாஸிக்கவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) முன்னற்சொல்லிய வாயு கணங்களின் மஹிமை சுருக்கி உபதேசிக்கப்படுகிறது:—

पर्जन्यास्सप्त पृथिवीमभिवर्षन्ति । वृष्टिभिरिति ॥
एतयैव विभक्तिविपरीताः । सप्तभिर्वातैरुदीरिताः ॥
अमूल्लोकानभिवर्षन्ति । तेषामेषा भवति ॥

(ப—ரை) (முன்னற்படித்த மந்திரத்தில் சொல்லிய ஏழுவிதங்களான வாயுகணங்களால் தூண்டப்பட்ட) सप्त पर्जन्याः=ஏழு மேகங்கள் वृष्टिभिः=மழையினுல் पृथिवीम्=பூமியை अभिवर्षन्ति=நனைக்கின்றன. इति=என்பது வாயுகணங்களின் மஹிமை. सप्तभिः=ஏழுவிதமான वातैः=வாயுகணங்களால் उदीरिताः=மேல்நோக்கிச் செல்லும்படி தூண்டபடுகின்றமையால் विभक्तिविपरीताः=வர்ஷிப்பதின் முறையில் மாறுதலுள்ளவைகளாய்க் கொண்டு एतयैव=பூலோகத்தில் வர்ஷித்தப் பிரகாரமே अमून् लोकान्=மேலிருக்கின்ற லோகங்களையும் अभिवर्षन्ति = மழையால் நனைக்கின்றன. तेषाम् = மேற்சொல்லிய வாயுகணங்களின் மேலும் கீழும் வர்ஷிக்கும்படி செய்கின்ற ஸாமர்த்தியத்தை एषा=இந்த ருக்கானது (प्रतिपादिका=நிரூபணஞ்செய்கின்றதாக) भवति=இருக்கின்றது. (எ—று)

(தா—ம்) வராஹ— முதலிய 7 மருத்கணங்கள் நிராதாரமானப் பிரதேசத்தில் 7விதமான மேகங்களைக் கொண்டு ஜலத்தைச் சம்பாதித்து அவைகளை ஆங்காங்கு ஸஞ்சரிக்கும்படி தூண்டி எல்லாப் பூபாகங்களிலும் மழையைப் பொழியும்படி செய்கின்றன. இவ்விதமே அவ்வேழு மருத்கணங்களும் மேகங்களிலிருக்கும் ஜலத்தை மேல் நோக்கிச் செல்லும்படி செய்து மேலிருக்கின்ற சுவர்க்கம் முதலிய லோகங்களிலும் மழையைப்பொழிகின்றன. மேகங்கள் இவ்வேழு மருத்துக்களால் தூண்டப்படுவதால் பூலோகத்தில் கீழ் முகமாகவும், சுவர்க்கம் முதலிய லோகங்களில் மேல் முகமாகவும்

வர்ஷிக்கின்றன. இத்தகைய வாயுகணங்களின் ஸாமர்த்தியத்தை ஒரு ருக்கும் நிரூபணஞ் செய்கின்றது. (எ—று)

(அ—கை) மருத்கணங்களின் ஸாமர்த்தியத்தை நிரூபணஞ் செய்கின்ற ருக்கானது படிக்கப்படுகின்றது:—

समानमेतदुदकम् ॥ ५ ॥ उच्चैत्यवचाहभिः ॥
भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति । दिवं जिन्वन्त्यग्नय इति ॥

(ப—ரை) **एतत्** = இந்த (பூலோகம், த்யுலோகம் இவைகளில் வர்ஷிக்கப்பட்ட) **उदकम्**=ஜலமானது **समानम्**=ஒரேவிதமாக இருக்கின்றது. (ஆயினும் பூமியில் வர்ஷிக்கப்பட்ட ஜலம் கோடை காலத்தில் ஸூரியனின் கிரணங்களால் ஆவியாகமாறி) **अहभिः**=சில தினங்களால் **उच्चैति**=மேல்நோக்கிச் செல்லுகின்றது. (சுவர்க்கத்தில் வர்ஷிக்கப்பட்ட ஜலமானது ஸூரிய கிரணத்தின் சம்பந்தத்தால் ஆவியாகமாறி சுவர்க்கத்திற்குக் கீழிருக்கின்ற மேகமண்டலத்தைக்குறித்து) **अहभिः**=சிலதினங்களால் **अवचैति** = கீழ்நோக்கிச் செல்லுகின்றது. **पर्जन्याः**=(கீழ்முகமாய் வர்ஷிக்கின்ற) மேகங்கள் **भूमिम्**=பூமியை **जिन्वन्ति**=மழையைப்பொழிந்து ஸந்தோஷமுள்ளதாகச் செய்கின்றன. **अग्नयः**=அக்னியைப்போல் மேல்நோக்கிச் செல்லுகின்ற ஜலதாரைகளையுடைய மேகங்கள் **दिवम्**=சுவர்க்கலோகத்தை **जिन्वन्ति**=மழையைப்பொழிந்து ஸந்தோஷப்படுத்துகின்றன.

(அ—கை) ஜமதக்னி என்ற மஹருஷியின் பிரபாவம் வர்ணிக்கப்படுகின்றது:—

यदक्षरं भूतकृतम् । विश्वे देवा उपासते ॥
महर्षिमस्य गोप्तारम् । जमदग्निमकुर्वत ॥

(ப—ரை) **भूतकृतम्** = ஆகாசம் முதலிய மஹா பூதங்களைப் படைத்த **यत्**=யாதொரு **अक्षरम्**=நாசமற்ற ப்ரம்ஹ வஸ்துவை **विश्वे देवाः**=எல்லாத் தேவர்களும் **उपासते**=உபாஸிக்கின்றனரோ **अस्य** = இந்த ப்ரம்ஹத்தை உபாஸிப்பதற்குவேண்டிய மார்க்க

த்துக்கு जमदग्निम्=ஜமதக்னி என்ற பெயருள்ள महर्षिम्=மஹருஷியை गोप्तारम्=காப்பாற்றுகிறவராக अकुर्वत=ஏற்படுத்தினர். (எ—று)

(தா—ம்) தேவர்களனைவரும், நாம் எவ்விதம் ஜகத்காரணமான ப்ரம்ஹத்தை உபாஸித்து நன்மையை யடைந்திருக்கின்றோமோ அவ்விதமே பூலோகத்திலுள்ள மனிதர்கள் யாவரும் க்ஷேமத்தை யடையட்டும் எனக்கருதி ஜமதக்னி என்ற மஹருஷிக்கு ப்ரம்ஹத்தை வழிபடுவதற்கு வேண்டிய முறைகளை உபதேசித்து, அவரைப்பூலோகத்திற்குப் பிரசாரகராகவும் நியமித்தனர். (எ—று)

जमदग्निराप्यायते । छन्दोभिश्चतुरुत्तरैः ॥
राज्ञः सोमस्य तृप्तासः ॥ ६ ॥ ब्रह्मणा वीर्यवता ॥
शिवा नः प्रदिशो दिशः ॥

(ப—ரை) *चतुरुत्तरैः=நான்கு நான்கு அக்ஷரங்களை அதிகமாகக் கொண்ட छन्दोभिः=காயத்ரீ முதலிய சந்தஸ்ஸுகளால் जमदग्निः= ஜமதக்னி என்ற மஹருஷியானவர் आप्यायते=எல்லாப் பிராணிகளையும் விருத்தி செய்கின்றார். ते=அந்தப் பிராணிகள் वीर्यवता=அதிகம் சக்திவாய்ந்த ब्रह्मणा=மந்திரத்தால் राज्ञः=பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற सोमस्य=ஸோமரஸத்தின் (पानेन=பானத்தினால்) तृप्तासः= திருப்த்தியுள்ளவர்களாக (கிருதகிருத்யர்களாக) भवन्ति=ஆகின்றனர். திருப்த்தியையடைந்த காலத்தில் செய்யப்படும் ஸந்தோஷ ஆரவாரஞ் சொல்லப்படுகிறது:—नः=எங்களுக்கு प्रदिशः=கிழக்கு முதலிய ப்ரதான திக்குகளும் दिशः=ஆக்னேயம் முதலிய மூலை திக்குகளும் शिवाः=மங்களமுள்ளனவாக (जाताः=ஏற்பட்டுவிட்டன.) (எ—று)

(தா—ம்) தேவர்களிடமிருந்து ப்ரம்ஹத்தை வழிபடுவதற்கு வேண்டியவழிகளைநேரில் உபதேசம் பெற்றபிறகு ஜமதக்னி மஹ

* गायत्री 24 எழுத்துள்ளது, उष्णिक् 28 எழுத்துள்ளது, अनुष्टुप् 32 எழுத்துள்ளது என்ற கிரமமாய் நான்கு நான்கு எழுத்தை அதிகமாகக் கொண்டதாய் பலவித சந்தஸ்ஸுகள் வேதத்திலுள்ளன. இதன் விரிவை சந்தஸ் என்ற சாஸ்திரத்தில் காணவும்.

ருஷியானவர் காயத்திரீ முதலிய பலவிதச்சந்தஸ்ஸுகளிலமைக்கப் பட்ட மந்திரங்கள் வாயிலாக அவைகளை வெளியிட்டு பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் யாவரும் க்ஷேமமடையுமாறு செய்தார். அதிகம்சக்தி வாய்ந்த அம்மந்திரங்களைக்கொண்டு ஸோமயாகம் முதலியவற்றைச் செய்து ஸோமபானஞ்செய்த மனிதர்கள் "நமக்கு 8 திக்குகளிலும் நன்மை பெருகுகின்றது. நமக்கு எவ்விதத்திலும் குறைவில்லை" என்று ஸந்தோஷ ஆரவாரஞ் செய்கின்றனர். இத்தகைய மஹிமை வாய்ந்த ஜமதக்னி மஹருஷியையும் ஸூரியனை வணங்கும்பொழுது நமஸ்கரிக்கவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) ஸூரியனிடம் அபீஷ்டங்கள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றன:—

तच्छंयोरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय।
गातुं यज्ञपतये। दैवी स्वस्तिरस्तु नः।
स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
शन्नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे॥

(ப—ரை) शम्=ரோகம் முதலியவற்றால் அனுபவித்து வரும் துக்கத்தின் நிவிருத்திக்கு ஸாதனமாயும், योः=வரப்போகின்ற துக்கத்தைத் தடுக்கின்றதாயும் இருக்கிற तत्=அந்த (தங்களை யுபாஸிப்பதென்ற) நல்ல கர்மத்தை आवृणीमहे=மிகவும் ஊக்கத்துடன் ப்ரார்த்திக்கின்றோம். यज्ञाय=யாகம் முதலிய ஸத் கர்மங்களின் गातुम्=மார்க்கத்தையும் यज्ञपतये=யாகம் முதலிய ஸத்கர்மங்களை நடத்தி வைக்கின்றவனுக்கு गातुम्=நல்ல கதியையும் आवृणीमहे=ப்ரார்த்திக்கின்றோம். नः=எமக்கு दैवी=தேவர்களின் அனுக்கிரஹத்தாலுண்டாகின்ற स्वस्तिः=க்ஷேமம் अस्तु=உண்டாகட்டும். मानुषेभ्यः=எனது பரிவாரங்களான பிள்ளை, பேரன் முதலியவற்றுக்கும் स्वस्तिः=க்ஷேமம் (अस्तु=உண்டாகட்டும்.) ऊर्ध्वम्=இதற்குமேலும் भेषजम्=ஸகலவிதமான அனிஷ்டங்களின் நிவிருத்தியானது जिगातु=உண்டாகவேண்டும். नः=எமது द्विपदे=இரண்டு கால்களுள்ள பந்துவர்க்கங்களுக்கு, शम्=ஸுகம் अस्तु=உண்டாகவேண்டும். चतुष्पदे=

நான்கு கால்களுள்ள பசு, குதிரை முதலியவற்றுக்கு शम्=சுகமானது अस्तु=உண்டாகவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) अथ निगदव्याख्याता: என்றது முதல் எந்தவிஷயம் சொல்லுவதற்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அவ்விஷயம் இங்கு முடிக்கப்படுகின்றது:—

सोमपा ३ असोमपा ३ इति निगदव्याख्याता: ॥ ७ ॥

(ப—ரை) (ये) सोमपा:=எவர்கள் ஸோமபானஞ்செய்வதற்கு யோக்கியதை பெற்றவர்களோ (ये) असोमपा:=எந்தத் தேவர்கள் ஸோமபானம் செய்வதற்கு யோக்யதையற்றவர்களோ (ते सर्वेपि= அவர்கள் யாவரும்) इति=இவ்விதம்சொல்லி முடிக்கப்பட்டனர். (ते= அவர்கள்) निगदव्याख्याता:=பெயரிலிருந்தே நன்றாய் வெளியாகின்ற மஹிமையையுடையவர்கள். இங்கு अनन्त्यस्यापि प्रश्नाख्यानयो: என்ற சாஸ்திரத்தையனுஸரித்து ப்லுதம் வந்திருப்பதாயறியவும்.

व्यवदाता हन्ति गरगिर स्तपस उदकं तृप्तासः चतुष्पद एकं च ॥

इति नवमोऽनुवाकः ॥

ஆரம்பம் முதல் 40 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

ஒன்பதாவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

பத்தாவது அநுவாகம்.

(அ—கை) த்யுலோகம், பூலோகம் இவைகளின் அபிமானி தேவதைகளுடைய உபாஸனத்துக்கு அங்கபூதமான மந்திரம் படிக்கப்படுகின்றது. த்யுலோக பூலோகங்கள் அவைகளின் சரீரமாதலால் அவை ஸ்துதிக்கப்படுகின்றன:—

सहस्रवृदियं भूमिः । परं व्योम सहस्रवृत् ॥
अश्विना भुज्यू नासत्या । विश्वस्य जगतस्पती ॥

(ப—ரை) इयम्=நேரில் பார்க்கப்படுகின்ற भूमि:=பூமியானது सहस्रवृत् = ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களால் விரும்பப்பட்டதாக

(இருக்கின்றது) परं व्योम=மேன்மைதங்கிய ஸ்வர்க்கமும் सहस्रवृत्=ஆயிரக்கணக்கானதேவர்களால் விரும்பப்பட்டதாக (இருக்கின்றது.) भुज्यू=பிராணிகளுக்குண்டாகின்றரோகங்களை நிவிருத்திசெய்து சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவர்களும், नासत्या=ஒருபொழுதும் பொய் சொல்லாதவர்களும் विश्वस्य जगत:=எல்லா லோகத்தையும் पती=காப்பாற்றுகின்றவர்களுமாக இருக்கின்ற अश्विना (इव)=அஶ்வினீ தேவர்கள் போல (ते एते=அந்த இந்தப்பூலோக த்யுலோகங்கள் स्त:=இருக்கின்றன.) (எ—று)

(அ—கை) சென்ற மந்திரத்தால் த்யுலோகம், பூலோகம் இவைகள் அஶ்வினீ தேவர்களாக ஸ்துதிக்கப்பட்டன. இம்மந்திரத்தால் மிதுனமாக (ஆண் பெண் ரூபமாக) ஸ்துதிக்கப்படுகின்றன:—

जाया भूमिः पतिर्व्योम। मिथुनं ता अतुर्यथुः ॥
पुत्रो बृहस्पती रुद्रः। सरमा इति स्त्रीपुमम् ॥

(ப—ரை) भूमि:=பூமியானது जाया=பார்யை (பிராணிகளுண்டவதற்குக்காரணமாக இருப்பதுபற்றி இவ்விதஞ்சொல்லப்பட்டது.) व्योम=ஸ்வர்க்கம் पति:=புருஷன் (தேவர்களைக் காப்பாற்றுவதுபற்றி இவ்விதஞ்சொல்லப்பட்டது.) ता=அந்தப் பூலோக த்யுலோகங்கள் मिथुनम्=ஸ்திரீ புருஷர்கள் போல अतुर्यथु:=ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்திருக்கின்றன. (तयो:=அவைகளுக்கு) बृहस्पति:=பிருஹஸ்பதியும் रुद्र:=அக்னியும் पुत्र:=புத்திரன் सरमा=யாகம் முதலிய கர்மங்களையனுஷ்டிப்பதற்கு இடமான வேதியானது (दुहिता=பெண்) इति=இவ்விதம் (तयो:=அந்தப் பூலோக த்யுலோகங்களுக்கு) स्त्रीपुमम्=ஒரு பெண் குழந்தையும், இரு ஆண் குழந்தையும் இருக்கின்றன. (எ—று)

(தா—ம்) பூலோக த்யுலோகங்களை ஒரு தம்பதியாகவும் பிருஹஸ்பதி அக்னி இவர்களைப் பூலோக த்யுலோகங்களின் புத்திரர்களாகவும், வேதியைப் பெண்ணாகவும் த்யானிக்கவேண்டும். இவ்விதமே இனி படிக்கப்படும் மந்திரங்களில் தாத்பர்யங்கொள்ளவேண்டும். (எ—று)

(அ-கை) இம்மந்திரத்தால் பூலோகம் த்யுலோகம் இவைகள் பகல் இரவுகளாக ஸ்துதிக்கப்படுகின்றனः—

शुक्रं वामन्यद्यजतं वामन्यत् ।
विषुरूपे अहनी द्यौरिव स्थः ॥ १ ॥
विश्वा हि माया अवथः स्वधावन्तौ ।
भद्रा वां पूषणाविह रातिरस्तु ॥

(ப-ரை) (हेद्यावापृथिव्यौ=ஓ த்யுலோக பூலோகாபிமானி தேவதைகளே!) वाम्=உங்களுடைய சரீரமான பூலோக த்யுலோகங்களுள் अन्यत्=ஒன்று शुक्रम्=வெண்ணிறமுள்ள பகலாக (இருக்கின்றது.) वाम्=உங்களுடைய சரீரமான பூலோக த்யுலோகங்களுள் अन्यत्=மற்றொன்று यजतम्=யாகஸம்பந்தமுள்ள ராத்திரியாக இருக்கின்றது. (इत्येवम्=இவ்விதம் युवाम्=நீங்கள்) विषुरूपे=ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட ரூபமுள்ள अहनी=பகல் இரவு இவைகளாக स्थः=இருக்கின்றீர்கள். (ते युवाम्=அந்த நீங்கள்) द्यौरिव=த்யுலோகத்திலிருக்கின்ற ஸூரியன்போல் (सर्वस्योपकुरुथः=எல்லோருக்கும் நன்மையை விளைவிக்கின்றீர்கள்) स्वधावन्तौ=உணவு பொருளுள்ள ஓ பூலோக த்யுலோகாபிமானி தேவதைகளே! हि=யாது காரணம்பற்றி (युवाम्=நீங்கள்) विश्वा मायाः=ஸகலவிதமான புத்தி விருத்திகளையும் अवथः=காப்பாற்றுகின்றீர்களோ! (तस्मात्=அதனால்) पूषणौ=புஷ்டியை விளைவிக்கின்றவர்களாக ஆகின்றீர்கள். वाम्=உங்களுடைய रातिः=பயனைக் கொடுத்தலானது इह=என்னால் செய்யப்படும் இக்கர்மத்தில் भद्रा=மங்களமாக अस्तु=ஏற்படவேண்டும்.

(தா-ம்) निशितायां निर्वपेत् என்ற சாஸ்திரத்தால் ராத்திரியில் அனுஷ்டிக்கவேண்டியதாய் ஒரு இஷ்டி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு "நிசேஷ்டி" என்றுபெயர். ஆகவே யாகத்தின் ஸம்பந்தம் ஓர் இரவுக்கு ஏற்பட்டமையால் எல்லா ராத்திரிகளும் சத்திரிநியாயத்தை யனுஸரித்து यजतम् என்ற பதத்தாலழைக்கப் படுகின்றன. பூலோகம் த்யுலோகம் இவைகள் வெண்ணிறமுள்ள பகலாகவும் கருநிறமுள்ள இராத்திரியாகவு மிருக்கின்றன. மேலும், அவைகள் உணவு பொருளுள்ளவைகளா யிருப்பதால் அவ்வுணவு

பொருளைக் கொடுத்து ஸகலப்பிராணிகளின் புத்தி விருத்திகளையும் காப்பாற்றுகின்றன. அன்னத்தை யுண்ணுவிடில் எல்லோருடைய புத்தியும் தடுமாட்டத்தையடைவது பிரத்தியக்ஷமான விஷயம். ஓ பூலோக த்யுலோகாபிமானி தேவர்களே! தங்களை உபாஸிக்கின்ற என்விஷயத்தில் தங்களுடைய ஔதார்யகுணத்தை வெளியிட வேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) பூலோக த்யுலோகங்கள் இரண்டு ஸகாக்களாக ஸ்துதிக்கப்படுகின்றன:—

वासात्यौ चित्रौ जगतो निधानौ ।
द्यावाभूमी चरथः सꣳसखायौ ॥
तावश्विना रासभाश्वा हवं मे ।
शुभस्पती आगतꣳसूर्यया सह ॥

(ப—ரை) द्यावाभूमी = த்யுலோகம், பூலோகம் இவைகளினபிமானி தேவர்களே! वासात्यौ=தேவர், மனிதர் இவர்களின் வாஸத்திற்குத் தகுதியானவர்களும், चित्रौ = பலவிதமான போகங்களைக் கொடுக்கின்றவர்களும் जगत:=மற்றுமுள்ள பிராணிவர்க்கத்துக்கு निधानौ=ஆதார பூதர்களுமான நீங்கள் सखायौ=ஸுஹிருத்துக்களைப் போல सञ्चरथः=சேர்ந்திருக்கிறீர்கள். रासभाश्वा = கழுதையைக் குதிரையாக (வாஹனமாக) வுடைய अश्विनौ=அஶ்விநீ தேவர்கள் போன்ற तौ=அந்த நீங்கள் शुभस्पती=நல்ல கர்மத்தை ரக்ஷிக்கின்றவர்களாய்க் கொண்டு सूर्यया सह=உஷஸ் என்ற தேவதையோடுகூட मे=என்னுடைய हवम्=யாகத்தைக் குறித்து आगतम्=வரவேண்டும்.

(அ—கை) அஶ்விநீதேவர்கள், பூலோகத்யுலோகங்களில் மழையை யுண்டுபண்ணுகின்றனர் என்று ஸ்துதிக்கப்படுகின்றனர்:—

त्युग्रोह भुज्युमश्विनोदमेघे। रयिं न कश्चिन्ममृवाꣳ३ अवाहाः॥
तमूहथुर्नौभिरात्मन्वतीभिः। अन्तरिक्षप्रुड्भिरपोदकाभिः ॥२॥

(ப—ரை) अश्विना=ஓ அஶ்விநீ தேவர்களே! उदमेघे=நீருண்ட மேகத்திலிருக்கின்றதும், भुज्युम्=காப்பாற்றுகின்றதும் आत्मन्वती-

भिः=திருடமானவைகளும் अन्तरिक्ष प्रुद्भिः=பூமியில் ஸம்பந்திக்காமல் ஜலத்தின்மீது மிதக்கின்றவைகளும் अपोदकाभिः=ஜலம் உட்புகக் கூடாதவைகளும், அதாவது:—ஓட்டையில்லாதவைகளுமான नौभिः=ஓடங்களால் (तरणीयम्= கடக்கக்கூடியதுமான ஜலத்தை) त्युग्रः=மிகவும் கொடுமையுள்ள (லோபியான) कश्चित्=ஓர் மனிதன் ममृवान् इ=மரணத்தை யடைந்தபோதிலும் रयिम्=பொருளை (यथा=எவ்விதம்) न=கொடுக்கமாட்டானோ (किन्तु=ஆனால்) अवाहाः=சுமந்து கொண்டிருப்பானோ அதாவது:—பொருளைச் சேர்ப்பதில் நோக்கமுள்ளவனாக இருப்பானோ (तथा=அவ்விதம்) ऊहथुः=ஸம்பாதிக்கின்றனர். (எ—று)

(தா—ம்) லோபியான மனிதன் எவ்விதம் பணத்தை மேன்மேலும் ஸம்பாதித்துக்கொண்டே இருப்பானோ அவ்விதம் அச்விநீ தேவர்களும் மேகத்தில் ஜலத்தைத் தேக்கிவைக்கின்றனர். ஸம்பாதிக்குமம்சத்தில் மாத்திரம் லோபியைத் திருஷ்டாந்தமாகக் கொள்ள வேண்டும். (எ—று)

तिस्रः क्षपस्त्रिरहातिव्रजद्भिः ।
नासत्या भुज्युमूहथुः पतङ्गैः ॥
समुद्रस्य धन्वन्नार्द्रस्य पारे ।
त्रिभीरथैश्शतपद्भिः षडश्वैः ॥

(ப—ரை) नासत्या=ஓ அச்விநீ தேவர்களே! तिस्रः=மூன்று क्षपः=ராத்திரியும் त्रिः=மூன்று अहा=பகலும் अतिव्रजद्भिः=செல்லக் கூடியவைகளும், (அதாவது:—நீருண்ட மேகம் மூன்று தினங்கள் தொடர்ச்சியாய் வர்ஷித்துக்கொண்டு செல்லும். அதற்குப் பிறகு அதில் ஜலம் குறைந்துவிடும் என்று கருத்து.) त्रिभिः=உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என மூன்றுவிதமானவைகளும், (மூன்று தினங்கள் தொடர்ச்சியாய் வர்ஷிக்கின்ற மேகம் உத்தமமென்றும், இரண்டு தினங்கள் வர்ஷிக்கும் மேகம் மத்தியமமென்றும், ஒரு தினம் வர்ஷிக்கின்ற மேகம் அதமமென்றுமறியவேண்டும்.) रथैः=ரதங்களைப்போலுள்ளவைகளும், (ஜலமாகிற பாரத்தைச் சுமப்பதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது.) शतपद्भिः=ஜலத்தின் தாரைகளாகிற நூற்றுக்கணக்கான கால்களையுடையவைகளும் षडश्वैः=வர்ஷிக்க

வரும்பொழுது மூன்றுவிதமான பரவுதல் வர்ஷித்துத்திரும்பும்பொ ழுதும் மூன்றுவித பரவுதல் ஆக ஆறுவிதமான பரவுதலையுடைய வைகளும் पतङ्गैः=பக்ஷிகளைப்போல் ஆகாசத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற வைகளுமான மேகங்களால் आर्द्रस्य=ஜலமுள்ள समुद्रस्य=ஸமுத்தி ரத்துக்கு पारे=தூரத்திலுள்ள धन्वन्=ஜலமில்லாத இடத்தில் भुज्युम्= ஜலத்தை ऊहथुः=வர்ஷிப்பதற்காகச் சுமந்து செல்லுகின்றீர்கள்.

(அ—கை) இனிவரும் நான்கு மந்திரங்களால் சூரியனால் மழை யுண்டு பண்ணப் படுகின்றதென்று சொல்லப்படுகின்றது:—

सवितारं वितन्वन्तम्। अनुबध्नाति शांबरः ॥
*अपपूर्षंबरश्चैव। सवितारेपसोऽभवत् ॥

(ப—ரை) शांबरः=ஜலத்தை வஹிக்கின்ற மேகம் वितन्वन्तम्= மழை பொழிவதற்காகக் கிரணங்களை எங்கும் பரப்புகின்ற सवितारम्=ஸூரியனை अनुबध्नाति=அனுசரிக்கின்றது. आपपूः=ஜலப் பிர வாஹமுள்ள शंबरश्च=மேகமும் अरेपसः=அனைவருக்கும் நன்மை யை விளைவிக்கின்ற மழையை सविता=உண்டுபண்ணுவதாக अभवदेव=நிச்சயமாயாகின்றது. (எ—று)

(தா—ம்) ஸூரியன் தனது கிரணங்களை எங்கும்பரப்பி பூமியி லுள்ள ஜலத்தைக்கிரஹித்து மேகத்தில் தேக்குகிறார். அந்த ஜலத் தை மேகங்கள் வர்ஷிக்கின்றன. (எ—று)

त्यꣳ सुतृप्तं विदित्वैव। बहुसोम गिरं वशी ॥ ३ ॥
अन्वेति तुग्रो वक्रियां तम्। आयसूयान्त्सोमतृप्सुषु ॥

(ப—ரை) सुतृप्तम्=ஜலம் நிறைந்ததும் बहुसोमगिरम्=மந்தமான அநேக இடிகளையுடையதுமான त्यम्=அந்த மேகத்தை विदित्वा=அறிந்து वशी = தனக்கு ஸ்வாதீனமான மேகத்தையுடைய तुग्रः=கிரணங்களையுடைய ஸூரியன் सोमतृप्सुषु=ஸோமயாகத்தில் ஸோம பானஞ்செய்து திருப்த்தியையடைந்த யஜமானர்களுக்காக आयसूयान्=மழை பொழியும்படி தூண்டுவதற்கு முயர்ச்சியுள்ள வராய்க் கொண்டு वक्रियाम्=வர்ஷிக்காத तम्=அந்த மேகத்தை

* आपपूरुषंबरश्चैव என்றும் பாடமிருக்கின்றது.

अन्वेति=வர்ஷிக்கும்படி செய்வதற்காகப் பின்தொடர்ந்து செல்லு கிறார்.

(தா—ம்) சிலமேகம் நீருண்டதாகவும் பிராணிகள் சந்தோஷமடையுமாறு கர்ஜிக்கின்றதாகவும் இருந்தபோதிலும் அதிகமாய் வர்ஷிப்பதில்லை. சிலமேகம் அதிகமாய் வர்ஷிக்கின்றது. இன்னமேகம் அதிகமாய் வர்ஷிக்குமென்பதும், இன்னமேகம் வர்ஷிக்காதென்பதும் மேகதத்துவமறிந்தவர்க்குத்தான் தெரியும். சூரியன் மேகதத்துவமறிந்திருப்பதாலும், அவைகளைத் தன்வசமாக வைத்துகொண்டிருப்பதாலும் ஸோமயாகம் முதலிய ஸத்கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கின்ற தார்மிகர்கள் வஸிக்கின்ற தேசத்துக்கு ஜலத்தைச் சுயமாய் வர்ஷிக்காத மேகங்கள் செல்லும்பொழுதுதான் அவைகளைப் பின்தொடர்ந்து சென்று வர்ஷிக்கும்படி செய்கிறார். (எ—று)

स संग्रामस्तमोद्योऽत्योतः । वाचो गाः पिपाति तत् ॥
स तद्गोभिः स्तवाऽत्येत्यन्ये । रक्षसानन्विताश्च ये ॥

(ப — ரை) संग्रामः=கிரணங்களின் சமூஹத்தை யுடையவரும் तमोद्यः=இருட்டைத் தண்டிப்பவரும் अत्योतः=குதிரைகளால் காப்பாற்றப்பட்டவருமான (குதிரைகளாலிழுக்கப்படும் ரதத்தால் ஸஞ்சரிப்பதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது.) सः=அந்தச் சூரியன் वाचः=ஜலங்கிடைக்காமையால் கதறுகின்ற गाः=பசு முதலிய பிராணிகளை तत्=அந்த ஜலத்தை पिपाति=பானஞ் செய்விக்கிறார். सः= அந்தச் சூரியன் तत्=அவ்விதம் மழையைப்பொழிந்து ஸந்தோஷப்படுத்தும் காலத்தில் गोभिः=எல்லாப் பிராணிகளின் வாக்கினாலும் स्तवा=ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டவராய்க்கொண்டு अन्ये=மற்றத் தேவர்களை अत्येति=அதிக்கிரமிக்கிறார். (மற்றத் தேவர்களுட் சிறந்தவராகின்றார்.) रक्षसा=ராக்ஷஸ ஜாதியுடன் अनन्विताः=சேராத ये=எந்தத் தேவர்களுண்டோ (ते=அவர்களும் स्तुवन्ति=ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றனர்.)

(தா—ம்) மழை பொழிவதற்குமுன் ஜலங்கிடைக்காமையால் எல்லாப்பிராணிகளும் கதறிக் கொண்டிருந்தன. சூரியன் மேகங்களைத்தூண்டி மழையைப் பொழிந்தவுடன் எல்லாப்பிராணிகளும் வேண்டியவளவு ஜலத்தைக்குடித்து திருப்த்தியை யடைந்து சூரியனே மற்றெல்லாத்தேவர்களுட் சிறந்தவர் என்று ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றன. (எ—று)

अन्वेति परिवृत्याऽस्तः । एवमेतौ स्थो अश्विना ।
ते एते द्युःपृथिव्योः । अहरहर्गर्भं दधाथे ॥ ४ ॥

(ப–ரை) **अस्तः**=சூரியனால் தூண்டப்பட்ட மேகம் **परिवृत्य**=ஆகாசமெங்கும் சூழ்ந்துகொண்டு **अन्वेति**=பிராணிகளுக்கு ஹிதமாக நடக்கின்றது. (வர்ஷிக்கின்றது) **एतौ**=இந்தப் பூலோகம், த்யுலோகம் இவைகள் **अश्विना**=குதிரையினால் ஸஞ்சரிக்கின்ற சூரியனால் **एवम्**=இவ்விதம் (மழையைப் பொழிதல்மூலம்) **स्थः**=தரிக்கப்படுகின்றன (காப்பாற்றப்படுகின்றன.) **ते एते**=மேல் முகமாயும், கீழ்முகமாயும் வர்ஷிக்கின்ற அந்த மேகங்கள் **द्युः पृथिव्योः**=த்யுலோகம் பூலோகம் இவைகளில் **अहरहः**=ஒவ்வொருதினமும் **गर्भम्**=அந்தந்தப் பிராணிகளின் உத்பத்திக்குச் சாதனமான விதையை (பீஜத்தை) **दधाथे**=உண்டு பண்ணுகின்றன. காலத்தில் மழை பொழிந்தால் பயிர்கள் விருத்தியடைந்து உணவு பொருள்கள் விருத்தியாகும். அதைப் பிராணிகள் உட்கொண்டு சரீரத்தில் வீர்யத்தைப் பெறுவார்கள். இவ்விதம் மழையானது பிராணிகளின் அபிவிருத்திக்குச் சாதனமாகின்றது. (எ–று)

(அ–கை) இனிப் ப்ராம்ஹண வாக்யங்கள் படிக்கப்படுகின்றன. அவைகளால் பூலோகம், த்யுலோகம் இவைகள் பலவிதமாய் ஸ்துதிக்கப்படுகின்றன. அவற்றுள் முதலாவது பிரகாரம் பின்வருமாறு:—

तयोरेतौ वत्सावहोरात्रे । पृथिव्या अहः । दिवो रात्रिः ।
ता अविसृष्टौ । दम्पती एव भवतः ॥

(ப–ரை) **तयोः**=அந்தப் பூலோக த்யுலோகங்களுக்கு **एतौ**=இந்த **अहोरात्रे**=பகல் இரவுகள் **वत्सौ**=கன்றுகளாயாகின்றன. (பூலோக த்யுலோகங்களில் பகல் இரவு காலங்களுண்டாவதால் இவ்விதஞ் சொல்லப்படுகின்றது.) (**तयोः**=அந்தப் பகல் இரவுகளுள்) **अहः**=பகல் **पृथिव्याः**=பிருதிவியின் (**वत्सः**=கன்றாகவும்) **रात्रिः**=இரவு **दिवः**=த்யுலோகத்தின் (**वत्सः**=கன்றாகவும் இருக்கின்றது.) **तौ**=அந்தப் பகல் இரவுகள் **अविसृष्टौ**=ஒருபொழுதும் பிரியாத **दम्पती एव**=தம்பதிகளைப்போல் **भवतः**=இருக்கின்றன. பகல் இரவுகள் எப்பொழுதும் மாறிமாறிச் சேர்ந்தே வந்துகொண்டிருப்பதால் இவ்விதம் வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

तयोरेतौ वत्सौ । अग्निश्चादित्यश्च । रात्रेर्वत्सः । श्वेत आदित्यः । अह्नोऽग्निः ॥ ५ ॥ ताम्रो अरुणः । ता अविसृष्टौ । दम्पती एव भवतः ॥

(ப—ரை) **तयोः**=அந்தப்பகல் இரவுகளுக்கு **अग्निश्च**=அக்னியும் **आदित्यश्च**=சூரியனும் **एतौ**=இவர்கள் **वत्सौ**=கன்றுகளாயாகின்றனர். **श्वेत**:=வெண்ணிறமுள்ள **आदित्य:**=சூரியன் **रात्रे:**=ராத்திரியின் **वत्स**:=கன்றாயாகின்றான். (ராத்திரியின் முடிவில் சூரியனுதிப்பதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது.) **ताम्र:**=சில ஸமயத்தில் கொஞ்சம் சிவந்தவனும், **अरुण**:=சிலஸமயத்தில் அதிகமாய்ச் சிவந்தவனுமான **अग्नि**:=அக்னி **अह्नः**=பகலின் (**वत्स:**=கன்றாயாகின்றான். பகலின் முடிவில் அக்கினியின் பிரகாசமதிகரிப்பதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது. அல்லது சமையல் முதலிய கார்யங்களுக்காகப் பகலில் அக்னியானது அதிகமாய் உபயோகிக்கப்படுகின்றதுபற்றி இவ்விதஞ் சொன்னதாய்க் கொள்ளவேண்டும்.) **तौ**=அந்த அக்னி, சூரியன் இவர்கள் **अविसृष्टौ**=ஒருவரையொருவர் பிரியாத **दम्पती एव**=தம்பதிகள்போல் **भवतः**=இருக்கின்றனர். (ஸ்திரீபுருஷர்கள் ஒரு மனதாய் இருந்து குடும்பத்தை நடத்துவதுபோல் அக்னியும், சூரியனும் ஒருங்கு சேர்ந்து லோகக்ஷேமத்தைச் செய்வதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டதா யறியவேண்டும்.)

तयोरेतौ वत्सौ । वृत्रश्च वैद्युतश्च । अग्नेर्वृत्रः । वैद्युत आदित्यस्य । ता अविसृष्टौ । दंपती एव भवतः ॥

(ப—ரை) **तयोः**=அந்த அக்னி, சூரியன் இவர்களுக்கு **वृत्रश्च**=மறைக்கின்ற புகையும் **वैद्युतश्च**=வெய்யிலும் **एतौ**=இவைகள் **वत्सौ**=கன்றுகளாயாகின்றன. **वृत्रः**=புகை **अग्ने:**=அக்கினியின் (**वत्स:**=கன்றாயாகின்றது.) **वैद्युतः**=வெய்யில் **आदित्यस्य**=சூரியனின் (**वत्सः**=கன்றாயாகின்றது.) **तौ**=அந்தப் புகை, வெய்யில் இவைகள் **अविसृष्टौ**=ஒன்றையொன்று விட்டுப்பிரியாத **दम्पती एव**=தம்பதிகளைப்போல் **भवत:**=இருக்கின்றன. (புகையானது வெய்யிலடிக்கும்பொழுதே நன்றாய்ப் புலப்படுவதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது.)

तयोरेतौ वत्सौ ॥ ६ ॥ ऊष्मा च नीहारश्च । वृत्रस्योष्मा । वैद्युतस्य नीहारः । तौ तावेव प्रतिपद्येते ॥

(ப—ரை) तयोः=அந்தப் புகை, வெய்யில் இவைகட்கு ऊष्मा च=வெப்பமும் नीहारश्च=பனியும் एतौ=இவைகள் वत्सौ=கன்றுகளாயாகின்றன. धूमस्य=புகைக்கு ऊष्मा=வெப்பம் (वत्सः=கன்றுயாகின்றது. புகைசூழ்ந்த விடத்தில் புழுக்கம் ஏற்படுவதாலிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது.) वैद्युतस्य=வெய்யிலுக்கு नीहारः=பனி (वत्सः=கன்றுயாகின்றது. வெய்யிலினின்றும் பனி உண்டாகின்றதென்பது பிரஸித்தமாதலால் இவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது.) तौ= அந்தப் புழுக்கம், பனி இவைகள் तावेव=அந்தத் தத்தமது காரணமான புகை வெய்யில் இவைகளையே प्रतिपद्येते=அடைகின்றன. (அவைகளிலேயே லயத்தை (மறைதலை) அடைகின்றன.)

(அ—கை) இதுவரையில் நேரிலும், பரம்பரையாகவும் த்யுலோகம் பூலோகம் இவைகள் ஸ்துதிக்கப்பட்டன. இனி ராத்திரியும் அதன்கன்றுன சூரியனும் புகழப்படுகின்றன.

सेयꣳरात्री गर्भिणी पुत्रेण संवसति । तस्या वा एतदुल्बणम् । यद्रात्रौ रश्मयः ! यथा गोर्गर्भिण्या उल्बणम् । एमेतस्या उल्बणम् ॥

(ப — ரை) सेयं रात्री=எந்த ராத்திரியானது முன் சூரியன் என்ற கன்றுக்குத் தாயாக நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டதோ அந்த ராத்திரியானது पुत्रेण=புத்திரனை சூரியனுல் (அவன் உள்ளே இருத்தலால்) गर्भिणी=கர்ப்பமுள்ளவளாக संवसति=வஸிக்கின்றுள். रात्रौ=ராத்திரியில் यत्=யாதொரு रश्मयः=சூரியனின் கிரணங்களுண்டோ एतत्=இவைகள் तस्याः=அந்த ராத்திரியின் उल्बणं वा=கர்ப்பத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற தோல்பைபோல் (सन्ति=இருக்கின்றன.) உதாஹரணம்:—गर्भिण्याः=கர்ப்பமுள்ள गोः=பசுவினுடைய उल्बणम्=கர்ப்பத்தைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் தோல்பையானது (இதைப் பனிக்குடம் என்பார்கள்.) यथा=எவ்விதம் (अन्तरास्ते=உள்ளே இருக்கின்றதோ) एवम्=இவ்விதம் एतस्याः=இந்த ராத்திரியினுடைய उल्बणम्=கர்ப்பத்தை மறைக்கின்ற சூரியனின் கிரணங்களாகிற தோல்பையானது (अन्तरास्ते=உள்ளே இருக்கின்றது.)

(தா—ம்) பசுவின் வயிற்றிலிருக்கின்ற கர்ப்பம் தோலினுல் சூழப்பட்டு சரீரத்துக்குள்ளிருப்பதால் எவ்விதம் வெளியில் புலப்

படாமலிருக்குமோ அவ்விதமே சூரியன் தனது கிரணங்களாகிற தோல்பையால் சூழப்பட்டு ராத்திரியின் கர்ப்பத்தில் வஸிப்பதால் ராத்திரியில் சூரியன் புலப்படுவதில்லை. ராத்திரி என்ற சப்தம் ஸ்திரீலிங்கமாதலால் அதன் பொருளும் ஸ்திரீயாக பாவிக்கப்படுகின்றது. ராத்திரியில் சூரியன் புலப்படாமல் அதன்முடிவில் புலப்படுவதால் ராத்திரி சூரியனின் தாய் என்றும், அவனை ராத்திரியானவள் கர்ப்பத்தில் தரிக்கிறாள் என்றும் சொல்லப்பட்டது.

(அ-கை) ராத்திரி, சூரியன் இவர்களை முற்கூறிய பிரகாரமறிவதைப் புகழ்கின்றது:—

प्रजयिष्णुः प्रजया च पशुभिश्च भवति । य एवं वेद । एतमुद्यन्तमपियन्तं चेति । आदित्यः पुण्यस्य वत्सः । अथ पवित्राङ्गिरसः ॥ ७ ॥

(ப-ரை) यः=எவன் एवम्=இவ்விதம் वेद=ராத்திரியின் மாஹாத்ம்யத்தை அறிவானோ (सः=அவன்) प्रजया=ஸந்ததியையும் पशुभिश्च=பசுக்களையும் प्रजयिष्णुः=உண்டுபண்ணுகிறவனாக भवति =ஆகின்றான். उद्यन्तम्=உதயமடைகிறவனும் अपियन्तं च=அஸ்தமனமடைகிறவனுமான एतम्=இந்தச் சூரியனை एति=அடைகிறான். (சூரியன் உதயமடைகின்ற இடத்திலும், அஸ்தமனமடைகின்ற இடத்திலும் தனதிஷ்டப்படி சஞ்சரிப்பதற்குரிய யோக்யதையைப் பெறுகிறான்.) (किंच=மேலும்) आदित्यः=சூரியனைப்போல் தேஜஸ் உள்ளவனாகவும் पुण्यस्य=புண்யதேவதையின் वत्सः=பிள்ளையாகவும் (भवति=ஆகின்றான்.) பதினொன்றாவது அனுவாகத்தில் படிக்கப்படுகின்ற மந்திரங்கள் இன்னின்னவைகள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. अथ=பிறகு पवित्राङ्गिरसः=பரிசுத்தியைத் தரத்தக்கவைகளும், அங்கிரஸ் என்ற மஹருஷியினால் ஸமாதியில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டவைகளுமான மந்திரங்கள் (उपदिश्यन्ते=உபதேசிக்கப்படுகின்றன.)

स्थोऽपोदकाभिर्वशीदघाथे अग्निस्तयोरेतौ वत्सौ भवति चत्वारिच ।

அடிமுதல் 47 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

பத்தாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பதினேன்ருவது அனுவாகம்.

(அ—கை) இவ்வனுவாகத்தால் சூரியனின் மஹிமை வர்ணிக்கப்படுகின்றது:—

पवित्रवन्तः परिवाजमासते । पितैषां प्रत्नो अभिरक्षति व्रतम् । महस्समुद्रं वरुणस्तिरोदधे । धीरा इच्छेकुर्धरुणेष्वारभम् ॥

(ப—ரை) पवित्रवन्तः=பரிசுத்தர்கள் वाजम्=அன்னம் கிடைப்பதற்காக पर्यासते=எங்கும் ஸேவிக்கின்றனர். पिता=காப்பாற்றுகின்றவரும் प्रत्नः=புராதனருமான சூரியன் एषाम्=இந்தப் பரிசுத்தர்களுடைய व्रतम्=ஸத்கர்மத்தை अभिरक्षति=காப்பாற்றுகிருர். वरुणः=ஜலத்துக்கதிபனுன தேவன் महः=பெரிதாயும் समुद्रम्=ஸமுத்திரம் போலுள்ளதாயுமிருக்கிற ஆகாசத்தை तिरोदधे=மேகங்களால் மறைக்கிருர். धीरा इत्=மனத்தைத் தன் வசமாக்கினவர்களே धरुणेषु=பூஜைக்குரிய ஸாமான்களைத் தரிக்கின்ற இடத்தில் आरभम्=நல்ல கர்மத்தை ஆரம்பஞ் செய்வதற்கு शेकुः=ஸமர்த்தர்களாயாகின்றனர்.

(தா—ம்) பரிசுத்தர்களான மஹான்கள் அன்னங்கிடைப்பதற்காக சூரியனை உபாஸிக்கின்றனர். அவ்விதமுபாஸிக்கின்றவர்களின் ஸத்கர்மங்களுக்கு எவ்வித விக்கினமும் நேரிடாவண்ணம் சூரியன் காப்பாற்றுகிருர். மேலும் அந்த ஸத்கர்மங்களால் திருப்த்தியையடைந்த சூரியன் காலங்களில் மழையை யுண்டாக்கும்படி வருணனைத் தூண்டுகிருர். வருணனும் மேகங்களைத் தூண்டி மழையைப் பொழியும்படி செய்கிருர். மனம்போனபடி யெல்லாம் செல்லாமல் மனத்தைத் தன் வசமாக்கினவர்களாலேயே முற்கூறிய ஸத்கர்மங்கள் அநுஷ்டிக்கத்தக்கனவாகின்றன. (எ—று)

पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते । प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ॥ अतप्ततनूर्न तदामो अश्नुते शृतास इद्वहन्तस्तत्समाशत ॥

(ப—ரை) ब्रह्मणस्पते=அன்னத்தைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றுகின்ற ஓ சூரியனே! ते=தங்களைக் குறித்து அநுஷ்டிக்கவேண்டிய पवित्रम्=பரிசுத்தமான கர்மமானது विततम्=பரப்பப்பட்டது

(ஆரம்பிக்கப்பட்டது.) प्रभुः=யஜமானரான நீர் विश्वतः=ஸமஸ்தமான गात्राणि=சரீரங்களை (பிராணிகளை) पर्येषि=உமது கிரணங்களால் வியாபிக்கிறீர். (காப்பாற்றுகிறீர்.) अतप्ततनूः=ஸத்கர்மானுஷ்டானமூலம் சரீரத்தைக் கிலேசப்படுத்தாதவனும் (अत एव=ஆனதுபற்றியே) आमः=வேகாத பொருளுக்குச் சமானமானவனுமான புருஷன் तत्=அந்தச் சுகத்தை नाश्नुते=அடையமாட்டான். शृतास इत्=நன்றாய்ப் பாகத்தை யடைந்த ஹவிஸ்போலுள்ள மனிதர்கள் மாத்திரம் (ஸத்கர்மானுஷ்டானஞ் செய்து சித்தபரிபாகம் பெற்றவர்கள் மாத்திரம்) वहन्तः=ஸத்கர்மத்தை நிர்வஹிக்கின்றவர்களாய்க்கொண்டு तत्=அந்த மேலான சுகத்தை समाशत=அடைந்தனர். ஹே ஸூரியனே! சிரமப்பட்டு எவன் தங்களை உபாஸிக்கின்றானோ அவனால் மட்டும் தங்கள் பிரஸாதத்தாலுண்டாகக்கூடிய ஸுகமனுபவிக்கப்படுமே யல்லாது மற்றவனால் அனுபவிக்கப்படாது என்பது கருத்து.

ब्रह्मा देवानाम् ।

இது ஓர் மந்திரத்தின் தொடக்கம். அம்மந்திரத்தையும் இங்கு படிக்கவேண்டும் என்பது கருத்து அம்மந்திரமாவது:—

ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम् ।
श्येनो गृध्राणाᳬस्वधितिर्वनानाᳬसोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥

(ப—ரை) இதனால் பரமேஶ்வரனுக்கு சேதனவர்க்கங்களுள் உத்கிருஷ்ட வஸ்துரூபமாயிருத்தல் வர்ணிக்கப்படுகின்றது. देवानाम्=தேவர்களுள் ब्रह्मा=நான்முகனாகவும், कवीनाम्=கவிகளுள் पदवीः=சப்தஸாமர்த்யமறிந்த வ்யாஸாதி ரூபமாகவும், विप्राणाम्=ப்ராம்ஹணர்களுள் ऋषिः=வஸிஷ்டாதி ரூபமாகவும், मृगाणाम्=நாற்கால் பிராணிகளுள் महिषः=அதிக சக்தியுள்ள எருமையாகவும், गृध्राणाम्=கழுகு முதலிய பறவைகளுள் श्येनः=பருந்தாகவும், वनानाम्=மரங்களின் ஸமூஹங்களுள் स्वधितिः=கோடரியாகவும், (बभूव=பரமேஶ்வரனானார். सः=அந்தப் பரமேஶ்வரன்) सोमः=ஸோமம் என்ற கொடியாக ஆகி रेभन्=மந்திரசப்தத்துடன் கூடினவராய்க்கொண்டு पवित्रम्=சுத்திகாரணமான கங்கா ஜலாதிகளை अत्येति=கடந்து விளங்குகிறார்.

असतस्सद्ये ततक्षुः ॥ १ ॥ ऋषयस्सप्ताऽत्रिश्च यत् ॥ सर्वेऽत्रयो अगस्त्यश्च । नक्षत्रैश्शंकृतोऽवसन् ॥

(ப—ரை) **ये**=எந்த **सप्त ऋषयः**=ஏழு ருஷிகளுண்டோ, **यत्**=அவர்களுள் சிரேஷ்டரான யாதொரு **अत्रिश्च**=அத்ரி என்ற மஹருஷியுண்டோ (**ते**) **सर्वे**=அவர்கள் யாவரும் **असतः**=இல்லாமைக்குச்சமானமான ஸூக்ஷ்மமான ஜகத்காரண வஸ்துவினிடமிருந்து **सत्**=ஜகத்தை **ततक्षुः**=உண்டுபண்ணினார்கள். (**किञ्च**=மேலும் **एते कर्मानुष्ठातारः**=இந்தச் ஸூரியோபாஸனஞ் செய்கின்றவர்கள் வரப்போகின்றஜன்மத்தில்) **अत्रयः, अगस्त्यश्च**=அத்ரி அகஸ்த்யர் இவர்களுக்குஒப்பாகவாகி **नक्षत्रैः**=நக்ஷத்திரங்களின் ரூபத்துடன் **शंकृतः**=லோகத்துக்கு க்ஷேமத்தைச் செய்கின்றவர்களாக **अवसन्**=வஸிக்கப்போகின்றனர்.

(தா—ம்) ஜகத்தானது நாமம், ரூபம் என்ற பிரிவினைகளற்றதாய் ஓர் ஸமயத்திலிருக்கின்றது. அச்சமயத்தில் அது "அவ்யக்தம்" என்றும் "அஸத்" என்றும், "காரணம்" என்றும் சொல்லப்படும். நாமம், ரூபம் என்ற பிரிவினையுள்ள நிலையில் ஜகத்தானது "ஸத்" எனப்படும். அத்திரி வஸிஷ்டர் முதலிய மஹருஷிகள் முன்கல்பத்தில் ஸூர்யாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவை உபாஸனஞ்செய்து அதன் பிரபாவத்தால் தத்தமது அதிகாரத்துக்குத்தக்கபடி அவ்யக்தத்தினின்றும் ஜகத்தை யுண்டுபண்ணினார்கள். அவ்விதமே இந்தக் கல்பத்திலும் எவர்கள் ஸூர்யாந்தர்யாமியான பரமேசுவரனை யுபாஸிக்கின்றனரோ அவர்கள் இனிவரப்போகின்ற கல்பத்தில் வஸிஷ்டர் முதலிய மஹருஷிகளின் அதிகாரத்தைப் பெறுவார்கள். மேலும் நக்ஷத்திரரூபமாய் ஆகாசத்தில் பிரகாசித்துக்கொண்டு லோகத்துக்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுப்பார்கள்.

(அ—கை) பிறகு ஒரு ப்ராம்ஹணவாக்யம் படிக்கப்படுகிறது.

अथ सवितुः श्यावाश्वस्याऽवर्तिकामस्य ।

(ப—ரை) **अथ**=அங்கிரஸ் என்ற மஹருஷியினால் ஸமாதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மந்திரங்களைப் படித்தபிறகு **सवितुः**=மந்திர ஸம்பிரதாயத்தை ஏற்படுத்தியவரும் **अवर्तिकामस्य**=வைராக்கியத்தில் விருப்பமுள்ளவருமான **श्यावाश्वस्य**=ஶ்யாவாஶ்வர் என்ற மஹருஷியினுடைய மந்திரங்கள் (அவரால் ஸமாதியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மந்திரங்கள் **पठ्यन्ते**=படிக்கப்படுகின்றன.)

अमी य ऋक्षा निहितास उच्चा । नक्तं ददृश्रे कुहचिद्दिवेयुः ॥
अदब्धानि वरुणस्य व्रतानि । विचाकशच्चन्द्रमा नक्षत्रमेति ॥

(ப—ரை) **अमी**=நம்மால் பிரத்யக்ஷமாய்ப் பார்க்கப்படுகின்ற **ये, ऋक्षाः**=எந்த நக்ஷத்திரங்களுண்டோ (**ते**=அவைகள்) **उच्चा**=மேல் பாகத்தில் **निहितासः**=பரமேஸ்வரனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. (**ते**=அவைகள்) **नक्तम्**=ராத்திரியில் **ददृश्रे**=நன்றாய்க் காணப்படுகின்றன. **दिवा**=பகலில் **कुहचित्**=எங்கேயோ **ईयुः**=செல்லுகின்றன. **वरुणस्य**=நக்ஷத்திரங்களின் ஒளிகளை மறைக்கின்ற சூரியனின் கிரணங்களுடைய **व्रतानि**= வியாபாரங்கள் **अदब्धानि**=மற்றவைகளா லடக்கக்கூடியவைகளாக இல்லை. **चन्द्रमाः**=சந்திரன் **विचाकशत्**=நன்றாய் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்ற **नक्षत्रम्**=நக்ஷத்திரத்தை **एति**=அடைகிறான்.

(தா—ர்) சூர்யாந்தர்யாமியான பரமேசுவரனால் நம்மால் நேரில் பார்க்கப்படுகின்ற சிறிய நக்ஷத்திரங்கள் ஆகாசத்தில் வெகு தூரமுயரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை ராத்திரியில் பிரகாசிக்கின்றன. பகலிலோ மிக்க ஒளியுள்ள சூரியனின் கிரணங்களால் அவைகளின் ஒளிகள் மறைக்கப்படுவதால் புலப்படுவதில்லை. சந்திரனோவெனின் சூரியன் போல் நக்ஷத்திரங்களின் ஒளிகளை அடக்கிவிடாமல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் நக்ஷத்திரங்களுடன் சஞ்சரிக்கிறான். இஃதெல்லாம் சூர்யாந்தர்யாமியான பரமேசுவரனின் மஹிமை. (எ—று)

तत्सवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि ॥ २ ॥
धियो यो नः प्रचोदयात् ।

(ப—ரை) **यः**=எந்தச் சூரியன் **नः**=நம்முடைய **धियः**=புத்திவிருத்திகளை **प्रचोदयात्**=தூண்டுகிறானோ **देवस्य**=பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற (**तस्य**) **सवितुः**=அந்தச் சூரியனுடைய **वरेण्यम्**=யாவராலும் விரும்பக்கூடிய (மேன்மைதங்கிய) **तत्**=பிரசித்தமான **भर्गः**=ஒளியை **धीमहि**=தியானஞ் செய்கின்றோம்.

तत्सवितुर्वृणीमहे । वयं देवस्य भोजनम् ॥
श्रेष्ठꣳसर्वधातमम् । तुरं भगस्य धीमहि ॥

(ப—ரை) देवस्य=பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பவரும் भगस्य=மங்கள ஸ்வரூபியுமான सवितु:=சூரியனுடைய भोजनम्=சுகானுபவத்துக்குச் சாதனமானதும் श्रेष्ठम्=பிரகாசமுள்ள வஸ்துக்களின் பிரகாசங்களுட் சிறந்ததும் सर्वधातमम्=எல்லாப் பிராணிகளையும் காப்பாற்றுகின்றதும் तत्=பிரசித்தியுள்ளதுமான அந்தத் தேஜஸ்ஸை वयम्=நாம் तुरम्=சீக்கிரமாய் धीमहि=தியானஞ்செய்கிறோம். वृणीमहे=பிரார்த்தனையும் செய்கிறோம்.

अपागूहत सविता तृभीन् । सर्वान्दिवो अन्धसः ॥
नक्तं तान्यभवन्दृशे । अस्थ्यस्थ्ना संभविष्यामः ॥

(ப—ரை) सविता=சூரியன் अन्धस:=நக்ஷத்திரத்தின் பிரகாசத்தைப் பொட்டையாக்குகின்ற (அடக்குகின்ற) सर्वान्=ஸமஸ்தமான तृभीन्=கிரணங்களை दिव:=ஆகாசத்தினின்றும் अपागूहत=இரவில் எடுத்து மறைத்து வைக்கிறார் (பகலில் ஆகாசமெங்கும் பரப்பப்பட்டிருந்த தனது கிரணங்களைச் சூரியன் ராத்திரியில் திரட்டி எடுத்து மறைத்து வைக்கிறார். तत्=ஆகையால்) तानि=அந்த நக்ஷத்திரங்களின் ஒளிகள் नक्तम्=ராத்திரியில் दृशे=பார்க்கத் தகுந்தவைகளாக अभवन्=ஆகின்றன. பகலில் நக்ஷத்திரங்களின் பிரகாசமில்லாமைக்குத் திருஷ்டாந்தம்:—(वयम्=நாம் यथा=எவ்விதம்) अस्थि=எலும்பை अस्थ्ना=ரக்தத்தினால் संभविष्याम:=மறைக்கிறோமோ இவ்விதமே சூரியனும் நக்ஷத்திரங்களின் தேஜஸ்ஸை மறைக்கிறார்.

(தா—ம்) நமது சரீரத்திலுள்ள எலும்பானது வெண்ணிறமுள்ளதாக இருந்தபோதிலும் அது ரக்தத்தினால் மறைக்கப்பட்டிருப்பதால் அதன் வெண்ணிரம் எவ்விதம் காணப்படுவதில்லையோ அவ்விதமே சூரியனின் தேஜஸ்ஸினால் நக்ஷத்திரங்களின் ஒளிகள் அடக்கப்படுவதால் நக்ஷத்திரங்கள் பகலில் காணப்படுவதில்லை. இரவிலோ வெனில் சூரிய கிரணமில்லாமையால் அவைகள் நன்றாய்ப் பார்க்கப்படுகின்றன.

(அ—கை) சூர்யாந்தர்யாமியான பரமாத்மாவே உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களாகவுமிருக்கிறார் என்று இனி வர்ணிக்கப்படுகின்றது. பரமாத்மாவை அறிந்த ஒருவர் தனது அனுபவத்தை வெளியிடுகிறார்.

नाम नामैव नाम मे ॥ ३ ॥ नपुꣳसकं पुमाꣳस्त्र्यस्मि ॥
स्थावरोऽस्म्यथ जंगमः । यजेऽयक्षि यष्टाहे च ॥

(ப-ரை) मे=ப்ரம்ஹாத்மபாவமடைந்த எனக்கு அஜ்ஞான தசையில் முன்ஜன்மங்களிலேற்பட்ட नाम=தேவன் மனுஷ்யன் பசு என்றப் பெயர்கள் नामैव नाम=வெறும் பெயர் மாத்திரமேயல்லவா? नपुं-सकम्=நபும்ஸக வஸ்துவாகவும் पुमान्=புருஷனாகவும் स्त्री=ஸ்திரீயாகவும் (अहमेव=நானே) अस्मि=இருக்கிறேன். स्थावरः=மரம் கல் முதலிய ஸ்தாவர வஸ்துக்களாகவும் अथ=மேலும் जङ्गमः=ஜங்கம வஸ்துக்களாகவும் अस्मि=இருக்கிறேன். यजे=யாகஞ் செய்கின்றேன், अयक्षि=யாகஞ்செய்தேன். यष्टाहे च=யாகஞ் செய்யப்போகிறேன்.

(தா-ம்) முன்ஜன்மங்களில் எனக்கு ஏற்பட்ட தேவன், மனுஷ்யன், பசு என்பது முதலிய பெயர்கள் வெறும் பெயரேயல்லாது அவைகளால் ஆத்மவஸ்துவில் உண்மையில் எவ்வித வேற்றுமையும் ஏற்படுவதில்லை. இவ்விதமே சாந்தோக்யோபனிடதத்தில் **वाचारम्भणं विकारो नामधेयम्** என்றதால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தேவர்கள், பசு, பக்ஷி, மனிதர்கள் இவர்களின் சரீரத்தில் வேற்றுமையானது பெயரைத் தவிர்த்து உண்மையில் இல்லாவிடில் உண்மையிலிருக்கக்கூடிய ஸ்வரூபம் யாது? என்றால் எல்லா வஸ்துக்களிலும் தொடர்ந்திருப்பது ப்ரம்ஹமே. ப்ரம்ஹத்தை அறிந்தவன் அந்த ப்ரம்ஹவஸ்துவாகவே ஆகின்றான். ஆதலால் ப்ரம்ஹத்தை அறிந்தவன் லோகத்திலுள்ள புருஷனாகவும், ஸ்திரீயாகவும், நபும்ஸகனாகவும், ஸ்தாவரமாகவும், ஜங்கமமாகவும், எல்லாமாகவும் ஆகின்றான். மேலும், ப்ரம்ஹத்தை அறிந்தவன் தற்காலமுள்ள யஜமானர் வடிவமாய் யாகம் முதலிய ஸத்கர்மங்களைச் செய்கின்றவனாகவும், முன்னிருந்த யஜமானர் வடிவமாய் ஷை கர்மங்களைச் செய்தவனாகவும் இனி வரப்போகின்ற யஜமானர் வடிவமாய் ஷை கர்மங்களை நடத்தப்போகின்றவனாகவுமாகிறான்.

मया भूतान्ययक्षत । पशवो मम भूतानि ।
अनूबन्ध्योऽस्म्यहं विभुः ।

(ப-ரை) मया=என்னால் भूतानि=எல்லாப் பிராணிகளும் अय-क्षत=யாகம் முதலிய ஸத்கர்மங்களை நடத்தின. (நான்தான் அந்தந்த யஜமானர்களின் சரீரத்தில் ஜீவன் வடிவமாகப் பிரவேசித்து

அந்தந்த ஸத்கர்மங்களை நடத்தினேன்.) मम=என்னால் படைக்கப்பட்டதுபற்றி என்னைச் சேர்ந்தவைகளான भूतानि=பிருதிவீ முதலிய ஐந்து பூதங்கள் पशव:=இரண்டு கால், நான்கு கால் உள்ள ப்ராணிகளாக (संपन्ना:=ஏற்பட்டன.) अहम्=நான் विभु:=எங்கும் வியாபித்திருந்தபோதிலும் अनुवश्य:=அந்தச் சரீரங்களில் பிரவேசித்து அவைகளிலபிமானம் வைப்பதால் சம்பந்தமுள்ளவன் போல अस्मि=இருக்கிறேன். (இஃதெல்லாம் ப்ரம்ஹத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தவனின் அனுபவம்)

(அ—கை) ப்ரம்ஹத்தை அறிந்த ஒருவர் மற்ற மஹானால் வெளியிடப்பட்ட ஸித்தாந்தத்தை உபதேசிக்கிறார்:—

स्त्रियस्सतीः । ता उ मे पुंस आहुः । पश्यदक्षण्वान्नविचेतदन्धः । कविर्यः पुत्रस्स इमा चिकेत ॥ ४ ॥ यस्ता विजानात्सवितुः पिता सत् ॥

(ப—ரை) (या:) स्त्रिय:=எந்த ஸ்திரீகள் सती:=ஸத்வஸ்துவான ப்ரம்ஹத்தை குருவின் கடாக்ஷத்தினால் அறிந்து ஸத்வடிவமாகவே ஆகின்றார்களோ ता उ=அவர்களும் मे=எனது மதப்படி पुंस:=புருஷர்கள் (इति=என்றும்) अक्षण्वान्=கண்ணுள்ளவனாக இருந்து पश्यत्=கருப்பு, சிவப்பு முதலியவற்றைப் பார்த்தபோதிலும் (य:=எவன்) न विचेतत्=ஸத்வஸ்துவைப் பகுத்தறியவில்லையோ (स:=அவன்) अन्ध:=பொட்டையே (इति=என்றும்) य:=எந்த पुत्र:=பிள்ளை कवि:=வேதம், சாஸ்திரம் இவைகளைக் கற்றறிந்து इमा:=பிரத்யக்ஷமாய் அறியப்படுகின்ற வஸ்துக்களை चिकेत=உண்மையிலுள்ள ப்ரம்ஹவஸ்துவாக அறிகிறானோ, ता:=அவைகளை विजानात्=ப்ரம்ஹமாயறிந்த स:=அந்தப் புத்திரன் सवितु:=தன்னைப் பெற்றத் தகப்பனுக்கும் पिता=தகப்பனாக सत्=ஆகின்றான். (इति=என்றும் ब्रह्मविद:=ப்ரம்ஹத்தை அறிந்தவர்கள்) आहु:=உபதேசித்தனர்.

(தா—ம்) எவள் ப்ரம்ஹத்தை யறிகிறாளோ அவள் சரீரத்தில் பெண் பாலருக்குரிய ஸ்தனம், கேசம் முதலிய விசேஷாவயவங்களுடன் பொருந்தி இருந்தாலும் அவளை ப்ரம்ஹத்தை யறிந்தவர்கள் ஸ்திரீயாகக் கருதாமல் புருஷனாகவே கருதுகின்றனர்.

இவ்விதமே எவன் புருஷஜன்மமெடுத்து அந்த ஜன்மத்துக்குரிய தாடி, மீசை முதலிய அடையாளங்களுடன் பொருந்தி இருந்தும் ப்ரம்ஹவிசாரஞ் செய்து அதன் ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி அறியவில்லையோ அவன் ப்ரம்ஹத்தை யறிந்தவர்களால் "ஸ்திரீ" என்றே கருதப்படுவான். இவ்விதமே இரண்டு கண்களுள்ளவனுயிருந்தும் எவன் ப்ரம்ஹத்தை யறியவில்லையோ அவனே "பொட்டை". என்றும், எவன் இரண்டு கண்களற்றவனுயினும் ப்ரம்ஹத்தை யறிவானே அவனே கண்ணுள்ளவன் என்றும், பிள்ளை ப்ரம்ஹத்தை யறிந்து தகப்பன் அறியாவிடில் சிறிய வயதுள்ளவனுயினும் பிள்ளையே தகப்பன் என்றும், தகப்பனே பிள்ளை என்றும் ப்ரம்ஹத்தை யறிந்தவர்கள் சொல்லுகின்றனர். ப்ரம்ஹத்தை யறிவதின் மஹிமை இத்தகையது. அத்தகைய ப்ரம்ஹஞானம் ஸூரியோபாஸனத்தாலேற்படுகின்றது என்பது கருத்து. (எ—று)

अन्धो मणिमविन्दत् । तमनङ्गुलिरावयत् ॥
अग्रीवः प्रत्यमुञ्चत् । तमजिह्वा असश्चत ॥

(ப—ரை) **अन्धः**=உண்மையில் கண்ணற்றவனே **मणिम्**=ரத்தினம் தனம் முதலிய போக்யவஸ்துவை **अविन्दत्**=அறிகிறுன். **तम्**=அந்த மணி முதலிய போக்ய வஸ்துவை **अनङ्गुलिः**=விரலில்லாதவனே **आवयत्**=எடுக்கிறுன். **अग्रीवः**=கழுத்தில்லாதவனே **प्रत्यमुञ्चत्**=தரித்துக் கொள்ளுகிறுன். **अजिह्वाः**=நாக்கற்றவனே **तम्**=அந்த மணியை **असश्चत**=ஸ்தோத்திரஞ் செய்கின்றுன்.

(தா-ம்) மனிதன் கண்ணுல் ரத்தினத்தைப்பார்த்து கையால் எடுத்து, கழுத்திலணிந்துகொண்டு நாவினுல் சிலாகிக்கிறுன் என்பது லோகானுபவம். ஆயினும் ஞானஸ்வரூபியான ஆத்மாவானவன் உண்மையில் கண், விரல், கழுத்து முதலிய அங்கங்களற்றவனுகவே இருந்துகொண்டு பார்ப்பது, எடுப்பது, தரித்துக் கொள்வது முதலிய கார்யங்களைத் தனது விசித்திரமான சக்தியின் பிரபாவத்தால் செய்கின்றுன். இவ்விதமே **अपाणिपादो जवनो गृहीता पश्यत्यचक्षुस्स शृणोत्यकर्णः** என்றதால் உபநிடதத்திலுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இஃது எவ்விதம் பொருந்துமெனின்:—ஆத்மவஸ்து உபாதியின் வேற்றுமையை அனுஸரித்து ஜீவன் என்றும், ஈச்வரன் என்றும் இரண்டு விதமாயாகின்றது. சரீரம், இந்திரியம் முதலியவைகள் "கார்யம்" எனப்படும். இதை உபாதியாயடைந்த

ஆத்மவஸ்துவே ஜீவனாகும். இத்தகையது என்று அளவிடமுடியாத ஓர்விதமான சக்தி "காரணம்" எனப்படும். அதை உபாதியாக அடைந்த ஆத்மவஸ்துவே ஈஶ்வரனாகும். இவ்விதமே ஸித்தாந்த ரஹஸ்யமறிந்தவர்கள் कार्योपाधिरयं जीवः कारणोपाधिरीश्वरः என்றதால் சொல்லி இருக்கின்றனர். அவைகளுட் காரியத்தை உபாதியாகவடைந்த ஜீவன், தான் உண்மையில் உபாதியினும் வேறுபட்டவனாதலால் கை, கால் முதலிய ஸாதனங்களற்றவனாய்க் கொண்டே அக்ஞானத்தினால் தேஹம் இந்திரியம் இவைகளாகவே தான் இருப்பதாய்ப் பிரமித்துக்கொண்டு அந்தந்தக் கார்யங்களைச் செய்கிறவன் போல் காணப்படுகிறான். ஈஶ்வரனோவெனின் ப்ரமமற்றவனாயினும் இத்தகையது என்று அளவிடமுடியாத சக்தியுள்ளவனாயிருப்பதால் கண், காது முதலிய சாதனங்களில்லாமலே தனது சங்கல்ப மாத்திரத்தால் எல்லாக் காரியத்தையுஞ் செய்கிறான். இவ்விரண்டு பேர்களையு முத்தேசித்தே இம்மந்திரம் பிரவிருத்தித்திருக்கின்றது. ஸூர்யாந்தர்யாமியான பரமாத்மா இத்தகைய மஹிமை யுள்ளவராக இருக்கின்றார். (எ—று)

ऊर्ध्वमूलमवाक्छाखम् । वृक्षं यो वेद सम्प्रति ॥
न स जातु जनः श्रद्दध्यात् । मृत्युर्मा मारयादिति: ॥

(ப—ரை) ऊर्ध्वमूलम्=எல்லாவற்றிலும் சிறந்த ப்ரம்ஹத்தை வேராகவுடையதும், अवाक्शाखम्=கீழ்பட்டவைகளான ப்ரம்ஹா முதல் ஸ்தம்பம் (ஓர்வித சிறிய பூச்சி) வரையுள்ள சகலவிதமான பிராணிகளின் சரீரமாகிற கிளையையுடையதும் वृक्षम्=மரம்போல் வெட்டுவதற்குக் தகுதியுள்ளதுமான இந்த ஸம்ஸாரமாகிற மரத்தை यः=எவன் वेद=குரு, சாஸ்திரம் இவை வாயிலாக அறிவானோ स जनः=அந்த மனிதன் संप्रति=அப்பொழுதே मृत्युः=மிருத்யு मा=என்னை मारयात्=கொல்லுவான் इति:=என்று जातु=ஒருபொழுதும் न श्रद्दध्यात्=நம்பமாட்டான்.

(தா—ம்) உலகிலுள்ள மரங்களெல்லாம் கீழ்பாகத்தில் வேரும், மேல்பாகத்தில் கிளைகளுமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. ஸம்ஸாரமாகிற மரமோவெனில் மேல்பாகத்தில் வேரும், கீழ்பாகத்தில் கிளையுமுள்ளதா யிருக்கின்றது. அதாவது:—எல்லாவற்றிலும் மேலான ப்ரம்ஹம் வேராகவும், அதனிலும் கீழ்ப்பட்ட மற்ற ப்ர

பஞ்சங்கள் கிளையாகவும் ஸம்ஸாரமாகிற மரத்துக்கிருக்கின்றன. இத்தகைய ப்ரம்ஹவஸ்துவாகவே நான் இருக்கிறேன் என்று அறிந்தவன் மிருத்யுவினிடமிருந்து ஒருபொழுதும் பயத்தை யடைய மாட்டான். லோகத்திலுள்ள எல்லா ப்ராணிகளும் அஞ்ஞானத்தினால் மிருத்யு ஒரு ஸமயத்தில் நிச்சயமாய்க் கொன்று விடுவான் என்று நம்பிக்கொண்டே இருக்கின்றன. ப்ரம்ஹத்தை யறிந்தவனோவெனின் ப்ரம்ஹஸ்வரூபமாக இருக்கின்ற தனக்கு ஜன்மம், மரணம் இவைகளினில்லாமையை நிஶ்சயித்துக்கொண்டு அந்த க்ஷணத்திலேயே தனக்கு மரணமுண்டென்று முன் கொண்டிருந்த அபிப்ராயத்தை மாற்றிக்கொள்ளுகின்றான். ஏனென்றால்:— ஆத்மவஸ்துவோ மரணமற்றது, தேஹமோ ஆத்மாவினும் வேறுபட்டது, ஜந்மமரணங்கள் தேஹத்துக்கேயல்லாது ஆத்மாவுக்குக் கிடையாது என்பதுபற்றியே என்க. (எ—று)

(அ—கை) சரீரத்தை ஆத்மாவாகக் கருதக்கூடாது என்பதற்காக அதன் தர்மங்கள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன:—

हसितꣳरुदितं गीतम् ॥ ५ ॥ वीणापणवलासितम् ॥
मृतं जीवं च यत्किंचित् । अङ्गानि स्नेव विद्धि तत् ॥

(ப—ரை) हसितम्=சிரிப்பும் रुदितम्=அழுகையும் गीतम्=பாட்டும் वीणापणवलासितम्=வீணை, மிருதங்கம் இவைகளை வாசிப்பதாலுண்டாகும் ஸந்தோஷமும் मृतम्=மரணமும் जीवम्=பிழைத்திருத்தலும் (अन्यत्=மற்றுமுள்ள) यत्किंचित्=எந்த விகாரங்களுண்டோ तत्=அவை யாவையும் अङ्गानि=கைகால் முதலிய அவயவங்கள் स्ना=நரம்பு इव=இவைகளைப் போல் विद्धि=அறிவாயாக.

(தா—ம்) கை, கால் முதலிய அவயவங்களும், நரம்புகளும் எவ்விதம் சரீரத்தின் விகாரங்களோ (சரீரத்தைச் சேர்ந்தவைகளோ) அவ்விதமே சிரித்தல், அழுதல், மறித்தல், ஜீவித்தல் முதலியவைகளும் சரீரதர்மமே. அவை ஆத்மாவைச் சேர்ந்தவையல்லவென்று அறியவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) முற்கூறிய சிரிப்பு, அழுகை முதலிய தர்மமுள்ள சரீரத்தில் சிதாத்மாவுக்கு தாதாத்மியாத்யாஸம் (நான் என்ற அபிமானம்) வர்ணிக்கப்படுகின்றது—

अतृष्यꣳस्तृष्य ध्यायत् । अस्माज्जाता मे मिथू चरन् ॥
पुत्रो निर्ऋत्या वैदेहः । अचेता यश्च चेतनः ॥

(ப—ரை) निर्ऋत्याः=அசுரர்களைப்போல் கெடுதலைச் செய்கின்ற மாயையின் पुत्रः=பிள்ளையும் वैदेहः=சரீரமற்ற சிதாத்மாவின் ஸம்பந்தமுள்ளதும் अचेताः=உண்மையில் சைதன்யமற்றதாயினும் चेतनः=சைதன்யமுள்ளது போலிருக்கின்றதுமான यः=யாதொரு அஹங்காரமுண்டோ அது (நான் என்ற விருத்தியுடன் கலந்த சைதன்யம்) अतृष्यन्=உண்மையில் எதிலும் ஆசை என்றதாக மற்றதாயினும் तृष्य=தாகத்தையடைகின்றது போலாகின்றது. अस्मात्=இந்த ஜடமான சரீரத்தினின்றும் जाताः=உண்டான சிரிப்பு முதலியவைகளை मे=என்னுடையது என்று ध्यायत्=தியானஞ் செய்கின்றது. मिथू=சித், ஜடமிவைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதால் चरन्=என்னைச் சேர்ந்தது என்று வீணில் எண்ணி அதற்கனுகுணமாய் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

(தா—ம்) நான் என்ற அந்தக்கரணத்தின் விருத்தியுடன் கூடிய சேதனன் 'ஜீவன்' எனப்படுவன். அந்த விருத்தியானது உண்மையில் சைதன்யமற்றதாயினும் சேதனனுடன் நெருங்கின சம்பந்தத்தால் சைதன்யமுள்ளது போலாகின்றது. இந்த ஜீவன் சரீரத்தையே நான் என்று நினைப்பதால் அதன் தர்மங்களும் அவனிடமிருப்பவை போல் தோன்றுகின்றன. அதாவது:—நான் தாகமுள்ளவனாக இருக்கிறேன்; நான் தியானஞ் செய்கின்றேன்; நான் சிரிக்கின்றேன்; நான் அழுகின்றேன் என்பன முதலிய அனுபவங்களுண்டாகின்றன. உண்மையிலோ முற்கூறிய தர்மங்கள் சிதாத்மாவினிடங்கிடையா. (எ—று)

स तं मणिमविन्दत् । सोऽनङ्गुलिरावयत् ॥
सोऽग्रीवः प्रत्यमुञ्चत् ॥ ३ ॥ सोऽजिह्वो असश्चत ॥

(ப—ரை) (यः=அசேதனமான சரீரம் முதலியவற்றில் நான் என்ற அபிமானத்தையடைந்த எந்த ஸம்ஸாரியான ஜீவனுண்டோ) सः=அவன் तं मणिम्=अन्धोमणिमविन्दत् என்ற மந்திரத்தில் சொல்லிய மணி முதலிய போக்யவஸ்துவை अविन्दत्=கண்ணால் பார்த்தான். सः=அவனே अनङ्गुलिः=உண்மையில் விரலில்லாதவனாயி

னும் (சரீரத்தில் நான் என்ற அபிமானத்தினால் சரீரத்தைச் சேர்ந்த விரல்களாலேயே) आवयत्=எடுத்துக்கொண்டான் सः=அந்த ஜீவன் अग्रीवः=உண்மையில் கழுத்தில்லாதவனாயினும் (சரீரத்தைச் சேர்ந்த கழுத்தில்) प्रत्यमुञ्चत्=தரித்துக்கொண்டான். सः= அவனே अजिह्वः=நாக்கில்லாதவனாயினும (சரீரத்தைச் சேர்ந்த நாக்கினால்) असश्चत=ஸ்தோத்திரஞ் செய்தான்.

(அ-கை) பிறகு பிராம்ஹண வாக்யம் படிக்கப்படுகிறது:—

नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत् । यदि प्रविशेत् ।
मिथौ चरित्वा प्रविशेत् । तत्सम्भवस्य व्रतम् ॥

(ப-ரை) एतम्=முற்கூறிய ऋषिम्=விவேகக் ஞானத்தைப் போதிக்கின்ற மந்திரங்களை विदित्वा=அறிந்து (இவற்றின் பொருளை குருக்களின் முகத்தினின்றுமறிந்து அதை அனுபவத்தில் கொண்டு வந்தவன்) नगरम्=பட்டிணத்துக்கொப்பான சரீரத்தை न प्रविशेत्=அடையமாட்டான். (சரீரத்தில் நான் என்ற அபிமானத்தை வைக்கமாட்டான்) यदि प्रविशेत्=பிரபலமான முன் ஜன்மங்களின் வாஸனையின் பலத்தால் சரீரத்தில் நான் என்ற அபிமானத்தைச் செய்தபோதிலும் मिथौ चरित्वा=சாஸ்திரங்களின் கருத்தை நன்கு ஆராய்ந்து சரீரம் முதலியவைகள் பொய் என்று நிஸ்சயஞ் செய்துகொண்டு प्रविशेत्=பிராரப்த கர்மத்தை யனுபவித்து ஒழிப்பதற்காக லோகவியஹாரத்தை நடத்துவான். तत्=இது संभवस्य= ஸம்பவர் என்ற மஹருஷியின் व्रतम्=ஆசாரனே (சித்தாந்தம்)

(அ-கை) இதனால் அக்னி பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்—

आतमग्ने रथं तिष्ठ । एकाश्वमेकयोजनम् ॥
एकचक्रमेकधुरम् । वातध्राजिगतिं विभो ॥

(ப-ரை) विभो=இத்தகையது என்று மனத்தாலுமளவிட முடியாத சக்திவாய்ந்த अग्ने=ஓ அக்கினியே! एकाश्वम्=உமது குதிரைகளுள் மிக்க பலம் வாய்ந்த சிறந்த ஒரு குதிரை கட்டியதும் एकयोजनम्=ஒரு நிமேஷத்துக்குள் ஒருயோஜனை (8 மயில்) தூரம் செல்லக்கூடியதும் एकचक्रम्=ஒரேசக்கிரமுள்ளதும் एकधुरम्=ஒரே குதிரை கட்டுமிடமுள்ளதும் वातध्राजिगतिम्=காற்றுப்போல் வே

கமாகச் செல்லுகின்றதுமான तं रथम्=பிரசித்தி பெற்றத் தேரை आतिष्ठ=என்னை அனுக்கிரஹிக்க வரவேண்டி ஏறவேண்டும்.

न रिष्यति न व्यथते ॥ ७ ॥ नास्याक्षो यातु सज्जति । यच्छ्वेतान्रोहिताँश्चाग्नेः । रथे युक्त्वाऽधितिष्ठति ॥

(ப—ரை) यत्=யாது காரணம்பற்றி अग्नेः=அக்னி श्वेतान्=வெண்ணிறமுள்ளவைகளும் रोहितांश्च=சிவப்பு நிறமுள்ளவைகளுமான குதிரைகளை रथे=தேரில் युक्त्वा=கட்டி अधितिष्ठति=அந்தத் தேரிலேறி ஸஞ்சரிக்கின்றாரோ (तस्मात्=ஆகையால் अयम्=இந்த ஒரு சக்கிரமுள்ள தேர்) न रिष्यति=எவ்வளவுதூரம் பிரயாணஞ் செய்தாலும் நாசத்தை யடைவதில்லை. न व्यथते=அங்குமிங்கும் அசைவதில்லை. अस्य=இந்த வண்டியினுடைய अक्षः=அச்சுக்கட்டை यातु=செல்லும்பொழுது न सज्जति=எதிலும் தடங்குதலையடைவதில்லை. இத்தகைய வண்டியில் ஏறிக்கொண்டு என்னை அனுக்கிரஹிப்பதற்காக அக்னிபகவான் வரவேண்டும். (எ—று)

(அ—கை) இதனால் வாயு பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்:—

एकया च दशभिश्च स्वभूते । द्वाभ्यामिष्टये विँशत्या च । तिसृभिश्च वहसे त्रिँशता च । नियुद्भिर्वायविह ता विमुञ्च ८॥

(ப—ரை) वायो!=ஓ வாயுவே इष्टये=என்னாலனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற இஷ்டிமுதலிய ஸத்கர்மத்தைக் குறித்து வருவதற்காக स्वभूते=உமக்குச் சொந்தமான ரதத்தில் एकया च=ஒருஸமயத்தில் ஒரு பெண் குதிரையையும் दशभिश्च=ஒரு ஸமயத்தில் பத்துப் பெண் குதிரைகளையும் द्वाभ्याम्=ஒரு ஸமயத்தில் இரண்டு பெண் குதிரைகளையும் विंशत्या च=ஒருஸமயத்தில் இருபது பெண்குதிரைகளையும் तिसृभिर्नियुद्भिश्च=ஒருஸமயத்தில் மூன்று பெண் குதிரைகளையும் त्रिंशता च=ஒரு ஸமயத்தில் முப்பது பெண் குதிரைகளையும் (योजयित्वा=கட்டி) वहसे=ஓட்டுகிறீர். इह=இங்கு (आगत्य=வந்து) ताः=அந்தப் பெண் குதிரைகளை विमुञ्च=அவிழ்த்து விடுவீராக. ஓ வாயுவே! உமதிஷ்டப்படிக் குதிரைகளைக்கட்டிச் சஞ்சரிப்பதற்குரிய ரதத்திலேறிக்கொண்டு என்னாலனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற யாகத்தில் ஹவிர்ப்பாகத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வருவீராக. (வாயுவைச் சேர்ந்தப் பெண் குதிரைகள் "நியுத்" எனப்படும்.)

त्तवक्षुर्धीमहि नाम मे चिकेत गीतं प्रत्यमुञ्चद्वयथते सप्त च ॥

அடிமுதல் 55 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

பதினொன்றாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அனுவாகம்.

(அ—கை) இந்திரன் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்:—

आतनुष्व प्रतनुष्व । उद्धमाऽऽधम संधम ।
आदित्ये चन्द्रवर्णानाम् । गर्भमाधेहि यः पुमान् ॥

(ப—ரை) (हे इन्द्र=ஓ இந்திரனே !) आतनुष्व=நான்கு பக்கங்களிலும் உமது ஸ்வரூபத்தை புலப்படும்படிப் பரப்புவீராக. (உமது ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்து அனைவர்க்குமருள் புரிவீராக.) प्रतनुष्व=விசேஷமாய் யாகத்தில் ஸான்னித்தியஞ் செய்வீராக. उद्धम=நான் வந்து விட்டேன் என்று இறைந்து சத்தம் போடுவீராக. आधम=நேரில் வந்து சொல்லுவீராக. संधम=ஹிதமாய்ச் சொல்லுவீராக. (நான் உன்னை ரக்ஷிக்க வந்துவிட்டேன், பயப்படவேண்டாமென்று நீரே சொல்லவேண்டுமென்பது उद्धमाधमसंधम என்ற பதங்களால் சொல்லப்படுகின்றது. இம்மூன்று பதங்களுக்கும் பெரும்பாலும் பொருள் ஒன்றேயாயினும் அதிகமான ஆதரவினால் மூன்று தடவை போடப்பட்டிருக்கின்றன.) यः=எந்த நீர் पुमान्=புருஷத்தன்மையுள்ளவரோ (सः=அந்த நீர்) चन्द्रवर्णानाम्=பிரகாசிக்கின்ற நிறமுள்ள ஜலங்களுடைய गर्भम्=கர்ப்பத்தை आदित्ये=சூரியனிடம் आधेहि=உண்டுபண்ணுவீராக. (சூரியகிரணங்கள் வாயிலாக பூமியிலுள்ள ஜலத்தைச் சேகரிப்பீராக.)

इतस्सिक्तꣳसूर्यगतम् । चन्द्रमसे रसं कृधि ।
वारादं जनयाग्रेऽग्निम् । य एको रुद्र उच्यते ॥

(ப—ரை) इतः=இந்தக் கர்மத்தில் सिक्तम्=ஹோமஞ் செய்யப்பட்ட நெய் முதலிய திரவ்யத்தை सूर्यगतम्=சூரியனை யடைந்ததாகச் செய்து चन्द्रमसे=சந்திரனின் விருத்தி நிமித்தம் रसम्=ஜலத்தை कृधि=உண்டுபண்ணுவீராக. (அக்னியில் போடப்பட்ட ஆஜ்யம் முதலிய திரவ்யம் சூரியனையடைந்துப் பிறகு ஜலமாகமாறி

பூமியில் ஒஷதிகளையும், ஆகாசத்தில் சந்திரனையும் விருத்தி செய்கின்றதென்பது சாஸ்திரமுறை. அம்முறை இங்கு உபதேசிக்கப்படுகின்றது.) यः=எந்த அக்னியானவர் एकः, रुद्रः=தனக்கு நிகராய் இரண்டாவது தேவனில்லாத ஸ்ரீருத்திரனாக उच्यते=சொல்லப்படுகின்றாரோ (तम्=அந்த) वारादम्=விரும்பிய பலன்களைக் கொடுக்கின்ற अग्निम्=அக்கினி என்ற தேவனை अग्रे=எனக்கு முன்னிலையில் जनय=ஆவிர்ப்பாவத்தை யடையும்படிச் செய்வீராக.

असंख्यातास्सहस्राणि । स्मर्यते न च दृश्यते ॥ १ ॥
एवमेतं निबोधत ॥

(ப—ரை) (अस्य=இந்த ஸ்ரீருத்திரனுடைய) सहस्राणि=ஆயிரக்கணக்கான கணங்கள் असंख्याताः=எண்ணிக்கையிலடங்காதவைகளாயிருக்கின்றன. (सः=அந்த ஸ்ரீருத்திரன்) स्मर्यते=சுருதிஸ்மிருதிகள் வாயிலாக அறிந்து தியானிக்கப்படுகிறார். नच दृश्यते=மாம்ஸ திருஷ்டிக்குப் புலப்படக் கூடியவரல்ல. एतम्=இந்த அக்கினியை एवम्=முற்கூறிய மஹிமை வாய்ந்த ஸ்ரீருத்திரனாக निबोधत=அறிவீர்களாக.

(தா—ம்) ஹே யஜமானர்களே! எந்த ஸ்ரீருத்திரனின் ஆயிரக்கணக்கான கணங்கள் எண்ணிக்கையிலடங்காமலிருக்கின்றனவோ எவர் சுருதிஸ்மிருதிகள் வாயிலாகவறிந்து தியானிப்பவர்களின் தியான திருஷ்டிக்கு மாத்திரம் புலப்படக்கூடியவரோ, மாம்ஸ திருஷ்டிக்குப் புலப்படக்கூடாதவரோ அத்தகைய மஹிமை வாய்ந்த ஸ்ரீருத்திரனாகவே அக்னியைப் பாவிக்கவேண்டும். ஓ இந்திரனே! அந்த அக்கினியை நீர் அழைத்து வருவீராக.

आमन्द्रैरिन्द्र हरिभिः । याहि मयूररोमभिः ॥
मा त्वा केचिन्न्येमुरिन्न पाशिनः । दघन्वेव ता इहि ॥

(ப—ரை) इन्द्र=ஓ இந்திரனே! मन्द्रैः=ஸந்தோஷத்தை விருத்தி செய்யக்கூடியவைகளும் मयूररोमभिः=மயில் தோகையின் நிறத்துக் கொப்பான உரோமமுள்ளவைகளுமான हरिभिः=குதிரைகளால் आयाहि=எம்து பூஜையைக் கிரஹித்துக்கொண்டு அருள்புரிய வருவீராக. (आयान्तम्=வருகின்ற) त्वा=உம்மை केचित्=ஒருவரும் मा न्येमुः=தடுக்காமலிருக்கவேண்டும். पाशिनः, इत्=குதிரையின் கயி

ற்றைப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸாரதிகளும் न न्येमुः=தாமதஞ் செய்வதென்ற விக்னத்தைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும். धन्वेव =எல்லாவிதமான அபீஷ்டங்களையும் தரிப்பவராகவே இருந்துகொண்டு ता:=நாமிருக்கின்ற இடத்தைக் குறித்து इहि=வரவேண்டும்.

मा मन्द्रै रिन्द्र हरिभिः । यामि मयूररोमभिः ।
मा मा केचिन्न्येमुरिन्न पाशिनः । निधन्वेव ताँ ३ इमि ॥

(ப-ரை) इन्द्र=ஹே இந்திரனே! मा=நான் मन्द्रैः=ஸந்தோஷத்தை விருத்திசெய்யக் கூடியவைகளும் मयूररोमभिः=மயில் தோகையின் நிறத்துக்கொப்பான உரோமமுள்ளவைகளுமான हरिभिः= குதிரைகளால் यामि=உம்முடன் வருகிறேன். मा=என்னை केचित्= ஒருவரும் मा न्येमुः=தடுக்கவேண்டாம். पाशिनः, इत्=சாரதிகளும் न न्येमुः=என்னைத் தடுக்கவேண்டாம். निधन्वेव=புதையல் கிடைத்தவன் போல் ஸந்தோஷமடைந்துகொண்டு तान्=அந்த மேலான லோகங்களை इमि=அடைகிறேன்.

अणुभिश्च महद्भिश्च ॥ २ ॥ निघृष्वैरसमायुतैः ।
कालैर्हरित्वमापन्नैः । इन्द्रायाहि सहस्रयुक् ॥

(ப-ரை) सहस्रयुक्=ஆயிரம் கண்களையுடைய इन्द्र=ஓ இந்திரனே! अणुभिश्च=க்ஷணம் முஹூர்த்தம் முதலிய சிறிய காலத்தை யபிமானிப்பதுபற்றி ஸூக்ஷ்மரூபமுள்ளவர்களாயும் महद्भिश्च=ஸம்வத்ஸரம் முதலிய பெரிய காலத்தை யபிமானிப்பதுபற்றி பெரிய ரூபமுள்ளவர்களாயும் निघृष्वैः=மிகவும் காந்தியுள்ளவர்களாயும் असमायुतैः=ஒருவரோடொருவர் சேராதவர்களாயும் (நிகழும் காலத்தில் வருங்காலமோ, வருங்காலத்தில் சென்றகாலமோ சேருவதில்லை யாதலாலிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது.) हरित्वम्, आपन्नैः= உமது "ஹரி" என்ற குதிரையின் ஸ்வரூபத்தைப் பெற்றவர்களாயுமிருக்கிற कालैः=காலாபிமானி தேவதைகளோடுகூட आयाहि=வருவீராக.

अग्निर्विभ्राष्टिवसनः । वायुः श्वेतसिकद्रुकः ।
संवत्सरो विषूवर्णैः । नित्यास्तेऽनुचरास्तव ॥

(ப—ரை) (हे इन्द्र=ஓ இந்திரனே!) विभ्राड्विसनः=நன்றாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற வஸ்திரமுள்ள अग्निः= அக்னியும் श्वेतसिकद्रुकः= வெண்ணிறமான மண்ணைக்கெடுப்பவரான, அதாவது பலவிதமான புழுதியைக் கிளப்புபவரான वायुः=காற்றும், विषूवर्णैः=வஸந்தாதி ருதுக்கள் வாயிலாக பலவித நிறங்களுடன் (युक्तः=கூடிய 3, 4, 5, 6 வது அனுவாகங்களில் வஸந்தாதிருதுக்களுக்கு வெவ்வாறான நிறம் முன்னர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) संवत्सरः=ஸம்வத்ஸராபிமானி தேவதையும் ते=உமக்கு नित्या अनुचराः=ஒருபொழுதும் விட்டுப் பிரியாமல் உம்முடன் சஞ்சரிக்கின்றவர்களாவார்கள்.

सुब्रह्मण्योँ३सुब्रह्मण्योँ३सुब्रह्मण्योम् । इन्द्रागच्छ हरिव आगच्छ मेधातिथेः । मेष वृषणश्वस्य मेने ॥ ३ ॥ गौरावस्कन्दिन्नहल्यायै जार । कौशिकब्राह्मण गौतमब्रुवाण ।

(ப—ரை) ओं सुब्रह्मण्य=நல்லமார்க்கத்தை யுபதேசிக்கின்ற வேதத்துக்கு ஹிதமாக இருப்பவரே! அதாவது—வேதத்தைக் காப்பாற்றுகிறவரே! அல்லது அதனால் ஸ்துதிக்கப்படுகின்றவரே! (மற்றுமிரண்டுதரம் படிக்கப்பட்ட ओं सुब्रह्मण्य என்ற பதத்துக்கும் இதே பொருள். அதிகமான ஆதரவைக் காண்பிப்பதற்காக மூன்று தடவை ஸம்போதனஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.) इन्द्र= அளவற்ற ஐஶ்வரியமுடையவரே! आगच्छ=வரவேண்டும். हरिवः= "ஹரி" என்ற இரண்டு குதிரைகளையுடையவரே! (சுக்லபக்ஷம், கிருஷ்ணபக்ஷம் இவைகளே இந்திரனுக்குக் குதிரைகளாயாகின்றன. அவைகள் ஹரி என்ற பதத்தால் சொல்லப்படுகின்றன.) मेधातिथेः मेष=மேதாதிதி என்பவரை அழைத்துச் செல்லுவதற்காக ஆட்டின் உருவமெடுத்தவரே! (கண்வரின் புத்திரரான மேதாதிதி என்பவரை இந்திரன் ஆட்டின் ரூபமெடுத்துக்கொண்டு வந்து அழைத்துச் சென்று விட்டார் என்ற கதையை இக்கு ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.) वृषणश्वस्य मेने=விருஷணஶ்வர் என்ற மஹருஷியின் கன்னிகையான "மேனகை" என்பவளை இச்சித்தவரே! गौरावस्कन्दिन्=வெண்ணிறமுள்ள மான்வேஷம் பூண்டு யாகபூமியில் நுழைந்து ஸோமத்தைக் குடித்து யாகத்தைக் கெடுத்தவரே! अहल्यायै जार=கௌதமரின் தர்மபத்தினியான அஹல்

வியின் பத்னியினிடம் ஜாரபுருஷனைக் சென்றவரே! कौशिकब्राह्मण=கௌசிகர் என்ற மஹருஷியினிடம் ப்ராம்ஹண வேஷம் பூண்டுவந்தவரே! गौतमब्रुवाण=கௌதமர் என்ற மஹருஷியைப் பிரஸன்னராய்ச் செய்வதற்காக ஸ்தோத்திரம் செய்தவரே! आगच्छ=வரவேண்டும்.

अरुणाश्वा इहागताः । वसवः पृथिविक्षितः ।
अष्टौ दिग्वाससोऽग्नयः । अग्निश्च जातवेदाश्चेत्येते ॥

(ப-ரை) अरुणाश्वाः=சிவப்பு நிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவர்களும் वसवः=பிராணிகள் பிழைத்திருப்பதற்குச் சாதனமானவர்களும் पृथिविक्षितः=பூமியில் வஸிக்கின்றவர்களும் दिग्वाससः=திக்குகளையே வஸ்திரமாக உடையவர்களுமான अष्टौ अग्नयः=எட்டு விதமான அக்னிகள் इह=என்னு லனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற கர்மத்தில் आगताः=வந்து விட்டார்கள். एते=இந்த 8 விதமான அக்னிகள் अग्निश्च जातवेदाश्चेति=अग्निश्च जातवेदाश्च என்று தொடங்கி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். (101-வது பக்கம் பார்க்கவும்) ஓ இந்திரனே! ஆதலால் தாங்களும் சீக்கிரம் வரவேண்டும்.

(அ-கை) ஸ்ரீருத்திரனின் கணங்கள் பாபிகளை சிக்ஷிப்பதற்காக அங்குமிங்கும் சஞ்சரிக்கின்றனர். அவர்கள் நல்ல கர்மங்களைச் செய்கின்றவர்களுக்குத் தீங்கை விளைவிக்கமாட்டார்களாயினும் அவர்களின் கோரரூபத்தைக் காணுவதில் பயத்தினால் அவர்கள் என்சமீபம் விட்டுவிலக வேண்டுமென பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர்.

ताम्राश्वास्ताम्ररथाः । ताम्रवर्णास्तथाऽसिताः ।
दण्डहस्ताः खादग्दतः । इतो रुद्राः परां गताः ॥ ४ ॥
उत्कूँस्थानं प्रमाणं च पुर इत ॥

(ப-ரை) ताम्राश्वाः=சிவப்பு நிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவர்களும் ताम्ररथाः=சிவப்பு நிறமுள்ள தேரையுடையவர்களும் ताम्रवर्णाः=சிவப்பு நிறமுள்ளவர்களும் तथा=அவ்விதமே असिताः=சிலர் கருப்பு நிறமுள்ளவர்களும் दण्डहस्ताः=கதை என்ற ஆயுதத்தைக் கையில் தரித்தவர்களும் खादग्दतः=பல்லைக் கடிக்கின்றவர்களும் इतः=இந்தப் பூலோகத்தினின்றும் परां (दिवम्)=மேல்பாகத்திலுள்ள த்யுலோகத்தை गताः=வாஸஸ்தானமாயடைந்தவர்களுமான रुद्राः=ஓ ருத்திரகணங்களே! (युष्माकम्=உங்களுடைய) स्थानम्=

லோகமும், प्रमाणं च=அந்த லோகத்தின் அளவும் उक्तम्=சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (ता:) पुर:=அந்தப் பட்டணத்தை इत=அடைவீர்களாக.

बृहस्पतिश्च सविना च । विश्वरूपैरिहागताम् ।
रथेनोदकवर्त्मना । अप्सुषा इति तद्द्वयोः ॥

(ப—ரை) अप्सुषा=ஜலத்தை (மழையை) உண்டுபண்ணுகின்ற बृहस्पतिश्च=பிருஹஸ்பதி என்ற தேவனும் सविता च=ஸவிதா'என்ற தேவனும் विश्वरूपै:=பலவித ரூபமுள்ள குதிரைகளால் उदकवर्त्मना =மழை ஜலத்தின் மார்க்கமான ஆகாசத்தை மார்க்கமாகவுடைய रथेन=தேரினால் आगताम्=வாருங்கள். इति = இவ்விதம் तद्-द्वयो:=பிருஹஸ்பதி, ஸவிதா என்ற இருவருடையவும் (आगमनं प्रार्थ्यते==வரவு வேண்டப்படுகின்றது.)

(அ—கை) ப்ராம்ஹணவாக்யம் படிக்கப்படுகின்றது.

उक्तो वेषो वासांसि च । कालावयवानामितः प्रतीच्या ।
वासात्या इत्यश्विनोः ॥

(ப—ரை) कालावयवानाम्=காலத்தின் அவயவமான வஸந்தம் முதலிய ருதுக்களுடைய वेष:=ஸ்வரூபமும் वासांसि च=வஸ்திரங்களும் इत: प्रतीच्या=இதற்கு முன்னுள்ள साकंजानांसप्तथमाहुरेक-जम्=என்றது முதலிய அனுவாகத்தில் उक्त:=சொல்லப்பட்டது. (ऋतुर्ऋतुना नुद्यमान: । विननादाभिधाव: । षष्टिश्च त्रिंशका वल्गा: என்றது முதலியவைகளால் சொல்லப்பட்ட ருதுக்களின் ஸ்வரூபம் वेष என்ற சப்தத்தால் சொல்லப்படுகின்றது. सारागवस्त्रैर्जरदक्ष: என்றது முதலியவைகளால் வஸ்திரமுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது) वासात्या इति=वासात्यौ चित्रौ என்றது முதலிய மந்திரங்களால் अश्विनो:=அச்வினீ தேவர்களுடைய (वेष:=ஸ்வரூபம் उक्त:=சொல்லப்பட்டது.) இது ஒரு ப்ராம்ஹணவாக்கியம். இதனால் சொல்லப்படுகின்ற ஸமாசாரத்தால் ஸமீபத்தில் படிக்கப்பட்டுள்ள மந்திரத்துக்கு யாதுமுபகாரமில்லையாயினும் उक्तं स्थानम् என்று முன் சொன்னதிலிருந்து பிரஸங்கியாயத்தை யனுசரித்து இந்த ப்ராம்ஹணவாக்யமிங்கு படிக்கப்பட்டதா யறியவேண்டும்.

(அ—கை) वाश्रेव विद्युत् என்ற மந்திரத்துக்கு அவதாரிகையாய் ஒரு ப்ராம்ஹணவாக்கியம் படிக்கப்படுகிறது:—

कोऽन्तरिक्षे शब्दं करोतीति । वासिष्ठो रौहिणो मीमाꣳसां चक्रे । तस्यैषा भवति ।

(ப—ரை) वासिष्ठः=வஸிஷ்ட கோத்திரத்தில் பிறந்தவரும் रौहिणः=ரோஹிணுஸ்வர் என்ற மஹருஷியின் பிள்ளையுமான ஒரு ரிஷி (ஆகாசத்தில் ஓர்விதமான சத்தத்தைக் கேட்டு பிறகு) अन्तरिक्षे=ஆகாசத்தில் कः=யார் शब्दम्=சத்தத்தை करोति=செய்கிறுன் इति=என்று मीमांसां चक्रे=ஆலோசனை செய்தார். तस्य=அவருடைய (விசாரத்தின் நிர்ணயத்தை) एषा=பின்னர் படிக்கப்படும் वाश्रेव विद्युत् என்ற இந்த ருக்கானது (प्रतिपादिका=நிரூபணஞ்செய்கின்றதாக) भवति=ஆகின்றது.

(அ—கை) அந்த ருக்கின் ஆரம்பத்தைக் காண்பிக்கிறுர்—

वाश्रेव विद्युदिति ॥

இம்மந்திரத்தின் மீதமுள்ள பாகங்கள் பின்வருமாறு—

वाश्रेव विद्युन्मिमाति वत्सं न माता सिषक्ति ।
उदेषां वृष्टिरसर्जि ।

(ப—ரை) एषाम्=இந்த மருத் என்ற தேவர்களுடைய (संबन्धिनी=ஸம்பந்தியான) वृष्टिः=மழையானது यदा=எப்பொழுது असर्जि=உண்டுபண்ணப்பட்டதோ (तदा=அப்பொழுது) माता=தாய் பசுவானது वत्सं न=கன்றைநோக்கி சப்தம் செய்வதுபோல் विद्युत्=இடியுடன்கூடின மின்னலும் वाश्रा=மருத்துக்களைக் குறித்து சப்தம் செய்வதுபோல் இருப்பதாக मिमाति=தோன்றுகின்றது. सिषक्ति=மேலும் மருத்துக்களுடன் சேருகின்றது. பால்சுறந்த பசுவானது எவ்விதம் கன்றை நோக்கி சப்தம் செய்வதாயும், அந்தக் கன்றுடன் சேருகின்றதாயும் காணப்படுகின்றதோ அவ்விதமே மின்னலும் மருத்துக்களை நோக்கி இடி என்ற வியாஜமாய் சப்தம் செய்வதாயும், அவர்களுடன் சேருவதாயுமிருக்கின்றது என்று கருத்து.

(அ—கை) சூரியன் ஸ்துதிக்கப்படுகிறுர்:—

ब्रह्मण उदरणमसि । ब्रह्मण उदीरणमसि ।
ब्रह्मण आस्तरणमसि । ब्रह्मण उपस्तरणमसि ॥ ५ ॥

(ப—ரை) (हे आदित्य=ஓ சூரியனே! त्वम्=நீர்) ब्रह्मणः=பரப்ரம்ஹத்தினுடைய उदरणम्=லோபமற்ற மூர்த்தியாக (உபாஸகர்களுக்கு அபீஷ்டங்களை வர்ஷிக்கின்ற மூர்த்தியாக) असि=இருக்கின்றீர். ब्रह्मणः=ப்ரம்ஹத்தினுடைய उदीरणम्=மற்ற மூர்த்திகளுட் சிறந்த மூர்த்தியாக असि=இருக்கின்றீர். ब्रह्मणः=ப்ரம்ஹத்தினுடைய आस्तरणम्=ஆஸனமாக இருக்கின்றீர். ब्रह्मणः=ப்ரம்ஹத்தின் उपस्तरणम्=குடையாக असि=இருக்கின்றீர்.

दृश्यते च मेने परांगताश्चके षट्च ॥

அடிமுதல் 60 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

பன்னிரண்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது அனுவாகம்.

अष्टयोनीमष्टपुत्राम् । अष्टपत्नीमिमां महीम् ।
अहं वेद न मे मृत्युः । नचामृत्युरघाहरत् ।

(ப—ரை) अष्टयोनीम्=பிரகிருதி, மஹத், அஹங்காரம், பஞ்சதந்மாத்திரை என்ற 8 விதமான காரணத்தையுடையதும் (சாங்கிய சித்தாந்தத்தை யனுஸரித்து இவ்விஷயஞ் சொல்லப்பட்டுள்ளது.) अष्टपुत्राम्=मित्रश्च वरुणश्च என்று சொல்லப்போகின்ற 8புத்திரர்களை யுடையதும் अष्टपत्नीम्=இந்திரன் அக்னி முதலிய 8 திக்பதிகளை பாலகனுகவுடையதுமான इमां महीम्=இந்தப் பூமியை (அதன் அபிமானிதேவதையை) अहम्=மந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்த நான் वेद=அறிவேன். ஆகையால் मे=எனக்கு मृत्युः=ஸம்ஸாரம் न=கிடையாது. (முக்தனுகவே ஆகப்போகிறேன்.) अमृत्युः=அபமிருத்யு अघा=பாபத்தை=துக்கத்தை नचाहरत्=கொடுக்கமாட்டான்.

(தா—ம்) மந்திரத்தைச் சமாதியில் கண்டுபிடித்த மஹருஷியொருவர் சொல்லுகிறார்—8 விதமான காரணம், 8விதமான பிள்ளை 8விதமான பாலகர் இவைகளையுடைய பூதேவியை யான் அறிவேன் அதனால் எனக்கு இனிஸம்சாரபந்தம் விலகிவிட்டது. அப

மிருத்யுவால் பாதையுமுண்டாகாது. இம்மந்திரத்தை எவர்கள் ஜபிக்கிறார்களோ அவர்களும் அபமிருத்யுவை யடையமாட்டார்கள்.

अष्टयोन्यष्टपुत्रम् । अष्टपदिदमन्तरिक्षम् ।
अहं वेद न मे मृत्युः । नचामृत्युरघाऽहरत् ॥

(ப-ரை) अष्टयोनि=ப்ரகிருத்யாதிகளான 8 விதகாரணத்தை யுடையதும், अष्टपुत्रम्=8 புத்திரர்களை யுடையதும், अष्टपत्=இந்திராதிகளான 8 தேவர்களைப்பாலகர்களாகவுடையதுமான इदम्, अन्तरिक्षम्=இந்த அந்தரிக்ஷலோகத்தை (அதன் அபிமானிதேவதையை) अहम्=நான் वेद=அறிவேன். मे=எனக்கு मृत्युः=ஸம்ஸாரமானது न=கிடையாது. अमृत्युः=அபமிருத்யு अघा=துக்கத்தை नचाहरत्=கொடுக்கமாட்டான். முன்மந்திரம் போல் கருத்துக் கொள்ளவும்.

अष्टयोनीमष्टपुत्राम् । अष्टपत्नीममूं दिवम् ॥ १ ॥
अहं वेद न मे मृत्युः । नचामृत्युरघाऽहरत् ॥

(ப-ரை) अष्टयोनीम्=ப்ரகிருத்யாதிகளான 8 விதகாரணத்தை யுடையதும், अष्टपुत्राम्=8 புத்திரர்களையுடையதும் अष्टपत्नीम्=இந்திராதிகளான 8 தேவர்களைப்பாலகர்களாகவுடையதுமான अमूम्, दिवम्=அந்தத்யுலோகத்தை (அதன் அபிமானி தேவதையை) अहम्=நான் वेद=அறிவேன். मे=எனக்கு मृत्युः=ஸம்ஸாரமானது न=கிடையாது. अमृत्युः=அபமிருத்யுவும் अघा=துக்கத்தை नचाहरत्=கொடுக்கமாட்டான். இதற்கும் முன்மந்திரம் போல் கருத்துக் கொள்ளவும்.

(அ-கை) இரண்டு மந்திரங்களின் ப்ரதீகம் (துவக்கம்) மாத்திரம் காண்பிக்கப்படுகின்றது—

सुत्रामाणं महीमूषु ।

(அ-கை) இம்மந்திரங்களின் மீதமுள்ளபாகங்களை எழுதி அவற்றின் உரையையும் எழுதுகிறோம்.

सुत्रामाणं पृथिवीं द्यामनेहसꣳसुशर्माणमदितिꣳसुप्रणीतिम् ।
दैवीं नावꣳस्वरित्रामनागसमस्रवन्तीमारुहेमा स्वस्तये ॥

(ப-ரை) இதனால் அதிதிதேவதை ப்ரார்த்திக்கப்படுகின்றாள். सुत्रामाणम्=நன்கு ரக்ஷிக்கின்றவளும், पृथिवीम्=விஸ்தாரமுள்ளவ

ளும், द्याम्=பிரகாசிக்கின்றவளும், अनेहसम्=வெகு காலமிருக்கின்றவளும், सुशर्माणम्=நன்கு க்ஷேமத்தைத் தருகின்றவளும் सुप्रणीतिम्=கர்மங்களை ஸுகமாய் நடத்திவைக்கின்றவளும், स्वरित्राम्=சத்ருக்களிடமிருந்து நன்கு காப்பாற்றுகின்றவளும், अनागसम्=பாபமற்றவளும், अस्रवन्तीम्=ஓட்டையற்றதும், दैवीम्=தேவர்களாலுண்டுபண்ணப்பட்டதுமான नावम्=கப்பலாக விருக்கின்றவளுமான अदितिम्=அதிதிதேவியை स्वस्तये=நன்மைக்காக आरुहेम=அடைவோமாக.

महीमू षु मातरँसुव्रतानामृतस्य पत्नीमवसे हुवेम ।
तुविक्षत्रामजरन्तीमुरूचीँसुशर्माणमदितिँसुप्रणीतिम् ॥

(ப—ரை) महीम्=பூஜிக்கத்தகுந்தவளும், सुव्रतानाम्=நற்கர்மங்களைச் செய்கின்ற புருஷர்களுக்கு मातरम्=தாயைப்போல் நன்மையைச் செய்கின்றவளும், ऋतस्य पत्नीम्=ஸத்யத்தைக் காப்பாற்றுகின்றவளும், तुविक्षत्राम्=பல அரசர்களால் காப்பாற்றப்பட்டவளும் अजरन्तीम=ஜரை அற்றவளும், उरूचीम्=விஸ்தாரமான மார்க்கத்தையுடையவளும் सुशर्माणम्=நன்கு ஸுகத்தைத்தருபவளும், सुप्रणीतिम्=கர்மங்களை ஸுகமாய் நடத்திவைக்கின்றவளுமான अदितिम्, उ=அதிதி தேவதையையே अवसे=நம்மை ரக்ஷிப்பதற்காக हुवेम=கூப்பிடுவோமாக.

(அ—கை) அதிதி என்ற தேவதை ஸ்துதிக்கப்படுகின்றாள்—

अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षम् । अदितिर्माता स पिता स पुत्रः ।
विश्वे देवा अदितिः पञ्चजनाः । अदितिर्जातमदितिर्जनित्वम् ॥

(ப—ரை) अदितिः=அதிதி என்ற தேவதை द्यौः=த்யுலோகமாகவும் अदितिः=அதிதி अन्तरिक्षम्=அந்தரிக்ஷலோகமாகவும் अदितिः=அதிதி माता=பிருதிவியாகவும், அல்லது தாயாகவும் सः=அந்த அதிதியே पिता=தகப்பனாகவும், सः=அந்த அதிதியே पुत्रः=பிள்ளையாகவும், अदितिः=அதிதி विश्वे देवाः=எல்லாத் தேவர்களாகவும், पञ्चजनाः=ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்திரியன், வைஸ்யன், சூத்திரன், நிஷாதன் என்ற ஜாதி இவைகளாகவும், अदितिः=அதிதி जातम्=உண்டான வஸ்துவாகவும் अदितिः=அதிதி जनित्वम्=உண்டாகின்ற

வஸ்துவாகவும் (भवति=இருக்கின்றாள். உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருளாகவுமதிதி இருக்கின்றாள் என்று கருத்து.)

अष्टौ पुत्रासो अदितेः । ये जातास्तन्वः परि ।
देवां ३ उपप्रैत्सप्तभिः ॥ २ ॥ परा मार्ताण्डमास्यत् ॥

(ப—ரை) ये=எவர்கள் अदितेः=அதிதியினுடைய तन्वः परि=சரீரத்தினின்றும் जाताः=உண்டானவர்களோ ते=அந்த पुत्रासः=பிள்ளைகள் अष्टौ=8 பேர்கள். (अदितिः=அதிதி) सप्तभिः पुत्रैः=ஏழு பிள்ளைகளுடன் देवान्, उपप्रैत्=தேவர்களின் ஸமீபம் போய்ச் சேர்ந்தாள். (தேவலோகஞ் சென்றாள்.) मार्ताण्डम्=மார்த்தாண்டன் என்ற 8வது பிள்ளையை परास्यत्=விட்டுவிட்டாள்.

(அ-கை) ஏழுபிள்ளைகளை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டதற்கும், 8வது பிள்ளையை விட்டதற்கும் காரணஞ் சொல்லப்படுகின்றது—

सप्तभिः पुत्रैरदितिः । उपप्रैत्पूर्व्यं युगम् ।
प्रजायै मृत्यवे तत् । परा मार्ताण्डमाभरदिति ॥

(ப—ரை) अदितिः=அதிதிதேவி सप्तभिः, पुत्रैः=ஏழு பிள்ளைகளுக்காக पूर्व्यं युगम्=அவர்கள் உண்டாவதற்கு முன்வேண்டிய புருஷனின் சேர்க்கையை उपप्रैत्=ஸந்தோஷத்துடனடைந்தாள். (यत्=யாதுகாரணம்பற்றி) तत्=அந்த 8வது மார்த்தாண்டன் என்ற பிள்ளை प्रजायै=பிரஜைகளுடைய मृत्यवे=மிருத்யுவின் பொருட்டு ஆகின்றானோ (तस्मात्=ஆகையினால்) मार्ताण्डम्=மார்த்தாண்டன் என்ற பிள்ளையை पराभरत्=தள்ளிவிட்டாள். சூரியன் மார்த்தாண்டன் எனப்படுவன். அவனுடைய உதயாஸ்தமயங்களால் பிராணிகளின் ஆயுள் குறைவுபடுகின்றது. ஆதலால் அவன் மிருத்யுவுக்குச் சமானமாகின்றான், பிரஜாபிவிருத்திக்குச் சாதனமாவதில்லை. மற்ற ஏழு பிள்ளைகள் மாத்திரம் பிரஜாபிவிருத்திக்குச் சாதனமாகின்றனர். ஆதலால் 7 பிள்ளைகளை மட்டும் அதிதி எடுத்துக்கொண்டு தேவலோகஞ் சென்றாள். மந்திரத்தின் முடிவை காண்பிப்பதற்காக इति என்ற பதம் போடப்பட்டிருக்கின்றது.

ताननुक्रमिष्यामः ।

अष्टयोनीमष्टपुत्राम् என்ற மந்திரத்தில் பூதேவிக்கு 8 பிள்ளைகளிருப்பதாய்ச் சொல்லப்பட்டது. அவர்களின் பெயர்கள் படிக்

கப்படுகின்றன என்று சாயணபாஷ்யத்தில் வியாக்யானஞ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸம்பத்தில் अष्टौ पुत्रासो अदितेः என்ற விடத்தில் அதிதிதேவிக்கு 8 பிள்ளைகளிருப்பதாய் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவர்களின் பெயர்கள் சொல்லப்படுகின்றன என்றும் வியாக்யானஞ் செய்ய இடமிருக்கிறது.

मित्रश्च वरुणश्च । धाता चार्यमा च ।
अꣳशश्च भगश्च । इन्द्रश्च विवस्वाꣳश्चेत्येते ॥

மித்திரன், வருணன், தாதா, அர்யமா, அம்சன், பகன், இந்திரன், விவஸ்வான் இவைகள் முறையே 8 குமாரர்களின் பெயர்கள்.

(அ—கை) பிறகு நான்கு மந்திரங்களின் தொடக்கத்தை மாத்திரம் காண்பிக்கிறார்—

हिरण्यगर्भो हꣳसश्शुचिषत् । ब्रह्मजज्ञानं तदित्पदमिति ॥

இவைகளின் மீதமுள்ள பாகங்கள் பின்வருமாறு—

हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ।
स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ १

(ப—ரை) (**यस्मात्**=எந்தப் பரமாத்மாவினிடமிருந்து) **हिरण्यगर्भः**=ப்ரம்ஹதேவன் **अग्रे**=ஜகத்ஸிருஷ்டியின் ஆரம்பகாலத்தில் **समवर्तत**= உண்டானரோ, **जातः**=உண்டான அந்த ப்ரம்ஹதேவன் (**यत्प्रसादात्**=எவருடைய அருளால்) **भूतस्य**=எல்லா உலகத்துக்கும் **एकः पतिः**=முக்யமான பாலகராக **आसीत्**=இருந்தாரோ **सः**=அந்தப் பரமாத்மா **इमां पृथिवीम्**=இந்தப் பூமியையும், **द्यामुत**=மேல் லோகத்தையும் **दाधार**=தனது சக்தியால் தரித்தார். (**तं विना**=அந்தப் பரமாத்மாவை விடுத்து) **कस्मै देवाय**=எந்தத் தேவனையும் பொருட்டு **हविषा**=சரு,நெய் முதலியவற்றால் **विधेम**=பூஜையைச் செய்வோம். (எல்லாக் கர்மங்களையும் பரமாத்மாவின் ஆராதனத்துக்காகவே செய்கிறோம் என்று கருத்து.)

हꣳसश्शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ॥ नृषद्वरसदृतसद्व्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥ २ ॥

(ப-ரை) (ஆத்மாவுக்கு எல்லாச் சரீரங்களிலுமிருப்பானது இதனால் சொல்லப்படுகிறது. आत्मा=ஆத்மாவானது) हंस:=எங்கும் செல்லுகின்றதாயும், शुचिषत्=சுத்தமான ஆகாசத்தில் ஸூரியரூபமாயிருப்பதாயும், वसु:=எல்லாவற்றுக்கும் அதிஷ்டானமாயும், अन्तरिक्षसत्= வாயுரூபமாய் ஆகாசத்திலிருப்பதாயும், होता=அக்கினி ரூபமாயிருப்பதாயும், वेदिषत्=பூமியிலிருப்பதாயும், अतिथिः (सन्)=ஸோமரஸமாக இருந்துகொண்டு दुरोणसत्=கலசத்திலிருப்பதாயும், அல்லது ப்ராம்ஹணரூபனான அதிதியாக இருந்துகொண்டு வீடுகளில் வஸிப்பதாயும், नृषत्=மனித சரீரங்களில் வஸிப்பதாயும், वरसत्=சிறந்த தேவர்களிடத்தில் வஸிப்பதாயும், ऋतसत्=ஸத்யம், அல்லது யாகம் இவற்றில் வஸிப்பதாயும், व्योमसत्=ஆகாசத்தில் வஸிப்பதாயும், अब्जा:=ஜலத்தில் சங்கம், கிளிஞ்ஜல் முதலிய ஸ்வரூபத்துடனுண்டாவதாயும், गोजा:=பூமியில் நெல் முதலிய ரூபத்துடனுண்டாவதாயும், ऋतजा:=யாகாங்க ரூபத்துடனுண்டாவதாயும், अद्रिजा:=பர்வதங்களிலிருந்து நதீ முதலிய ரூபத்துடனுண்டாவதாயும், ऋतम्=ஸர்வாத்மாவாக இருந்தபோதிலும்கூட அழியாத ஸ்வபாவமுள்ளதாயும் बृहत्=எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாயிருப்பதுபற்றி மஹத்தாயுமிருக்கின்றது.

ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन आवः ।
स बुध्निया उपमा अस्य विष्ठास्सतश्च योनिमसतश्च विवः॥२

(ப-ரை) प्रथमम्=எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முதலிலுள்ளதும், पुरस्तात्=விராட்சரீரோத்பத்திக்கு முன் जज्ञानम्=ஹிரண்யகர்ப்பரூபத்துடனுண்டாகின்றதும், वेन:=அனைவராலும் விரும்பத்தக்கதுமான ब्रह्म=ப்ரம்ஹமானது सुरुच:=நன்கு பிரகாசிக்கின்ற (त्रिलोकान्=மூன்று லோகங்களையும்) सीमत:=பூலோகத்தை மத்யபாகமாகக்கொண்டு व्याव:=தனது சக்தியால் பிரிவுபடுத்திற்று. स:=அந்த ப்ரம்ஹமானது उपमा:=இடைவெளியுள்ளனவாயும், अस्य=இந்த லோகத்துக்கு विष्ठा:=பலவித ஆதாரமாயானதாயுமிருக்கிற बुध्निया:=திக்குகளையும், सत:=குடம், வஸ்திரம் முதலியவற்றினுடையவும், असतश्च=அமூர்த்தமான காற்று முதலியவற்றினுடையவும் योनिम्=காரணத்தையும் विव:=பிரிவுபடுத்திற்று.

तदित्पदं न विचिकेत विद्वान् । यन्मृतः पुनरप्येति जीवान् । त्रिवृद्यद्भुवनस्य रथवृत् । जीवो गर्भो न मृतः स जीवात् ॥ ४

(ப—ரை) **यत्**=எந்த ஆத்மவஸ்துவானது **मृतः**=மூர்ந்திய சரீரத்தை விட்டதாய்க்கொண்டு **पुनः**=மறுபடியும் **जीवान्**=வெவ்வேறு சரீரங்களை **अप्येति**=அடைகின்றதோ **तत्**, **पदम्**=அறியவேண்டிய அந்த ஆத்மவஸ்துவை **विद्वान्**, **इत्**=சாஸ்திரார்த்தமறிந்தவனும்கூட **नविचिकेत**=சிலஸமயத்தில் பகுத்தறிவதில்லை. **यत्**=ஏனென்றால் **भुवनस्य गर्भः**=உலகத்தின் மத்தியிலிருக்கின்ற ஜீவன் **त्रिवृत्**=ஸாத்விகம் ராஜஸம் தாமஸம் என்ற விருத்திகளுடன் கூடினவனாக விருக்கின்றானே அக்காரணம்பற்றியே என்க. ஸத்வாதிகுணங்களால் ஜீவன் சூழப்பட்டிருப்பதால் ஸத்வகுணம் அதிகமானபொழுது சாஸ்திரார்த்தத்தை அறிந்தபோதிலும் வேறு ஸமயத்தில் தமோகுணமதிகமாகும்பொழுது சாஸ்திரார்த்தமான ஆத்மாவை அறிவதில்லை. **सजीवः**=அந்த ஜீவன் **रथवृत्**=ரதசக்கிரம்போல் ஸம்ஸார சக்கிரத்தில் சுழண்டு வருவதால் **न मृतः**=மரணமடையவில்லை. (முற்றிலுமழியவில்லை.) **जीवात्**=ஜீவித்துக்கொண்டுதானிருக்கிறான். ஜனமமரணங்கள் தேஹத்தைச் சார்ந்தவைகளேயல்லாது ஆத்மாவைச் சார்ந்தனவன்று என்று கருத்து.

(அ-கை) பிறகு ஒரு ப்ராம்ஹணவாக்யம் படிக்கப்படுகிறது—

गर्भः प्राजापत्यः । अथ पुरुषः सप्त पुरुषः ॥ ३ ॥

(ப—ரை) **प्राजापत्यः**=பிரஜாபதியைச் சேர்ந்த **गर्भः**=கர்ப்பம் (**उक्तः**=சொல்லப்பட்டது) **हिरण्यगर्भः** என்ற மந்திரத்தில் பிரஜாபதியின் கர்ப்பம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **अथ**=மேல் அனுவாகத்தினால் **सप्त पुरुषः**=நக்ஷத்திரம், மாஸம், பக்ஷம், ருது, வருஷம், பகல், இரவு இவைகளின் அபிமானிகளும், ஸேவகர்கள் போன்றவர்களுமான 7-புருஷர்களையுடைய **पुरुषः**=சூரியன் என்ற புருஷன் (**प्रतिपाद्यते**=சொல்லப்படுகின்றார்.) நக்ஷத்திரம் முதலியவைகளின் அபிமானி தேவர்களே சூர்யனது வேலைக்காரர்கள் போலாகின்றனர். அவர்களுடன் கூடிய சூரியன் மேல் அனுவாகத்தினால் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்.

குறிப்பு—ஸூர்யமண்டலத்தின் மத்தியில் வஸிக்கின்ற பரமாத்மாவுக்கு இந்திரன், அக்கினி, அதிதி முதலிய தேவதைகள் அங்கபூதர்களாயிருப்பதால் அவர்களின் ஸ்துதியையும், ப்ரார்த்தனையையும் செய்கின்றமந்திரங்களை ஸூர்யமண்டலத்தின் மத்தியில் வஸிக்கின்ற பரமாத்மாவை உபாஸிக்கும்பொழுது படிப்பது பொருத்தமானதென்றே கொள்ளவேண்டும்.

अमूं दिवꣳसप्तभिरेते चत्वारि च ॥

அடிமுதல் 63 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

பதின்மூன்றுவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பதினான்காவது அனுவாகம்.

(அ—கை) இவ்வனுவாகத்திலுள்ள மந்திரங்களைப் படித்துச் சூரியனை வணங்குகிறவனுக்கு விசேஷமாய் ஆயுள் விருத்தியடையும். முதலில் சூரியன் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்—

योऽसौ तपन्नुदेति । स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेति । मा मे प्रजाया मा पशूनाम् । मा मम प्राणानादायोद्गाः ॥

(ப—ரை) योऽसौ=நேரில் காணப்படுகின்றஎந்தச் சூரியன் तपन्=தாபத்தை (வெப்பத்தை) கொடுத்துக்கொண்டு उदेति=காலையில் கிழக்கு திசையிலுதயமடைகின்றாரோ सः=அந்தச்சூரியன் सर्वेषां भूतानाम्=எல்லாப் பிராணிகளுடையவும் प्राणान्=பிராணங்களை आदाय=வாங்கிக்கொண்டு उदेति=உதயமடைகின்றார். (சூரியன் உதயமடைந்து விட்டால் முன்தினம் முடிவுபெற்று விடுகிறது. அதனால் ஜீவனுக்கு எற்படுத்தப்பட்டுள்ள ஜீவனகாலம் குறைவுபடுகிறபடியால் சூரியன் பிராணிகளின் பிராணங்களை வாங்கிக்கொண்டு உதயமடைவதாக இங்கு சொல்லப்படுகிறது. இவ்விதமே இனிரும் மந்திரங்களிலும் கருத்துக்கொள்ளவேண்டும்.) ஓ சூரியனே! ஆதலால் தங்களை இவ்விதம் பிரார்த்திக்கிறேன்—मे=எனது प्रजायाः=பிள்ளை, பேரன் முதலிய பிரஜைகளுடைய प्राणान्=பிராணங்களை आदाय=எடுத்துக்கொண்டு मा, उद्गाः=உதயமடைய வேண்டாம். पशूनाम्=பசு, குதிரை முதலிய நாற்கால் பிராணிகளுடைய प्राणान् =பிராணங்களை आदाय=எடுத்துக்கொண்டு मा, उद्गाः=உதயமடைய வேண்டாம். मम=என்னுடைய प्राणान्=பிராணங்களை आदाय=கிர

ஹித்துக்கொண்டு मा, उद्गाः=உதயமடைய வேண்டாம். ஓ சூரியனே! உமது உதயாஸ்தமயங்களால் எனது ஆயுள் குறைவையடையவேண்டாம். அதாவது:—அபம்ருத்யு உண்டாகவேண்டாம் என்று பிரார்த்திப்பதில் கருத்துக் கொள்ளவும்.)

असौ योऽस्तमेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायाऽस्तमेति।
मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायाऽस्तङ्गाः ॥

(ப-ரை) असौ, यः=நேரில் காணப்படுகின்ற எந்தச் சூரியன் अस्तम्, एति=அஸ்தமனமடைகின்றாரோ सः...एति=அவர் எல்லா பிராணிகளுடையவும் பிராணங்களை எடுத்துக்கொண்டு அஸ்தமனமடைகிறார். मा मे...अस्तम्, गाः=எனது பிரஜை, பசு, நான் இவர்களின் பிராணங்களை எடுத்துக்கொண்டு அஸ்தமனமடையவேண்டாம். (முன்மந்திரம் போல் கருத்துக்கொள்ளவும்.)

असौ य आपूर्यति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरापूर्यति। (१)
मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरापूरिष्ठाः ॥

(ப-ரை) असौ, यः=நேரில் காணப்படுகின்ற எந்தச் சூரியன் आपूर्यति=கிரணங்களின் நிறைவைப் பெறுகின்றாரோ सः...आपूर्यति=எல்லா பிராணிகளின் பிராணங்களுடன் நிறைவு பெறுகின்றார். मा, मे...आपूरिष्ठाः=என்னுடைய பிரஜை, பசு, நான் இவர்களின் பிராணங்களுடன் நிறைவு பெறவேண்டாம். அதாவது:—அக்காலம் ஆயுளைக் குறைப்பதாக ஆகவேண்டாம்.

असौ योऽपक्षीयति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपक्षीयति।
मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणै रपक्षेष्ठाः ॥

(ப-ரை) असौ, यः=நேரில் காணப்படுகின்ற எந்தச் சூரியன் अपक्षीयति=மாலையில் கிரணங்களின் குறைவை அடைகின்றாரோ, सः....अपक्षीयति=அவர் எல்லா பிராணிகளுடையவும் பிராணங்களுடன் குறைவு பெறுகின்றார். मा मे...अपक्षेष्ठाः=எனது பிரஜை, பசு, நான் இவர்களின் பிராணங்களுடன் குறைவை யடையவேண்டாம். முன்போல் கருத்துக் கொள்ளவும்.

(அ-கை) சூரியனுடன் ஸஞ்சரிக்கின்றவர்களும், அவரது சேவகர்களுமான நக்ஷத்திரம், மாதம், பக்ஷம், வருஷம், பகல் இரவு இவை

களின் அபிமானிதேவர்கள் முறையே பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர்—

अमूनि नक्षत्राणि। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्तिच। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत मोत्सृपत।

(ப—ரை) अमूनि नक्षत्राणि=ஆகாசத்தில் சஞ்சரிக்கின்றவைகளாய்க் காணப்படுகின்ற நக்ஷத்திரங்கள் सर्वेषां भूतानां प्राणैः= எல்லாவிதமான பிராணிகளின் பிராணங்களோடு अपप्रसर्पन्ति च=அஸ்தமனமடைகின்றன. उत्सर्पन्ति च=உதயமடைகின்றன मे=என்னுடைய प्रजाया:=பிரஜைகளுடைய प्राणै:=பிராணங்களுடன் मा, अपप्रसृपत=அஸ்மனமடையவேண்டாம். मा, उत्सृपत=உதயமடையவேண்டாம். पशूनां=பசுக்களுடைய प्राणै:=பிராணங்களுடன் मा, अपप्रसृपत=அஸ்தமனமடைய வேண்டாம். मा, उत्सृपत=உதயமடையவேண்டாம். मम=என்னுடைய प्राणै:=பிராணங்களுடன் मा, अप प्रसृपत=அஸ்தமனமடையவேண்டாம். मोत्सृपत=உதயமடையவேண்டாம். ஓ நக்ஷத்திராபிமானி தேவதைகளே! உங்களுடைய உதயாஸ்தமயங்களால் ஆயுள் குறைவுபடவேண்டாம். இனிவரும் மந்திரங்களுக்குமிதே கருத்துக்கொள்ளவும். (2)

इमे मासाश्चार्धमासाश्च। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपतमोत्सृपत

(ப—ரை) இதனால் மாதம், பக்ஷம் இவைகளின் அபிமானி தேவதைகள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர்—इमे=இந்த मासाश्च=மாஸாபிமானி தேவதைகளும் अर्द्धमासाश्च=பக்ஷாபிமானி தேவதைகளும். மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்தம் கொள்க.

इम ऋतवः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत मोत्सृपत

(ப—ரை) ருதுவின் அபிமானி தேவதைகள் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர்—इमे=இந்த ऋतवः=ருதுக்களின் அபிமானி தேவதைகள். மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்தம்.

अयँसंवत्सरः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृप मोत्सृप ३

(ப—ரை) ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலத்தின் அபிமானி தேவ

தை பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது—अयम्=இந்த संवत्सरः=வருஷாபிமானி தேவதை எல்லா பிராணிகளுடைய உயிர்களுடன் अपप्रसर्पति च=அஸ்தமனமடைகின்றது. उत्सर्पति च=உதயமடைகின்றது. எனது பிரஜை, பசு, நான் இவர்களின் பிராணங்களுடன் मा, अपप्रसृप=அஸ்தமனமடையவேண்டாம். मोत्सृप=உதயமடையவேண்டாம். மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்தம்.

इदमहः । सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च । मा मे प्रजाया मा पशूनाम् । मा मम प्राणैरपप्रसृप मोत्सृप ॥

(ப—ரை) பகலுக்கபிமானிதேவதை பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது—इदम्=இந்த अहः=பகலுக்கபிமானி தேவதை. மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்தம்.

इयꣳरात्रिः । सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च । मा मे प्रजाया मा पशूनाम् । मा मम प्राणैरपप्रसृप मोत्सृप ।

(ப—ரை) ராத்திரியின் அபிமானிதேவதை பிரார்த்திக்கப்படுகின்றது. इयम्=இந்த रात्रिः=ராத்திரியின் அபிமானி தேவதை. மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்தம்.

ओं भूर्भुवःस्वः ।

(ப—ரை) ओं=பிரணவத்தின் பொருளான பரமாத்மாவே भूर्भुवःस्वः=பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம் என்ற மூன்றுலோகஸ்வரூபமாயிருக்கின்றார். அந்தப் பரமாத்மா சூரியனிடம் விசேஷமாய் ஸான்னியத்யம் பெற்றிருப்பதால் அவரை ஆயுளின் விருத்தியைக் கருதியவர்கள் அவசியமுபாஸிக்கவேண்டும்.

एतद्वो मिथुनं मा नो मिथुनꣳ रीढ्वम् । ॥४॥

(ப—ரை) நக்ஷத்திரம், மாதம், பக்ஷம், ருது, வருஷம், பகல், இரவு இவைகளின் ஓ அபிமானிதேவர்களே! நீங்கள் பிரணவத்தின் பொருளான பிரும்ஹத்தின் வடிவமாயுள்ள சூரியனுடன் சேர்ந்திருப்பது யாதுண்டோ एतत्=இந்த वः=உங்களுடைய (उपकार्योपकारकलक्षणः=ஒருவருக்கொருவர் உபகாரத்தைச் செய்தல் ரூபமான) मिथुनम्=சேர்க்கை नः=எங்களுடைய मिथुनम्=தாம்பத்யத்தை मा-रीढ्वम्=ஹிம்சிக்கவேண்டாம். நானும் எனது மனைவியோ அகால

மிருத்யுவை யடையவேண்டாம். வாழ்நாளில் மற்றெவ்வித கஷ்டமுமுண்டாக வேண்டாம் என்று கருத்து. இவ்விதமே இது போன்ற மேல் மந்திரங்களுக்குக் கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

प्राणैरापूर्यति मोत्सृपत चोत्सर्पति च मोत्सृप द्वे च ॥
उदेत्यस्तमेत्यापूर्यत्यपक्षीयत्यमूनि नक्षत्राणीमे मासा
इम ऋतवोऽयꣳसंवत्सर इदमहरियꣳरात्रिर्दश ॥

அடிமுதல் 67 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

பதினான்காவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது அனுவாகம்

अथादित्यस्याऽष्टपुरुषस्य ।

(ப—ரை) अथ=பிறகு अष्टपुरुषस्य=வஸு முதலிய 8விதமான புருஷர்கள் வடிவமாயிருக்கின்ற आदित्यस्य=சூரியனுடைய—சூரியனை ஸ்துதிக்கின்ற (मन्त्राः=மந்திரங்கள் पठ्यन्ते=படிக்கப்படுகின்றன.)

१ वसूनामादित्यानाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि । २ रुद्राणामादित्यानाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि । ३ आदित्यानामादित्यानाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि। ४ सताꣳसत्यानाम् । आदित्यानाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि । ५ अभिधून्वतामभिघ्नताम्। वातवतां मरुताम् । आदित्यानाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि । ६ ऋभूणामादित्यानाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि । ७ विश्वेषां देवानाम् । आदित्यानाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि । ८ संवत्सरस्य सवितुः । आदित्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि ।

(ப—ரை) वसन्तो वसुभिस्सह, शुक्लवासा रुद्रगणः என்றது முதலியவைகளால் குறிக்கப்பட்ட யாதொரு வஸு ருத்திராதிகளுண்டோ அவர்கள் சூர்யனின் ஓர் விதமான மூர்த்திகளாகின்றனர். அவர்கள் இங்குள்ள மந்திரங்களால் முறையே குறிக்கப்படுகின்றனர். (1) वसूनाम्=அஷ்டவஸுக்கள் வடிவமாய் விளங்குகின்ற आदित्यानाम्=சூரியனின் மூர்த்திகளுடைய स्थाने=லோகத்தில் (तिष्ठन्=வஸித்துக்கொண்டு अहम्=நான் तत्प्रसादलब्धेन=அவர்களுடைய

பிரஸாதத்தினுல் கிடைக்கின்ற) स्वतेजसा=எனக்குச் சொந்தமான காந்தியினுல் भानि=காந்தியுள்ளவனுக விளங்கவேண்டும். ஓ ஆதித்யனே! அஷ்டவஸுக்கள் போலவே நானும் காந்தியுள்ளவனுய் அவர்களின் ஸ்தானத்தில் வஸிக்கும்படி தாங்கள் அருள் புரியவேண்டும். இனி வருகின்ற स्थाने स्वतेजसा भानि என்றதற்கு இவ்விதமே அர்த்தங்கொள்ளவேண்டும். ஆதலால் அப்பதங்களை விடுத்து மற்றப் பதங்களுக்கு மட்டும் வியாக்யானஞ் செய்கின்றோம். (2) रुद्राणाम्=11 ருத்திரர்கள் வடிவமாய் விளங்குகின்ற आदित्यानाम्= சூரியனின் மூர்த்திகளுடைய. இனிவருகின்ற आदित्यानाम् என்ற பதத்துக்கு இவ்விதமே அர்த்தங்கொள்ளவேண்டும். (3) आदित्यानाम्=துவாதசாதித்யாள் என்ற தேவர்கள் வடிவமாய் விளங்குகின்ற. (4) सत्यानाम्=உண்மை பேசுகின்றவர்களும் सताम्=லோகத்தாரால் வெகுமானிக்கப்பட்டவர்களுமான மஹருஷிகளின்வடிவமாய் விளங்குகின்ற. (5) अभिधून्वताम्=மேகத்தை அங்குமிங்கும் சஞ்சரிக்கும்படிச் செய்கின்றவர்களும் अभिघ्नताम्=வழியில் செல்லுகின்ற மனிதர்களை எதிரில் வந்து ஹிம்சிக்கின்றவர்களும் वातवताम्=காற்றுக்கு யஜமானர்களுமான मरुताम्=மருத்துக்களின் வடிவமாய் விளங்குகின்ற. (6) ऋभूणाम्=ऋभूणां तन्निवोधत என்று சொல்லப்பட்ட 'ருபு' என்ற தேவர்களின் வடிவமாய் விளங்குகின்ற. (7) विश्वेषां देवानाम्=விஸ்வேதேவர்களின் வடிவமாய் விளங்குகின்ற. (8) सवितुः=பிராணிகளை விருத்திசெய்கின்ற संवत्सरस्य= சம்வத்ஸரம் என்ற காலத்தின் அபிமானி தேவதையின் வடிவமாய் விளங்குகின்ற. आदित्यस्य=சூரியனுடைய स्थाने=லோகத்தில் (तिष्ठन्=வஸித்துக்கொண்டு तत्प्रसादलभ्येन=அவரது பிரசாதத்தினுல் கிடைக்கின்ற) स्वतेजसा=எனக்குச் சொந்தமான காந்தியினுல் भानि=பிரகாசமுள்ளவனுய் விளங்கவேண்டும்.

ओं भूर्भुवःस्वः। रश्मयो वो मिथुनं मानो मिथुनꣳरीढ्वम् ॥

(ப—ரை) ओम्=பிரணவத்தின் பொருளாயும் भूर्भुवःस्वः= பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம் என்ற மூன்று லோகஸ்வரூபியாயு (யஜமானராயு) மிருக்கின்ற சூரியனுடைய रश्मयः=ஓ கிரணங்களே! वः=உங்களுக்கு (யஜமானனை சூரியனுடன்) मिथुनम्=ஸ்திரீ புருஷர்கள் போல் ஒருவருக்கொருவர் உபகரித்துக்

கொள்ளும் தன்மை (अस्ति=இருக்கின்றது. तादृशा:=அத்தகைய மஹிமை வாய்ந்த நீங்கள்) न:=எங்களுடைய मिथुनम्=தாம்பத்தியத்தை मारीढ्वम्=ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம். இம்மந்திரத்தை இவ்வனுவாகத்தில் படிக்கப்பட்டுள்ள 8 மந்திரங்களிலும் கடைசியில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ऋभूणामादित्यानाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि षट् च ॥

அடிமுதல் 68 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

பதினைந்தாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பதினாறுவது அனுவாகம்.

१ आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । २ भ्राजस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । ३ पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । ४ पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । ५ स्वर्णरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । ६ ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । ७ विभासस्य स्थाने स्वतेजसा भानि । ८ कश्यपस्य स्थाने स्वतेजसा भा न । ९ ओं भूर्भुवःस्वः । आपो वो मिथुनं मा नो मिथुनꣳरीढ्वम् । १ ॥

(ப--ரை) आरोग:, भ्राज: முதலிய பதங்கள் आरोगो भ्राज:= (69-வது பக்கம் பார்க்கவும்) என்றவிடத்தில் 8 விதமான சூரியர்களின் பெயர்களென்று நிரூபணஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பதங்களே இங்கு ஆறுவது வேற்றுமை (விபக்தி) யுள்ளவைகளாய் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே आरोगस्य=ஆரோகன் என்ற சூரியனுடைய स्थाने=லோகத்தில் (तिष्ठन्=வஸித்துக்கொண்டு अहम्=நான் तत्प्रसादलभ्येन=அவருடைய பிரஸாதத்தால் கிடைக்கின்ற) स्वतेजसा=எனக்குச் சொந்தமான காந்தியால் भानि=பிரகாசமுள்ளவனாய் விளங்கவேண்டும். இவ்விதமே மற்ற ஏழு வாக்கியங்களுக்குமர்த்தமறிய வேண்டும். 9 ओं भूर्भुव:स्व:=பிரணவத்தின் பொருளாயும் மூன்றுலோக ஸ்வரூபியாயுமிருக்கின்ற சூரியனுடன் आप:=ஜலாபிமானி தேவதைகளே! व:=உங்களுக்கு

मिथुनम्=ஸ்திரீ புருஷர்கள்போல் ஒருவருக்கொருவர் உபகரித்துக் கொள்ளும் தன்மையானது (अस्ति=இருக்கின்றது. तथाविधाः= அத்தகைய மஹிமை வாய்ந்த यूयम्=நீங்கள்) नः=எங்களுடைய मिथुनम्=தாம்பத்தியத்தை मारीढम्=ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம். இவ்விரண்டு வாக்கியங்களை இவ்வனுவாகத்தில் படிக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு வாக்கியத்தின் முடிவிலுஞ் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

आरोगस्य दश. அடிமுதல் 69 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

பதினாறாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது அனுவாகம்.

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य ॥

(ப—ரை) अथ=பிறகு एकादशपुरुषस्य=ப்ரப்ராஜமானன் முதலிய 11 ருத்திரர்களின் ஸ்வரூபமா யவதரித்தவரும் एकादशस्त्रीकस्य=டை 11 ருத்திரர்களின் ஸ்திரீகளுடைய ஸ்வரூபமா யவதரித்தவருமான वायोः=வாயுவினுடைய (मन्त्राः पठ्यन्ते=மந்திரங்கள் படிக்கப்படுகின்றன.)

१ प्रभ्राजमानानाँ रुद्राणाँ स्थाने स्वतेजसा भानि। २ व्यवदातानाँ रुद्राणाँ स्थाने स्वतेजसा भानि। ३ वासुकिवैद्युतानाँ रुद्राणाँ स्थाने स्वतेजसा भानि। ४ रजतानाँ रुद्राणाँ स्थाने स्वतेजा भानि। ५ परुषाणाँ रुद्राणाँ स्थाने स्वतेजसा भानि। ६ श्यामानाँ रुद्राणाँ स्थाने स्वतेजसा भानि। ७ कपिलाँ रुद्राणँ स्थाने स्वतेजा भानि। ८ अतिलोहितानाँ रुद्राणाँ स्थाने स्वतेजसा भानि। ९ ऊर्ध्वानाँ रुद्राणाँ स्थाने स्वतेजसा भानि। (१)१० अवपतन्तानाँ रुद्राणाँ स्थाने स्वतेजसा भानि। ११ वैद्युतानाँ रुद्राणाँ स्थाने स्वतेजसा भानि। १ प्रभ्राजमानीनाँ रुद्राणीनाँ स्थाने स्वतेजसाभानि। २ व्यवदातीनाँ रुद्राणीनाँ स्थाने स्वतेजसा भानि। ३ वासु-

किवैद्युतीनाꣳरुद्राणीनाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि। ४ रजतानाꣳ रुद्राणीनाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि। ५ परुषाणाꣳरुद्राणीनाꣳ स्थाने स्वतेजसा भानि। ६ श्यामानाꣳरुद्राणीनाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि। ७ कपिलानाꣳरुद्राणीनाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि। ८ अतिलोहितीनाꣳरुद्राणीनाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि। ९ ऊर्ध्वानाꣳरुद्राणीनाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि। १० अवपतन्तीनाꣳरुद्राणीनाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि। ११ वैद्युतीनाꣳरुद्राणीनाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि। १२ ओं भूर्भुवः स्वः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनꣳरीढम्॥ २॥

1 ப்ரப்ராஜமானன், 2 வியவதாதன், 3 வாஸுகி வைத்யுதன், 4 ரஜதன், 5 பருஷன், 6 சியாமன், 7 கபிலன், 8 அதிலோஹிதன், 9 ஊர்த்வன், 10 அவபதந்தன், 11 வைத்யுதன் என்று முறையே பெயர்பூண்ட 11 ருத்திரர்களின் ஸ்வரூபமாயும்; 1 ப்ரப்ராஜமானீ, 2 வியவதாதீ, 3 வாஸுகி வைத்யுதீ, 4 ரஜதா, 5பருஷா, 6 ச்யாமா, 7 கபிலா, 8 அதிலோஹிதீ, 9 ஊர்த்வா, 10 அவபதந்தீ, 11 வைத்யுதீ, என்று முறையே பெயர் பூண்ட மேற்குறிப்பிட்ட ருத்திரர்களின் பத்தினிகளின் ஸ்வரூபமாயும் வாயுபகவான் விளங்குகிறார். முற்கூறிய ருத்திரர்களுக்கும் ருத்திரபத்தினிகளுக்கும் பல்லாயிரம் மூர்த்திகளுண்டு என்பதைக் காண்பிக்கவேண்டியே இங்கு பஹுவசனம் (பன்மை) உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சூரியனின் அம்சம் வாய்ந்த 11 ருத்திரர்கள் வேறு. வாயுவின் அம்சம் வாய்ந்த 11 ருத்திரர்கள் வேறு. ஆதலால் रुद्राणामादित्यानाम् என்றவிடத்தில் (156-வது பக்கம் 6-வது வரியில்) "11ருத்திரர் வடிவமாயிருக்கின்ற சூரியமூர்த்திகள்" என்று சொன்னதற்கும் இங்கு சொன்னதற்கும் விரோதமேற்படாது. இங்கு படிக்கப்பட்டுள்ள மந்திரங்களுக்கு பெரும்பாலும் அர்த்தம் ஓரேவிதமாக இருப்பதால் முதல் 11 மந்திரங்களுள் ஒரு மந்திரத்துக்கும், இரண்டாவது 11 மந்திரங்களுள் ஒரு மந்திரத்துக்கும் வியாக்கியானஞ் செய்கின்றோம்.

(1) प्रभ्राजमानानाम्=ப்ரப்ராஜமானன் என்று பெயர் பூண்டவர்களும், வாயுவின் அம்சம் வாய்ந்தவர்களுமான रुद्राणाम्=ருத்தி

ரர்களுடைய स्थाने=லோகத்தில் (तिष्ठन्=வஸித்துக்கொண்டு अहम्=நான் तत्प्रसादलभ्येन=அவருடைய பிரஸாதத்தால் கிடைக்கின்ற स्व-तेजसा=எனக்குச் சொந்தமான காந்தியால் भानि=ப்ரகாசிக்கவேண்டும். இவ்விதமே மற்ற 10 மந்திரங்களுக்கு யர்த்தங்கொள்க. (1) प्रभ्राजमानीनाम्=ப்ரப்ராஜமானீ என்று பெயர் பூண்டவர்களும் வாயுவின் அம்சம் வாய்ந்தவர்களுமான रुद्राणीनाम्=ருத்திர பத்தினிகளுடைய स्थाने=லோகத்தில் (तिष्ठन्=வஸித்துக்கொண்டு अहम्=நான் तत्प्रसादलभ्येन=அவர்களின் அனுக்கிரஹத்தால் கிடைக்கின்ற) स्वतेजसा=எனக்குச் சொந்தமான காந்தியினுல் भानि=பிரகாசிக்க வேண்டும். இதற்குப் பிறகுவருகின்ற 10 மந்திரங்களுக்கும் இவ்விதமே பொருள் கொள்க. 12-வது மந்திரத்தின் பொருள் பின் வருமாறு:—भूर्भुवः स्वः=பூ:, புவ:, ஸுவ:, என்று முறையே பெயருள்ள மூன்று லோகஸ்வரூபியாயிருக்கின்ற ओम्=பிரணவத்தின் பொருளான யாதொரு பரப்பிரும்ஹ வஸ்துவுண்டோ அதாகவே இருக்கின்ற रूपाणि=ஓ வாயுவின் அம்சம்வாய்ந்த ஸ்திரீ புருஷமூர்த்திகளே! वः=உங்களுடைய मिथुनम्=மிதுனம் (புருஷன், பத்தினீ இவ்விரண்டு பேர்களும் ஷை பதத்தின் பொருள்) नः=எங்களுடைய मिथुनम्=மிதுனத்தை मारीढ्वम्=ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம்.

ऊर्ध्वानाꣳरुद्राणाꣳस्थाने स्वतेजसा भान्यतिलोहितीनाꣳ
रुद्राणीनाꣳस्थाने स्वतेजसा भानि पञ्च च ॥

அடிமுதல் 71 பஞ்சாசத்துகளாகின்றன.

பதினேழாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது அனுவாகம்.

अथाग्नेरष्टपुरुषस्य ॥

(ப—ரை) अथ=வாயுவின் அம்சம்வாய்ந்த 11 ருத்திரர்களைப் பற்றிய மந்திரங்களைப்படித்த பிறகு अष्टपुरुषस्य—अग्निश्च जातवेदाश्च (101-வது பக்கம் பார்க்கவும்) என்ற மந்திரத்தில் படிக்கப்பட்டுள்ள 8விதமான புருஷமூர்த்திகளையுடைய अग्नेः=அக்னியினுடைய (मन्त्राः पठ्यन्ते=மந்திரங்கள் படிக்கப்படுகின்றன.) அவை பின் வருமாறு—

१ अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। २ जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ३ सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ४ अजिराप्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ५ वैश्वानरस्याऽपरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ६ नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ७ पङ्क्तिराधस उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ८ विसर्पिण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ९ ओं भूर्भुवः स्वः। दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुनꣳरीढ्वम् ॥ १ ॥

(ப—ரை) (1) पूर्वदिश्यस्य=கிழக்கு திசையிலிருக்கின்ற अग्नेः= பிரசித்த அக்கினி பகவானின் அம்சம் வாய்ந்த 'அக்னி' என்ற புருஷனுடைய स्थाने स्वतेजसा भानि=அவருடைய லோகத்தில் வஸித்துக்கொண்டு அவரது பிரஸாதத்தால் கிடைத்த தேஜஸ்வினால் ப்ரகாசிப்பேனாக. பின்னர்வரும் மந்திரங்களிலுள்ள स्वतेजसा भानि=என்ற பாகத்துக்கு இவ்விதமே பொருள் கொள்க. ஆகவே स्थाने स्वतेजसा भानि என்ற பாகத்துக்குப் பலதடவை வியாக்கியானஞ் செய்திருப்பதால் அதைவிடுத்து மற்றப் பாகங்களுக்கு மட்டுமர்த்தமெழுதுகிறோம். (2) उपदिश्यस्य=தென்கிழக்கு திசையில் இருக்கின்ற जातवेदसः=ஜாதவேதஸ் என்ற அக்கினி மூர்த்தியினுடைய. (3) दक्षिणदिश्यस्य=தெற்கு திசையிலிருக்கின்ற सहोजसः= சஹோஜஸ் என்ற அக்கினி மூர்த்தியினுடைய. (4) उपदिश्यस्य= தென்மேற்கு திசையிலிருக்கின்ற अजिराप्रभवः=அஜிராப்பிரபவன் என்ற அக்கினிமூர்த்தியினுடைய. (5) अपरदिश्यस्य—மேற்கு திசையிலிருக்கின்ற वैश्वानरस्य=வைஶ்வாநரன் என்ற அக்கினி மூர்த்தியினுடைய. (6) उपदिश्यस्य=வடமேற்கு திசையிலிருக்கின்ற नर्यापसः=நர்யாபஸ் என்ற அக்கினிமூர்த்தியினுடைய. (7) उदग्दिश्यस्य= வடக்கு திசையிலுள்ள पङ्क्तिराधसः=பங்திராதஸ் என்ற அக்கினி மூர்த்தியினுடைய. (8) उपदिश्यस्य=வடகிழக்கு திசையிலிருக்கின்ற विसर्पिणः=விஸர்ப்பி என்ற அக்கினிமூர்த்தியினுடைய स्थाने स्वतेजसा भानि=லோகத்தில் வஸித்துக்கொண்டு அவர்களின் பிரஸாதத்

தால் கிடைக்கின்ற எனக்குச் சொந்தமான காந்தியால் விளங்க வேண்டும். கிழக்கு முதலிய 8திக்குகளிலும் முறையே அக்கினி, ஜாதவேதஸ் முதலிய அக்கினிமூர்த்திகள் அதிபர்களாய் வஸிக்கின்றனர். அவர்களின் லோகத்தில் காந்தியுள்ளவனாய் நான் வஸிக்க வேண்டும் என்றுகருத்து. 9 भूर्भुवः स्वः=பூ:, புவ:, ஸுவ: என்ற மூன்று லோகங்கள் வடிவமாயுள்ள ओम्=பிரணவத்தின் பொருளான யாதொரு பரப்பிரும்மமுண்டோ அதன் ஸ்வரூபமாயிருக்கின்ற दिशः=திக்குகளே! वः=உங்களுடைய मिथुनम्=மிதுனம் (தத்தமது பதிகளுடன் கூடியிருக்குகை) नः—எங்களுடைய मिथुनम्=மிதுனத்தை मारीढ्वम्=ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம். அந்தந்த தேவதைகளின் பிரஸாதத்தாலுண்டாகின்ற போகங்கள் எனக்கு உண்டாக வேண்டும் என்று பிரார்த்திப்பதில் 15, 16, 17, 18-வது அனுவாகங்களின் முக்கியமான கருத்து.

स्वरेकञ्च ॥ एतद्ब्रह्मय आपो रूपाणि दिशः पञ्च ॥

அடிமுதல் 72 பஞ்சா சத்துகளாகின்றன.

பதினெட்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

பத்தொன்பதாவது அனுவாகம்.

(அ—கை) சூரியன் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்—

१ दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। २ दक्षिणाऽपरस्यां दिश्यविसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। ३ उत्तरपूर्वस्यां दिशि विषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। ४ उत्तरापरस्यां दिश्यविषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि॥

(ப—ரை) (1) दक्षिणपूर्वस्यां, दिशि=தென்கிழக்கு திசையில் विसर्पी, नरकः=‘விஸர்ப்பீ’ என்று பெயருள்ள நரகம் (இந்நரகத்தில் தள்ளப்பட்டப் பிராணிகள் வேதனையை சஹிக்கமுடியாமல் அங்குமிங்கும் ஓடுவார்கள். ஆதலாலிப்பெயர் அதற்கு ஏற்பட்டது.) இருக்கின்றது. तस्मात्=அதனின்றும் नः=எங்களை परिपाहि=காப்பாற்றுவீராக. (2) दक्षिणापरस्यां, दिशि=தென்மேற்கு திசையில்

अविसर्पी, नरकः="அவிஸர்ப்பீ" என்று பெயருள்ள நரகம் (இந்த நரகத்தில் தள்ளப்பட்டப் பிராணிகள் மிகுந்த துக்கத்தை யனுபவிப்பதால் அங்குமிங்கும் ஓடுவதற்குகூட சக்தியற்றவர்களாகின்றனர். ஆதலாலிதற்கு "அவிஸர்ப்பீ" எனப் பெயர் ஏற்பட்டது.) இருக்கின்றது. **तस्मात्**=அதனின்றும் **नः**=எங்களை **परिपाहि**=காப்பாற்றுவீராக. (3) **उत्तरपूर्वस्यां दिशि**=வடகிழக்கு திசையில் **विषादी नरकः**=விஷாதீ எனப் பெயருள்ள நரகம் (இந்த நரகத்தில் தள்ளப்பட்டப் பிராணிகள் நாம் எதற்காகப் பாபத்தைச் செய்தோம், துக்கம் சஹிக்கமுடியவில்லையே என்று நினைத்து வருந்துகின்றனர். ஆதலாலிதற்கு "விஷாதீ" எனப் பெயர் ஏற்பட்டது.) இருக்கின்றது. **तस्मात्**=அதனின்றும் **नः**–எங்களை **परिपाहि**=காப்பாற்றுவீராக. (4) **उत्तरापरस्यां दिशि**=வடமேற்கு திசையில் **अविषादी नरकः**–'அவிஷாதீ' எனப் பெயருள்ள நரகம் (இந்த நரகத்தில் தள்ளப்பட்டப் பிராணிகள் மிகுந்த துக்கானுபவத்தினால் தாம் செய்த பாபகாரியங்களை நினைத்து வருத்தமடைவதற்குகூட பிரக்ஞையற்றவர்களாகின்றனர். ஆதலாலிதற்கு 'அவிஷாதீ' எனப் பெயர் ஏற்பட்டது.) இருக்கின்றது. **तस्मात्**=அதனின்றும் **नः**=எங்களை **परिपाहि**=காப்பாற்றுவீராக.

(அ–கை) இரண்டு மந்திரங்களின் ப்ரதீகம் (துவக்கம்) மட்டும் காண்பிக்கப்படுகிறது. நாம் அம்மந்திரங்களின் மீதபாகங்களை எழுதி வியாக்யானஞ் செய்கின்றோம்—

आ यस्मिन्त्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रतवित्येते ॥

१ आ यस्मिन्त्सप्त वासवास्तिष्ठन्ति स्वारुहो यथा ।
ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तम इन्द्रस्य घर्मो अतिथिः ॥

२ इन्द्रियाणि शतक्रतो याते जनेषु पञ्चसु ।
इन्द्र तानि त आवृणे ॥ १ ॥

(ப–ரை) இம்மந்திரங்களால் இந்திரன் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றான்:—(1) **स्वारुहः, यथा**=சூரியனுக்கு பரதந்திரங்களாக இருந்த போதிலும் நன்கு பழக்கப்பட்டிருப்பதால் தாமாகவே செல்லுகின்றனவைகள் போலுள்ளவைகளும் **वासवाः**=ஸூரியனைத் தேரில்

வைத்து இழுக்கின்றவைகளுமான सप्त=ஏழு குதிரைகள் यस्मिन्=எந்தச் சூரியனிடம் आतिष्ठन्ति=இருக்கின்றனவோ ऋषिर्=இந்திரியங்களாலறியகூடாத சென்றது, நடக்கப் போகின்றது முதலிய ஸமாசாரங்களை அறிந்துகொண்டவரும் दीर्घश्रुत्तमः=மூன்று லோகங்களுக்கும் வெளிச்சத்தைக் கொடுப்பதால் பிரசித்திபெற்றவரும் घर्मः=பிரகாசிக்கின்றவருமான (सः=அந்தச் சூரியன்) इन्द्रस्य=இந்திரனுக்கு अतिथिः=அதிதியாக (भवति=ஆகின்றார்.) இத்தகைய மஹிமைவாய்ந்த சூரியனும் தனக்கு வேண்டியவற்றை யாசிப்பதற்காக இந்திரனின் சமீபம் வருகின்றார். இந்திரனின் மஹிமை அளவிடத்தகாதது என்று கருத்து.

(ப—ரை) (2) शतक्रतो=ஓ இந்திரனே! पञ्चसु जनेषु=பிராம்ஹணன், க்ஷத்திரியன், வைச்யன், சூத்திரன், நிஷாதன் என்ற ஜாதி இவ்வைவர்களிடத்தில் या=எந்த इन्द्रियाणि=சக்திகள் (இருக்கின்றனவோ) इन्द्र=ஓ இந்திரனே! तानि=அவைகளை ते=உமது அனுக்கிரஹத்தால் आवृणे=அடையவேண்டும்.

दक्षिणपूर्वस्यां नव அடிமுதல் 73 பஞ்சாசத்துகளாகின்றன.

பத்தொன்பதாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

இருபதாவது அனுவாகம்.

(அ—கை) ஆருண கேதுக சயனம் என்று ஒரு கர்மம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஜலத்தையே கல்லாக பாவித்து கருட சயனம் முதலியவற்றில் செங்கல்லைபடுக்குவதுபோல் சிறிய மண் பாத்திரங்களில் ஜலத்தைக் கிரஹித்துக்கொண்டு மந்திரத்தைச் சொல்லி குறிப்பிட்டவிடங்களில் வைக்கவேண்டுமென்ற முறை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கர்மத்துக்கு சூரிய சாயுஜ்யத்தையடைதல் பலனாக வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அக்கர்மாங்கமான மந்திரங்களுக்கும் பரம்பரையாய் சூரிய சம்பந்தமிருப்பதால் அவைகள் இங்கு படிக்கப்படுகின்றன. இவ்விதமே ஆருணகேதுக சயனத்தைப்பற்றி இனிவரும் பிராம்ஹணம் முதலிய

வைகளை சூரியனை நமஸ்கரிக்கும் பொழுது படிப்பதற்கு கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

१ इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपदधताम्। २ मनोजवसो वः पितृभिर्दक्षिणत उपदधताम्। ३ प्रचेता वो रुद्रैः पश्चादुपदधताम्। ४ विश्वकर्मा व आदित्यैरुत्तरत उपदधताम्। ५ त्वष्टा वो रूपैरुपरिष्टादुपदधताम्। ६ संज्ञानं वः पश्चादिति ॥

(ப-ரை) 1) (हे अविष्का:=ஜலரூபமான ஓ கல்லுகளே!) वः=உங்களை पुरस्तात्=கிழக்கு திசையில் इन्द्रघोषाः=இந்திர கோஷர்கள் எனப் பெயர்பூண்ட தேவர்கள் वसुभिः=வஸு என்ற தேவர்களுடன் उपदधताम्=ஸ்தாபிக்கட்டும். (2) मनोजवसः="மனோஜவஸ்" என்று பெயர்பூண்ட தேவர்கள் पितृभिः=பிதருக்களுடன் वः=உங்களை दक्षिणतः=தெற்கு திசையில் उपदधताम्=ஸ்தாபிக்கட்டும். (3) प्रचेताः=வருணன் रुद्रैः=ருத்திரர்களுடன் वः=உங்களை पश्चात्=மேற்கு திசையில் उपदधताम्=ஸ்தாபிக்கட்டும். (4) विश्वकर्मा=விச்வகர்மா என்ற தேவன் आदित्यैः=ஆதித்யர்களுடன் वः=உங்களை उत्तरतः=வடக்கு திசையில் उपदधताम्=ஸ்தாபிக்கட்டும். (5) त्वष्टा="த்வஷ்டா" என்ற தேவன் रूपैः="ரூப" என்ற தேவர்களுடன் वः=உங்களை उपरिष्टात्=மேல் திசையில் उपदधताम्=ஸ்தாபிக்கட்டும். (6) संज्ञानम्=சிறந்த அறிவுள்ள தேவதை वः=உங்களை पश्चात् = கீழ்திசையில் (उपदधताम्=ஸ்தாபிக்கட்டும்.) उपदधताम्=என்ற பதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்வதற்காக इति=என்ற பதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சத்கர்மத்தை ஒழுங்காய் நடத்த எனக்குச் சக்தியில்லையாதலால் வஸு முதலிய தேவர்களே நடத்தி வைக்கின்றனர் என்ற பாவனையுடன் நடத்தவேண்டும். அவ்விதபாவனை யிருக்குமாயின் குற்றங்குறைகள் ஏற்படுமாயினும் அதனால் அனுஷ்டிப்பவனுக்கு எவ்விதக் குறைவும் நேரிடாது என்று கருத்து.

आदित्यस्सर्वोऽग्निः पृथिव्याम्। वायुरन्तरिक्षे। सूर्यो दिवि। चन्द्रमा दिक्षु। नक्षत्राणि स्वलोके ॥

(ப—ரை) **आदित्यः** = சூர்யஸ்வரூபியான **सर्वोऽग्निः**=எல்லாவித மான அக்னியும் (**अग्निश्च जातवेदाश्च** = என்றதால் சொல்லப்பட்ட 8 வித அக்னிமூர்த்திகளும்) **पृथिव्याम्**=பூமியில் (**उपदधातु**=ஸ்தாபிக் கட்டும்.) **वायुः**=வாயு என்ற தேவன் **अन्तरिक्षे**=அந்தரிக்ஷலோகத் தில் (ஸ்தாபிக்கட்டும்) **सूर्यः**=சூரியன் **दिवि**=சுவர்க்கலோகத்தில் (ஸ்தாபிக்கட்டும்.) **चन्द्रमाः**=சந்திரன் **दिक्षु**=திக்குகளில் (ஸ்தாபிக் கட்டும்.) **नक्षत्राणि**=நக்ஷத்திரங்கள் **स्वलोके** = தமது லோகத்தில் (ஸ்தாபிக்கட்டும்.) ஓ ஜலமயமான இஷ்டகைகளே! உங்களை அந் தந்த தேவர்கள் அந்தந்தஸ்தானங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அதன் மூலம் எனக்கும் அந்தந்த லோகங்களில் பிரதிஷ்டை யுண்டாக வேண்டும். என்பது கருத்து. சிறிய மண்பாத்திரத்தில் கிரஹிக் கப்பட்ட ஜலம் "ஜலமயமான கல்" என்று சொல்லப்படுகின்றது.

एवा ह्येव । एवा ह्यग्ने । एवा हि वायो ।
एवा हीन्द्र । एवा हि पूषन् । एवा हि देवाः ॥ १ ॥

(ப—ரை) **एव**=சஞ்சரிக்கும் சுவபாவமுள்ள ஓ ஆதித்யனே **एवा हि**=அடையவேண்டிய பொருள்களுக்குக் காரணமாக இருக் கின்றீர் என்பது பிரசித்தம். தங்களை யுபாஸிப்பவன் சகலவித போகங்களையும் பெறுவான் என்பது கருத்து. இவ்விதமே இனி வரும் பாகங்களுக்குத் தாத்பர்யங் கொள்ளவேண்டும். **अग्ने** = ஓ அக்னியே! **एवा हि**=நீர் அடையவேண்டிய காமங்களுக்குக் காரண மாக இருக்கின்றீர் என்பது பிரசித்தம். **वायो**=ஓ வாயுவே! **एवा हि**=அடையவேண்டிய காமங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றீர் என்பது பிரசித்தம். **इन्द्र**=ஓ இந்திரனே! **एवा हि**=அடையவேண் டிய காமங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றீர் என்பது பிரசித்தம். **पूषन्**=ஓ பூஷா என்ற தேவனே! **एवा हि**=நீர் அடையவேண்டிய காமங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றீர் என்பது பிரசித்தம். **देवाः**=மற்றுமுள்ள ஓ தேவர்களே! **एवा हि**=நீங்கள் அடையவேண் டிய காமங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றீர்கள் என்பது பிர சித்தம்.

दिक्षु सप्त च । அடிமுதல் 74 பஞ்சாசத்துகளாகின்றன.

இருபதாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

இருபத்தோன்றாவது அனுவாகம்.

आपमापामपस्सर्वाः । अस्माद्स्मादितोऽमुतः । अग्नि-र्वायुश्च सूर्यश्च । सह संचस्करर्द्धिया । वाय्वश्वा रश्मिपतयः। मरीच्यात्मानो अद्रुहः । देवीर्भुवनसूवरीः । पुत्रवत्वाय मे सुत । महानाम्नीर्महामानाः । महसो महसः स्वः ॥ १ ॥ देवीः पर्ज-न्यसूवरीः । पुत्रवत्वाय मे सुत । *अपाऽश्युष्णिमपारक्षः । अपाऽश्युष्णिमपारघम् । अपाघ्रामपचाऽवर्तिम् । अपदेवीरि-तो हित । वज्रं देवीरजीताऽँश्च । भुवनं देवसूवरीः । आदि-त्यानदितिं देवीम् । योनिनोर्ध्वमुदीषत ॥ २ ॥ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाऽक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तु-ष्टुवाँसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः । स्वस्ति न इ-न्द्रो वृद्धश्रवाः । स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्तिनस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ।

இம்மந்திரங்கள் முதலனுவாகத்திலும் படிக்கப்பட்டிருப்ப தால் இவைகட்கு அங்கு உரை எழுதி இருக்கிறோம். ஆதலால் மறுபடியுமுரை எழுதாமல் விட்டிருக்கிறோம்.

केतवो अरुणासश्च । ऋषयो वातरशनाः ।
प्रतिष्ठाँशतधा हि । समाहितासो सहस्रधायसम् ॥

(ப—ரை) केतवः="கேது" என்று பெயருள்ளவர்களும் अरु-णासश्च="அருண" என்று பெயருள்ளவர்களும் वातरशनाः="வா தரசனர்" என்று பெயருள்ளவர்களுமான ऋषयः=ருஷிகள் समा-हितासः=அனுக்கிரஹிக்கவேண்டுமென்ற ஸங்கல்பமுள்ளவர்களாய்க் கொண்டு शतधा=நூறுவிதமாயும் सहस्रधायसम्=ஆயிரம் விதமாயு முள்ள प्रतिष्ठाम्=பிரதிஷ்டையை (கீர்த்தியை) (संपादयन्तु=உண்டு பண்ணட்டும்.) அவர்களை வணங்குகிறேன்.

---

* अपाश्नुष्णिम्=என்றும் பாடமிருக்கிறது. மேல் போட்டி ருப்பதே பாஷ்ய ஸம்மதபாடம்.

**शिवा नश्शन्तमा भवन्तु । दिव्या आप ओषधयः ॥
सुमृडीका सरस्वति । मा ते व्योम संदृशि ॥ ३ ॥**

இம்மந்திரங்களுக்கு இப்புஸ்தகம் 13-வது பக்கத்தில் வியாக்யானம் செய்திருக்கிறேம்.

स्वरुदीषत वातरशनाः षट् च ।

அடிமுதல் 77 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

இருபத்தொன்ருவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

இருபத்திரண்டாவது அனுவாகம்.

(*அ—கை*) *ஆருணகேதுக சயனத்தில் ஜலத்தையே செங்கல்லாகப் பாவித்து அந்தந்த விடங்களில் ஸ்தாபனஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதால் அந்த ஜலம் இவ்வனுவாகத்தால் பலவாருக ஸ்துதிக்கப்படுகின்றது—*

**योऽपां पुष्पं वेद । पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान्
भवति । चन्द्रमा वा अपां पुष्पम् । पुष्पवान्
प्रजावान् पशुमान् भवति । य एवं वेद ॥**

(*ப—ரை*) **यः**=*எவன்* **अपाम्**=*ஜலத்தினுடைய* **पुष्पम्**=*புஷ்பத்தை* **वेद**=*அறிவனே* (**सः**=*அவன்*) **पुष्पवान्**=*ஜாதீ மல்லிகை, சம்பகம் முதலிய புஷ்பங்களையுடையவனுகவும்* **प्रजावान्**=*பெண், பிள்ளை, பேரன் முதலிய ஸந்ததிகளையுடையவனுகவும்,* **पशुमान्**=*பசு, குதிரை, முதலிய நாற்கால் பிராணிகளுள்ளவனுகவும்* **भवति**=*ஆகின்ருன்.* **चन्द्रमाः**=*சந்திரன்* **अपाम्**=*ஜலத்தினுடைய* **पुष्पम्**=*புஷ்பம்* (ஆ) *என்பது* **वा**=*பிரஸித்தம்.* **यः**=*எவன்* **एवम्**=*இவ்விதம்* **वेद**=*அறிவனே* (**सः**=*அவன்*) **पुष्पवान्, प्रजावान्, पशुमान्, भवति** *இவற்றுக்கு முனபோலர்த்தம் கொள்க. சந்திரமண்டலம் ஜலமயமாக இருப்பதாலும், புஷ்பம் போல் பிரகாசிப்பதாலும் ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பதாலும் அது ஜலத்தின் புஷ்பமாயாகின்றது. இவ்வித சந்திரமண்டலத்தை ஜலத்தின் புஷ்பமாக எவன் அறிகிருனே அவன் நித்தியம் நல்ல புஷ்பங்களை அணிந்து அனுபவிப்பதற்குரிய பாக்*

யம் பெற்றவனாகவும், ஸந்ததியுள்ளவனாகவும், பசு குதிரை முத லிய ஸம்பத்துள்ளவனாகவுமாவான். ஜலம் இத்தகைய மஹிமை வாய்ந்தது என்று கருத்து. "ஜலத்தின் புஷ்பமாக சந்திரனாகின் றான்" என்பதை அறிவதில் ருசியை யுண்டுபண்ணுவதற்காக முதலில் பலன் சொல்லப்பட்டது. உபஸம்ஹாரத்துக் (முடிவுக்)காக இரண்டாவது தடவை பலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति । अग्निर्वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।

योऽग्नेरायतनं वेद ॥ १ ॥ आयतनवान् भवति । आपो वा अग्नेरायतनम् । आयतनवान् भवति । य एवं वेद ॥

(ப—ரை) यः=எவன் अपाम्=ஜலத்தினுடைய आयतनम्=ஆதாரத்தை वेद=அறிவனோ (सः=அவன்) आयतनवान्=எவ்விஷயத்திலும் நிலைபெற்றிருத்தல், அல்லது வீடு இவைகளுள்ளவனாக भवति=ஆகின்றான். अग्निः=அக்னி अपाम्=ஜலத்தினுடைய आयतनम्=ஸ்தானம் என்பது वा=பிரஸித்தம் (इति=என்று यः=எவன் वेद=அறிவனோ सः=அவன்) आयतनवान्=வீடுள்ளவனாக भवति=ஆகின்றான். ஜகத்ஸிருஷ்டியை நிரூபணஞ் செய்கின்ற பிரகரணத்தில் अग्नेराप:=அக்னியினிடமிருந்து ஜலமுண்டாயிற்று என்று சொல்லியிருப்பதால் அக்னி ஜலத்துக்குக் காரணமாகின்றதுபற்றி ஆதாரமாகின்றது. இதை யறிந்தவன் உலகில் நிலைத்திருந்து ஸுகம் பெறுவான். தங்க இடமன்னியில் கஷ்டப்படமாட்டான். இனி வரும் आयतनवान् भवति என்றதற்கும் இதே கருத்துக் கொள்ளவேண்டும். அக்னி ஜலத்துக்கு ஆதாரமாகின்றது என்பதை அறிவதில் ருசியை யுண்டுபண்ணுவதற்காக தொடக்கத்தில் आयतनवान् भवति என்றதால் பலன் சொல்லப்பட்டது. உபஸம்ஹாரத்துக் (முடிவுக்)காக இரண்டாவது தடவை आयतनवान् भवति என்றதால் பலன் சொல்லப்பட்டது. இவ்விதமே இனிவரும் மந்திரங்களில் இரண்டுதரம் आयतनवान् भवति என்றதைப் படித்ததற்குக் கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(ப—ரை) மேல் படித்த மந்திரத்திலுள்ள பதங்களே இனி வரும் மந்திரங்களில் அடிக்கடி வருகின்றபடியாலும் அவைகட்கு

அர்த்தபேதமில்லாமையாலும் அவைகளை விடுத்து விசேஷமான பதங்களுக்கு மாத்திரம் பொருள்செய்து அந்வயக்கிரமத்தையும் காண்பிக்கிறோம்:—यः, अग्नेः=எவன் அக்னியினுடைய आयतनम्, वेद, (सः) आयतनवान्, भवति । आपः=ஜலம் अग्नेः=நெருப்புக்கு आयतनं वा, एवम्, यः वेद, (सः) आयतनवान्, भवति । மஹா ஸிருஷ்டியில் அக்னியினிடமிருந்து ஜலமுண்டாகின்றதாயினும் ப்ரம்ஹாண்டம் முதலிய அவாந்தர ஸிருஷ்டியில் आपो वा इदमासीत्सलिलमेव என்றதால் ஜலமேஎல்லாவற்றுக்கும் காரணமாகின்றது என்று சொல்லிருப்பதை யனுஸரித்து நம்மால் காணப்படுகின்ற அக்னி ஜலத்தின் காரியமாகின்றமையால் அக்னிக்கு ஜலமாதாரமாகின்றது என்று இங்கு ஸ்துதிக்கப்படுகின்றது.

योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
वायुर्वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ॥
यो वायोरायतनं वेद । आयतनवान् भवति ॥ २ ॥ आपो वै वायोरायतनम् । आयतनवान् भवति । य एवं वेद ॥

(ப-ரை) यः, अपाम्, आयतनम्, वेद, (सः) आयतनवान्, भवति । वायुः=காற்று अपाम्, आयतनं वा (इति, यः, वेद, सः) आयतनवान्, भवति மற்றப்பதங்களுக்கு முன்மந்திரத்தின் முதல் பாகத்தில் பொருள் செய்திருக்கிறபடி பொருள் கொள்ளவும்.

(தா-ம்) மஹா ஸிருஷ்டிக்கிரமத்தை உபதேசிக்குமிடத்தில் वायोरग्निः, अग्नेरापः=காற்றிலிருந்து நெருப்புண்டாயிற்று, நெருப்பிலிருந்து ஜலமுண்டாயிற்று என்று சொல்லியிருப்பதால் அக்னி வாயிலாக காற்றும் ஜலத்துக்குக் காரணமாகின்றதுபற்றி ஜலத்துக்காதாரமாக இங்கு வர்ணிக்கப்படுகின்றது. காற்றினால் மழையுண்டாவதால் ஜலத்துக்குக் காற்று ஆதாரமாக வர்ணிக்கப்படுவதாய் கொள்ளலும் பொருந்தக்கூடியதே. (எ-று)

(ப-ரை) यः, वायोः=எவன் காற்றினுடைய आयतनम्, वेद, (सः) आयतनवान्, भवति । आपः, वायोः=காற்றுக்கு आयतनं वै, एवम्, यः, वेद, (सः) आयतनवान्, भवति மற்றவைகளுக்கு முன்மந்திரத்தின் இரண்டாவது பாகம் போலர்த்தம் கண்டு கொள்க. முற்கூறியபடி அவாந்தர ஸிருஷ்டியில் ஜலம் எல்லாவற்றுக்கும்

காரணமாகின்றமையால் காற்றுக்கும் காரணமாகின்றதுபற்றி காற்றுக்கு ஆதாரமாகின்றது என்று கொள்ளவும்.

योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति । असौ वै तपन्नपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।

योऽमुष्य तपत आयतनं वेद । आयतनवान् भवति । आपो वा अमुष्य तपत आयतनम् । आयतनवान् भवति। य एवं वेद।

(ப—ரை) முதல் இரண்டு வாக்யங்களுக்கு முன்போல் பதம் பிரித்து அர்த்தங்கொள்ளவும். तपन्=தாபத்தை (உஷ்ணத்தை) கொடுக்கின்ற असौ=யாவராலும் காணப்படுகின்ற இந்தச் சூரியன். மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்தம். आदित्याज्जायते वृष्टिः சூரியனால் மழையுண்டாகின்றது என்ற வசனப்படியும், சூரியகிரணத்தால் பூமியிலுள்ள ஜலம் ஆவியாக மாறி பிறகு அதுவே மேகரூபத்தை யடைந்து மழைஜலமாக பூமியில் விழுகின்றது என்ற யுக்திப்படியும் சூரியன் ஜலத்துக்குக் காரணமாகின்றபடியால் அவர் ஜலத்துக்கு ஆஶ்ரயமாகவுமாகின்றார் என்று கொள்ளவும்.

(ப—ரை) यः, तपतः=தாபத்தைக் கொடுக்கிற, அல்லது பிரகாசிக்கின்ற अमुष्य=இந்தச் சூரியனுடைய आयतनम् वेद, (सः) आयतनवान् भवति । आपः, तपतः=தாபத்தைக் கொடுக்கின்ற अमुष्य= இந்தச் சூரியனுக்கு आयतनं वै (इति), एवं, यः, वेद, (सः) आयतनवान् भवति । மற்றவைகளுக்கு முன் மந்திரத்தின் இரண்டாவது பாகம் போலர்த்தம். அவாந்தரஸிருஷ்டியில் ஜலம் எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாகின்றபடியால் சூரியனுக்கும் காரணமாகின்றதுபற்றி "சூரியனுக்கு ஜலம் ஆதாரம்" என்று சொல்லப்படுகின்றது.

योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति । चन्द्रमा वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।

यश्चन्द्रमस आयतनं वेद । आयतनवान् भवति । आपो वै चन्द्रमस आयतनम् । आयतनवान् भवति ॥४॥ य एवं वेद ॥

(ப—ரை) चन्द्रमाः=சந்திரன் மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்த மும்அன்வயமும் கொள்க. சந்திரகிரணம் குளுமையாயிருப்பதுபற்றி

சந்திரமண்டலத்தில் ஜலமிருப்பதாயூஹிக்கிறேம். ஆதலால் சந்திரன் ஜலத்துக்கு ஆதாரமாகின்றான்.

(ப—ரை) यः, चन्द्रमसः=எவன் சந்திரனுடைய आयतनम्, वेद, (सः) आयतनवान्, भवति । आपः, चन्द्रमसः=சந்திரனுக்கு आयतनं वै, एवम्, यः, वेद, (सः) आयतनवान्, भवति । மற்றவைகளுக்கு முன் மந்திரத்தின் இரண்டாவது பாகம் போலர்த்தம். முற்கூறிய அவாந்தர ஸிருஷ்டிக்கிரமத்தை யனுஸரித்து ஜலம் சந்திரனுக்கு ஆதாரம் என்று வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति । नक्षत्राणि वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।

यो नक्षत्राणामायतनं वेद । आयतनवान् भवति । आपो वै नक्षत्राणामायतनम् । आयतनवान् भवति । य एवं वेद ॥५॥

(ப—ரை) नक्षत्राणि=நக்ஷத்திரங்கள். மற்றவைகளுக்கு முன் போலர்த்தம். பூசம், ஆயில்யம் முதலிய மஹாநக்ஷத்திரங்களில் மழைபொழிவதற்கு யோகம் நேர்ந்தால் அதிகமாய் மழைபொழியுமாதலால் நக்ஷத்திரங்கள் ஜலத்துக்குக் காரணமாகின்றன.

(ப—ரை) यः, नक्षत्राणाम्=எவன் நக்ஷத்திரங்களுடைய आयतनम्, वेद (सः) आयतनवान् भवति । आपः, नक्षत्राणाम्=நக்ஷத்திரங்களுக்கு आयतनं वै, एवम्, यः, वेद, सः, आयतनवान् भवति ॥ மற்றவைகளுக்கு முன் மந்திரத்தின் இரண்டாவது பாகம் போலர்த்தம் முற்கூறியபடி அவாந்தர ஸிருஷ்டிக்கிரமத்தை யனுஸரித்து ஜலம் நக்ஷத்திரத்துக்கு ஆதாரம் என்று வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति । पर्जन्यो वा अपामायतनम् । आयतनवान् भवति ।

यः पर्जन्यस्यायतनं वेद । आयतनवान् भवति । आपो वै पर्जन्यस्याऽऽयतनम् । आयतनवान् भवति । य एवं वेद ॥

(ப—ரை) पर्जन्यः=மேகம். மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்தம். மேகம் மழையைப் பொழிவதால் ஜலத்துக்கு ஆதாரமாகின்றதென்பது பிரஸித்தம்.

(ப—ரை) यः, पर्जन्यस्य=மேகத்தினுடைய आयतनम्, वेद, (सः) आयतनवान्, भवति। आपः, पर्जन्यस्य=மேகத்துக்கு आयतनं वै, एवम्, यः, वेद, (सः) आयतनवान्, भवति। மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்தம். முற்கூறியபடி அவாந்தர ஸிருஷ்டிக்கிரமத்தை யனுஸரித்தோ, धूमज्योतिस्सलिलमरुतां सन्निपातः मेघः புகை, நெருப்பு, ஜலம், காற்று இவைகளின் சேர்க்கையால் மேகம் என்ற வஸ்துவுண்டாகின்றது என்ற முறையை யனுஸரித்தோ ஜலம் மேகத்துக்கு ஆதாரம் என்று வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

योऽपामायतनं वेद ॥ ६ ॥ आयतनवान् भवति। संवत्सरो वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यस्संवत्सरस्यायतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै संवत्सरस्याऽऽयतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद ॥

(ப—ரை) संवत्सरः=ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலம். மற்றவைகளுக்கு முன்போலர்த்தம். ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலத்திலடங்கிய வர்ஷருது மழைக்குக் காரணமாகின்றபடியால் ஸம்வத்ஸரம் ஜலத்துக்காதாரம் என்று வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

(ப—ரை) यः, संवत्सरस्य=எவன் ஸம்வத்ஸரத்தினுடைய आयतनम्, वेद, (सः) आयतनवान् भवति। आपः, संवत्सरस्य=ஸம்வத்ஸரத்துக்கு आयतनं वै, एवम्, यः, वेद, (सः) आयतनवान् भवति। மற்றவைகளுக்கு முன் மந்திரத்தின் இரண்டாவது பாகம் போலர்த்தம். முற்கூறியபடி அவாந்தர ஸிருஷ்டிக்கிரமத்தை யனுஸரித்து "ஜலம் ஸம்வத்ஸரம் என்ற காலத்துக்கு ஆதாரம்" என்று வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

योऽप्सु नावं प्रतिष्ठितां वेद। प्रत्येव तिष्ठति ॥ ७ ॥ इमे वै लोका अप्सु प्रतिष्ठिताः। तदेषाऽभ्यनूक्ता ॥

(ப—ரை) यः=எவன் अप्सु=ஜலத்தில் प्रतिष्ठिताम्=ஸ்திரமாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட नावम्=ஓடத்தை அல்லது கப்பலை वेद=அறிவனோ (सः=அவன்) प्रतितिष्ठति एव=நிஸ்சயமாய் நிலையை, அல்லது கீர்த்தியை யடைவான். ஜலத்தில் ஸ்திரமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஓடம் யாது? என்றால் பதிலளிக்கப்படுகிறது. इमे लोकाः=நம்மால்

நேரில் பார்க்கப்படுகின்ற பூமி அந்தரிக்ஷம் முதலிய லோகங்கள் अप्सु=ஜலத்தில் प्रतिष्ठिताः=ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருகின்றன (इति=என்பது) वै=பிரஸித்தம். இப்பூலோகம் முதலியவைகள் ஜலத்தில் ஸ்திரமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனபற்றி ஓடம் போலாகின்றன. இவ்விதம் ஜலம் எல்லா லோகத்துக்கு மாதாரமாகின்றது என்று எவன் அறிகிறானோ அவன் உலகில் கீர்த்தியைப் பெறுவான். ஆறு குளம் முதலியவற்றைக் கடப்பதற்காக நம்மால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட ஓடம் போக்கு வரத்துகளால் அசைந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஆதலால் அது ஸ்திரமாக ஓரிடத்திலிருப்பதில்லை. எல்லாலோக ஸ்வரூபமான ஓடமோவெனில் ஒரு ஸமயத்திலுமசைவற்றதாய் ஜலத்தில் ஸ்திரமாக இருக்கின்றது. ஆவரணமானச் சுவருடன் கூடிய ப்ரம்ஹாண்டம் கடாகம் என்று சொல்லக்கூடிய பெரிய ஜலத்தில் மெதக்கின்றதுஎன்று பௌராணிகர் சொல்லுவதற்குஇவ் வேதவாக்கியமே ஆதாரம். तत्=எல்லா ஜகத்துக்கும் ஜலமே ஆதாரம் என்ற விஷயத்தில் एषा=பின்படிக்கப்படுகின்ற ஒரு ருக்கு अ-भ्यनूक्ता=வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ருக்காவது:—

अपाँ रसमुदयँसन् । सूर्ये शुक्रँसमाभृतम् ।
अपाँ रसस्य यो रसः । तं वो गृह्णाम्युत्तममिति ॥

(ப—ரை) अपाम्=ஜலத்தினுடைய रसम्=ஸாராம்சத்தை (நிமித்தமாகக்கொண்டு எல்லா லோகங்களும்) उदयँसन्=உண்டாயின. அந்தலோகம் सूर्ये=சூரியனிடம் समाभृतम्=ஸ்தாபிக்கப்பட்டதாயும், शुक्रम्=ரோகம் முதலிய கெடுதலாகிற தோஷமற்றதாயும் (இருக்கின்றது.) சூரியன் ஆரோக்யத்தைக் கொடுத்து லோகத்தைக் காப்பாற்றுகிறபடியால் லோகங்கள் சூரியனை யாஸ்ரயித்திருக்கின்றனவென்று சொல்லப்பட்டது. अपाम्=ஜலத்தின் रसस्य=ஸாராம்சமான மூன்று லோகத்தினுடைய रसः=ஸாராம்சமான यः=யாதொரு ஸோமரஸமுண்டோ तम्=அந்த उत्तमम्=சிறந்த ஸோமரஸத்தை वः=உங்களுக்காக गृह्णामि=அந்தந்தப் பாத்திரங்களில் கிரஹிக்கிறேன். மந்திரத்தின் முடிவைக் காண்பிப்பதர்க்காக इति என்றபதம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

(தா—ம்) ஸோமரஸத்தைக் கிரஹிக்கும்பொழுது பொதுவில் தேவதைகளை ப்ரார்த்திப்பதற்காக இம்மந்திரம் ஏற்பட்டதென்று லிங்கம் என்றப் பிரமாணத்தாலயறியப்படுகின்றது. ஓ தேவர்களே! ஜலத்தின் ஸாராம்சம் கெட்டியாகவாயிற்று. அதனின்றும் உலகங்களுண்டாயின. அந்த உலகங்கள் சூரியனால் பரிபாலிக்கப் படுகின்றன. அந்த உலகத்தின் ஸாராம்சமான யாதொரு ஸோமரஸமுண்டோ அதைத்தங்களுக்குக் கொடுப்பதற்காகக் கிரஹிக்கிறேன். (எ—று)

குறிப்பு—இம்மந்திரத்தில் ஜலத்தின் ஸாராம்சம் உலகம் என்று சொன்னதிலிருந்து ஜலம் தான் ஜகத்துக்காதாரம் என்று சொன்னதாய் ஏற்படுகின்றது.

(அ—கை) முற்கூறிய மந்திரத்தின் கருத்து பின்வரும் பாகத்தினால் விளக்கப்படுகின்றது—

इमे वै लोका अपाꣳरसः । तेऽमुष्मिन्नादित्ये समाभृताः ।

(ப—ரை) इमे=இந்த लोकाः वै=லோகங்கள் अपाम्=ஜலத்தினுடைய रसः=ஸாராம்சம். பாலின் ஸாராம்சம் கெட்டிப்பட்டால் வெண்ணெயாகவாவதுபோல ஜலத்தின் ஸாராம்சம் கெட்டிப்பட்டு ப்ரம்ஹாண்டகோளரூபமாய் மாறிற்று என்று கருத்து. ते=அந்த உலகங்கள் अमुष्मिन्=யாவராலும் நேரில் பார்க்கக்கூடிய आदित्ये=சூரியனிடம் समाभृताः=ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சூரியன் உலகத்துக்கு ஆரோக்யத்தைக் கொடுப்பதுபற்றி இவ்விதஞ்சொல்லப்பட்டதாய்க் கொள்ளவேண்டும்.

(அ—கை) ஆருணகேதுக சயனம் என்ற கர்மாவை அநுஷ்டிக்கவேண்டியமுறை இனி உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ஆருணகேதுக சயனத்துக்கு ஸூரியஸாயுஜ்யலாபம் பயனாகக் கூறப்பட்டிருப்பதால் ஸூரியநமஸ்கார காலத்தில் ஆருணகேதுகசயனஸம்பந்தியான மந்திரம் ப்ராம்ஹணம் இவைகளைப்படிப்பது பொருத்தமானதென்றே கொள்ளவும்.

जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा । अपां पूरयित्वा गुल्फदघ्नम् ॥ ८ ॥ पुष्करपर्णैः पुष्करदण्डैः पुष्करैश्च सꣳस्तीर्य । तस्मिन्विहायसे । अग्निं प्रणीयोपसमाधाय ॥

(ப—ரை) उत्तरवेदीम्=உத்தரவேதி என்ற விடத்தை जानुदघ्नीम्=முழங்காலளவு खात्वा=தோண்டி गुल्फदघ्नम्=குதிகாலளவு अपाम्=ஜலத்தினுல் पूरयित्वा=நிரப்பி पुष्करपर्णैः=(முதலில்) தாமரையிலைகளாலும் पुष्करदण्डैः=(அதன்மேல்) தாமரைத்தண்டுகளாலும் पुष्करैश्च=(அதற்கும் மேல்) இலை, தண்டு, வேர் இவைகளுடன் கூடிய தாமரைகளாலும் संस्तीर्य=மறைத்து तस्मिन्=அதன் மேல் (வைக்கப்பட்டுள்ள) विहायसे=மண்ணுல் பூசப்பட்ட பலகையின் மேல் अग्निम्=நெருப்பை प्रणीय=மந்திரத்தைச் சொல்லி எடுத்து வைத்து उपसमाधाय=இந்தனத்தினுல் விருத்திசெய்து (अवीष्टका उपदध्यात्=ஜலமயமான கற்களை மந்திரோச்சாரணத்தை முன்னிட்டு அக்கினிக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

(அ—கை) ஆக்ஷேபம் ஸமாதானமிவைகளை முன்னிட்டு ஷை ஆருணகேதுகசயன பிரயோகமிதனுல் விதிக்கப்படுகின்றது—

ब्रह्मवादिनो वदन्ति । कस्मात्प्रणीतेऽयमग्निश्चीयते । साप्रणीतेयमप्सु ह्ययं चीयते । असौ भुवनेप्यनाहिताग्निरेताः । तमभित एता अबीष्टका उपदधाति ।

(ப—ரை) प्रणीते=நெருப்பை எடுத்து வைத்துக்கொண்ட பிறகு अयमग्निः=இந்த ஆருணகேதுகம் என்ற அக்னியானது कस्मात्=யாதுகாரணம்பற்றி चीयते=அடுக்கப்படுகின்றது (इति=என்று) ब्रह्मवादिनः=வேதார்த்தத்தை விசாரஞ் செய்கின்ற மஹருஷிகள் वदन्ति=ஒருவரையொருவர் பிரச்னஞ் செய்துகொண்டனர். மந்திரோச்சாரணத்தை முன்னிட்டு கல்லையோ சிறிய மண்பாத்திரத்தில் ஜலத்தைக் கிரஹித்து அதையோ அடுக்குவதால் எற்படும் உருவத்துக்கும் "அக்னி" என்று பெயருண்டு. பிரகிருதஸ்தலத்தில் ஜலத்தினுல் ஏற்படும் உருவம் "ஆருணகேதுகாக்னி" என்று சொல்லப்படுகிறது. சயனம் என்ற கர்மம் நாசிகேதசயனம், ஸாவித்ரசயனம், சாதுர்ஹோத்ரியசயனம் என்று பலவாருக இருக்கின்றது. அவற்றுள் ஆருணகேதுகசயனம் என்பதொன்று. இவ்வாருணகேதுகசயனம் தவிற மற்றச் சயனங்களில் மந்திரத்தைச் சொல்லிக் கல்லையடுக்கிய பிறகு அதனுல் ஏற்படும் உருவத்தின் மேல் நெருப்பை மந்திர பூர்வகமாய் ஸ்தாபனஞ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குமாருக ஆருணகேதுக

சயனத்தில் நெருப்பை ஸ்தாபனஞ் செய்த பிறகு மறுபடியும் நான்குபக்கங்களிலும் ஜலமயமான கற்களை ஸ்தாபனஞ் செய்யவேண்டுமென்று எக்காரணம்பற்றிச் சொல்லப்படுகின்றது என்று ப்ரம்ஹவாதிகள் ஒருவரையொருவர் ப்ரச்னஞ்செய்து கொண்டனர். பின்னர்வரும் பாகத்தால் பதிலளிக்கப்படுகின்றது. (यस्मात्=யாதுகாரணம்பற்றி) अयम्=இந்தநெருப்பு साप्=ஜலத்துடன் கூடியிருக்கின்றதோ (அதனால்) प्रणीते=நெருப்பை ஸ்தாபனஞ் செய்த பிறகு (अग्निः, चीयते=ஆருணகேதுகம் என்ற அக்னி அடுக்கப்படுகின்றது.) முற்கூறிய ஸமாதானமே திரும்பவும் தெளிவாகச்சொல்லப்படுகின்றது—अप्सु हि=ஜலத்திலல்லவா अयम्=இந்த நெருப்பு चीयते=வைக்கப்படுகின்றது. ஜலத்தின்மேல் பலகையை வைத்து அதன் மேல் நெருப்பை ஸ்தாபனஞ் செய்தாலும் பரம்பரையாய் ஜலத்திலேயே ஸ்தாபனஞ் செய்ததாயாகின்றதுபற்றி अप्सु ह्यग्निं चीयते ஜலத்திலல்லவா இது ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகின்றது.

மற்ற சயனங்களில் நெருப்பு ஜலத்தின்மேல் ஸ்தாபிக்கப்படுவதில்லை. ஆருணகேதுகசயனத்தில் மட்டும் ஜலத்தின்மேல் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. ஆதலால் நெருப்பை ஸ்தாபனஞ் செய்த பிறகும் சில ஜலமயமான கற்களை நான்கு பக்கங்களிலும் ஸ்தாபனஞ் செய்யவேண்டும்.

நெருப்பை ஸ்தாபனஞ் செய்த பிறகும் நான்கு பக்கங்களிலும் ஜலமயமான கற்களை வைக்காவிடில் பாதகம் நேரிடுமென்று சொல்லுகிறார்—பின்னிட்டு ஜலமயமான கற்களை ஸ்தாபனஞ்செய்யாவிடில் असौ=இந்த நெருப்பு अनाहिताग्निः=நிலையற்றதாய்க்கொண்டு भुवनेऽपि=யாகபூமிக்கு வெளியிலும் एताः=சென்றுவிடும். மற்ற சயனங்களில் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்ற நெருப்புக்கு ஸமீபத்தில் ஜலமில்லாமையால் பயமேற்படுவதில்லை. ஆதலால் அது யாகபூமிக்கு வெளியில் சென்றுவிடாது. ஆருணகேதுக சயனத்திலோவெனில் ஸமீபத்தில் ஜலமிருப்பதால் அக்னி பயந்து வெளியில் சென்றுவிடும். அதை வெளியேற விடாமல் தடுப்பதற்காகவே அக்னி ஸ்தாபனமான பிறகும் சில ஜலமயமான கற்கள் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன. तमभितः=அந்த அக்னிக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் एताः=இந்த अबीष्टकाः=ஜலமயமான கற்களை उपदधाति=மந்திரத்தைச்

சொல்லி ஸ்தாபனஞ் செய்யவேண்டும்.

(அ-கை) இந்த ஆருணகேதுக சயனமின்னின்ன கர்மத்துக் கங்கமாகின்றதென்று சொல்லப்படுகின்றது—

अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः । पशुबंधे चातुर्मास्येषु ॥ ९ ॥
अथो आहुः । सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति ॥

(ப-ரை) **अग्निहोत्रे**=அக்னி ஹோத்திரம் என்ற கர்மத்திலும் **दर्शपूर्णमासयोः**=தர்சபூர்ணமாஸம் என்ற கர்மத்திலும் **पशुबंधे**=பசுபந்தம் என்ற கர்மத்திலும் **चातुर्मास्येषु**=சாதுர்மாஸ்யம் என்ற கர்மத்திலும் (இதை யனுஷ்டிக்கலாம்) **सर्वेषु**=ஸமஸ்தமான **यज्ञक्रतुषु**—**यज्ञ**=யூபஸ்தம்பமற்றக் கர்மங்களிலும் **क्रतुषु**=யூபஸ்தம்பமுள்ள கர்மங்களிலும் இதை யனுஷ்டிக்கலாம் **इति**=என்று (**आहुः**=ப்ரம்ஹவாதிகள் சொல்லுகின்றனர்.)

(அ-கை) ஏழுவிதமான வினுவிடைகளால், "ஆருணகேதுகசயனம் அதிக பலனுள்ளது" என்று ஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது. அவற்றுள் முதலாவது வினுவிடை காண்பிக்கப்படுகின்றது.

एतद्ध स्म वा आहुश्शंडिलाः । कमग्निं चिनुते ।
सत्रियमग्निं चिन्वानः । संवत्सरं प्रत्यक्षेण ॥

(ப-ரை) **शाण्डिलाः**=சண்டிலர் என்ற மஹாருஷியின் வம்சத்தில் பிறந்தவர்கள் **एतत्**=இந்த ஆருணகேதுகம் என்ற கர்மத்தின் பலத்தை (நிஸ்சயிப்பதற்காக) **आहुः**, **स्म**=ஒருவரையொருவர் ப்ரஸ்னஞ் செய்துகொண்டனர். **ह**, **स्म**, **वै** என்ற மூன்று பதங்களுக்கும் விசேஷமான அர்த்தங்கிடையாது கேள்விக்குறியாக உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிரஸ்னம்—**सत्रियम्**=துவாதசாஹம் முதலிய "ஸத்திரம்" என்ற கர்மத்துக்கு அங்கமான *__अग्निम्__=மஹாக்னியை **चिन्वानः**=அடுக்கினவன் **कम्**=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான **अग्निम्**=அக்னியை **चिनुते**=அடுக்கினவனுக ஆகின்றுன். ஸத்திரம் என்ற கர்மாவுக்கு அங்கமாக அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற மஹாக்னி என்ற சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் எந்தப்பய

* கல்லை யடுக்குவதால் ஏற்படும் உருவம் இங்குள்ள அக்னி என்ற பதத்தால் சொல்லப்படுகின்றது. இனிவரும் அக்னி என்ற பதத்துக்கு இடத்தை யனுஸரித்து இப்பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

ளைப் பெறுவான்? உத்தரம்—प्रत्यक्षेण=நேராய் संवत्सरम्=ஸம்வத்ஸரம் என்ற பிரஜாபதியின் ஸாயுஜ்யத்தை யடைவதற்குச் சாதனமான அக்னியை (चिनुते=அடுக்கினவனு யாகின்றான்.) அந்த மஹாக்னியை யனுஷ்டிப்பவன் ஸம்வத்ஸரம் என்ற பிரஜாபதியின் ஸாயுஜ்யத்தையடைவான் என்று கருத்து.

(அ—கை) இரண்டாவது வினவிடை உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ப்ரஶ்னம்—

कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः। अमुमादित्यं प्रत्यक्षेण॥

(ப—ரை) सावित्रम्=ஸாவித்ரம் என்ற अग्निम्=அக்கினியை चिन्वानः=அடுக்கினவன் कम्=எந்தப்பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=அக்கினியை चिनुते=அடுக்கினவனு யாகின்றான்? ஸாவித்திர சயனுனுஷ்டானத்தின் பயன் என்ன? உத்தரம்—प्रत्यक्षेण=நேராய் अमुम्=இந்த आदित्यम्=ஆதித்ய ஸாயுஜ்யத்தை யடைவதற்குச் சாதனமான அக்கினியை (चिनुते=அடுக்கினவனு யாகின்றான்.) ஸாவித்ரசயனத்தை யனுஷ்டிப்பவன் ஆதித்யஸாயுஜ்யத்தைப் பெறுவான் என்று கருத்து

(அ—கை) மூன்றாவது வினவிடை உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ப்ரஶ்னம்—

कमग्निं चिनुते ॥ १० ॥ नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। प्राणान्प्रत्यक्षेण ॥

(ப—ரை) नाचिकेतम्=நாசிகேதம் என்ற अग्निम्=அக்னியை चिन्वानः=அடுக்கினவன் कम्=எந்தப்பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=அக்னியை चिनुते=அடுக்கினவனு யாகின்றான். நாசிகேதம் என்ற சயனுனுஷ்டானத்தின் பயன் என்ன? உத்தரம்—प्रत्यक्षेण=நேராய் प्राणान्=வாயு ஸாயுஜ்யத்தை யடைவதற்குச் சாதனமான அக்னியை (चिनुते=அடுக்கினவனு யாகின்றான்.) நாசிகேத சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் வாயுஸாயுஜ்யத்தைப் பெறுவான் என்று கருத்து.

(அ—கை) நான்காவது வினவிடை உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ப்ரஶ்னம்—

कमग्निं चिनुते । चातुर्होत्रियमग्निं चिन्वानः । ब्रह्म प्रत्यक्षेण ॥

(ப–ரை) **चातुर्होत्रियम्**=சாதுர்ஹோத்திரியம் என்ற **अग्निम्**=அக்கினியை **चिन्वानः**=அடுக்கினவன் **कम्**=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான **अग्निम्**=அக்கினியை **चिनुते**=அடுக்கினவனு யாகின்ருன். சாதுர்ஹோத்திரியம் என்ற சயனத்தை யனுஷ்டிப்பத ற்கு என்ன பலன்? உத்தரம்—**प्रत्यक्षेण**=நேரில் **ब्रह्म**=வேதபுருஷ னின் ஸாயுஜ்யத்தை யடைவதற்குச் சாதனமான அக்கினியை (**चिनुते**=அடுக்கினவனு யாகின்ருன்.) சாதுர்ஹோத்திரியம் என்ற சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் வேதபுருஷனின் ஸாயுஜ்யத்தைப் பெறுவான் என்று கருத்து.

(அ–கை) ஐந்தாவது வினுவிடை உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ப்ரஶ்னம்—

कमग्निं चिनुते । वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः । शरीरं प्रत्यक्षेण ॥

(ப–ரை) **वैश्वसृजम्**=வைஶ்வஸிருஜம் என்ற **अग्निम्**=அக்கினியை **चिन्वानः**=அடுக்கினவன் **कम्**=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான **अग्निम्**=அக்னியை **चिनुते**=அடுக்கினவனுயாகின்ருன். வைஶ்வஸிருஜம் என்ற சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் எந்தப் பயனை யடைகிருன்? உத்தரம்—**प्रत्यक्षेण**=நேராய் **शरीरम्**=ஹிரண்யகர்ப் பரின் சரீரத்தை(ஸாயுஜ்யத்தை)யடைவதற்குச் சாதனமான அக் கினியை (**चिनुते**=அடுக்கினவனுயாகின்ருன்.) ப்ரம்ஹாண்டத்தை யே சரீரமாகவுடைய ஜீவன் ஹிரண்யகர்ப்பன் என்படுவன். அவருடைய ஸாயுஜ்யத்தை வைஶ்வஸிருஜம் என்ற சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் பெறுவான் என்று கருத்து.

(அ–கை) ஆறுவது வினுவிடை உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ப்ரஶ்னம்—

कमग्निं चिनुते । उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः ॥ ११ ॥ इमान् लोकान् प्रत्यक्षेण ॥

(பரை) **आशुम्**=சீக்கிரமாய்ப் பலனைத் தருகின்றதாயும் **उपा-नुवाक्यम्**=உபானுவாக்யகாண்டம் என்றதில் சொல்லப்பட்டதாயு மிருக்கிற **अग्निम्**=அக்கினியை **चिन्वानः**=அடுக்கினவன் **कम्**=எந்தப்

பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=அக்னியை चिनुते=அடுக்கின வனுயாகின்றான். உபானுவாக்யம் என்ற காண்டத்தில் படிக்கப் பட்ட சயனத்தை யனுஷ்டிப்பவன் எவ்விதப் பயனை யடைகிறான்? உத்தரம்—प्रत्यक्षेण=நேராய் इमान्=இந்த लोकान्=லோகங்களை யடைவதற்குச் சாதனமான அக்னியை (चिनुते=அடுக்கினவனுயா கின்றான்.) உபானுவாக்ய காண்டத்தில் படிக்கப்பட்ட சயனத் தை யனுஷ்டித்தவன் எல்லா லோகங்களையுமடைவான்.

(அ—கை) ஏழாவது வினுவிடை உபதேசிக்கப்படுகின்றது. ப்ரஶ்னம்—

कमग्निं चिनुते । इममारुणकेतुकमग्निं चिन्वान इति । य एवासौ । इतश्चाऽमुतश्चाऽव्यतीपाती । तमिति ॥

(ப—ரை) इमम्=இந்த आरुणकेतुकम्=ஆருணகேதுகம் என்ற अग्निम्அக்னியை चिन्वानः=அடுக்கினவன் कम्=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=அக்னியை चिनुते=அடுக்கினவனுயாகின்றான் इति=என்று (आहुः=பிரஶ்னஞ் செய்துகொண்டனர்.) ஆருணகே துக சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் எவ்விதப் பயனை யடைவான்? உத்தரம்—इतः च=இந்த லோகத்தையும் अमुतः च=சுவர்க்க லோ கத்தையும் यः, असौ=நேரில் காணப்படுகின்ற எந்தச் சூரியன் एव= நிஶ்சயமாய் अव्यतीपाती=அதிக்கிரமிக்கிறதில்லையோ तम्=அந்தச் சூரியனை யடைவதற்குச் சாதனமான அக்னியை (चिनुते=அனுஷ் டித்தவனுயாகின்றான்) इति=என்று(प्रत्यूचुः=பதில் சொன்னார்கள்.) ஆருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் பூலோகம் ஸ்வர்க்க லோகமிவைகட்கு வெளிச்சத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக் கின்ற சூரியனின் ஸாயுஜ்யத்தைப் பெறுவான் என்று கருத்து.

(அ—கை) ஆருணகேதுகம் என்ற அக்னி ஜலத்தினுலனுஷ் டிககப்படுகின்றது என்று முன் சொல்லி இருக்கிறோம். அதை யொட்டி ஜலத்துக்கும் ஆருணகேதுகம் என்ற அக்னிக்கும் நேரு கின்ற ஸம்பந்தத்தை யறிவதை ஸ்துதிக்கிறார்—

योऽग्नेर्मिथूया वेद । मिथुनवान् भवति । आपो वा अग्नेर्मिथूयाः । मिथुनवान् भवति । य एवं वेद ॥१२॥

(ப-ரை) यः=எவன் अग्नेः=ஆருணகேதுகம்என்ற அக்னியுடன் मिथूयाः=சேர்ந்திருக்கின்ற பொருளை वेद=அறிவனே (सः=அவன்) मिथुनवान्=பத்னியின் பிரிவை யடையாதவனுக भवति=ஆகின்றுன். आपः वा=ஜலம் अग्नेः=அக்னியுடன் मिथूयाः=சேர்ந்திருக்கின்றது. यः=எவன் एवम्=இவ்விதம் वेद=அறிவனே (सः=அவன்) मिथुनवान्=பத்னியின் பிரிவையடையாதவனுக भवति=ஆகின்றுன்.

वेद भवत्यायतनमायतनवान्भवति वेद वेद तिष्ठति गुल्फदघ्नं चातुर्मास्येष्वमुमादित्यं प्रत्यक्षेण कमग्निं चिनुत उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानो मिथूया मिथुनवान् भवत्येकं च ॥

पुष्पमग्निर्वायुरसौ वै तपन् चन्द्रमा नक्षत्राणि पर्जन्यः संवत्सरस्तिष्ठति सत्रियंसंवत्सरंसावित्रमग्नुं नाचिकेतं प्राणांश्चातुर्होत्रियं ब्रह्म वैश्वसृजंशरीरमुपानुवाक्यमाशुमिमान् लोकानिममारुणकेतुकं य एवासौ ॥ இது இவ்வனுவாகத்தின் கோவை.

அடிமுதல் 89 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

இருபத்திரண்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

இருபத்து மூன்றுவது அனுவாகம்.

(அ—கை) இவ்வனுவாகத்திலுைம் ஸிருஷ்டியை உபன்யஸித்தல் வாயிலாக ஆருணகேதுகம் என்ற சயனமும், அதை யனுஷ்டிப்பதற்குச் சாதனமான ஜலமும் ஸ்துதிக்கப்படுகின்றது.—

आपो वा इदमासीत्सलिलमेव । स प्रजापतिरेकः पुष्करपर्णे समभवत् । तस्यान्तर्मनसि कामस्समवर्तत । इदंसृजेयमिति । तस्माद्यत्पुरुषो मनसाभिगच्छति । तद्वाचा वदति । तत्कर्मणा करोति । तदेषाऽभ्यनूक्ता ॥

(ப—ரை) इदम्=நம்மால் நேரில் பார்க்கப்படுகின்ற இந்த லோகம் (உண்டாவதற்குமுன்) आपः, वा=ஜலமயமாகவே आसीत्=இருந்தது. ஐந்து பூதங்களின் காரியங்களான தேவன், மனுஷ்யன், பசு, பக்ஷி, செடி, கொடி, மரம் முதலியனவொன்றுமில்லை. ஜலத்

அதைத் தவிர்த்து ப்ருதிவீ, தேஜஸ் முதலிய மஹாபூதங்கள்கூட அச்சமயத்திலில்லை என்று உபதேசிப்பதற்காக सलिलमेव என்ற பதம் போடப்பட்டது. ஜலந்தானிருந்தது என்று அதன்பொருள். पुष्करपर्णे=தாமரையிலையில் सः, प्रजापतिः=ப்ரஸித்தரான ப்ரஜாபதி என்ற தேவன் एकः=தனிமையாகவே समभवत्=ஆவிர்பாவமடைந்து வஸித்துவந்தார். அந்த ஜலத்தில் ஓர்தாமரையிலையைத் தெப்பமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு ப்ரஜாபதி என்ற தேவன் ஆவிர்பாவமடைந்தார். इदम्=இந்த ஜகத்தை सृजेयम्=மறுபடியும் ஸ்ருஷ்டிப்போம் इति=என்று तस्य=அவருடைய मनसि, अन्तः=மனத்தின் நடுவில் कामः=ஸங்கல்பம் (விருப்பம்) समवर्तत=உண்டாயிற்று. तस्मात्=ஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஏற்படுவதற்குமுன் ஸங்கல்பம் ஏற்பட்டபடியாலேயே पुरुषः=ப்ரஜாபதியின் வம்சத்தில் பிறந்த மனிதன் यत्=எதை मनसा=மனத்தினால் अभिगच्छति=விரும்புகிறானோ तत्=அதை वाचा=வாக்கினால் वदति=சொல்லுகிறான். तत्=அதை कर्मणा=செய்கையினால் (சரீரவியாபாரத்தினால்) करोति=செய்கிறான். ப்ரஜாபதி என்ற தேவனுக்கு வாக், சரீரம் இவைகளில் அவைவைகட்கனுகுணமான ப்ரவிருத்தி ஏற்படுவதற்குமுன் ஸங்கற்பமுண்டானபடியாலேயே அவருடைய ஸந்ததியில் பிறந்த ஒவ்வொரு ஜீவனுக்கும் வாக் சரீரமிவைகளில் ப்ரவிருத்தியுண்டாவதற்குமுன் ஸங்கல்பமுண்டாகின்றது. तत्=ப்ரஜாபதிக்கு ஸங்கல்பம் தான் முதலிலுண்டாயிற்று என்ற விஷயத்தில் एषा=பின்படிக்கப்படுகின்ற ஒருருக்கும் अभ्यनूक्ता=வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ருக் பின்வருமாறு—

**कामस्तदग्रे समवर्तताधि । मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् ॥१॥
सतो बंधुमसति निरविन्दन् । हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषेति॥**

(ப-ரை) तत्=ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் (प्रजापतेः=ப்ரஜாபதிக்கு) अग्रे=முதலில் कामः=எல்லாலோகத்தையும் ஸ்ருஷ்டிப்போம் என்ற ஸங்கல்பம் अधिसमवर्तत=உண்டாயிற்று. यत्=எந்த ஸங்கல்பம் मनसः=மனத்தினுடைய प्रथमम्=முதலாவதான रेतः=காரியமாக आसीत्=இருந்ததோ. முன்படைத்த லோகம் தனக்குக் காரணமான அவ்யக்தத்தினிடம் லயமடைந்தபிறகு ஸ்ருஷ்டிக்கப்படவேண்டிய ப்ராணிகளின் கர்மங்கள் பயன் கொடுப்பதற்காக தலைக்கிளப்பும்

பொழுது பிரஜாபதி மறுபடியும் ஜகத்தைப் படைப்போம் என்று ஸங்கல்பித்தார். मनीषा=மனத்தைத் தன் வசமாக்கிக்கொண்டவர்களும் कवयः=எல்லாவற்றையுமறிந்தவர்களுமான ப்ராஜாபதிகள் हृदि=மனத்தில் प्रतीष्य=ஸிருஷ்டிக்கவேண்டிய ஒவ்வொரு வஸ்துவையும்பற்றி நிர்ணயஞ்செய்துகொண்டு सत:=ஸூக்ஷ்மரூபமாயிருக்கின்ற ஜகத்துக்கு बन्धुम्=ஸ்தூலரூபத்தை யடைவிப்பதற்குக் காரணமான ஸங்கல்பத்தை असति=அவ்யக்தம் என்ற ஜகத்காரணத்தினிடம் निरविन्दन्=அடைந்தனர். இந்த ஸிருஷ்டி ஏற்படும் காலத்திலுள்ள ப்ரஜாபதிமட்டும் ஸங்கல்பத்தை முதலில் செய்தார் என்பதில்லை. இதற்கு முன் ஏற்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு ஸிருஷ்டியிலுமிருந்த அந்தந்தப் ப்ரஜாபதிகளும் முதலில் 'ஜகத்காரணமான அவ்யக்தத்தினின்றும் ஜகத்தையுண்டுபண்ணுவோம்' என்றே ஸங்கல்பம் செய்தனர் என்று கருத்து மந்திரத்தின் முடிவைக் காண்பிப்பதற்காக इति=என்றபதம் போடப்பட்டிருக்கிறது.

उपैनं तदुपनमति । यत्कामो भवति । य एवं वेद ॥

(ப—ரை) முற்கூறியபடி காமனையின் மஹாத்மியத்தையறிதலை ஸ்துதிக்கின்றார்—यः=எந்த மனிதன் एवम्=இவ்விதம் वेद=அறிவனோ (सः=அந்தமனிதன்) यत्कामः=எந்தவஸ்துவில் விருப்பமுள்ளவனாக भवति=ஆகின்றானோ एनम्=அம்மனிதனை तत्=அந்த விரும்பியபொருள் उप=சமீபகாலத்துக்குள் उपनमति=ஸமீபதேசத்தை வந்தடைந்து விடுகிறது. முற்கூறிய பிரகாரம் ஸங்கல்ப மாஹாத்மியத்தையறிந்தவன் எந்தப் பொருளை விரும்புகிறானோ அதை ஸமீப காலத்துக்குள் தனது ஸமீபதேசத்திலேயேப் பெற்றுவிடுவான்.

स तपोऽतप्यत । स तपस्तप्त्वा । शरीरमधूनुत । तस्य यन्मांसमासीत् । ततोऽरुणाः केतवो वातरशना ऋषय उदतिष्ठन् ॥ २ ॥ ये नखाः । ते वैखानसाः । ये वालाः । ते वालखिल्याः । यो रसः । सोऽपाम् ।

(ப—ரை) सः=அந்த பிரஜாபதி तप:=நாம் ஸிருஷ்டிக்கவேண்டிய பொருள்களை எந்தெந்த விதமாக ஸிருஷ்டிக்கவேண்டுமென்ற ஆலோசனையை अतप्यत=செய்தார். सः=அவர் तप:=ஆலோசனையை तप्त्वा=செய்து शरीरम्=சரீரத்தை अधूनुत=அசக்கினார்.

तस्य=அந்தப் பிரஜாபதியின் சரீரத்தினுடைய यन्मांसम्=எந்த மாம்ஸம் आसीत्=இருந்ததோ ततः=அதனின்றும் अरुणाः='அருணர்' என்றும் பெயருள்ள ऋषयः=ருஷிகளும் केतवः='கேது' என்றும் பெயருள்ள ருஷிகளும் वातरशनाः='வாதரசனர்' என்றும் பெயருள்ள ருஷிகளும் उदतिष्ठन्=உண்டாயினர். பிரஜாபதி என்ற தேவன், தான் எதை மனத்தால் நினைக்கிறாரோ அதை அவ்விதமே படைப்பதற்குச் சக்திவாய்ந்தவராகையால் அவரது ஸங்கல்பத்தையொட்டி அந்தந்த வஸ்துக்களுண்டாகலாம். ஆதலால் மாம்ஸத்தினின்றும் எவ்விதம் ருஷிகளுண்டாகக் கூடுமென்ற ஸந்தேஹத்துக்கிடமில்லை. ये=எந்த नखाः=நகங்களுண்டோ ते=அவைகள் वैखानसाः='வைகானஸர்' என்றும் பெயருள்ள ருஷிகளாக (अभवन्=ஆயின.) பிரஜாபதியின் நகத்தினின்றும் 'வைகானஸர்' என்ற மஹாருஷிகளுண்டாயினர். ये=பிரஜாபதியின் சரீரத்திலிருக்கின்ற எந்த वालाः=உரோமங்களுண்டோ ते=அவைகள் वालखिल्याः='வாலகில்யர்' என்ற மஹாருஷிகளாக (अभवन्=ஆயின.) यः रसः=பிரஜாபதியின் சரீரத்தினுடைய எந்தச் சாராம்சமுண்டோ सः=அது अपाम्=ஜலத்தின் நடுவில் (कूर्मोऽभूत्=ஆமையாக ஆயிற்று.) அந்தந்த அங்கங்களினின்றுமவரவர்களுண்டாயினர் என்று கருத்து

अन्तरतः कूर्मं भूतꣳसर्पन्तम् । तमब्रव त् । मम वै त्वङ्माꣳसा । समभूत् ॥ ३ ॥ नेत्यब्रवीत् । पूर्वमेवाहमिहा-समिति । तत्पुरुषस्य पुरुषत्वम् । स सहस्रशीर्षा पुरुषः । सहस्राक्षः सहस्रपात् । भूत्वोदतिष्ठत् । तमब्रवीत् । त्वं वै पूर्वꣳसमभूः । त्वमिदं पूर्वः कुरुष्वेति ॥

(ப—ரை) ஆமைரூபமாயவதரித்த பரமாத்மாவுக்கும, பிரஜாபதிக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை உபதேசிக்கப்படுகின்றது—अन्तरतः=ஜலத்தின் மத்தியில் कूर्मम्=ஆமையாக भूतम्=அவதரித்தவரும் सर्पन्तम्=அங்குமிங்கும் சஞ்சரிக்கின்றவருமான तम्=அந்தப் பரமபுருஷனை (प्रजापतिः=பிரஜாபதி) मम=என்னுடைய त्वङ्मांसा=தோல் மாம்ஸம் (இவைகளின் ஸாராம்சத்தினின்றும்) समभूत्=நீ உண்டானாய் (इति=என்று) अब्रवीत्=சொன்னார். அப்பொழுது

அந்த ஆமை न इति=இல்லை என்றும், पूर्वमेव=முன்னமேயே इह= இவ்விடத்தில் अहम्=நான் आसम्=இருந்தேன் इति=என்றும் अब्रवीत्=சொல்லிற்று. "நான் உனது சரீரத்தினின்றுமுண்டாக வில்லை. எனது ஆமைவடிவமான இச்சரீரமே யுண்டாயிற்று. நானோவெனில் எங்கும் எப்பொழுதுமிருக்கின்ற சைதன்ய ஸ்வரூபமாயிருப்பதால் உமது சரீரத்தினின்றுமிந்த ஆமைவடிவம் உண்டாவதற்கு முன்னமேயும் உமது சரீரமுண்டாவதற்கு முன்னமேயும் இங்கு இருந்தவனே" என்று ஆமை ப்ரஜாபதியைப் பார்த்துச் சொல்லிற்று. तत्=அவ்விதம் சொன்னபடியால் (முன்னமேயே இருந்தேன் என்று சொன்னபடியால்) पुरुषस्य=பரமாத்மாவுக்கு पुरुषत्वम्='புருஷ' என்றப் பெயர் (உண்டாயிற்று) இவ்விதம் சொல்லி सः=அந்த ஆமையின் சரீரத்திலிருக்கின்ற पुरुषः=பரமாத்மா (தனது மஹாத்மியத்தை வெளியிடுவதற்காக) सहस्रशीर्षा =ஆயிரக்கணக்கான சிரஸ்ஸை யுடையவராகவும் सहस्राक्षः=ஆயிரக்கணக்கான கண்களையுடையவராகவும் सहस्रपात्=ஆயிரக்கணக்கான பாதங்களையுடையவராகவும் भूत्वा=ஆகி उदतिष्ठत्=ஆவிர்ப்பாவத்தை யடைந்தார். 'விராட்' என்று சொல்லப்படும் ரூபத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டார். அந்த விராட்ரூபத்தைக் கண்டு பிரஜாபதி சொல்லுகிறார்—पूर्वम्=எனது சரீரமுண்டாவதற்கு முன்னமேயும் त्वं वै=நீர்தான் समभूः=இருந்தீர். (अतः=ஆகையால்) पूर्वः=எனது சரீரமுண்டாவதற்கு முந்தியுமிருக்கின்ற त्वम्=நீர் इदम्=இந்த எல்லா லோகத்தையும் कुरुष्व=ஸிருஷ்டி செய்யும் इति=என்று तम्= அந்த ஆமைவடிவமான பரமாத்மாவைப் பார்த்து अब्रवीत्=பிரஜாபதி சொன்னார்.

स इत आदायापः ४॥ अञ्जलिना पुरस्तादुपादधात्। एवाह्येवेति। तत आदित्य उदतिष्ठत्। सा प्राची दिक्।

(ப—ரை) இவ்விதம் பிரஜாபதி ஆமையின் வடிவமெடுத்து வந்த பரமேஶ்வரனைப் பார்த்துச்சொன்னவுடன் அந்தப் பரமேஶ்வரன் எவ்விதம் லோகத்தைப் படைத்தாரோ அம்முறை உபதேசிக்கப்படுகின்றது—सः=அந்த விராட்ரூபமெடுத்த பரமேஶ்வரன் इतः=லோகங்களுண்டாவற்கு முன்னிருந்த மஹா ஜலத்தினின்றும் अञ्जलिना=அஞ்ஜலியால் (ஜலத்தேங்கும்படி இரண்டு கைகளையும்

சேர்த்து வைத்துகொள்வது 'அஞ்ஜலி' எனப்படும்.) अपः=ஜலத்தை आदाय=எடுத்து पुरस्तात्=கிழக்குதிசை என்றப் பெயரையடையப்போகின்ற திக்கில் (ஸிருஷ்டிக்கு முன் கிழக்கு மேற்கு முதலிய திக்கின் பிரிவினைகள் கிடையாதாகையால் 'கிழக்கு திசையில் ஜலத்தை யள்ளிவிட்டார்' என்று சொல்லுவது பொருந்தாமல் போய்விடும். அதற்காக இவ்விதம் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.) एव="ஸஞ்சரிக்கும் ஸ்வபாவமுடைய ஓ சூரியனே! एवाहि=கிளம்பி வருவாயாக" इति=என்று சொல்லி उपादधात्=விட்டார் ततः=இவ்விதம் தீர்த்தத்தை விட்டதிலிருந்து आदित्यः=சூரியன் उदतिष्ठत्=உண்டானார். सा=அந்தச் சூரியனுண்டான திசை प्राची दिक्=கிழக்குதிசையாக अभूत्=ஆயிற்று. (தா—ம்) விராட்புருஷன் ஸிருஷ்டிக்கத் தொடங்கும்பொழுது ஜலத்தைத் தவிர்த்து வேறு ஒன்றுமே கிடையாதாகையால் இரண்டு கைகளிலும் ஜலத்தை எடுத்து ஏதோ ஒருதிசையில் விட்டார். அதனின்றும் சூரியனுண்டானார். எந்தத் திசையிலிருந்துச் சூரியனுண்டானாரோ அந்தத்திசை "கிழக்கு திசை" என்றப் பெயரை யடைந்தது. இவ்விதமே பின்வரும மந்திரங்களிலும் கருத்துக்கொள்ள வேண்டும். (எ—று)

अथाऽरुणः केतुर्दक्षिणत उपादधात् । एवाह्यग्न इति । ततो वा अग्निरुदतिष्ठत् । सा दक्षिणा दिक् ।

(ப—ரை) अथ=பிறகு आरुणः केतुः=ஆருணகேதுகம் என்ற கர்மத்தால் ஆராதிக்கப்படுகின்ற அந்த விராட்புருஷன் (கையில் ஜலத்தை எடுத்து) दक्षिणतः=தெற்குதிசை என்றப் பெயரையடையப் போகின்ற திசையில் "अग्ने=ஓ அக்னியே एवाहि=கிளம்பி வருவாயாக" इति=என்று சொல்லி उपादधात्=விட்டார். ततः=அதனின்றும் अग्निः=அக்னி उदतिष्ठत्=உண்டானார். सा=அந்தத் திசை दक्षिणादिक्=தெற்கு திசையாக (अभूत्=ஆயிற்று) वा என்ற பதத்துக்கு விசேஷார்த்தமொன்றும் கிடையாது.

अथारुणः केतुः पश्चादुपादधात् । एवाहि वायो इति ॥ ५ ॥ ततो वायुरुदतिष्ठत् । सा प्रतीची दिक् ।

(ப—ரை) अथ=பிறகு आरुणः केतुः=ஆருணகேதுகம் என்ற கர்மத்தாலாராதிக்கப்படுகின்ற அந்த விராட்புருஷன் (கையில்

ஜலத்தை எடுத்து) पश्चात्=மேற்குதிசை என்றப் பெயரை யடையப்போகின்ற திசையில் "वायो=ஓ வாயுவே प्रवाहि=கிளம்பி வருவாயாக" इति=என்று சொல்லி उपादधात्=விட்டார். ततः=அதனின்றும் वायुः=வாயு என்ற தேவன் उदतिष्ठत्=உண்டானார். सा=அது प्रतीची दिक्=மேற்கு திசையாக (अभूत्=ஆயிற்று.)

अथारुणः केतुरुत्तरत उपादधात् । एवाहीन्द्रेति ।
ततो वा इन्द्र उदतिष्ठत् । सोदीची दिक् ।

(ப-ரை) अथ=பிறகு आरुणः केतुः=ஆருணகேதுகம் என்ற கர்மத்தினலாராதிக்கப்படுகின்ற அந்த விராட்புருஷன் (கையில் ஜலத்தை எடுத்து) उत्तरतः=வடக்குதிசை என்றப் பெயரை யடையப்போகின்ற திசையில் "इन्द्र=ஓ இந்திரனே! प्रवाहि=கிளம்பி வருவாயாக" इति=என்று சொல்லி उपादधात्=விட்டார். ततः=அதனின்றும் इन्द्रः=இந்திரன் उदतिष्ठत्=உண்டானார். सा=அது उदीची दिक्=வடக்கு திசையாக (अभूत्=ஆயிற்று.)

अथारुणः केतुर्मध्य उपादधात् । एवाहि पूषन्निति ।
ततो वै पूषोदतिष्ठत् । सेयं दिक् ॥ ६ ॥

(ப-ரை) अथ=பிறகு आरुणः केतुः=ஆருணகேதுகம் என்ற கர்மத்தாலாராதிக்கப்படுகின்ற அந்த விராட்புருஷன் (கையில் ஜலத்தை எடுத்து) मध्ये=இந்நான்கு திக்குகளில் மத்தியில் "पूषन्=ஓ பூஷா என்ற தேவனே! प्रवाहि=கிளம்பி வருவாயாக" इति=என்று சொல்லி उपादधात्=விட்டார். ततः=அதனின்றும் पूषा=பூஷா என்ற தேவன் उदतिष्ठत्=உண்டானார். सा=அது इयं दिक्=கீழ்திசையாக (अभूत्=ஆயிற்று.)

अथारुणः केतुरुपरिष्टादुपादधात् । एवाहि देवा इति । ततो देवमनुष्याः पितरः। गन्धर्वाप्सरसश्चोदतिष्ठन्। सोर्ध्वा दिक्॥

(ப-ரை) अथ=பிறகு आरुणः केतुः=ஆருணகேதுகம் என்ற கர்மத்தாலாராதிக்கப்படுகின்ற அந்த விராட்புருஷன் (கையில் ஜலத்தை எடுத்து) उपरिष्टात्=மேலே "देवाः=ஓ தேவர்களே! प्रवाहि=கிளம்பி வாருங்கள்" इति=என்று சொல்லி उपादधात्=விட்டார். ततः=அதனின்றும் देवमनुष्याः=தேவர்களும் மனிதர்களும், पितरः

=பித்ருக்களும் गन्धर्वाप्सरसश्च=கந்தர்வர் அப்ஸரஸ் இவர்களும் उदतिष्ठन्=உண்டாயினர். सा=அது ऊर्ध्वा दिक्=மேல்திசையாக (अभूत्=ஆயிற்று.)

या विप्रुषो विपरापतन्। ताभ्योऽसुरा रक्षाँसि पिशाचाश्चोदतिष्ठन्। तस्मात्ते पराभवन्। विप्रुड्भ्यो हि ते समभवन्। तदेषाभ्यनूक्ता ॥ ७ ॥

(ப–ரை) தேவர்களின் ஸிருஷ்டியைச் சொல்லி அஸுரர்களின் ஸிருஷ்டி சொல்லப்படுகின்றது—या:=எந்த विप्रुष:=ஜலத்திவலைகள் विपरापतन्=நான்கு பக்கங்களிலும் சிதறி விழுந்தனவோ ताभ्य:=அவைகளினின்றும் असुरा:=அஸுரர்களும் रक्षांसि=ராக்ஷஸர்களும் पिशाचाश्च=பிசாசங்களும் उदतिष्ठन्=உண்டாயினர். तस्मात्=சிதறுண்ட ஜலத்தினின்றுமுண்டானபடியால் ते=அந்த அஸுரர் முதலிடவர்கள் पराभवन्=கீழ்பட்ட நிலையையடைந்தனர். ते=அவர்கள் विप्रुड्भ्यो हि=ஜலத்திவிலைகளினின்றுமல்லவா समभवन्=உண்டாயினர். तत्=ஜலத்தினின்றும் எல்லாமுண்டாயிற்று என்ற விஷயத்தில் एषा=பின் படிக்கப்படுகின்ற ஒரு ருக்கும் अभ्यनूक्ता=வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(தா–ம்) விராட்புருஷன் கைகளில் ஜலத்தை எடுத்து அந்தந்த் திசைகளில் விடும்பொழுது நான்கு பக்கங்களிலும் சிறியதுளிகள் சிதறி விழுந்தன. அதனின்றும் அஸுரர்களும், ராக்ஷஸர்களும், பிசாசங்களும் உண்டாயினர். சிதறுண்ட ஜலத்தினின்றுமுண்டானபடியால் அவர்கள் கீழ்ப்பட்டவர்களாயாயினர். ஜலத்தினின்றுமே எல்லாமுண்டாயிற்று என்றதைக் கூறுகின்ற ஒரு ருக்கும் வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜலத்தின் மஹிமை இத்தகையது. (எ–று)

(அ–கை) வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்டுள்ள ருக் பின் வருமாறு—

आपो ह यद्बृहतीर्गर्भमायन्। दक्षं दधाना जनयन्तीः स्वयंभुम्। तत इमेऽध्यसृज्यन्त सर्गाः। अद्भ्यो वा इदँ समभूत्। तस्मादिदँसर्वं ब्रह्म स्वयंभ्विति ॥

(ப—ரை) दक्षम्=ஸர்வவல்லமையுள்ள स्वयंभुम्=ஆமையின் வடிவமெடுத்த பரமாத்மாவை जनयन्ती:=ஆவிர்ப்பாவமடையும்படிச் செய்ததாயும், दधाना:=தரிக்கின்றதாயுமிருக்கின்ற बृहती: आप:=மஹாஜலம் यत्=எந்தஜகத்தை गर्भम्=கர்ப்பமாக आयन्=அடைந்ததோ (ते) सर्गा:=அந்தஜகத்துக்கள் तत:=அந்தப்பரமேஸ்வரனால் अभ्यसृज्यन्त=படைக்கப்பட்டன. इदम्=நம்மால் நேரில் பார்க்கப்படுகின்ற உலகம் अद्भ्यो वा=ஜலத்தினின்றும்தான் समभूत्=உண்டாயிற்று. तस्मात्=பரமேஸ்வரனால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்டதால் इदं सर्वम्=இந்த லோகமெல்லாம் स्वयंभु=நித்தியமான ब्रह्म=ப்ரம்ஹமாகவே(இருக்கின்றது)इति=என்று வேறுசாகையில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(தா—ம்) உலகங்கள் படைக்கப்படுவதற்கு முன்னிருந்த ஜலத்துக்கு "மஹாஜலம்" என்று பெயர். அதில் எல்லா லோகங்களும் சூக்ஷ்மமான நிலையிலடங்கி இருந்தன. அச்சமயத்தில் ஸர்வவல்லமையுள்ள பரமேஸ்வரன் விராட்ரூபமாய் ஆவிர்பாவமடைந்து இந்த லோகங்களைப் படைத்தார். अद्भ्योवा इदꣳसमभूत्=என்பது ப்ராம்ஹண வாக்கியமாக இருந்தபோதிலும் மந்திரத்தின் கருத்தை வெளியிடுவதற்காக நடுவிலேயே படிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

तस्मादिदꣳसर्वं शिथिलमिवाध्रुवमिवाभवत् । प्रजापतिर्वाव तत् । आत्मनात्मानं विधाय । तदेवानुप्राविशत् । तदेषाभ्यनूक्ता ॥

(ப—ரை) तस्मात्ஆகையினால் इदं सर्वम्=இந்த லோகம் யாவும் शिथिलमिव=உறுதியற்றதாக अभवत्=ஆயிற்று. शिथिलमिव என்ற பதத்தின் பொருளை விளக்குவதற்காக अध्रुवमिव என்ற பதம் போடப்பட்டிருக்கிறது. பொருள் ஒன்றே. உறுதியற்ற ஜலத்தினின்றுமுண்டான உலகங்கள் யாவும் உறுதியற்றவைகளாயும் கார்யத்துக்கு உபயோகமற்றவைகளாயுமிருந்தன. அச்சமயத்தில் பிரஜாபதி அவைகளில் பிரவேசித்து உறுதியைக் கொடுத்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது—प्रजापति: वाव=பிரஜாபதி आत्मना=தனது ஸாமர்த்யத்தினால் आत्मानम्=தனது சரீரமான உலகத்தை विधाय=படைத்து तत्=அப்பொழுது तदेव=அந்த ஜகத்திலேயே अनुप्राविशत्=ஜீவரூபமாய் ப்ரவேசித்தார். ப்ரஜாபதி தனது சக்தியால்

ஜகத்துக்கு நாம ரூபாம்சத்தைக் கொடுத்துத் தானே அவைகளில் ஜீவரூபமாய் ப்ரவேசித்தார். அதனால் அதற்கு உற்பத்தி ஏற்பட்டது. तत्=இதைப்பற்றி एषा=பின் படிக்கப்படுகின்ற ஒருருக்கும் अभ्यनूक्ता=வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ருக்கு பின்வருமாறு—

विधाय लोकान्विधाय भूतानि। विधाय सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य। आत्मनात्मानमभिसंविवेशेति॥

(ப—ரை) ऋतस्य=முக்காலங்களிலுமிருக்கிற பரப்ரும்ஹத்தினுடைய (सकाशात्=சமீபத்திலிருந்து) प्रथमजा=முதலிலுண்டானவரான प्रजापतिः=ப்ரஜாபதி என்ற தேவன லோகான்=பூமி, அந்தரிக்ஷம் முதலிய லோகங்களை विधाय=படைத்தும், भूतानि=ப்ராணிகளை विधाय=படைத்தும், सर्वाः=ஸமஸ்தமான प्रदिशः=கிழக்கு, தெற்கு முதலிய மஹாதிக்குகளையும் दिशश्च=தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு முதலிய மூலைதிக்குகளையும் विधाय=படைத்தும் आत्मानम्=தனது சரீரமான ஜகத்தை आत्मना=தனது சித்சக்தியால் अभि=எங்கும் सविवेश=பிரவேசித்தார் इति=என்றவாறு படிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(அ—கை) முற்கூறிய பிரகாரம் ஜகத்ஸிருஷ்டியை யறிதலை ஸ்துதிக்கிறார்—

सर्वमेवेदमाप्त्वा। सर्वमवरुध्य। तदेवानुप्रविशति। य एवं वेद॥ ९॥

(ப—ரை) यः=எவன் एवम्=முற்கூறிய பிரகாரம் பிரஜாபதியின் ஸிருஷ்டியை वेद=அறிவனே सः=அவன் सर्वमेव=ஸமஸ்தமான इदम्=லோகத்தில் நேரில் காணப்படுகின்ற பலன்களை आप्त्वा=அடைந்து सर्वम्=அவையாவையும் अवरुध्य=தனக்கு வசமாக்கிக்கொண்டு तदेव=அந்த ஜகத்தையே अनुप्रविशति=அடைந்து விடுகிறான். எல்லாவற்றிலுமாத்மவஸ்துவாக விளங்குகின்ற ப்ரம்ஹமாகவே ஆகிவிடுகிறான்.

आसीदतिघ्नभूदपोवायो इति सेयं दिगभ्यनूक्ताऽभ्यनूकाष्टौ च॥

அடிமுதல் 98 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

இருபத்து மூன்றுவது அநுவாகம் முற்றிற்று.

இருபத்து நான்காவது அனுவாகம்.

(அ-கை) ஆருணகேதுகசயனத்தை யனுஷ்டிக்க வேண்டிய முறை உபதேசிக்கப்படுகின்றது—

चतुष्टय्य आपो गृह्णाति । चत्वारि वा अपाꣳरूपाणि । मेघो विद्युत् । स्तनयित्नुर्वृष्टिः । तान्येवावरुन्धे ॥

(ப-ரை) चतुष्टय्यः=நான்குவிதமான आपः=ஜலங்களை गृह्णाति=ஸம்பாதிக்கவேண்டும். (நான்குவிதமான ஜலமின்னின்னதென்று பின்னர் சொல்லப்படும்) मेघः=மேகம் विद्युत्=மின்னல் स्तनयित्नुः=இடி वृष्टिः=மழை (इति=என்று) अपाम्=ஜலத்துக்கு चत्वारि रूपाणि=நான்குவிதமான நிரூபகங்கள் (தெரிவிக்கும் கருவிகள்) वा=பிரஸித்தம். மேகம் மின்னல் முதலியவற்றைக் கண்டதும் ஜலம் அறியப்படுகின்றது என்று கருத்து. பின்னர் சொல்லப்போகும் நான்குவிதங்களான ஜலங்களைச் சம்பாதித்தவன் तान्येव=முற்கூறிய மேகம் முதலிய நான்கு வஸ்துக்களையே अवरुन्धे=தனக்குச் சுவாதீனமாயடைகிறான்.

(அ-கை) ஆருணகேதுகசயனத்துக்காக ஸம்பாதிக்கவேண்டிய நான்குவிதமான ஜலங்களுள் முதல் ஜலத்தை உபதேசிக்கிறார்—

आतपति वर्ष्या गृह्णाति । ताः पुरस्तादुपदधाति । एता वै ब्रह्मवर्चस्या आपः । मुखत एव ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे । तस्मान्मुखतो ब्रह्मवर्चसितरः ॥ १ ॥

(ப-ரை) आतपति=வெய்யிலடிக்கும்பொழுது वर्ष्याः=மழையினாலுண்டான ஜலத்தை गृह्णाति=ஓர் பாத்திரத்தில் ஸம்பாதித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். வெய்யிலடித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே சில ஸமயங்களில் மழை பொழிவதை நாம் கண்டிருக்கிறோம். ஆருணகேதுகசயனத்தை யனுஷ்டிக்க விருப்பமுள்ள யஜமானன் வெய்யிலடிக்கும்பொழுதே பொழியும் மழை ஜலத்தை ஒரு பெரிய பாத்திரத்தில் சேகரித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ताः=அந்த ஜலத்தை पुरस्तात्=கிழக்கு திசையில் उपदधाति=

(சிறிய மண் கலயத்தில் க்ரஹித்து) வைக்கவேண்டும். கிழக்கு திசையில் ஜலமயமான கற்களை வைக்கவேண்டும் என்று எங்கு சொல்லப்படுகின்றதோ அவ்விடங்களில் வெடி மழை ஜலத்தைச் சிறியமண் பாத்திரத்தில் க்ரஹித்து வைக்கவேண்டுமெனக்கொள்ளவும். एता:=வெய்யிலுள்ள விடத்தில் பொழியப்பட்ட आप:= ஜலம் ब्रह्मवर्चस्या: वै=ப்ரம்ஹவர்ச்சஸ் போல் காந்தியுள்ளதாயிருகின்றதன்றோ. (வெய்யிலின் ஸம்பந்தம் பெற்றிருப்பதாலிவ்விதஞ்சொல்லப்பட்டது) அவைகளைக் கிழக்கு திசையில் வைப்பதால் मुखत एव=அக்னியின் முகத்திலேயே ब्रह्मवर्चसम्=வேதம், சாஸ்திரமிவைகளைப் பயிலுவதாலுண்டாகும் ஓர் விதமான காந்தியை अवरुंधे=ஸம்பாதித்து வைத்தவனு யாகின்றான். तस्मात्=ஆகையினால் (लोकेऽपि=லோகத்திலும் पुमान्=புருஷன்) मुखत:=முகத்தில் ब्रह्मवर्चसितर:=வேதம் சாஸ்திர மிவைகளைப் பயிலுவதாலுண்டாகும் தேஜஸ்ஸுள்ளவனாக (भवति=ஆகின்றான்.) ஆருணகேதுகசயனத்தில் ப்ரம்ஹவர்சஸம் என்ற தேஜஸ்ஸுபோலுள்ள வெய்யிலின் ஸம்பந்தம்பெற்ற மழை ஜலத்தை அக்னியின் முன்னிலையில் வைக்கவேண்டுமென்று விதித்தபடியாலேயே லோகத்திலுள்ள மனிதர்களிடமும் ப்ரம்ஹவர்ச்சஸம் என்ற தேஜஸ் முகத்திலேயே படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. லோகத்திலவ்வவற்றை அந்தந்த விதமாய் ப்ரம்ஹதேவன் படைத்ததற்குக் கர்மவிதியே மூலப்பிரமாணமென்று இதனாலுபதேசிக்கப்படுவதாய் ஊஹிக்கிறோம் பின்வரும் மந்திரங்களிலும் இதே கருத்துக் கொள்ளவும்.

(அ—கை) ஆருணகேதுக சயனத்துக்காக ஸம்பாதிக்கவேண்டிய இரண்டாவது ஜலத்தை உபதேசிக்கிறார்—

कूप्या गृह्णाति । ता दक्षिणत उपदधाति । एता वै तेजस्विनीराप: । तेज एवाऽस्य दक्षिणतो दधाति । तस्माद्दक्षिणोऽर्धस्तेजस्वितर: ।

(ப—ரை) कूप्या:=கிணற்றிலுள்ள ஜலத்தை गृह्णाति=க்ரஹித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ता:=அதை दक्षिणत:=தெற்கு திசையில் उपदधाति=(சிறியமண் பாத்திரத்தில் க்ரஹித்து) வைக்

கவேண்டும். எங்கெந்த விடங்களில் தெற்கு திசையில் ஜலமயமான கற்களை வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றதோ அவ்வவ்விடங்களில் ஷை ஜலத்தைச் சிறிய மண்பாத்திரத்தில் கிரஹித்து வைக்கவேண்டுமெனக் கருத்துக்கொள்ளவேண்டும். एता: आप: वै=இந்தக் கிணற்று ஜலம் तेजस्विनी:=சுத்தமாயிருப்பதுபற்றி விசேஷசக்தியுள்ளதாயிருக்கின்றது * அதைத் தெற்குதிசையில் வைப்பதால் अस्य=இந்த அக்னியினுடைய दक्षिणत:=வலது பாகத்தில் तेज:, एव=சக்தியையே दधाति=ஸம்பாதித்து வைத்தவனாயாகின்றான் तस्मात्=ஆனதுபற்றியே (लोकेऽपि=லோகத்திலும் पुरुषस्य=மனிதனுடைய दक्षिण: अर्ध:=வலது பாகம் तेजस्वितर:=அதிகச் சக்திவாய்ந்ததாயிருக்கின்றது. இம்மந்திரத்துக்கும் முன்மந்திரம் போலவே கருத்துக் கொள்ளவும்.

(அ–கை) ஆருணகேதுகசயனத்துக்காக ஸம்பாதிக்கவேண்டிய மூன்றாவது ஜலமுபதேசிக்கப்படுகின்றது—

स्थावरा गृह्णाति । ता: पश्चादुपदधाति ।
प्रतिष्ठिता वै स्थावरा: । पश्चादेव प्रतितिष्ठति ॥

(ப–ரை) स्थावरा:=ஆறுகளிலுள்ள மடுக்களில் தேங்கிக்கிடக்கின்ற ஜலத்தை गृह्णाति=கிரஹித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ता:=அந்த ஜலத்தை पश्चात्=மேற்குதிசையில் उपदधाति=(சிறிய மண்பாத்திரத்தில் கிரஹித்து) வைக்கவேண்டும். எங்கெந்தவிடங்களில் மேற்குதிசையில் ஜலமயமான கற்களை வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்றதோ அவ்விடங்களில் ஷை ஜலத்தைச் சிறியமண்பாத்திரத்தில் கிரஹித்து வைக்கவேண்டுமெனக் கருத்துக் கொள்ளவும். स्थावरा:=மடுவின்ஜலம் प्रतिष्ठिता:=வேறு இடத்துக்கு ஓடாமல் ஒரே இடத்தில் ஸ்திரமாய்த் தங்கிக் கிடப்பதாய் वै=பிரஸித்தம். அந்த ஜலத்தை மேற்கு திசையில் வைப்பதால் தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் யாவர்க்கும் பிரதிஷ்டை (கீர்த்தி, அல்லது எதிலும் நிலைபெற்றிருத்தல்)யைச் சம்பாதித்துக்கொடுத்துத் தானும் पश्चा-

* தற்காலத்தியவர்களும் கிணற்று ஜலமே மற்றெல்லா ஜலத்திலும் சிறந்ததென்று கூறுகின்றனர்.

तु=பிறகு प्रतितिष्ठति एव=நிஶ்சயமாய் ப்ரதிஷ்டையை யடைவான்.

(அ-கை) ஆருணகேதுகசயனத்துக்காக ஸம்பாதிக்கவேண்டிய நான்காவது ஜலமுபதேசிக்கப்படுகின்றது—

वहन्तीर्गृह्णाति ॥ २ ॥ ता उत्तरत उपदधाति । ओजसा वा एता वहन्तीरिवोद्गतीरिव आकूजतीरिव धावन्तीः । ओज एवास्योत्तरतो दधाति । तस्मादुत्तरोऽर्ध ओजस्वितरः ॥

(ப-ரை) वहन्तीः=ஆற்றில் ஓடுகின்ற ஜலத்தை ஒரு பாத்திரத்தில் गृह्णाति=கிரஹித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ताः= அந்த ஜலத்தை उत्तरतः=வடதிசையில் उपदधाति=(சிறிய மண்பாத்திரத்தில் கிரஹித்து) வைக்கவேண்டும். எங்கெந்த விடங்களில் ஜலமயமான கற்களை வடக்கு திசையில் வைக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகின்றதோ அவ்வவ்விடங்களில் ஷை ஜலத்தைச் சிறிய மண்பாத்திரத்தில் கிரஹித்து வைக்கவேண்டுமென்று உபதேசித்ததாய்க் கருத்துக் கொள்ளவும். एताः=நதிகளில் ஓடுகின்ற ஜலம் ओजसा वा=ஓர்விதமான சக்தியாலல்லவா वहन्ती , इव=மரங்களை இழுத்துக்கொண்டு செல்லுவதுபோலவும், उद्गतीः, इव=எதிராக இருக்கும் பாறைகளில் மோதுண்டபொழுது மேல் கிளம்புகின்றது போலவும் आकूजतीः इव=மேடு பள்ளங்களில் ஸஞ்சரிக்கும்பொழுது சத்தம் செய்கின்றதுபோலவும் धावन्तीः इव=ஓடுகின்றது போலவும் (भवन्ति=இருக்கின்றது) तस्मात्=ஆருணகேதுகசயனத்தில் அதிகச் சக்திவாய்ந்த அந்த ஜலத்தை இடதுபக்கத்தில் ஸ்தாபனஞ் செய்வதாலேயே (लोकेऽपि=லோகத்திலும் पुरुषस्य=மனிதனுடைய) उत्तरः अर्धः=இடதுபக்கம் ओजस्वितरः=சில காரியங்களைச் செய்வதில் அதிகச் சக்திவாய்ந்ததாக இருக்கின்றது. இம்மந்திரத்துக்கும் आतपति वर्ष्या गृह्णाति என்ற மந்திரம் போல் கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

(அ-கை) முன்படித்த चतुष्टय्य आपो गृह्णाति என்ற வாக்கியத்தில் நான்குவிதமான ஜலங்களைக் கிரஹிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் 6 விதமான ஜலங்கள் பின்னர் படிக்கப்பட்டிருப்பதால் चतुष्टय्य என்ற பதத்தை உபலக்ஷணமாக வைத்துக்கொண்டு ஆறுவிதமான ஜலம் என்று பொருள் கொள்ளவே

ண்டும். ஆகவே ஆருணகேதுக சயனத்துக்காக ஸம்பாதிக்கவேண்டிய 5-வது ஜலம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது—

संभार्यो गृह्णाति । ता मध्य उपदधाति ॥
इयं वै संभार्याः । अस्यामेव प्रतितिष्ठति ॥

(ப-ரை) संभार्याः=வீட்டில் குடம் முதலியவற்றில் வீட்டுக் காரியத்துக்காக சேகரித்து வைக்கப்பட்ட ஜலத்தை அதாவது:—வடிக்கட்டி சுத்தம் செய்யப்பட்ட ஜலம் என்று கொள்ளவும். गृह्णाति=ஒரு பாத்திரத்தில் கிரஹித்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ताः=அதை मध्ये=நான்கு திக்குகளின் மத்தியில் उपदधाति=வைக்க வேண்டும். எங்கெந்த விடங்களில் மத்தியில் ஜலமயமான கற்களை வைக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகின்றதோ அவ்விடங்களில் ஷை ஜலத்தைச் சிறிய மண்பாத்திரங்களில் கிரஹித்து வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னதாயறியவும். संभार्याः=குடங்களிலிருக்கின்ற ஜலம் इयं वै=இந்தப் பூமியாகவே அன்றோ ஆகின்றது. அதாவது:—பூமியைப்போல் ஸ்திரமாய் அசைவற்றிருக்கின்றது. அந்த ஜலத்தைக் கிரஹித்துவைப்பதால் अस्याम्=இப்பூமியில் प्रतितिष्ठति एव=நிஸ்சயமாய் ப்ரதிஷ்டையைப் பெறுவான்.

(அ-கை) ஆருணகேதுக சயனத்துக்காக ஸம்பாதிக்கவேண்டிய ஆறுவது ஜலமுபதேசிக்கப்படுகின்றது—

पल्वल्या गृह्णाति । ता उपरिष्टादुपादधाति ॥ ३ ॥
असौ वै पल्वल्याः । अमुष्यामेव प्रतितिष्ठति ।

(ப-ரை) पल्वल्याः=என்றைக்கும் வற்றாத ஊற்றுள்ள இடத்திலிருக்கின்ற ஜலத்தை गृह्णाति=கிரஹித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ताः=அந்த ஜலத்தை उपरिष्टात्=நடுவில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஜலமயமான கற்களின்மேல் उपादधाति=(சிறிய மண்பாத்திரத்தில் கிரஹித்து) வைக்கவேண்டும். पल्वल्याः=வற்றாத ஊற்றுள்ள இடத்திலிருக்கின்ற ஜலம் असौ वै=ஸ்வர்க்கலோகம்போல் மேலே இருக்கின்றது. மலையருவி ஊற்றினாலுண்டாகின்றது. மஹாநதியின் உத்பத்தி ஸ்தானத்திலிருக்கின்ற அருவி ஒருபொழுதும் வற்றுவதில்லை. அது மலை முதலிய உயர்ந்த விடங்களிலேயே

இருக்கின்றது. அந்தத் தீர்த்தத்தைச் சிறியமண்பாத்திரத்தில் கிரஹித்து வைக்கவேண்டுமென்று இங்கு சொல்லப்படுகின்றது. அந்தத் தீர்த்தத்தைக் கிரஹித்து வைப்பதால் अमुष्याम्=ஸ்வர்க்கலோகத்தில் प्रतितिष्ठति एव=நிஸ்ஸம்சயமாய் ப்ரதிஷ்டையைப் பெறுவான்.

(அ—கை) முற்கூறியபடி அந்தந்த திக்குகளில் அந்தந்த விதமான ஜலத்தைச் சிறிய மண்பாத்திரத்தில் கிரஹித்து வைப்பதை ஸ்துதிக்கிறார்.

दिक्षूपदधाति । दिक्षु वा आपः । अन्नं वा आपः । अद्भ्यो वा अन्नं जायते । यदेवाद्भ्योऽन्नं जायते । तदवरुन्धे ॥

(ப—ரை) दिक्षु=கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் उपदधाति=(சிறியமண்பாத்திரத்தில் ஜலத்தைக் கிரஹித்து) வைக்கவேண்டும். आपः=ஜலம் दिक्षु=திக்குகளில் (இருப்பதாய்) वा=பிரஸித்தம். आपः=ஜலம் अन्नम्=உணவுபொருளாக (இருக்கின்றது என்பது) वा=ப்ரஸித்தம். ஜலம் எவ்விதமுணவு பொருளாகின்றது என்றால் அதை நிரூபணஞ் செய்கிறார்—अन्नम्=உணவுபொருள் अद्भ्यः वा=ஜலத்தினின்றுமல்லவா जायते=உண்டாகின்றது. अद्भ्यः=ஜலத்தினின்றும் यत्, अन्नम्=எந்த உணவுபொருள் जायते=உண்டாகின்றதோ तत्=அதை अवरुन्धे=அடைகிறான்.

(தா—ம்) உணவுபொருள்கள் விருத்தியடைவதற்கு ஜலமின்றியமையாத ஸாதனமாயிருக்கின்றதென்பது ப்ரஸித்தம். அது திக்குகளில் இருக்கின்றது. ஆருணகேதுகசயனத்தில் அந்தந்த திக்குகளில் ஜலத்தைக் கிரஹித்து வைப்பதால் யஜமானன் உணவு பொருள்களை வேண்டியவளவு பெறுவான். ஆதலாலிதை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

तं वा एतमरुणाः केतवो वातरशना ऋषयोऽचिन्वन् । तस्मादारुणकेतुकः । तदेषाभ्यनूक्ता ॥

(ப—ரை) तमेतम्=ஆருணகேதுகம் என்ற இந்த அக்கினியை अरुणाः='அருணர்' என்று பெயருள்ள ऋषयः=ருஷிகளும் केतवः=

கேது' என்று பெயருள்ள ऋषय:=ருஷிகளும் वातरशना:='வாதரசனர்' எனப் பெயருள்ள ऋषय:=ருஷிகளும் अचिन्वन्=அடுக்கினர். तस्मात्=ஆகையினால் आरुणकेतुक:=ஆருணகேதுகம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. ஆருணகேதுகம் என்ற சயனத்தை அருணர், கேது, வாதரசனர் என்ற மஹருஷிகள் முதலிலனுஷ்டித்துப்பயன் பெற்றனர். ஆதலாலிந்தச் சயனத்துக்கு ஆருணகேதுகம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. அவ்விதமாயின் "வாதரசனாருணகேதும்" என்றல்லவோ பெயர் ஏற்படவேண்டும். வாதரசனரைத் தள்ளி ஆருணகேதுகம் என்று பெயரிட்டது எங்ஙனமென்றால் அம் மூவரில் இரண்டு பேர்களே மிக்க ப்ரஸித்தி பெற்றவர்கள். ஆதலால் இரண்டு பேர்களின் பெயரினால் மட்டும் இக்கர்மம் அழைக்கப்படுகின்றது. तत्=இவ்விஷயத்தைப்பற்றி एषा=பின் படிக்கப்படுகின்ற ஒரு ருக்கும் अभ्यनूक्ता=வேறு சாகையில் படிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது பின்வருமாறு—

केतवो अरुणासश्च । ऋषयो वातरशनाः ।
प्रतिष्ठाꣳशतधाहि । समाहितासो सहस्रधायसमिति ।

(ப—ரை) केतव:="கேது" என்று பெயருள்ள ऋषय:=ருஷிகளும் अरुणासश्च="அருணர்" என்று பெயருள்ள ऋषय:=ருஷிகளும் वातरशना:="வாதரசனர்" என்று பெயருள்ள ऋषय:=ருஷிகளும் समाहितास:=மிகவும் ஐகாக்ரதையுள்ளவர்களாய்க்கொண்டு शतधा=நூறுவிதமாயும் प्रतिष्ठाम्=நிலைபெறுவதற்குச் சாதனமாயும் सहस्रधायसम्=ஆயிரக்கணக்கான பயனைக் கொடுக்கின்றதாயுமிருக்கிற (अविष्टकाम्=ஜலமயமான கற்களை अचिन्वन्=அடுக்கினர்.) ஆருணகேதுகசயனத்தை இரு ருஷிகள் அனுஷ்டித்தனர்.

(அ—கை) ஆருணகேதுக சயனத்தையும், அதைப்பற்றின உபாஸனத்தையும் ஸ்துதிக்கின்றார்—

शतशश्चैव सहस्रशश्च प्रतितिष्ठति ।
य एतमग्निं चिनुते । य उचैनमेवं वेद ॥ ४ ॥

(ப—ரை) यः=எந்தப் புருஷன் एतम्=இந்த अग्निम्=அக்னிக்கு ஆதாரமான கட்டிடத்தை चिनुते=அடுக்குகிறனோ(எவன் ஆருணகேதுகசயனத்தை யனுஷ்டிக்கின்றனோ) यः उच=எவன் एनम्=இந்தச் சயனத்தை एवम्=முற்கூறிய ப்ரகாரம் वेद=உபாஸிப்பானோ सः=அவன் शतशश्च=நூறுவிதமாயும் सहस्रशश्च=ஆயிரம் விதமாயும் प्रतितिष्ठति एव=எவ்விஷயத்திலும் நிஸ்சயமாய் நிலைபெறுவான். எப்பொருளும் இம்மஹாபுருஷனிடம் ஸ்திரமாக இருக்கும் என்று கருத்து.

ब्रह्मवर्चसितरो वहन्तीर्गृह्णाति ता उपरिष्टादुपादधात्यारुणकेतुकोऽग्नौ च ॥

அடிமுதல் 102 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

இருபத்து நான்காவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

இருபத்தைந்தாவது அனுவாகம்.

(அ—கை) சென்ற அனுவாகத்தில் ஜலமயமான கற்களுபதேசிக்கப்பட்டன. இவ்வனுவாகத்தில் தாமரையிலை முதலியவற்றையுமடுக்க வேண்டுமென்பது விதிக்கப்படுகின்றது. முதலில் உத்தரவேதீ என்றவிடத்தில் பள்ளந்தோண்ட வேண்டுமென்று முன்னரோ விதித்ததை ஸ்துதிக்கிறார்—

जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा । अपां पूरयति। अपाꣳसर्वत्वाय॥

(ப—ரை) उत्तरवेदीम्=உத்திரவேதீ என்றவிடத்தில் जानुदघ्नीम्=முழங்காலளவு खात्वा=பள்ளந்தோண்டி अपाम्=ஜலத்துக்கு सर्वत्वाय=எல்லா வடிவமாயிருக்குகைவை வெளியிடுவதற்காக अपाम्=ஜலத்தினால் पूरयति=நிறப்பவேண்டும். உலகமெல்லாம் ஜலத்தினிடமிருந்தே உண்டாயிற்று என்பதை முன்னர் சொல்லி இருக்கிறோம். அதை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதற்காக உத்தரவேதீ என்றவிடத்தில் பள்ளந்தோண்டி ஜலத்தினால் நிறப்பவேண்டும் என்று கருத்து.

पुष्करपर्णँरुक्मं पुरुषमित्युपदधाति । तपो वै पुष्कर-पर्णम् । सत्यँरुक्मः । अमृतं पुरुषः । एतावद्वा वास्ति । या-वदेतत् । यावदेवास्ति ॥ १ ॥ तदवरुन्धे ॥

(ப-ரை) पुष्करपर्णम्=தாமரையிலை, रुक्मम्=தங்கம், पुरुषम्=தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட புருஷவிக்ரஹம் इति=இவைகளை उप-दधाति=வைக்கவேண்டும். பின் பாகங்களால் ஷெ தாமரையிலை முதலியவைகள் ஸ்துதிக்கப்படுகின்றன — पुष्करपर्णम्=தாமரையிலை तपः=தபஸ் என்ற கர்மம்போல் மிகவும் பரிசுத்தமாக இருக்கின்றது (इति=என்பது) वै=ப்ரஸித்தம். रुक्मः=தங்கம் सत्यम्=மற்ற லோஹங்களைக் காட்டிலும் அழிவற்றதாயிருக்கின்றது. पुरुषः=தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட புருஷவிக்கிரஹம் अमृतम्=நாசமற்றதாயிருக்கின்றது. தங்கத்தை எவ்வளவு நேரம் அக்கினியில் காய்ச்சினாலும் நாசமடைவதில்லை அதாவது:—நிறை குறைவுபடுவதில்லையாகையால் அது सत्यम्, अमृतम्=என்று இங்கு ஸ்துதிக்கப்பட்டது. முற்கூறியவைகளை உபதானஞ் செய்வதாலேற்படுகின்ற பயன் உபதேசிக்கப்படுகின்றது—यावदेतत्=தபஸ், ஸத்தியம் அமிருதம் என்பது யாதுண்டோ एतावद्वा=அதுதான் अस्ति=உண்மையிலிருக்கின்றது என்று சொல்லக்கூடியதாக இருக்கின்றது. यावदेव=எவ்வளவு अस्ति=உண்மையிலிருக்கின்றதோ तत्=அதை अवरुन्धे=நிஶ்சயமாய் அடைந்து விடுவான். தபஸ் ஸத்தியமிவைகளே லோகத்தில் நிலைத்திருக்கக்கூடிய வஸ்துக்களாகையால் அவைகளை மட்டுமே இருக்குகையுள்ளதாகக் கருதவேண்டும். ஷெ தபஸ், ஸத்தியமிவைகளுக்கொப்பான தாமரையிலை முதலியவற்றை உபதானஞ் செய்வதால் யஜமானன் தபஸ், ஸத்தியம் இவைகளைப் பெறுவான் என்று கருத்து.

कूर्ममुपदधाति । अपामेव मेधमवरुन्धे । अथो स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ।

(ப-ரை) कूर्मम्=ஆமையை उपदधाति=உபதானஞ் செய்யவேண்டும். (வைக்கவேண்டும்.) ஆருணகேதுக சயனத்தில் எந்தவிடத்தில் சிறிய மண்பாத்திரத்தில் ஜலத்தைக் கிரஹித்து வைக்

கவேண்டுமோ அவ்விடத்தில் முதலில் ஆமையைப் பிடித்து வைக்கவேண்டும். (तदुपधानेन=ஆமையை வைப்பதால்) अपाम्=ஜலத்தினுடைய मेधम्=ஸாராம்சத்தை अवरुन्ध एव=நிஶ்சயமாய் அடைவான் ஆமை என்பது ஜலத்தின் ஸாரபாகமாக இருக்கின்றது பற்றி அதை வைப்பதால் யஜமானன் ஜலத்தின் ஸாராம்சத்தைப் பெற்று ஆரோக்யத்தைப் பெறுவான். अथो=மேலும் (कूर्मोपधानम्=ஆமையை வைப்பதானது) स्वर्गस्य लोकस्य=ஸ்வர்க்கலோகத்தின் समष्ट्यै=லாபத்தின் பொருட்டும் (भवति=ஆகின்றது.) ஆமையை வைப்பதால் ஸ்வர்க்கலோகமும் கிடைக்கும்.

आपमापामपस्सर्वाः । अस्मादस्मादितोऽमुतः । अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च । सहसंचस्करर्द्धिया इति । वायव्श्वा रश्मिपतयः ।

இம்மந்திரங்களின் பொருளை இப்புஸ்தகத்தின் 7-வது பக்கத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவும். இதுபோன்ற மந்திரங்களைச் சொல்லி சிறிய மண்பாத்திரத்தில் ஜலத்தைக் கிரஹித்து வைக்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

(அ—கை) "லோகம் ப்ருண" என்ற ஜலம் நிறைந்த சிறிய மண்பாத்திரத்தை வைக்கும்பொழுது படிக்கவேண்டிய மந்திரமுபதேசிக்கப்படுகின்றது—

लोकं पृण छिद्रं पृण ॥ २ ॥ यास्तिस्रः परमजाः ।

(ப—ரை) (हे इष्टके=ஓ கல்லே!) लोकम्=உபதானஞ் செய்யப்படாத விடத்தை पृण=நிறப்புவாயாக. (तत्पूरणेन=அவ்விடத்தை நிறப்புவதால்) छिद्रं पृण=சிதிஎன்ற கட்டிடத்தின் இடைவெளியைப்பூர்த்தி செய்வாயாக. परमजाः=முதலடுக்கு, நடுவிலுள்ள அடுக்கு, மேல் அடுக்கு என்ற மூன்று அடுக்குகளில் வைக்கவேண்டியதாயிருப்பதுபற்றி சிறந்ததா யுண்டானவைகளான तिस्रः=மூன்று याः=எந்த 'ஸ்வயமாதிருண்ணை' என்ற கற்களுண்டோ அவைகளின் இடைவெளியையும் पूरय=பூர்த்தி செய்வாயாக. சுவர் கட்டும்பொழுது மத்தியில் ஏற்படுகின்ற இடைவெளிகளைச் சிறிய கற்களைக்கொண்டு எவ்விதம் பூர்த்தி செய்துகொள்ளுகிறோமோ அவ்

விதமே இந்தச் சயனத்திலும் ஜலம் நிறைந்த மண் பாத்திரங்களை எடுத்து அடுக்கி வரும்பொழுது மத்தியில் ஏற்படுகின்ற இடைவெளிகளை லோகம் பிருணை என்ற கல்லால் பூர்த்திசெய்யவேண்டும். **लोकंपृणा, स्वयमातृण्णा** முதலிய பதங்கள் அடுக்கவேண்டிய சிற்சில கற்களின் பெயர்கள். அதன் விவரத்தை யாக்ஞிகர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவும்.

इन्द्रघोषा वो वसुभिरेवाह्येवेति ।

इन्द्रघोषा वो वसुभि: पुरस्तादुपदधताम्=என்ற மந்திரத்தினாலும் **एवाह्येव** என்ற மந்திரத்தாலும் சிறிய மண்பாத்திரத்தில் ஜலத்தைக் கிரஹித்து வைக்கவேண்டும். இம்மந்திரங்கள் 20-வது அனுவாகத்தில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அர்த்தமும் அங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 165-வது பக்கம் பார்க்கவும்.

पञ्च चितय उपदधाति । पाङ्क्तोऽग्निः ।
यावानेवाग्निः । तं चिनुते ।

(ப—ரை) **पञ्च**=ஐந்து **चितय:**=அடுக்குகளை **उपदधाति**=அடுக்கவேண்டும். **अग्निः**=அக்னி **पाङ्क्त:**=ஐந்து எண்ணுள்ளதாக இருக்கின்றது. (**पञ्चचित्युपधानेन**=ஐந்து அடுக்குகளை அடுக்குவதால்) **अग्नि:**=அக்னி **यावान्**=எவ்வளவோ **तम्**=அவ்வளவு அக்னியைக் குறித்து **चिनुत एव**=சயனத்தை யனுஷ்டித்தவனாகின்றான்.

(தா—ம்) உத்தரவேதீ என்றவிடத்தில் முழங்காலளவு பள்ளந்தோண்டி அதில் குதிகாலளவு ஜலத்தைவிட்டு அதன்மேல் தாமரையிலை, தாமரைத்தண்டு முதலியவற்றைப் போட்டு அதன் மேற் சிறிய மண்பாத்திரங்களில் ஜலத்தைக் கிரஹித்து மந்திரங்களையுச்சரித்துவைக்கவேண்டும். எவ்வளவு கலசங்களை வைக்கவேண்டுமென்று விதிஎற்பட்டிருக்கின்றதோ அவ்வளவு கலசங்களை வைத்த பிறகு அவைகளின் மேல் முன்போல் தாமரையிலை முதலியவற்றைப்போட்டு மண்பாத்திரங்களில் ஜலத்தைக் கிரஹித்து வைக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஐந்து அடுக்குகளை யடுக்கிய பிறகு அதன் மேல் பலகையைப் போட்டு பலகையின் மேல் மண்ணைக்கொட்டிப் பரப்பவேண்டும். அதன்மேல் அக்னியை எடுத்துவைத்து

அதற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சிறியமண்பாத்திரத்தில் ஜலத்தைக் கிரஹித்து வைக்கவேண்டும். இவ்விதமனுஷ்டித்தால் அக்னி ஐந்து அடுக்குகளுள்ளதாக ஆகின்றது. இவ்விதம் எதற்காக ஐந்து அடுக்குகள் அடுக்கவேண்டுமென்றால், அக்னியானது கார்ஹபத்தியம், தக்ஷிணாக்னி, ஆஹவநீயம், ஸப்யம், ஆவஸத்யம் என்று ஐந்து விதமாக இருக்கின்றது என்பதுபற்றியே என்க. ஆகவே அக்னிக்கு ஆதாரமான சிதி என்ற கட்டிடமும் ஐந்து அடுக்குள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்பது கருத்து. (எ—று)

लोकंपृणया द्वितीयामुपदधाति । पञ्च पदा वै विराट् । तस्या वा इयं पादः । अन्तरिक्षं पादः । द्यौः पादः । दिशः पादः । परोरजाः पादः ॥

(ப—ரை) द्वितीयाम्=இரண்டாவது அடுக்கை लोकंपृणया=லோகம்பிருணை என்ற கற்களால் उपदधाति=அடுக்கவேண்டும். (लोकंपृणा=லோகம்பிருணை என்ற கற்கள் विराड्देहरूपा=விராட்புருஷனின் சரீரமாக இருக்கின்றது. அந்த விராட்புருஷனின் ஸ்வரூபம் வர்ணிக்கப்படுகின்றது—विराट्=விராட் என்ற பகவன்மூர்த்தியானது पञ्चपदा=ஐந்து பாகமுள்ளதாக விருப்பதாய் वै=ப்ரஸித்தம். तस्याः=அந்த விராட்மூர்த்திக்கு इयम्=இந்தப் பூலோகம் पादः=ஒரு பாகமாகவும். अन्तरिक्षम्=ஆகாசம் पादः=ஒரு பாகமாகவும், द्यौः=ஸ்வர்க்கலோகம் पादः=ஒரு பாகமாகவும், दिशः=திக்குகள் पादः=ஒரு பாகமாகவும் परोरजाः=ரஜோகுணஸம்பந்தம் பெற்ற ஸம்ஸாரத்துக்கு வெளிப்பட்ட त्रिपाद् என்ற விபூதி पादः=ஒரு பாகமாகவும் (अस्ति=இருக்கின்றது.) இத்தகைய மஹிமை வாய்ந்த விராட்புருஷனின் சரீரமாக லோகம்பிருணை என்ற கற்களிருக்கின்றன என்பது கருத்து.

विराज्येव प्रतितिष्ठति । य एतमग्निं चिनुते ।
य उ चैनमेवं वेद ॥ ३ ॥

(ப—ரை) यः=எவன் एतम्=இந்த अग्निम्=அக்னிக்கு ஆதாரமான சிதி என்ற கட்டிடத்தை चिनुते=அடுக்குகிறானோ, यः=எவன் एनम्=இதை एवम्=இவ்விதம் वेद=அறிவனோ (सः=அவன்) विरा-

जि=விராட்புருஷனிடம் प्रतितिष्ठति एव=நிச்சயமாய் பிரதிஷ்டையைப் பெறுவான். விராட்புருஷனை யடைந்து விடுவான்.

अस्ति पृणान्तरिक्षं पादः षट् च ।

அடிமுதல் 105 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

இருபத்தைந்தாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

இருபத்தாறுவது அனுவாகம்.

(அ—கை) இவ்வனுவாகத்தில் சயனத்தின் பலன்களும், விரதங்களும் உபதேசிக்கப்படுகின்றன. முதலில் முன்விதித்த ஸமாசாரங்களே சில விசேஷங்களை யுபதேசிப்பதற்காக மறுபடியும் படிக்கப்படுகின்றன—

अग्निं प्रणीयोपसमाधाय । तमभित एता अबीष्टका उपदधाति । अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः । पशुबंधे चातुर्मास्येषु । अथो आहुः । सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति ॥

175-வது பக்கத்திலும், 178-வது பக்கத்திலும் இவைகட்குப் பொருள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் இவற்றின் பொருளை அங்கு கண்டுகொள்ளவும்.

(அ—கை) ஆருணகேதுகம் என்ற கர்மாவைச் சுதந்திரமாய் யாகத்துக்கு அங்கமாக அனுஷ்டிக்கலாம் என்பதை ஆக்ஷேபஸமாதானம் வாயிலாக ஸ்திரப்படுத்துவதற்காக இரண்டு மதத்தை யுபதேசிக்கிறார்—

अथ हस्माहारुणः स्वायंभुवः । सावित्रः सर्वोऽग्निरित्यननुषङ्गं मन्यामहे । नाना वा एतेषां वीर्याणि ॥

(ப—ரை) स्वायंभुवः=ப்ரும்ஹதேவனின் பிள்ளையான अरुणः=அருணர் என்ற மஹருஷி सर्वः=எல்லாவிதமான अग्निः=அக்னிக்கு ஆதாரமான பிரதேசம் ஏற்படுவதற்காக அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற சயனம் என்ற கர்மங்கள் யாவும் सावित्रः=ஸாவித்திரம் என்ற சயனமாகவே ஆகின்றது इति=என்று आहस्म=சொன்னார்.

(தா-ம்) ஸாவித்திரம், நாசிகேதம், சாதுர்ஹோத்திரியம், வைஶ்வஸிருஜம், ஆருணகேதுகம் என்று ஐந்துவிதமான சயனங்கள் காடகம் என்றப் பிரகரணத்தில் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் ஸாவித்திரம் என்ற சயனம்தான் யாகத்துக்கு அங்கமாகுமேயல்லாது மற்றவையாகமாட்டாது. ஏனென்றால் மற்ற சயனங்களை யனுஷ்டிப்பவன் ஸாவித்ரசயனத்தையுமனுஷ்டித்தே தீரவேண்டும். ஸாவித்திரசயனமன்னியில் அவைகளையனுஷ்டிக்க முடியாது. ஸாவித்திரசயனத்திலோ மற்றச் சயனங்கள் அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை. இவற்றால் சுதந்திரமாயனுஷ்டிப்பதற்குரிமை ஸாவித்திரசயனத்துக்கிருக்கின்றது என்று ஏற்படுகின்றது. ஆதலால் மற்றச் சயனங்களை யாகத்துக்கு அங்கமாகக் கூறுவது உசிதமல்ல. ஸாவித்திரசயனத்தையே அவ்விதங் கூறவேண்டும் என்று அருணர் என்ற மஹருஷி சொல்லுகிறார். (எ-று)

(ப-ரை) இதற்குமேல் ப்ரம்ஹவாதிகள் பதிலளிக்கின்றனர். अनुषङ्गम=நாசிகேதம் முதலிய சயனங்களில் சாவித்ரசயனத்துக்கு ஸம்பந்தமில்லாமையை मन्यामहे=கருதுகிறோம். நாசிகேதம் முதலிய சயனத்திலும் ஸாவித்திரசயனமனுஷ்டிக்கப்படவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டல்லவோ இவ்விதம் நீர் சொல்லுகிறீர். மற்றச் சயனங்களில் ஸாவித்ரசயனத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்பதை நாம் ஒப்பவில்லை. एतेषाम्=இவைகட்கு वीर्याणि=பலன்கள் नाना=பலவிதமாக இருக்கின்றன என்பது वा=ப்ரஸித்தம். நாசிகேதம், சாதுர்ஹோத்திரியம் முதலிய சயனங்களுக்கு வெவ்வேறான பலன்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, இவ்விதம் தனித்தனியாகப்பலன் உபதேசிக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்து தனித்தனியே இவைகளை யனுஷ்டிக்கலாம் என்று ஏற்படுகின்றது. ஆதலால் ஸாவித்திரசயனம்போல் ஆருணகேதுக சயனத்தையும் யாகத்துக்கு அங்கமாயனுஷ்டிக்கலாம்.

(அ-கை) योऽपां पुष्पं वेद என்ற அனுவாகத்தில் संवत्सरं प्र-त्यक्षेण என்று தொடங்கி இன்னின்ன சயனத்துக்கு இன்னின்ன

பயன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையே மறுபடியுமு பதேசிக்கிறார்—

कमग्निं चिनुते ॥ १ ॥ सत्रियमग्निं चिन्वानः । कमग्निं चिनुते । सावित्रमग्निं चिन्वानः । कमग्निं चिनुते । नाचिकेतमग्निं चिन्वानः । कमग्निं चिनुते। चातुर्होत्रियमग्निं चिन्वानः । कमग्निं चिनुते । वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः । कमग्निं चिनुते ॥ २ ॥ उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः । कमग्निं चिनुते । इममारुणकेतुकमग्निं चिन्वान इति ॥

(ப-ரை) (हे अरुण=அருணர் என்ற மஹருஷியே) सत्रियम्=த்வாதசாஹம் முதலிய ஸத்திரம் என்ற கர்மத்துக்கு அங்கமாக அனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற சயனத்தை चिन्वानः=அனுஷ்டித்தவன் कम्=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=சயனத்தை चिनुते=அனுஷ்டித்தவனுயாகின்றான் (என்றும்) सावित्रमग्निम्=ஸாவித்திரம் என்ற சயனத்தை चिन्वानः=அனுஷ்டித்தவன் कम्=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=சயனத்தை चिनुते=அனுஷ்டித்தவனுயாகின்றான் (என்றும்) नाचिकेतम्, अग्निम्=நாசிகேதம் என்ற சயனத்தை चिन्वानः=அனுஷ்டித்தவன் कम्=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=சயனத்தை चिनुते=அனுஷ்டித்தவனுயாகின்றான் (என்றும்) चातुर्होत्रियम्, अग्निम्=சாதுர்ஹோத்திரியம் என்ற சயனத்தை चिन्वानः=அனுஷ்டித்தவன் कम्=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=சயனத்தை चिनुते=அனுஷ்டித்தவனுயாகின்றான் (என்றும்) वैश्वसृजम्=வைஶ்வஸிருஜம் என்ற अग्निम्=சயனத்தை चिन्वानः=அனுஷ்டித்தவன் कम्=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=சயனத்தை चिनुते=அனுஷ்டித்தவனுயாகின்றான் (என்றும்) उपानुवाक्यम्=உபானுவாக்யம் என்ற காண்டத்தில் விதிக்கப்பட்டதும் आशुम्=சீக்கிரமாய்ப் பயனைக் கொடுக்கின்றதுமான अग्निम्=சயனத்தை चिन्वानः=அனுஷ்டித்தவன் कम्=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=சயனத்தை चिनुते=அனுஷ்டித்தவனுயாகின்றான் (என்றும்) इमम्=இந்த ஆருணகேதுகம் என்ற

अग्निम्=சயனத்தை चिन्वान:=அனுஷ்டித்தவன் कम्=எந்தப் பலத்துக்குச் சாதனமான अग्निम्=சயனத்தை चिनुते=அனுஷ்டித்தவனாகின்றான் इति என்றும் (विचारय=நன்கு ஆலோசித்துப்பாரும்.) ஓ அருணமஹருஷியே! ஸத்திரியம், நாசிகேதம், ஸாவித்ரம் முதலிய சயனங்களின் பலன் என்னவென்பதைச் சற்றுக் கவனித்துப் பாரும் என்று கருத்து. இவ்விதம் நாசிகேதம் முதலிய சயனங்கள் வெவ்வேறான பயனையுடையனவாக இருப்பதால் அவைகளுக்குத் தனித்தனியே யாகத்துக்கு அங்கமாயிருக்குகை ஸம்பவிக்கலாமென்று நிம்சயிக்கவேண்டும்.

(அ-கை) ஸாவித்ர சயனத்தை வேறு சயனத்திலனுஷ்டித்தால் தீமையும் ஸம்பவிக்கும் என்று உபதேசிக்கப்படுகின்றது—

वृषा वा अग्निः । वृषाणौ सꣳस्फालयेत् ।
हन्येतास्य यज्ञः । तस्मान्नानुषज्यः ।

(ப-ரை) अग्निः=சயனஞ் செய்கின்ற யஜமானன் वृषा=வீர்யத்தை ஸ்திரீயின் கர்ப்பாசயத்தில் செலுத்தி ஸந்ததியை யுண்டு பண்ணுகிறவனாக இருக்கிறான். மற்றச்சயனங்களில் ஸாவித்ரசயனத்தை யனுஷ்டித்தால் யஜமானனுடைய वृषाणौ=இரண்டு விரைகளையும் (அவனுடைய சத்துரு) संस्फालयेत्=பிசைந்து விடுவான். अस्य=இந்த யஜமானனுடைய यज्ञ:=யாகம் हन्येत=கெடுக்கப்பட்டதாயாகிவிடும். तस्मात्=ஆகையால் नानुषज्य:=ஸாவித்ரசயனத்தை மற்றச் சயனங்களிலும் அனுஷ்டிக்கக்கூடாது ஸாவித்திர சயனத்தை மற்றச் சயனங்களை யனுஷ்டிக்கும்பொழுதுமனுஷ்டித்தால் யஜமானன் ஸந்ததி விருத்திசெய்வதற்குரிய சக்தியையிழந்து விடுவான். சத்துருபீடை ஏற்படும். அனுஷ்டித்த கர்மமும் பயன் தராது என்று கருத்துக் கொள்ளவும்.

सोत्तरवेदिषु क्रतुषु चिन्वीत । उत्तरवेद्याꣳह्यग्निश्चीयते ।

(ப-ரை) सोत्तरवेदिषु=உத்தரவேதியுடன்கூடிய क्रतुषु=பசுபந்தம் முதலிய கர்மங்களில் चिन्वीत=அருணகேதுகசயனத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். उत्तरवेद्यां हि=உத்ரவேதி என்ற இடத்திலல்லவா अग्नि:=சயனம் चीयते=அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा என்றதால் உத்தரவேதி என்றவிடத்திலேயே சயனத்

தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் உத்தரவேதியுள்ள பசுபந்தம் முதலிய கர்மங்களிலேயே இதை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விதமாயின், உத்தரவேதியற்றதான அக்னிஹோத்திரம், தர்சபூர்ணமாஸம் முதலிய கர்மத்துக்கு அங்கமாகவும் சயனத்தை யனுஷ்டிக்கலாம் என்று अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः என்றதால் முன் சொன்னது எவ்விதம் பொருந்தும் என்றால்? विहितप्रतिषेधे विकल्पः சாஸ்திர விஹிதத்துக்கே வேறு சாஸ்திரத்தால் நிஷேதமேற்பட்டால் விகல்பத்தை யங்கீகரிக்கவேண்டும் என்ற நியாயப்படி அவைகளில் சயனத்தை யனுஷ்டித்தாலுமனுஷ்டிக்கலாம், அல்லது அனுஷ்டிக்காமலுமிருக்கலாம் என்று விகல்பத்தை யங்கீகரிக்கிறோம்.

(அ—கை) இனி ஆருணகேதுக சயனத்தை இன்னின்ன பலன்களையுத்தேசித்து அனுஷ்டிக்கலாமென்பது உபதேசிக்கப்படுகின்றது.

प्रजाकामश्चिन्वीत ॥ ३ ॥ प्राजापत्यो वा एषोऽग्निः ।
प्राजापत्याः प्रजाः । प्रजावान् भवति । य एवं वेद ।

(ப—ரை) प्रजाकामः=ஸந்ததியை விரும்பியவன் चिन्वीत=இந்த ஆருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். एषः=இந்த अग्निः=சயனம் प्राजापत्यः=பிரஜாபதியால் படைக்கப்பட்டது என்பது वा=பிரஸித்தம். प्रजाः=பிரஜைகள் प्राजापत्याः=ப்ரம்ஹதேவனால் படைக்கப்படுகின்றன. (अतः=ஆகையினால் एतच्चयनानुष्ठाता=இந்தச் சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன்) प्रजावान्=ஸந்ததியுள்ளவனாக भवति=ஆகின்றான். यः=எவன் एवम्=இவ்விதம் वेद=அறிவனோ (सोऽपि=அவனும் प्रजावान् भवति=ஸந்ததியுள்ளவனாகின்றான்.)

पशुकामश्चिन्वीत । संज्ञानं वा एतत्पशूनाम् । यदापः। पशूनामेव संज्ञानेऽग्निं चिनुते। पशुमान् भवति। य एवं वेद॥ ४॥

(ப—ரை) पशुकामः=பசுவை விரும்பியவன் चिन्वीत=இந்த ஆருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். यत्, आपः=யாதொரு ஜலமுண்டோ एतत्=இது पशूनाम्=பசுக்களுக்கு संज्ञानम्=நன்றாய் அறிவுண்டாவதற்குச் சாதனமாயிருக்கின்றது என்

பது வா=ப்ரஸித்தம். (एतदनुष्ठाता=இந்த ஆருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டிப்பவன்) पशूनाम्=பசுக்களுடைய संज्ञाने, एव=நன்ருய் அறிவு ஏற்படுவதற்குச் சாதனமான வஸ்துவிலேயே अग्निं चिनुते= சயனத்தை யனுஷ்டிக்கின்ருன். (अतः=ஆகையினுல்) पशुमान्= பசுக்களுடன் கூடினவனுக भवति=ஆகின்ருன். यः=எவன் एवम्= இவ்விதம் वेद=அறிவனே (सोऽपि=அவனும் पशुमान् भवति=பசுவுள்ளவனுயாவான்.)

(தா—ம்) தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ஸந்தர்ப்பத்தில் பசுக்கள் பிரக்ஞையை யிழந்து விடுகின்றன. அப்பொழுது தீர்த்தத்தை யுட்கொண்டால் நன்ருய் அறிவுபெறுகின்றன. ஆதலால் பசுக்கள் அறிவு பெறுவதற்குத் தீர்த்தம் இன்றியமையாச் சாதனமாகின்றது. ஆருணகேதுகசயனமோ ஜலத்தின்மேல் ஜலமயமானகற்களால் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே இவ்வாருணகேதுக சயனுனுஷ்டானத்தினுல் பசுக்கள் கிடைப்பதென்பது மிகவும் பொருத்தமுள்ளதாயாகின்றது என்பது கருத்து.

वृष्टिकामश्चिन्वीत । आपो वै वृष्टिः ।
पर्जन्यो वर्षुको भवति । य एवं वेद ॥

(ப—ரை) वृष्टिकामः=மழையை விரும்புகிறவன் चिन्वीत=இவ்வாருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். वृष्टिः=மழை आपः=ஜலமயமாயிருக்கின்றது என்பது वै=பிரஸித்தம். (एतच्चयनानुष्ठातुः=இந்தச் சயனத்தைச் செய்பவனுக்கு) पर्जन्यः=மேகம் वर्षुकः=மழையைப் பொழிகின்றதாக भवति=ஆகின்றது. यः=எவன் एवम्=இவ்விதம் वेद=அறிவனே (तस्यापि=அவன் விஷயத்திலும் पर्जन्यः=மேகம் वर्षुकः=மழையைப் பொழிகின்றதாக भवति=ஆகின்றது.) ஆருணகேதுகசயனம் ஜலத்தினுலனுஷ்டிக்கப்படுகின்றபடியால் இதை யனுஷ்டித்தவன் எந்தத் தேசத்தில் வஸிக்கின்ருனே அங்கு தேவையுள்ளவளவு மழைபொழியும் என்று கருத்து.

आमयावी चिन्वीत । आपो वै भेषजम् ।
भेषजमेवास्मै करोति । सर्वमायुरेति ।

(ப—ரை) आमयावी=வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவன் चिन्वीत=இவ்வாருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். आपः=

ஜலம் भेषजम्=மருந்தாக இருக்கின்றது என்பது वै=பிரஸித்தம். சுத்தமான ஜலம் ஆரோக்யத்துக்குச் சாதனமானதால் மருந்தென்று சொல்லப்பட்டது. (एतदनुष्ठानात्=இந்த ஆருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டிப்பதால்) भेषजमेव=மருந்தையே अस्मै=தனக்கு करोति=ஸம்பாதித்து வைத்துக்கொள்ளுகிறான். सर्वम्=எல்லாவிதமான (பூர்ணமான) आयुः=ஆயுளை एति=அடைகிறான். ஆருணகேதுகசயனம் ஜலத்திலனுஷ்டிக்கபடுகின்றபடியாலும், ஜலம் ஆரோக்யத்துக்கு இன்றியமையாச் சாதனமாகையாலும் இக்கர்மத்தை யனுஷ்டித்தவன் ஆரோக்யத்தையும், நீண்ட ஆயுளையும் பெறுவான் என்று கருத்து.

अभिचरꣳश्चिन्वीत । वज्रो वा आपः ॥ ९ ॥
वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहरति । स्तृणुत एनम् ॥

(ப–ரை) अभिचरन्=சத்ருவின் மரணத்தை விரும்பியவன் चिन्वीत=ஆருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். आपः=ஜலம் वज्रः=வஜ்ரம் என்ற ஆயுதமாக மாறுகின்றது என்பது वा=பிரஸித்தம். ता एता आपो वज्रीभूत्वा என்றதால் ஸந்தியாவந்தனஞ் செய்யும்பொழுது விடப்படும் அர்க்யஜலம் வஜ்ரம் என்ற ஆயுதமாக மாறி மந்தேஹர் முதலிய அரக்கர்களை நாசஞ் செய்கின்றது என்று சொல்லி இருப்பதுபோல் இங்கும் ஆருணகேதுகசயனத்திலுபயோகிக்கப்படும் ஜலம் வஜ்ரம் என்ற ஆயுதமாகமாறி சத்துருக்களை நாசஞ்செய்வதா யுபதேசிக்கப்படுவதாகக் கொள்ளவேண்டும். (एतदनुष्ठाता=இக்கர்மத்தை யனுஷ்டித்தவன்) वज्रम्=வஜ்ரம் என்ற ஆயுதத்தை भ्रातृव्येभ्यः=சத்துருக்களிடம் प्रहरत्येव=நிச்சயமாய் பிரயோகித்தவனுபாகின்றான். एनम्=இந்தச் சத்துருவை स्तृणुते=கொன்று விடுகிறான்.

तेजस्कामो यशस्कामः । ब्रह्मवर्चसकामः स्वर्गकामश्चिन्वीत । एतावद्वा वास्ति । यावदेतत् । यावदेवास्ति । तदवरुन्धे ॥

(ப–ரை) तेजस्कामः=தேஜஸ்ஸை விரும்பியவனும் (பலத்தை விரும்பியவனும்) यशस्कामः=யசஸ்ஸை விரும்பியவனும், *ब्रह्मवर्च-

* ப்ராம்ஹணனுக்குரிய கர்மங்களை ஒழுங்காயனுஷ்டிப்பதாலுண்

सकाम:=ப்ரம்ஹதேஜஸ்ஸை விரும்பியவனும் स्वर्गकाम:=ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பியவனும் चिन्वीत=இவ்வாருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும். यावदेतत्=முற்கூறிய பலன்களின் ஸமூஹம் யாதுண்டோ एतावद्वा=அதுதான் (उत्तमम्=சிறந்ததாக) अस्ति=இருக்கின்றது. यावदेव=எவ்வளவு अस्ति=இதனிலும் சிறந்ததாக இருக்கின்றதோ तत्=அதையும் अवरुन्धे=அடைவான். இங்கு உபதேசிக்கப்பட்ட பலன்களைத் தவிர்த்து வேறு பலன்களை யுத்தேசித்தும் இவ்வாருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டிக்கலாம்.

(அ—கை) ஆருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் அனுஸரிக்கவேண்டிய சில நியமங்கள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன—

तस्यैतद्व्रतम् । वर्षति न धावेत् ॥ ६ ॥
अमृतं वा आपः । अमृतस्यानन्तरित्यै ॥

(ப—ரை) तस्य=ஆருணகேதுகம் என்ற சயனத்தை யனுஷ்டித்தவனுக்கு एतत्=பின்னர் சொல்லப்போகின்றது व्रतम्=அவச்யமாயனுஸரிக்கவேண்டிய விதி. वर्षति=வழியிற் செல்லும்பொழுது மழை பொழிந்தால் (அதனால் சரீரம் நனைந்துவிடும் என்று பயந்து) नधावेत्=ஓடக்கூடாது. பின்வரும் பாகத்தினால் அதற்குக் காரணமுபதேசிக்கப்படுகின்றது—आप:=ஜலம் अमृतं वा=அமிருதத்துக்கொப்பான சக்தியுள்ளதாக இருக்கின்றது. अमृतस्य=ஸ்வர்க்கஸுகத்தினுடைய अनन्तरित्यै=நாசம் ஏற்படாமைக்காக (एतदनुष्ठेयम्=முற்கூறியது அனுஷ்டிக்கத்தக்கது.) மழை பொழியும் பொழுது அதனிடமிருந்து பயந்து ஆருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் ஓடுவானாகில் அமிருதத்துக்கொப்பான ஜலத்தை அலக்ஷியஞ் செய்ததாயாகுமாதலால் ஜலத்தினாலனுஷ்டிக்கப்படுகின்ற சயனமூலம் ஏற்படுகின்ற ஸ்வர்க்க ஸுகம் கிடைக்காமல் போய்விடும். ஆதலால் மழைபொழிந்தால் ஓடக்கூடாது.

नाप्सु मूत्रपुरीषं कुर्यात् । न निष्ठीवेत् । न विवसनः स्नायात् । गुह्यो वा एषोऽग्निः । एतस्याग्नेरनतिदाहाय ॥

டாகும் ஒருவித காந்தி ப்ரம்ஹவர்ச்சஸ் எனப்படும்.

(ப-ரை) अप्सु=ஜலத்தில் मूत्रपुरीषम्=மூத்திரம் மலம் இவைகளை न कुर्यात्=செய்யக்கூடாது. न निष्ठीवेत्=காறி உமியக்கூடாது. विवसनः=இடுப்பில் வஸ்திரமின்றி न स्नायात्=ஸ்நானஞ் செய்யக்கூடாது. முற்கூறியவற்றுக்குக் காரணம் பின்வரும் பாகத்தினுல் உபதேசிக்கப்படுகின்றது—एष अग्निः=ஆருணகேதுக சயனத்தால் ஏற்படும் கட்டிடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்ற அக்னி गुह्यः=ஜலத்தில் மறைந்திருக்கின்றது. एतस्य, अग्नेः=இந்த அக்னியினுடைய अनतिदाहाय=அதிகமான தாபம் ஏற்படாமலிருப்பதற்காக (एतान्यनुष्ठेयानि=இவைகள் யனுஷ்டிக்கத்தக்கன.) ஜலத்தில் மலமூத்திரங்களை விடக்கூடாது என்று பொதுவில் எல்லோர் விஷயத்திலும் விலக்கு விதி இருக்கும்பொழுது மறுபடியும் விதித்தது எதற்காகவென்றால் ஆருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் முற்கூறியவற்றை யனுஷ்டித்தால் அதிகமான கெடுதலுண்டாகும் என்பதைத் தெரியப்படுத்துவதற்காக என்று அறிந்துகொள்ளவும்.

न पुष्करपर्णानि हिरण्यं वाधितिष्ठेत्। एतस्याग्नेरनभ्यारोहाय।

(ப-ரை) पुष्करपर्णानि=தாமரையிலைகளையோ हिरण्यं वा=தங்கத்தையோ नाधितिष्ठेत्=காலால் ஏறி மிதிக்கக்கூடாது. एतस्य अग्नेः=ஆருணகேதுக சயனத்தால் ஏற்படும் கட்டிடத்தின் மேல் ஸ்தாபிக்கப்படுகின்ற அக்னியை अनभ्यारोहाय=ஏறி முதியாதவனுயாவதற்காக (एतदनुष्ठेयम्=இது அனுஷ்டிக்கத்தக்கது.) ஆருணகேதுக சயனத்தில் தாமரையிலைக்கு உபயோகம் முன் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இந்தச் சயனத்தை யனுஷ்டித்தவன் தாமரையிலையின்மேல் நிற்கவோ, அதன்மேல் உட்காரவோ கூடாது. அவ்விதம் தாமரையின்மேல் நின்றால் அக்னியின் மேல் நின்றவனுயாவான். அவன் அக்னிக்கு அபராதம் செய்தவனுபாகி அவரது கோபத்துக்கும் பாத்திரமாவான் என்று கருத்து.

न कूर्मस्याश्नीयात्। नोदकस्याघातुकान्येनमोदकानि भवन्ति। अघातुका आपः। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद ॥ ७ ॥

(ப—ரை) कूर्मस्य=ஆமையினுடைய (किञ्चिदङ्गम्=ஒரு அவய வத்தையும்) नाश्नीयात्=சாப்பிடக்கூடாது. उदकस्य = ஜலத்தில் வஸிக்கின்ற மற்ற மீன் முதலிய பிராணிகளின் (அங்கத்தையும்) नाश्नीयात्=சாப்பிடக்கூடாது. यः=எவன் एतम्=இந்த अग्निम्=ஆரு ணகேதுக சயனத்தை चिनुते=அனுஷ்டிக்கின்றானோ य उच=எவன் एवम्=இவ்விதம் एनम्=இவ்வாருணகேதுக சயனத்தை वेद=அறிவ னோ एनम्=அம்மனிதனைக் குறித்து औदकानि=ஜலத்திலுண்டான பிராணிகள் अघातुकानि=ஹிம்ஸிக்காதவைகளாக भवन्ति=ஆகின் றன. आपः=ஜலங்களும் अघातुकाः=ஹிம்ஸிக்காதவைகளாக (भ- वन्ति=ஆகின்றன.) ஆருணகேதுக சயனத்தை யனுஷ்டித்தவனுக் கும், அதைத் தெரிந்து கொண்டவனுக்கும் ஜலசரமான பிராணிக ளாலோ, ஜலத்தினாலோ மரணம் ஏற்படாது என்று கருத்து.

तिघुनं चिनुते प्रजाकामश्चिन्वीत य एवं वेदापो घावेदश्नीयाच्चत्वारिच ॥

ஆடிமுதல் 112 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

இருபத்தாருவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

இருபத்தேழாவது அனுவாகம்.

(அ—கை) இஷ்டகோபதானத்தின் மந்திரங்கள் படிக்கப்படு கின்றன—

इमा नुकं भुवना सीषधेम । इन्द्रश्च विश्वे च देवाः ।

(ப—ரை) इन्द्रश्च=இந்திரனும் विश्वे देवाश्च=மற்றுமுள்ள எல் லாத்தேவர்களும் (अनुगृह्णन्तु=அனுக்ரஹிக்கட்டும். तेन=அதனால்) इमाः=இந்த भुवना=லோகத்தை नुकम्=ஸுகத்துக்குச் சாதனமாயி ருக்கும்படி सीषधेम=ஸம்பாதித்துக் கொள்ளுவோமாக. இந்திர னும், மற்றுமுள்ள எல்லாத் தேவர்களும் அனுக்கிரஹிக்கவேண் டும். அதனால் நேரில் காணப்படுகின்ற லோகங்களை (போகங்களை) அடையவேண்டும் என்று கருத்து.

यज्ञं च नस्तन्वं च प्रजां च । आदित्यैरिन्द्रः सह सीषधातु ॥

(ப—ரை) इन्द्रः=இந்திரன் आदित्यैः=ஆதித்யாள் என்ற தேவர்களுடன் सह=கூட नः=எங்களுக்கு यज्ञं च=யாகத்தையும் तन्वं च=சரீரத்தையும் प्रजां च=ஸந்ததியையும் सोषधातु=கொடுக்கவேண்டும். யாகம் முதலிய ஸத்கர்மங்களை யனுஷ்டிப்பதற்கு வேண்டிய ஸௌகரியத்தையும், ஸந்ததியையும், இந்திரன் ஆதித்யாள் இவர்கள் கொடுக்கவேண்டும்.

आदित्यैरिन्द्रस्सगणो मरुद्भिः ।
अस्माकं भूत्ववि‍ता तनूनात् ॥

(ப—ரை) आदित्यैः=ஆதித்யாள் என்ற தேவர்களுடனும், मरुद्भिः=மருத் என்ற தேவர்களுடனும் (युक्तत्वात्=கூடியிருப்பது பற்றி) सगणः=ஸைன்யமுள்ள इन्द्रः=இந்திரன் तनूनाम्=சரீரத்தை अविता=காப்பாற்றுகிறவனாக भूतु=ஆகவேண்டும். ஆதித்யாள் மருத் என்ற தேவர்களை ஸைன்யமாயுடைய இந்திரன் எனது சரீரத்தையும் என்னைச் சேர்ந்தவர்களின் சரீரத்தையும் காப்பாற்றவேண்டும் என்று கருத்து.

(அ—கை) மனிதவர்க்கத்தைப் பார்த்து பின்வரும் மந்திரங்களால் சில அருமையான விஷயங்கள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன.—

आप्लवस्व प्रप्लवस्व । आण्डीभव ज मा मुहुः ।
सुखादीं दुःखनिधनाम् । प्रतिमुञ्चस्व स्वां पुरम् ॥ १ ॥

(ப—ரை) ज=பிறப்புள்ள ஓ மனிதனே! मुहुः=அடிக்கடி मा आप्लवस्व=பிறவியை யடையாதே. मा प्रप्लवस्व=அடிக்கடி மரணத்தை யடையாதே. मा आण्डीभव=அடிக்கடி ப்ரம்ஹாண்டமத்தியில் பிறந்தவனாகாதே. सुखादीम्=ஆரம்பதசையில் ஸுகமுள்ளது போல் தோன்றுகின்றதும் दुःखनिधनाम्=துக்கத்தை முடிவில் உடையதுமான स्वाम्=உனக்குச் சொந்தமான पुरम्=சரீரத்தை प्रतिमुञ्चस्व=விட்டுவிடு.

(தா—ம்) ஓ மனிதனே! வண்டியின் சக்கிரம் சுற்றிவருவது போல் திரும்பித் திரும்பி வருகின்ற பிறப்பு இறப்பு இவை

களை யொழிப்பதற்கு வேண்டிய மார்க்கத்தைத்தேடி அறிந்து அதன்படி நட. துர்லபமான இம்மானிட ஜந்மங்கிடைத்தும் ஜனனமரணத்தை யொழிக்க முயர்ச்சி செய்யாமல் இந்த ஜந்மத்தை வீணாக்கி விடாதே. சரீரத்தில் அபிமானம் வைத்து அதனிஷ்டப்படி நடப்பது உனக்குமுதலில் சுகமாயிருப்பது போல் தோன்றும். அதனால் முடிவில் துக்கமேயுண்டாகும். ஆதலால் சரீராபிமானத்தை யொழித்து இனி இச்சரீரமுண்டாகாமலிருப்பதற்கு எது உபாயமோ அதை யனுஷ்டிப்பாயாக (எ-று)

मरीचयः स्वायंभुवाः । ये शरीराण्यकल्पयन् ।
ते ते देहं कल्पयन्तु । मा च ते ख्या स्म तीरिषत् ॥

(ப-ரை) स्वायंभुवाः=சூரியமண்டலத்தில் வஸிக்கின்ற பரமாத்மாவினுடைய ये=எந்த मरीचयः=கிரணங்கள் शरीराणि=ஆத்மோபாஸனஞ் செய்கின்றவர்களின் சரீரத்தை अकल्पयन्=சிருஷ்டித்தனவோ ते=அவைகள் ते=உன்னுடைய देहम् = சரீரத்தை कल्पयन्तु=உண்டுபண்ணட்டும். ते=உனக்கு ख्या=சம்சாரத்தைக் கடக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் स्म=உறுதியாய் मातीरिषत्=நாசத்தையடையவேண்டாம். சூர்யமண்டலத்தில் வஸிக்கின்ற பரமாத்மாவின் அனுக்ரஹத்தால் தேஜோமயமான சரீரமுண்டாகுமாறு ஆத்மோபாஸனஞ் செய்வதில் முயர்ச்சிப்பாயாக என்பது கருத்து.

उत्तिष्ठत मा स्वप्त । अग्निमिच्छध्वं भारताः ।
राज्ञः सोमस्य तृप्तासः । सूर्येण सयुजोषसः ॥

(ப-ரை) भारताः=ஓ மனிதர்களே! उत्तिष्ठत = எழுங்கள் मास्वप्त=தூங்காதீர்கள். राज्ञः=ஓஷதிகளுக்கதிபதியான सोमस्य=சோமத்தை (அதன் சாரை) (पानेन=குடிப்பதால்) तृप्तासः=திருப்தியை யடைந்தவர்களாக (भूत्वा=ஆகி) सूर्येण=சூர்யமண்டலத்தில் வஸிக்கின்ற பரமாத்மாவினுடன் सयुजोषसः=சமானமான ஆனந்தத்தையுடையவர்களாக (भवितुम्=ஆவதற்கு) अग्निम् = தன்னை யுபாஸிப்பவர்களை மேலான நிலைக்குக்கொண்டுவருகின்ற பரமாத்

மர்வை इच्छध्वम्=விரும்புங்கள். அதாவது உபாஸியுங்கள். யாகம் முதலியகர்மங்களை அனுஷ்டித்து ஈச்வரார்ப்பணஞ் செய்து அத னல் சித்த சுத்தியையடைந்து பிறகு பரமாத்மாவை உபாஸனஞ் செய்ய ஆரம்பஞ் செய்யவேண்டும். அவ்விதம் பரமாத்மாவை உபாஸிப்பவன் பரமானந்தத்தைப் பெறுவான் என்று கருத்து.

युवा सुवासाः ।

இது ஒரு மந்திரத்தின் ஆரம்பம். இதன் மீதமுள்ளபாகங் களையு மெழுதி வியாக்யானஞ் செய்கிறோம்—

युवा सुवासाः परिवीत आगात् । स उ श्रेयान् भवति जायमानः ।
तं धीरासः कवय उन्नयन्ति । स्वाधियो मनसा देवयन्तः ।

(ப-ரை) (ब्रह्मवित्=பரப்பிரும்மத்தை யறிந்தவன்) सुवासाः= நல்ல வஸ்திரம் தரித்திருக்கின்ற युवा=யௌவனப் பருவத்தி லுள்ள புருஷனைப்போல் परिवीतः=காந்தியால் சூழப்பட்டவனாய்க் கொண்டு आगात्=பரமாத்மாவை யடைந்துவிடுகிறான். स उ= அவன்தான் जायमानः=பிறவியை யடைந்தவர்களுள் श्रेयान्=சிறந் தவனாக भवति=ஆகின்றான். तम्=அந்தப் பரமாத்மாவை धीरासः= தைரியமுள்ளவர்களும் स्वाधियः=தன் வசத்திலிருக்கின்ற புத் தியை யுடையவர்களும் मनसा=மனத்தினால் देवयन्तः=தேவதை களை யாராதிக்கின்றவர்களுமான कवयः=மஹருஷிகள் उन्नयन्ति= அறிகின்றனர்.

अष्टाचक्रा नवद्वारा । देवानां पूरयोध्या ।
तस्यांँहिरण्मयः कोशः । स्वर्गो लोको ज्योतिषाऽवृतः ॥

(ப - ரை) देवानाम्=ஜீவ வர்க்கங்களுடைய पूः=சரீரம் अष्टा- चक्रा=தோல், ரக்தம், மாம்ஸம், மேதஸ், எலும்பு, மஜ்ஜா, சுக்கி லம், ஓஜஸ் என்ற 8 தாதுக்களுள்ளதாகவும், नवद्वारा=கண்ணின் துவாரம் 2. காதின் துவாரம் 2. மூக்கின் துவாரம் 2. வாயின் துவாரம் 1. குதத்தின் துவாரம் 1. ஆண்குறி, அல்லது பெண் குறி, இதந் துவாரம் 1. ஆக 9 துவார முள்ளதாகவும் अयोध्या=

பிராரப்தகர்மத்தின் முடிவு ஏற்படாவிடில் நாசமடையாததாக வும், (**अस्ति**=இருக்கின்றது.) **तस्याम्**=அந்தச்சரீரத்தில் **हिरण्मयः**= தங்கத்தினுற் செய்யப்பட்ட வஸ்துவுக்கொப்பான **कोशः**=ஒரு மொட்டுபபோ லுள்ளவஸ்து, அதாவது ஹிருதயகமலம் **अस्ति**= இருக்கின்றது. **तस्य**=அந்த ஹிருதயகமலத்தினுடைய) **लोकः**= உள்ளிருக்கும் ஓரிடம் **स्वर्गः**=சுகமயமாகவும் **ज्योतिषा**=பிரகாசி க்கின்ற ஜீவசைதன்யத்தால் **आवृतः**=சூழப்பட்டதாகவும் (**अस्ति**= இருக்கின்றது)

यो वै तां ब्रह्मणो वेद। अमृतेनाऽऽवृतां पुरीम्।
तस्मै ब्रह्म च ब्रह्मा च। आयुः कीर्तिं प्रजां ददुः॥

(ப - ரை) **यः**=எவன் **ब्रह्मणः**=பரமாத்மாவி னுடையதாயும், **अमृतेन**=பரமானந்தத்தால் **आवृताम्**=சூழப்பட்டதாயு மிருக்கின்ற **तां पुरीम्**=அந்தப் பட்டணத்தை (அந்த ஸ்தானத்தை) **वेद**=அறி வனே **तस्मै**=அவனுக்கு **ब्रह्म च**=பரமாத்மாவும் **ब्रह्मा च**=நான்முகன் முதலிய தேவர்களும் **आयुः**=நீண்ட ஆயுளையும் **कीर्तिम्**=கீர்த்தி யையும் **प्रजाम्**=சந்ததியையும் **ददुः**=கொடுக்கின்றனர். பரமாத் மாவை ஹிருதயகமலத்தில் தியானஞ் செய்பவன் நீண்ட ஆயுள் நற்கீர்த்தி, சந்ததி முதலியவற்றைப்பெறுவான் என்று கருத்து.

विभ्राजमानाँहरिणीम्। यशसा संपरीवृताम्।
पुरँहिरण्मयीं ब्रह्मा। विवेशाऽपराजिता॥

(ப - ரை) **ब्रह्मा**=பிரஜாபதி **विभ्राजमानाम्**=பிரகாசிக்கின்றதா யும் **हरिणीम्**=மனோஹரமாயும், **यशसा**=கீர்த்தியால் **संपरीवृताम्**= நான்கு பக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதாயும் **हिरण्मयीम्**=சுவர்ண மயமான வஸ்துவுக்குச் சமானமானதாயும், **अपराजिता**=பிராரப் தகர்மத்தின் முடிவு ஏற்படாவிடில் நாசமடையாததாயு மிருக்கிற **पुरीम्**=சரீரத்தை **विवेश**=அடைந்தார். பிரஜாபதி என்று சொன் னதை உபலக்ஷணமாகவைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு ஜீவனும் ஒவ்வொரு சரீரத்தைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிறுன் என்று உபதே சிக்கப்படுவதாகக் கருத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

पराङेत्यज्यामयी । पराङेत्यनाशकी ।
इहचामुत्रचान्वेति । विद्वान् देवासुरानुभयान् ॥

(ப - ரை) **विद्वान्** = பரப்பிரும்ம தத்துவத்தை யறிந்தவன் **अज्यामयी**=ஜரை வியாதி இவைகளற்றவனும் **पराङ्**=திரும்பவும் ஜன்மமற்றவனும் **एति**=பரப்பிரும்மத்தை யடைந்து விடுகிறான். **विद्वान्**=பரப்பிரும்மதத்துவத்தை யறிந்தவன் **अनाशकी**=கர்மங்களற்றவனும், **पराङ्**=திரும்பவும் ஜன்மமற்றவனும் **एति**=பரப்பிரும்மத்தை யடைந்து விடுகிறான். பிரும்மத்தையறிந்தவனுக்குச் சரீரமே ஆத்மா என்ற பிரமம் விலகிவிட்டபடியால் ஜரை, வியாதி, மரணம் முதலியவைகள் சரீரதர்மமென்று உணர்ச்சியுண்டாகின்றது. ஆதலாலவைகளற்றவனாகவே இருந்து கொண்டு பிராரப்தகர்மம் முடிந்தவுடன் மறுபடியும் திரும்பிவருதலற்ற ஸ்தானமான பிரும்மத்தையடைந்து விடுகிறான் என்றுகருத்து. **विद्वान्**=பிரும்மதத்துவத்தை யறிந்தவன் **इहच**=இந்த லோகத்திலும், **अमुत्रच**=பரலோகத்திலும் **देवाऽसुरानुभयान्**=தேவர்கள், அசுரர்கள் இரண்டுபேர்களையும் **अन्वेति**=அனுசரிக்கிறான். அதாவது எல்லா ஜீவர்களிடத்தும் நாமே வஸிக்கின்றோம் என்று உணர்கின்றான்.

यत्कुमारी मन्द्रयते । यद्योषिद्यत्पतिव्रता ।
अरिष्टं यत्किंच क्रियते । अग्निस्तदनुवेधति ॥

(ப - ரை) **कुमारी**=விவாஹமாகாத கன்னிகை **यत्**=எவ்விதமான-புருஷ சம்போக ரூபமான-பாபகாரியத்தில் **मन्द्रयते**=ஆசைப்படுகிறாளோ **योषित्**=விவாஹமான யுவதி **यत्**=எவ்விதமான—வேறு புருஷனுடன் சேருவதென்ற—பாப காரியத்தில்(**मन्द्रयते**=ஆசைப்படுகிறாளோ) **पतिव्रता**=பதிவிரதையான ஸ்திரீ **यत्**=எவ்விதமான—தனதுபர்த்தாவுடன் சேராமையால் தனதுஉயிரை விட்டுவிடுவதென்ற—பாபகாரியத்தில் (**मन्द्रयते** = ஆசைப்படுகிறாளோ) **अरिष्टम्**=தானம் முதலியவற்றால் போக்கடிக்க முடியாத **यत्किंच**=எவ்வித பாபம் **क्रियते**=அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றதோ **तत्**=அந்தப்

பாபங்கள் யாவையும் अग्निः=பரமாத்மா अनु वेधति=நாசஞ் செய்கிறார்.

(தா - ம்) விவாஹமாகாத பெண் புருஷ சம்போகத்தை விரும்புவதாலும், விவாஹமானபெண் பரபுருஷ சம்போகத்தை விரும்புவதாலும், பதிவிரதையான ஸ்திரீ புருஷனைவிட்டுப்பிரிந்திருக்கமனமில்லாமல் உயிரைமாய்த்துக் கொள்ளவிரும்புவதாலும், மற்றுமிது போலுள்ள பாபகாரியங்களைச் செய்வதாலும் எவ்விதப் பாபங்களுண்டாகுமோ அவ்விதப்பாபங்கள் யாவையும் பரமாத்மோபாசனம் துலைத்து விடும். (எ - று)

अश्रुतासः श्रुतासश्च । यज्वानो येऽप्ययज्वनः ।
स्वर्यन्तो नापेक्षन्ते । इन्द्रमग्निं च ये विदुः ॥

(ப - ரை) येच=எவர்கள் अश्रुतासः=பரிபாகமடையாச் சித்தமுள்ளவர்களாகவோ श्रुतासश्च=பரிபாகமடைந்த சித்தமுள்ளவர்களாகவோ यज्वानः=சுருதிஸ்மிருதி இவைகளில் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை யனுஷ்டிக்கின்றவர்களாகவோ ये=எவர்கள் अयज्वनः=சத்கர்மங்களை யனுஷ்டிக்காதவர்களாகவோ (भवन्ति=ஆகின்றனரோ ते=அவர்கள்) अग्निम्=தன்னையுபாஸிப்பவர்களை மேலான பதவியில் சேர்த்துவைக்கின்ற इन्द्रम्=பரமாத்மாவை विदुः (यदि)=அறிவார்களேயானால் स्वर्यन्तः=சுவர்க்கத்தையோ, அல்லது மோக்ஷத்தையோ அடைவதற்கு नापेक्षन्ते=ஞானத்தைத் தவிர்த்து வேறுவிதமான சாதனத்தை யபேக்ஷிப்பதில்லை. மனிதன் எந்த நிலையிலிருந்தாலும் அவன் பரமாத்மாவை யறிவானேயாகில் அதனாலேயே மோக்ஷம் என்ற சிறந்த புருஷார்த்தத்தை யடைந்து விடுவான் என்று கருத்து.

सिकता इव संयन्ति । रश्मिभिस्समुदीरिताः ।
अस्माल्लोकादमुष्माच्च । ऋषिभिरदात्पृश्निभिः ॥

(ப - ரை) (जीवाः=ஜீவன்கள்) रश्मिभिः = கயிறுபோலுள்ள கர்மங்களால் समुदीरिताः=தூண்டப்பட்டவர்களாய்க்கொண்டு सि-

कता इव=மணல்கள்போல் अस्मात्=இந்த लोकात्=உலகினின்றும், अमुष्माल्लोकाच्च=மேலுலகினின்றும் (तदातदानिर्गत्य = அவ்வப்பொழுது வெளிவந்து) संयन्ति=ஒன்று சேருகின்றன. (तेषां सर्वेषामनुग्रहाय परमेश्वरः=அந்த எல்லா ஜீவர்களையு மனுக்கிரஹிப்பதற்காக பரமேச்வரன்) पृश्निभिः=தத்துவத்தைப் பிரகாசப்படுத்துகின்ற ऋषिभिः=மந்திரங்களால் अदात्=அறிவைக் கொடுக்கின்றார்.

(தா - ம்) பெருங்காற்றினால் தூண்டப்பட்ட மணல்கள் எவ்விதம் ஓரிடம் விட்டு மற்றோரிடத்திலும், அவ்விடம் விட்டு மறுபடியும் முன்னிருந்த விடத்திலும் வந்து குவியுமோ அவ்விதமே ஜீவன்களும் புண்யபாபரூபமான கர்மத்தினால் தூண்டப்பட்டு இவ்வுலகினின்றும் மேலுலகிலும் மேலுலகினின்றும் இவ்வுலகிலும் வந்து ஒன்று சேருகின்றனர் அதாவது சக்கிரம் சுழலுவதுபோல்திரும்பத்திரும்பஜன்மமரணங்களை யனுபவித்து வருகின்றனர். இந்த ஜீவவர்க்கத்தினிடம் பகவான் தயை கூர்ந்து இச்சம்சாரத்தைக் கடப்பதற்குச் சாதனமானக் ஞானத்தை வேதமந்திரங்கள் வாயிலாக வெளியிட்டிருக்கிறார். (எ - று)

अपेत वीत विचसर्पतातः । येऽत्रस्थ पुराणा ये च नूतनाः ।
अहोभिरद्भिरक्तुभिर्व्यक्तम् । यमो ददात्ववमानमस्मै ॥

(ப - ரை) யமனால் கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்னும், வெகுகாலத்திற்குமுன்னும் நியமனஞ்செய்யப் பட்டவர்களும், இப்பூமியில் எங்கும் வியாபரித்திருக்கின்றவர்களுமான யமதூதர்கள் இதனால் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர்—(हे यमदूताः=ஓ யமதூதர்களே!) ये=எந்த நீங்கள் अत्र=இவ்விடத்தில் पुराणाः=வெகுகாலமாய் स्थ=வஸித்து வருகிறீர்களோ ये=எந்த நீங்கள் अत्र=இவ்விடத்தில் नूतनाः=புதியதாய் स्थ=வஸித்து வருகிறீர்களோ ते सर्वे यूयम्=அந்த நீங்கள்யாவரும் अतः=இவ்விடத்தினின்றும் अपेत=வேறிடத்திற்குச்சென்று விடுங்கள். वीत=ஒருவருடன் மற்றவர் சேருவண்ணம் பிரிந்து சென்று விடுங்கள் विसर्पत च=வெகு தூரஞ்சென்று விடுங்கள். यमः=யமன் अद्भिः=ஜலத்துடன் (ஜலம் முதலிய போக்யவஸ்துக்களுடன்) व्यक्तम्=சேர்ந்திருக்கின்ற अहो

भिः=அநேகம் பகல், अक्तुभिः=அநேகம் இரவு (என்ற) अवसानम्= காலத்தை ददातु=கொடுக்கட்டும். தர்மராஜனின் அனுக்கிரஹத்தினால் நீண்ட ஆயுளும் போக்ய வஸ்துக்களு முண்டாகவேண்டும் என்பது கருத்து.

नॄ मुणन्तु नॄ पात्वर्यः । अकृष्टा ये च कृष्टजाः ।
कुमारीषु कनीनीषु । जारिणीषु च ये हिताः ॥

(ப - ரை) नॄ=மனிதன் என்று மாத்திரம் சொல்லக்கூடிய நிலையிலுள்ளவர்கள் அதாவது பிறரை ஹிம்ஸித்தோ, பிறருக்கு அடிமையாக ஆகியோ ஜீவனஞ்செய்கின்றவர்களும், யாவராலும் நிந்திக்கக்கூடியவர்களுமான புருஷர்கள் मुणन्तु=இவ்விடம் விட்டு வேறு இடத்திற்குச் செல்லட்டும். नॄ=மேற்கூறிய நீசபுருஷர்களுக்கு अर्यः=தலைவன் पातु=இவ்விடம் விட்டு விலகிச்சென்று எங்களைக் காக்கவேண்டும். ये=எவர்கள் अकृष्टाः=சத்கர்மங்களைச் செய்வதற்கு அதிகாரமற்றவர்களோ அதாவது கெட்டகுலத்தில் பிறந்தவர்களோ येच=எவர்கள் நல்லகுலத்தில் பிறந்தவர்களாயிருந்தும் ஊமை, குருடு முதலியன வாயிருப்பதாலோ, மஹாபாதகங்களையனுஷ்டிப்பதாலோ கர்மாதிகார மற்றவர்களோ कुमारीषु=கல்யாணமாகாப் பெண்களிடத்திலும், कनीनीषु = கல்யாணமாகாத பேத்திகளிடத்திலும் जारिणीषुच=வியபிசாரிகளிடத்திலும் ये=எவர்கள் हिताः=கர்பளுமாய் வஸித்து வெளிவந்தவர்களோ (ते सर्वेऽपीतोऽपगच्छन्तु = அவர்களெல்லோரும் இவ்விடம் விட்டு வேறிடத்திற்குச் செல்லவேண்டும்.) மேற் சொல்லிய பாபபுருஷர்களின் சேர்க்கை எனக்கு ஏற்படவேண்டாம் என்று கருத்து.

रेतःपीता आण्डपीताः । अङ्गारेषु च ये हुताः ।
उभयान् पुत्रपौत्रकान् । युवेऽहं यमराजगान् ॥

(ப - ரை) रेतः पीताः=ரேதஸ் எனப்படும் புருஷ வீர்யத்தைப் பானஞ் செய்தவர்களும், आण्डपीताः=அண்ட சம்பந்தம் பெற்ற ஜலத்தைப்பானஞ் செய்தவர்களும் (इतोऽपगच्छन्तु=இவ்

விடம் விட்டு வேறு இடத்திற்குச் செல்லட்டும்.) உட்கொள்ளக் கூடாதபொருள்களை யுட்கொள்ளுகின்ற மஹாபாபிகளின் சம்பந்தம் ஏற்படவேண்டாம் என்று கருத்து. ये=எந்த ஜீவன்கள் अग्निरेषु=நெருப்பில் (சாஸ்திரமுறையை யனுசரிக்காமல்) हुताः=போடப்பட்டவைகளாய்க் கொண்டு पिशाचादिभावेन=பிசாசம் முதலியவற்றின் வடிவமாக वर्तन्ते=இருக்கின்றனவோ तेपीता गच्छन्तु=அவைகளும் இவ்விடம் விட்டு வேறிடத்திற்குச் செல்லட்டும்.) पुत्रपौत्रकान् उभयान्=நல்லபடிப்பு, சீலம், நன்னடத்தை முதலியவைகளற்ற பிள்ளை பேரன் இரண்டு பேர்களையும் अहम्=நான் युवे=பிரித்து வைக்கிறேன். அவர்களுடன் நான் சம்பந்திக்கவில்லை. அல்லது அத்தகைய பிள்ளை பேரன்கள் எனக்குண்டாகவேண்டாம் என்றுகொள்ளவும். यमराजगान्=தர்மராஜனால் சிக்ஷிக்கத்தகுந்த மற்றுமுள்ள பாபிகளையும் युवे=பிரித்துவிடுகிறேன். அந்தப் பாபிகளின் சம்பந்தம் எனக்கு நேரவேண்டாம் என்று கருத்து.

शतमिन्नु शरदः ।

இது ஓர் மந்திரத்தின் ஆரம்பம். இதன் மீதமுள்ள பாகங்களையுமெழுதி வியாக்யானஞ் செய்கிறோம்—

शतमिन्नु शरदो अन्ति देवा यत्रा नश्चक्रा जरसं तनूनाम् ।
पुत्रासो यत्र पितरो भवन्ति मा नो मध्यारीरिषतायुर्गन्तोः ॥

(ப   ரை) हेदेवाः! ஓதேவர்களே!) यत्र=எந்த நூறு வயதுக்குள் नः=நம்முடைய तनूनाम्=சரீரத்திற்கு जरसम्=கிழத்தன்மையை चक्र=செய்துவிடுகின்றீர்களோ, கொடுக்கின்றீர்களோ यत्र=எந்தக் கிழப்பருவத்தில் पुत्रासः=பிள்ளைகள் पितरः=ரக்ஷகர்களாக भवन्ति=ஆகின்றனரோ (அந்த) शतमिन्नुशरदः=நூறு வருஷங்களும் अन्ति=ரொம்பவும் சமீபத்திலிருக்கின்றன. நூறு வருஷத்தின் முடிவு சீக்கிரமாகவே ஏற்பட்டுவிடுகின்றது என்று தாத்பர்யம். आयुः மிகவும் சுவல்பமான நூறுவருஷ ஆயுளையும் गन्तोः=

முடியப்பெறுவதற்கு (इच्छावर्तते=விருப்பமிருக்கின்றது.) மிகவும் ஸ்வல்பமான நூறுவருஷ காலமாவது பிழைத்திருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணமிருக்கின்றது. मध्या=நூறுவருஷத்திற்கு மத்தியில் नः=எங்களை मारीरिषत=ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம். இம்மந்திரத்தால் பொதுவில் தேவதைகள் ஆயுர்விருத்தியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப்படுகின்றனர் என்று கொள்ளவும்.

अदो यद्ब्रह्म विलबम्। पितृणां च यमस्य च।
वरुणस्याश्विनोरग्नेः। मरुतां च विहायसाम्॥

(ப - ரை) अदः=இந்த यद्ब्रह्म=யாதொரு பிரும்ம முண்டோ (तत्=அது தான்) पितृणांच=பிதுருதேவதைகளுக்கும், यमस्यच=யமனுக்கும், वरुणस्य = வருணனுக்கும் अश्विनोः=அச்வினீ தேவர்களுக்கும், अग्नेः=அக்னிக்கும், मरुतां च=மருத் என்ற தேவர்களுக்கும் विहायसाम्=கந்தர்வர்களுக்கும் विलबम्=ஆதாரமாயிருக்கின்றது. எல்லாப் பிராணிகளும் பரப்பிரும்மத்தை யண்டியே ஜீவிக்கின்றன என்பதுகருத்து.

कामप्रयवणं मे अस्तु। स ह्येवास्मि सनातनः।
इति नाको ब्रह्मिश्रवो रायो धनम्। पुत्रानापो देवीरिहाऽऽहिता॥

(ப - ரை) हि=யாதுகாரணம் பற்றி सनातनः=ஆதியற்றதான स एव=அந்தப் பரப்பிரும்மமாகவே अस्मि=நானிருக்கின்றேனோ (ஆகையினால்) कामप्रयवणम् = (அந்தப் பரப்பிரும்மமே) எனக்கு வேண்டிய போக்யவஸ்துக்களைக் கொடுப்பதாக अस्तु=ஏற்படட்டும். आपोदेवीः=ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே! नाकः=துக்கசம்பந்தமற்ற லோகத்தையும், ब्रह्मिश्रवः=பிரும்மவிசார வாக்கியங்களின் கேள்வியையும், रायः=பணத்தையும் धनम्=சந்தோஷத்திற்குச் சாதனமான வீடு ஸ்திரீ முதலியவற்றையும் पुत्रान्=பிள்ளைகளையும் इति=இதுபோன்ற மற்றுமுள்ள போக்கியவஸ்துக்களையும் इह=இப்பொழுது आहित=கொடுங்கள்.

पुरं नवद्वारा ब्रह्मा च व्यक्तःशरदोऽष्टौ च॥

அடிமுதல் 118 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

இருபத்தேழாவது அனுவாகம் முற்றிற்று

இருபத்தெட்டாவது அனுவாகம்.

विशीर्ष्णीं गृध्रशीर्ष्णीं च। अपेतो निर्ऋतिꣳहथः।
परिबाधꣳश्वेतकुक्षम्। निजङ्घꣳशबलोदरम्॥

(ப-ரை) அக்னி பிரார்த்திக்கப்படுகின்றார்—(**अग्ने**=ஓ அக்னியே) **विशीर्ष्णीम्**=தலையற்றதாயும், **गृध्रशीर्ष्णीं च**=கழுகின் தலைக்கொப்பான தலையுள்ளதாயுமிருக்கிற **निर्ऋतिम्**=தாரித்திரியத்திற்கு யஜமானியான ராக்ஷஸியை அதாவது - அலக்ஷ்மியை **इत:**=என்னிடமிருந்து **अपजहि**=விரட்டுவீராக. நாசஞ்செய்வீராக. **परिबाधम्**=நான்கு பக்கங்களிலும் ஹிம்ஸிக்கின்றதாயும், **श्वेतकुक्षम्**=சிலவைகள் வெண்ணிறமான வயிறுள்ளதாயும், **निजङ्घम्**=கோணலான கணுக்காலையுடையதாயும் **शबलोदरम्**=சிலவைகள் சிவப்பு, வெளுப்பு இவ்விரண்டு நிறம் கலந்த வயிறுள்ளதாயுமிருக்கிற நிருருதியின் கணத்தையும் (**अपजहि**=நாசஞ்செய்வீராக) தீமையை விளைவிக்கின்ற நிருருதி என்ற ராக்ஷஸிகளிற் சிலர் தலையே இல்லாதவர்களாயும், சிலர் கழுகின் தலைக்கொப்பான தலையையுடையவர்களாயு மிருக்கின்றனர். அவர்களின் கணங்களில் சிலர் வெண்ணிறமான வயிறுள்ளவர்களாயும், சிலர் தவிட்டு நிறமான வயிறுள்ளவர்களாயும், மற்றவர்களுக்குத் தீமைவிளைவிப்பதையே தொழிலாக வுடையவர்களாயு மிருக்கின்றனர். ஓ அக்னியே அவர்களை என்னிடம் வாராவண்ணம் தடுப்பதுடன் என்னிடம் வந்திருப்பவர்களையும் நாசஞ்செய்ய வேண்டும் என்று கருத்து.

स तान्वाच्यायया सह। अग्ने नाशय संदृशः। ईर्ष्यासूये बुभुक्षाम्॥
मन्युं कृत्यां च दीधिरे। रथेन किꣳशुकावता। अग्ने नाशय संदृशः॥

(ப-ரை) **अग्ने**=ஓ அக்னியே! **सः (त्वम्)**=அந்த நீர் **संदृशः**=எனக்குக் கெடுதலைச் செய்வதற்கு வேண்டிய வழியை நன்றாய்க் கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்ற **तान्**=முன்சொல்லிய நிருருதியின் கணங்களை **वाच्यायया**=யாவராலும் நிந்திக்கக் கூடிய பரிபாதன் முதலியவர்களைப் பிள்ளை என்று அபிமானிக்கின்ற நிருருதி

என்ற அலக்ஷ்மியுடன் नाशय=நாசஞ் செய்யவேண்டும். (येद्वि-षिण:=எந்தச்சத்ருக்கள் अस्मान् प्रति=நம்மைக்குறித்து) ईर्ष्यासूये - ईर्ष्या=நமது நல்லகுணங்களில் பொறாமை असूया=நமது நல்ல குணங்களில் பழிசுமத்தல் இவைகளையும், बुभुक्षाम्=நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உணவுபொருள்களை கிடைக்காவண்ணம் தடுத்துப் பசியையும், मन्युम्=நம்மைப்பற்றிக் கோபத்தையும், कृत्यां च=ஆபிசாரப்பிரயோகத்தையும் दीधिरे=விருத்தி செய்கின்றனரோ (तान्) संदश:=எனக்குத் தீமை விளைவிப்பதில் ஜாகரூகர்களான அந்தச் சத்துருக்களை अग्ने=ஓ அக்னியே! किंशुकावता=ஹிம்ஸிக்கின்ற கிளிபோலுள்ள பக்ஷிகளையுடைய रथेन=ரதத்தினால் नाशय=நாசஞ் செய்வீராக.

(தா-ம்) ஓ அக்னியே அலக்ஷ்மியையும், அலக்ஷ்மியின் புத்திரர்களான முன்மந்திரத்தில் சொல்லிய பரிபாதன் முதலியவர்களையும் நாசஞ்செய்யவேண்டும். அத்துடன் எந்த எனது சத்துருக்கள் என்னிடம் பொறாமை, அசூயை, கோபம் இவைகளையடைந்து எனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய உணவுபொருள்களைக் கிடைக்காவண்ணம் தடைசெய்து பசியால்வருந்தும்படி செய்கின்றனரோ, எவர்கள் ஆபிசாரப்பிரயோகம் செய்கின்றனரோ அவர்கள் யாவரையும் ஹிம்ஸிக்கின்ற பறவையுடன் கூடிய ரதத்தில் ஏறிக்கொண்டு நாசஞ்செய்யவேண்டும். (எ - று)

विशीर्ष्णीं दश அடிமுதல்119பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன

இருபத்தெட்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

இருபத்தொன்பதாவது அனுவாகம்.

पर्जन्याय प्रगायत । दिवस्पुत्राय मीढुषे । स नो यवसमिच्छतु ।

(ப - ரை) பர்ஜன்யன் என்ற தேவன் பிரார்த்திக்கப்படுகின்றான் (हे मानवा:=ஓ மனிதர்களே!) दिवस्पुत्राय=த்யுலோகத்தின் பிள்

ஸையாயும் (ஆகாசத்தி லிருப்பதா லிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது) **मीढुषे**=ஜலத்தை வர்ஷிக்கின்றதாயு மிருக்கிற **पर्जन्याय**=பர்ஜன்யன் என்ற தேவதையின் பொருட்டு **सः**=அந்த பர்ஜன்யன் என்ற தேவன் **नः**=நமக்கு **यवसम्**=உணவை (**दातुम्**=கொடுப்பதற்கு) **इच्छतु**=சங்கற்பிக்கவேண்டும் (**इति**=என்று) **प्रगायत**=ஸ்தோத்திரஞ் செய்வீர்களாக.

इदं वचः पर्जन्याय स्वराजे । हृदो अस्त्वन्तरं तद्युयोत ।
मयोभूर्वातो विश्वकृष्टयस्सन्त्वस्मे । सुपिप्पला ओषधीर्देवगोपाः ।

(ப - ரை) **स्वराजे**=யஜமானனை **पर्जन्याय**=பர்ஜன்யன் என்ற தேவனையும் பொருட்டு (**अस्माभिरुक्तम्**=நம்மாற் சொல்லப்பட்ட) **इदम्**=இந்த **वचः**=ஸ்தோத்திர ரூபமான வார்த்தை **हृदः**, **अन्तरम्**=பர்ஜன்யதேவதையின் ஹிருதயத்திற்குள் நுழைந்ததாக **अस्तु**=ஆகவேண்டும். **तत्**=அதற்காக **युयोत** = முயற்சி செய்யுங்கள், **वातः**=காற்று **अस्मे**=நம்மிடம் **मयोभूः**=சுகத்தை யுண்டுபண்ணுவதாக (**अस्तु**=ஆகவேண்டும்) **विश्वकृष्टयः**=எல்லா மனிதர்களும், (**अस्मासु**=நம்மிடம் **मयोभुवः**=சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவர்களாக) **सन्तु**=ஆகவேண்டும் **ओषधीः**=பயிர்கள் **सुपिप्पलाः**=நல்லவிளைவுடன் கூடினவைகளாகவும், **देवगोपाः**=தேவதைகளைக் காப்பாற்றுகின்றவைகளாகவும் (ஓஷதிகளின் தான்யம் முதலியனவற்றால் ஹவிஸ்ஸை சம்பாதித்து யக்ஞம் முதலிய சத்கர்மங்களில் தேவதைகளாராதிக்கப்படுவதா லிவ்விதஞ் சொல்லப்பட்டது.) **सन्तु** = ஆகவேண்டும்.

यो गर्भमोषधीनाम् । गवां कृणोत्यर्वताम् । पर्जन्यः पुरुषीणाम् ।

(ப - ரை) **यः**=எந்த பர்ஜன்யன் என்ற தேவன் **ओषधीनाम्**=பயிர்களுக்கும், **गवाम्**=பசுக்களுக்கும், **अर्वताम्**=பெண் குதிரைகளுக்கும் **पुरुषीणाम्**=மனுஷ்ய ஸ்திரீகளுக்கும் **गर्भम्**=கர்ப்பத்தை **कृणोति**=செய்கிறானோ (**सः**=அந்த பர்ஜன்யன் என்ற தேவன் **मयोभूः**=சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவனாக **भवतु**=ஆகவேண்டும்.) ஓஷதிகள் செழிப்பாய் வளர்ந்து அதனதன் பலன்களைக் கொடுப்ப

தற்கோ, பசு, மனிதன் முதலிய பிராணிகள் சந்ததி விருத்தியுடன் சுகமாய் ஜீவிப்பதற்கோ மழை இன்றியமையாச் சாதனமானதாலும், அம்மழை பர்ஜன்யன் என்ற தேவனின் அனுக்கிரஹத்தா லேற்படவேண்டி இருப்பதாலும் பர்ஜன்யன் என்ற தேவனே கர்ப்பத்தை யுண்டுபண்ணுவதாய் வர்ணிக்கப்படுகின்றது.

पर्जन्याय दश அடிமுதல் 120 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

இருபத்தோன்பதாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

முப்பதாவது அனுவாகம்.

(அ-கை) பின்படிக்கப்படும் மந்திரங்களால் வீர்யம் (சுக்லம்) விருத்தியடையவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப் படுகின்றது. ஸ்மிருதிகளில் ஸ்வப்னம் முதலியவற்றில் வீர்யஸ்கலித முண்டானால் மறுதினம் காலையில் ஸ்நானஞ்செய்து இம்மந்திரங்களை ஜபிக்க வேண்டுமென்று பிராயச்சித்தமாகவு முபதேசிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

पुनर्मामैत्विन्द्रियम् । पुनरायुः पुनर्भगः । पुनर्ब्राह्मणमैतु मा ।
पुनर्द्रविणमैतु मा ।

(ப - ரை) **इन्द्रियम्**=(நாசத்தையடைந்த) வீர்யம் **पुनः**=மறுபடியும் **माम्**=என்னை **एतु**=வந்து அடையட்டும். **पुनः**=மறுபடியும் **आयुः**=(சென்ற) ஆயுஸும், **पुनः**=மறுபடியும் **भगः**=(நாசமடைந்த) பாக்யமும் **एतु**=வந்தடையட்டும். **मा**=என்னை **पुनः**=மறுபடியும் **ब्राह्मणम्**=பிரும்ம தேஜஸ்ஸானது **एतु**=வந்தடையட்டும். **मा**=என்னை **पुनः**=மறுபடியும் **द्रविणम्**=பணம் **एतु**=வந்தடையட்டும். ஓ சூர்யமண்டலத்தில் வஸிக்கின்ற சர்வேச்வரனே! தங்களுடைய அனுக்கிரஹத்தால் நாசமடைந்த வீர்யம் முதலியவைகள் மறுபடியும் கிடைக்கவேண்டும்.

यन्मेऽद्यरेतः पृथिवीमस्कान्त्। यदोषधीरप्यसरद्यदापः।
इदं तत्पुनराददे। दीर्घायुत्वाय वर्चसे ॥

(ப - ரை) अद्य=இன்றைதினம் मे=என்னுடைய यद्रेतः=எந்த வீரியம் पृथिवीम्=பிருதிவியில் अस्कान्=தவறிவிழுந்ததோ यत्=எந்தவீரியம் ओषधीः अपि=ஓஷதிகளிலும் असरत्=சம்பந்தித்ததோ यत्=எந்த வீரியம் आपः=ஜலங்களில் असरत्=சம்பந்தித்ததோ तदिदम्=அந்தரேதஸ்ஸை दीर्घायुत्वाय=ஆயுளின் விருத்திக்காகவும் वर्चसे=பிரும்மதேஜஸ்ஸிற்காகவும் अहम्=நான் पुनः=மறுபடியும் आददे=ஸ்வீகரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அடையவேண்டும். ஓ பரமாத்மாவே! தங்களுடைய அனுக்கிரஹத்தால் மறுபடியும் சரீரத்தில் வீரிய விர்த்தியையடைந்து நீண்ட ஆயுளையும், பிரும்ம தேஜஸ்ஸையு மடையவேண்டும். விரிய விருத்தி இல்லாதவருக்கு நீண்ட ஆயுளும், சரீரகாந்தியுமுண்டாவதில்லை என்பது அனுபவசித்தம் என்றுகருத்து.

यन्मे रेतः प्रसिच्यते। यन्म आजायते पुनः ॥
तेन माममृतं कुरु। तेन सुप्रजसं कुरु ॥

(ப - ரை) मे=என்னுடைய यद्रेतः=எந்தவீரியம் प्रसिच्यते=கர்ப்பாசயத்தில் செலுத்தப்படுமோ, मे=என்னுடைய यत्=எந்தவீரியம் पुनः=மறுபடியும் आजायते=புத்திரரூபமாயுண்டாகுமோ तेन=அந்தவீரியத்தால் माम्=என்னை अमृतम्=சுகமுள்ளவனுகவும் सुप्रजसम्=நல்லசந்ததியுள்ளவனுகவும் कुरु=செய்வீராக. ஓ பரமாத்மாவே! எந்த வீரியம் ஸ்திரீயின் கர்ப்பாசயத்தில் சென்று சத்புத்திர ரூபமாய் வெளிவந்து என்னைச் சுகப்படுத்துமோ அத்தகைய வீரியம் விருத்தியடையுமாறு அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

पुनर्द्धच ॥ அடிமுதல் 121 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

முப்பதாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

முப்பத்தோன்றுவது அனுவாகம்.

(அ-கை) இவ்வனுவாகத்தில் வைச்ரவணயக்ஞம் என்ற கர்மத்திற்கு அங்கமான மந்திரங்கள் படிக்கப்படுகின்றன. முதல் நான்கு மந்திரங்களால் வைச்ரவணன் என்ற தேவனை ஆவாஹனஞ் செய்யவேண்டும்.

अद्ध्यस्तिरोधा जायत । तव वैश्रवणस्सदा ।
तिरोधेहि सपत्नान्नः । ये अपोऽश्नन्ति केच न ॥

(ப-ரை) (**हेकुबेर !**=ஓ குபேரனே! **त्वयागृहीतः**=உம்மால் ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட) **वैश्रवणः** = (விச்ரவஸ் என்பவரின் பிள்ளையான) யாதொரு வைச்ரவணனுண்டோ (**सः**=அவன்) **सदा**=எப்பொழுதும் **तव**=உம்முடைய **अद्ध्यः**=கர்மங்களை **तिरोधाः**=மறைக்கின்றவனாக **अजायत**=ஏற்பட்டான். **नः**=எங்களுடைய **सपत्नान्**=சத்துருக்களை **तिरोधेहि**=நாசஞ்செய்வீராக. **ये केचन**=மற்றுமுள்ள எவர்கள் **अपः**=என்னாலனுஷ்டிக்கப் படுகின்ற சத்கர்மங்களை **अश्नन्ति**=நாசஞ் செய்கின்றனரோ (**तानपितिरोधेहि**=அவர்களையும் நாசஞ் செய்வீராக.)

(தா-ம்) ஓ குபேரனே! உம்மிடமிருக்கின்ற வைச்ரவணன் என்றவன் தங்களைக்குறித்து எந்தக்கர்மத்தையு மனுஷ்டிக்காவண்ணம் எல்லோருக்கும் தடைசெய்து கொண்டிருக்கிறான். அவனை அவ்விதம் தடைசெய்யா வண்ணம் தடுத்து எனது சத்துருக்களைத் தலைப்பதில் தூண்டவேண்டும். மற்றுமெவர்கள் சத்கர்மங்களுக்கு விக்னஞ்செய்கின்றனரோ அவர்களை நாசஞ்செய்ய வேண்டும். (எ-று)

त्वाष्ट्रीं मायां वैश्रवणः । रथꣳसहस्र*वन्धुरम् ।
पुरुश्चक्रꣳसहस्राश्वम् । आस्थायायाहि नो बलिम् ॥

---

* **सहस्रबन्धुरम्**=என்னும் பாடமிருக்கின்றது. மேல் போட்டிருப்பதே பாஷ்ய சம்மதபாடம்.

(ப - ரை) (हे कुबेर=ஓ குபேரனே! त्वम्=நீர்) वैश्रवणः=வைச்ரவணன் என்றவனுடன் सहस्रवन्धुरम्=அநேகம் குறுக்குச் சட்டங்களுடன் கூடின சக்கிரமுள்ள ஏற்காலையுடையதாயும் पुरुश्चक्रम्=அநேகம் சக்கிரங்களுடன் கூடினதாயும், सहस्राश्वम्=ஆயிரக் கணக்கான குதிரைகள் கட்டப்பட்டுள்ளதாயுமிருக்கிற रथम्=தேரை आस्थाय=ஏறிக்கொண்டு नः=எங்களுடைய बलिम्=பூஜையை (ग्रहीतुम्=பெற்றுக்கொள்வதற்காக) आयाहि=வருவீராக.

यस्मै भूतानि बलिमावहन्ति। धनं गावो हस्तिहिरण्यमश्वान्।
असामसुमतौ यज्ञियस्य। श्रियं बिभ्रतोऽन्नमुखीं विराजम्॥

(ப - ரை) यस्मै=எந்தக்குபேரனுக்கு भूतानि=எல்லாப்பிராணிகளும் धनम्=பணத்தையும் गावः = பசுக்களையும் हस्तिहिरण्यम्=யானை சுவர்ணம் இவைகளையும் अश्वान्=குதிரைகளையும் बलिम्=பலியாக (பூஜாத்திரவ்யமாக) आहरन्ति=சமர்ப்பிக்கின்றனவோ अन्नमुखीम्=அன்னத்தைப் பிரதானமாயுடையதாயும் विराजम्=நன்ருய்ப் பிரகாசிக்கின்றதாயும் (விருத்தியுள்ளதாயும்) இருக்கிற श्रियम्=சம்பத்தை बिभ्रतः=தரித்துக் கொண்டிருக்கிறவரும் यज्ञियस्य=யாகம் முதலிய சத்கர்மங்களாலாராதிக்கத் தகுந்தவருமான (तस्य=அந்தக்குபேரனுடைய सुमतौ=அனுக்கிரஹ சங்கல்பத்தில் असाम=நாமிருக்கவேண்டும். எல்லாப் பிராணிகளும் எந்தக்குபேரனிடம் தம்மிடமுள்ள எல்லாப்பொருள்களையு மர்ப்பணஞ் செய்து பூஜைசெய்கின்றவோ அந்தக் குபேரன் என்விஷயத்தில் அனுக்ரஹ சங்கல்பத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று கருத்து.

सुदर्शने च क्रौञ्चे च। मैनाके च महागिरौ।
सतद्वाट्टारगमन्ता। सꣳहार्यं नगरं तव॥

(ப - ரை) (हे कुबेर=ஓ குபேரனே!) सुदर्शने च = சுதர்சனம் என்ற மலையிலும், क्रौञ्चेच=கிரௌஞ்சம் என்ற மலையிலும், महागिरौ=பெரியமலையான मैनाकेच=மைஞகம் என்ற மலையிலும் இருக்கின்ற सतद्वाट्टारगमन्ता—सत=நூற்றுக்கணக்கான द्वा=வாயிற்படிகள் अट्टार=கட்டுகள் गमन्ता=வீதிகள் இவைகளையுடைய तव=உம்

முடைய नगरम्=பட்டணம் संहार्यम्=விடத்தக்கது. ஓ குபேரனே! சுதர்சனம், மைனாகம் முதலிய பெரியமலைகளில் நூற்றுக்கணக்கான வாயிற்படிகள், கட்டுகள், வீதிகள் இவை முதலியவற்றுடன் விசித்திரமாய் கட்டப்பட்டுள்ள உமது நகரத்தினின்றும் திரும்பி என்னை அனுக்கிரஹிப்பதற்காக வரவேண்டும் என்று கருத்து.

इति मन्त्राः । कल्पोऽत ऊर्ध्वम् ।

(ப - ரை) கேட்கின்றவர்களின் புத்திக்கு ஐகாக்கிரியம் ஏற்படுவதற்காக இதுவரையில் சொன்னது இன்னது, இனி சொல்லப்போவது இன்னது என்று பிரித்துக் காண்பிக்கிறார்—इति=மேற் படிக்கப்பட்டவைகள் मन्त्राः=மந்திரங்கள். अतः=இதற்கு ऊर्ध्वम्=பின் படிக்கப்படும் பாகம் कल्पः=வைச்ரவணயக்ஞத்தின் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய முறையை உபதேசிக்கின்ற பிராம்மணம். இதுவரையில் வைச்ரவண யக்ஞத்தின் மந்திரங்கள் படிக்கப்பட்டன. இனி அந்த யக்ஞத்தின் அனுஷ்டானப் பிரகாரத்தைப் போதிக்கின்ற பிராம்மண வாக்யங்கள் படிக்கப்படுகின்றன.

यदि बलिꣳ हरेत् । हिरण्यनाभये वितुदये कौबेरायायं बलिः ।
सर्वभूताधिपतये नम इति । अथ बलिꣳहृत्वोपतिष्ठेत ॥

(ப - ரை) बलिम्=பலியை यदि हरेत्=போடுவதாக இருந்தால் हिरण्यनाभये சுவர்ணமயமான ஆபரணத்தை உந்தியில் தரித்துக்கொண்டிருப்பவனும், वितुदये=தனம் கிடைக்காவண்ணம் எல்லாப் பிராணிகளையும் ஹிம்ஸிப்பவனுமான कौबेराय=குபேரனைச் சேர்ந்த வைச்ரவணன் என்றவனுக்கு अयंबलिः=இந்தப்பலி (दत्तोऽस्तु=கொடுக்கப்பட்டதாயாகவேண்டும்) सर्वभूताधिपतये=எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் யஜமானனை வைச்ரவணனுக்கு नमः=நமஸ்காரம். इति=என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி (बलिम्=பலியை हरेत्=போடவேண்டும்.) बलिम्=பலியை हृत्वा=போட்டு अथ=பிறகு उपतिष्ठेत=பின் படிக்கப்படும் மந்திரத்தால் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யவேண்டும்.

क्षत्रं क्षत्रं वैश्रवणः । ब्राह्मणा वयꣳस्मः ॥
नमस्ते अस्तु मा मा हिꣳसीः । अस्मात्प्रविश्यान्नमद्धीति ॥

(ப - ரை) **वैश्रवणः**=வைச்ரவணன் என்று பெயருள்ள நீர் **क्षत्रम्** = உபத்திரவத்தினின்றும் காப்பாற்றுகிறவராகவும் **क्षत्रम्**= க்ஷத்திரிய ஜாதியைச் சேர்ந்தவராகவும் (**असि** = இருக்கின்றீர்) **वयम्**=நாங்கள் **ब्राह्मणाः**=பிராம்மண ஜாதியைச்சேர்ந்தவர்களாக **स्मः**=இருக்கின்றோம். ஆதலால் தங்களால் பரிபாலிக்கத் தகுந்தவர்களாக இருக்கிறோம். **ते**=உமக்கு **नमः**=நமஸ்காரம் **अस्तु** = இருக்கட்டும். **मा**=என்னை **माहिꣳसीः** = ஹிம்ஸிக்கவேண்டாம். **अस्मात्** = தங்களை நமஸ்கரிப்பதாலும், பிராம்மணனுயிருப்பதாலும் (**अत्र**=இவ்விடத்தில்) **प्रविश्य** = வந்து **अन्नम्** = அன்னத்தை **अद्धि**=சாப்பிடவேண்டும் **इति**=என்ற மந்திரத்தால் (**उपतिष्ठेत**=ஸ்தோத்திரஞ்செய்யவும்.) ஓ வைச்ரவணனே! நீர் அனைவரையும் உபத்திரவத்தினின்றும் காப்பாற்றுகிரவராகவும் க்ஷத்திரிய ஜாதியைச் சேர்ந்தவராகவுமிருக்கின்றீர். நானோ பிராம்மணனுயிருப்பதுபற்றி தங்களால் பரிபாலிக்கத்தகுந்தவனுகவும், நமஸ்கரிக்கின்றவனுகவுமிருக்கிறேன். ஆதலால் என்னால் கொடுக்கப்படும் அன்ன ரூபமான பலியைப் பெற்றுக்கொண்டு எனக்கு எவ்வித தீங்கு மிழைக்காமல் காக்கவேண்டும் என்று கருத்து.

अथ तमग्निमादधीत । यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुंजीत ।

(ப - ரை) **यस्मिन्**=எந்த அக்னியில் **एतत्कर्म**=இந்த வைச்ரவணயக்ஞத்தை **प्रयुंजीत**=அனுஷ்டிக்கிறோ **अथ** = முற்கூறிய ஸ்தோத்திரத்தையனுஷ்டித்து முடித்தபிறகு **तमग्निम्**=அந்த அக்னியை **आदधीत**=பூமியில் ஸ்தாபனஞ் செய்துவிடவேண்டும்.

(அ - கை) அக்னியை பூமியில் ஸ்தாபனஞ் செய்யும் பொழுது படிக்கவேண்டிய மந்திரமுபதேசிக்கப்படுகின்றது—

तिरोधा भूः । तिरोधा भुवः । तिरोधा स्वः ।
तिरोधा भूर्भुवस्स्वः । सर्वेषां लोकानामाधिपत्ये सीदेति ॥

(ப - ரை) (हे अग्ने! ஓ அக்னியே!) भूः = பூலோகத்தை तिरोधाः=உமது காந்தியால் மறைப்பிராக. भुवः=புவர்லோகத்தை तिरोधाः=உமது காந்தியால் மறைப்பிராக. स्वः=சுவர்க்கலோகத்தை तिरोधाः=உமது காந்தியால் மறைப்பிராக. भूर्भुवस्वः=பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம் இவைகளை तिरोधाः=உமது காந்தியால் மறைப்பிராக. सर्वेषाम्=சமஸ்தமான लोकानाम्=லோகங்களை आधिपत्ये=ரக்ஷிப்பதற்காக सीद=இங்கு உட்காரவேண்டும். इति=இது அக்னியைப் பூமியில் வைப்பதற்காக ஏற்பட்டமந்திரம்.

अथ तमग्निमिन्धीत। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुंजीत॥

(ப - ரை) यस्मिन्=எந்த அக்கினியில் एतत् = இந்த कर्म = "வைச்ரவணபலி" என்ற இந்தக்கர்மாவை प्रयुंजीत=அநுஷ்டிப்பாரோ तम्=அந்த अग्निम्=அக்கினியை इन्धीत=பின் படிக்கப்படும் மந்திரங்களைச் சொல்லி சமித்தை ஹோமஞ் செய்யும் வாயிலாக ஜ்வலிக்கும்படி செய்யவேண்டும். அம்மந்திரமாவது —

तिरोधा भूः स्वाहा। तिरोधा भुवस्स्वाहा। तिरोधा भूर्भुवस्स्वः स्वाहा॥

(ப - ரை) (हे अग्ने! ஓ அக்னியே!) भूः = பூலோகத்தை तिरोधाः=உமது காந்தியால் மறைப்பிராக. स्वाहा=இந்த ஸமித்தானது ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாயாகவேண்டும். भुवः=புவர்லோகத்தை तिरोधाः=உமது காந்தியால் மறைப்பிராக. स्वाहा=இந்த ஸமித்தானது ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாயாகவேண்டும். स्वः=சுவர்க்கலோகத்தை तिरोधाः = உமது காந்தியால் மறைப்பிராக. स्वाहा=இந்த ஸமித்தானது ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாயாகவேண்டும். भूर्भुवस्स्वः=பூலோகம், புவர்லோகம் சுவர்லோகம் இவைகளை तिरोधाः=சேர்ந்தபடியாய் உமது காந்தியால் மறைப்பிராக. स्वाहा=இந்த ஸமித்தானது ஹோமஞ் செய்யப்பட்டதாயாகவேண்டும்.

(அ - கை) வைச்ரவணயக்ஞத்தை அநுஷ்டிப்பதற்குரிய காலமுபதேசிக்கப்படுகிறது —

यस्मिन्नस्य काले सर्वाआहुतीर्हुता भवेयुः । अपि ब्राह्मणमुखीनाः । तस्मिन्नह्नः काले प्रयुंजीत ॥ परस्सुप्तजनाद्वेपि ॥

(ப - ரை) अस्य=இந்த ஆருணகேதுக சயனத்தினுடைய ब्राह्मणमुखीनाः=रुद्रो वा एष यदग्निः स एतर्हि जातः=என்றது முதலிய பிராம்மண வாக்யங்களால் உபதேசிக்கப்பட்ட சதருத்ரீய ஹோமம் முதலிய सर्वाः=சமஸ்தமான आहुतीः=ஆஹுதிகள் यस्मिन् काले=எப்பொழுது हुताः=அனுஷ்டிக்கப்பட்டவைகளாக भवेयुः=ஆகுமோ अह्नः=அந்தப் பகலைச்சேர்ந்த तस्मिन्, काले=அந்தக்காலத்திலோ, वेपि=அல்லது सुप्तजनात्=எல்லா ஜனங்களும் தூங்கியதற்கு परः=பிறகாவது प्रयुंजीत=இந்த "வைச்ரவணயக்ஞம்" என்ற கர்மத்தை யனுஷ்டிக்கவேண்டும்.

मास्म प्रमाद्यन्तमाध्यापयेत् । सर्वार्थास्सिद्ध्यन्ते । य एवं वेद । क्षुध्यन्निदमजानताम् । सर्वार्था न सिद्ध्यन्ते ॥

(ப - ரை) प्रमाद्यन्यम्=தவறுதலான நடத்தையுள்ள அதாவது-கெட்டநடத்தையுள்ள புருஷனை मास्माध्यापयेत्=படிப்பிக்கக்கூடாது. ஒழுங்கான நடத்தையில்லாத புருஷனுக்கு இந்த வைச்ரவண யக்ஞபாகத்தை அத்யயனஞ் செய்விக்கக்கூடாது. यः=எவன் एवम्=இவ்விதம் वेद = அறிவனோ (तस्य=அவனுக்கு) सर्वार्थाः=சமஸ்தமான அபீஷ்டங்களும் सिद्ध्यन्ते=சித்தி பெறுகின்றன. इदम्=இந்த வைச்ரவணயக்ஞத்தை अजानताम्=குருவின் முகத்தினின்று அறியாதவர்களும் (अत एव = ஆனதுபற்றியே) क्षुध्यन्=அன்னங் கிடைக்காமையால் பசியால்வருந்துகின்றவர்களுமானபுருஷர்களுக்கு सर्वार्थाः=எல்லா அபீஷ்டங்களும் नसिद्ध्यन्ते=சித்திபெறாது. இந்த வைச்ரவணயக்ஞத்தை ஆசாரியரின் முகத்தினின்றும் நன்குயறிந்தவன் சகலவிதமான போக போக்யங்களுடன் இவ்வுலகில் ஜீவித்திருப்பான். இதை அறியாதவர்கள் உண்ண உணவு கூடக் கிடைக்காமல் மிகுந்த கஷ்டத்தையனுபவிப்பார்கள் என்று கருத்து.

(அ - கை) வைச்ரவணனுக்கு பலி போடும்பொழுது பின் எழுதப்படும் மந்திரத்தைப்படிக்கவேண்டும்—

यस्ते विघातुको भ्राता । ममान्तर्हृदये श्रितः ।
तस्मा इममग्रपिण्डं जुहोमि । समेऽर्थान्माविवधीत् । मयि स्वाहा ॥

(ப - ரை) (हे कुवेर=ஓ குபேரனே !) विघातुकः=அனைவருக்கும் பொருள் கிடைக்காவண்ணம் விக்னஞ் செய்கின்ற ते=உன்னுடைய यः=எந்த भ्राता=தம்பியான வைச்ரவணனுண்டோ (सः=அவன்) मम=என்னுடைய अन्तर्हृदये=ஹிருதயத்தில் श्रितः=வஸிக்கின்றான். அதாவது—அவனை நான் தியானஞ் செய்கிறேன். तस्मै=அந்த வைச்ரவணனைக் குறித்து इदम्=இந்த अग्रपिण्डम्=சிறந்ததான அன்னபிண்டத்தை जुहोमि=ஹோமஞ் செய்கிறேன். सः=அந்த வைச்ரவணன் मे=என்னுடைய अर्थान्=கிடைக்கவேண்டிய பொருள்களை माविवधीत् = நாசஞ்செய்ய வேண்டாம். (किन्तु=ஆனல்) मयि=என்னிடம் (संपादयतु=கிடைக்கும்படி செய்யட்டும்.) பலதுறைகளிலும் எனக்குப்பொருள் கிடைக்கும் வண்ணம் அனுக்கிரஹிக்கவேண்டும். (तदर्थम्=அதற்காக) स्वाहा=இந்தப்பிண்டம் அக்னியில் போடப்பட்டதா யாகவேண்டும்.

(அ - கை) பலியைப்போட்ட பிறகு பின் எழுதப்படும் மந்திரத்தைப்படித்து வைச்ரவணனை உபஸ்தானஞ் செய்யவேண்டும்—

राजाधिराजाय प्रसह्यसाहिने । नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे । स मे कामान्कामकामाय मह्यम् । कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु । कुबेराय वैश्रवणाय । महाराजाय नमः । केतवो अरुणासश्च । ऋषयो वातरशनाः । प्रतिष्ठाꣳशतधा हि । समाहितासो सहस्रधायसम् । शिवानश्शन्तमा भवन्तु । दिव्या आप ओषधयः । सुमृडीका सरस्वति । मा ते व्योम संदृशि ।

(ப-ரை) राजाधिराजाय=அரசர்களுக்கும் அரசனும் प्रसह्यसाहिने=சமஸ்தமான லாபங்களையும் பலாத்காரமாய் தடுக்கின்றவனுமான वैश्रवणाय=வைச்ரவணனுக்கு नमः=நமஸ்காரத்தை वयम्=நாங்கள் कुर्महे=செய்கின்றோம். कामेश्वरः=சமஸ்தமான அபீஷ்டங்க

ளுக்கும் நாயகனை, அதாவது சமஸ்த அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கின்றவரான **वैश्रवणः**=வைச்ரவணன் என்றதேவன் **काम-कामाय**=அபீஷ்டங்களை விரும்புகின்ற **मह्यम्**=எனக்கு **मे**=என்னால் விரும்பப்பட்ட **कामान्**=காமங்களை **ददातु**=கொடுக்கட்டும். **कुबे-राय**=குபேரனைச்சேர்ந்தவரும், **महाराजाय**=மஹாராஜனுமான வைச்ரவணனுக்கு **नमः**=நமஸ்காரம். **केतवः**="கேது" என்று பெயர் பூண்டவர்களும் **अरुणासः**="அருண" என்று பெயர் பூண்டவர்களும் **वातरशनाः**="வாதரசனர்" என்று பெயர் பூண்டவர்களுமான **ऋषयः**=ருஷிகள் **समाहितासः** = அனுக்கிரஹிக்க வேண்டுமென்ற சங்கல்பமுள்ளவர்களாய்க் கொண்டு **शतधा**=நூறுவிதமாயும் **सहस्रधायसम्**=ஆயிரம் விதமாயுமுள்ள **प्रतिष्ठाम्**=பிரதிஷ்டையை (கீர்த்தியை) (**संपादयन्तु**=உண்டு பண்ணட்டும்) மீதமுள்ள பாகங்களுக்கு 13வது பக்கத்தில் பொருள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

अश्वान् बलिर्भुवो भवेयुः श्रितश्च सतच ।

அடிமுதல் 127 பஞ்சாசத்துக்களாகின்றன.

முப்பத்தோன்றுவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

முப்பத்திரண்டாவது அனுவாகம்.

(அ-கை) ஆருணகேதுக சயனத்திற்கு அங்கபூதமான விரதம் உபதேசிக்கப்படுகின்றது—

संवत्सरमेतद्व्रतं चरेत् द्वौ वा मासौ । नियमः समासेन ॥

(ப-ரை) எவன் ஆருணகேதுக சயனத்தை அனுஷ்டிப்பதாய் சங்கல்பிக்கிறானோ அவன் அதிகாரம் சித்திப்பதற்காக **एतद्-व्रतम्**=கீழ் சொல்லப்படும் விரதத்தை **संवत्सरम्**=ஒருவருஷகாலம் **वा**=அல்லது **द्वौमासौ**=இரண்டு மாதமாவது **चरेत्**=அனுஷ்டிக்க வேண்டும். விரதசப்தத்தின் அர்த்தம் சொல்லப்படுகிறது—

नियमः=நியமம் என்பது **समासेन**=சுருக்கமாய் (**व्रत श.ब्दार्थः**=விரதம் என்ற சப்தத்தின் பொருள்.)

(அ-கை) இன்னின்னதை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று விஸ்தரித்து உபதேசிக்கப்படுகிறது—

तस्मिन्नियमविशेषाः । त्रिषवणमुदकोपस्पर्शी । चतुर्थकालपानभक्तः स्यात् । अहरहर्वा भैक्षमश्नीयात् । औदुंबरीभिस्समिद्भिरग्निं परिचरेत् । पुनर्मामैत्विन्द्रियमित्येतेनाऽनुवाकेन । उद्धृतपरिपूताभिरद्भिः कार्यं कुर्वीत । असंचयवान् । अग्नये वायवे सूर्याय । ब्रह्मणे प्रजापतये । चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यः । ऋतुभ्यस्संवत्सराय । वरुणायारुणायेति व्रतहोमाः । प्रवर्ग्यवदादेशः । अरुणाः काण्डऋषयः ॥

(ப-ரை) **तस्मिन्**=அனுஷ்டிக்கவேண்டிய அந்த விரதத்தில் **नियमविशेषाः**=நியமத்தின் உட்பிரிவுகள் (**उच्यन्ते**=சொல்லப்படுகின்றன) அவையாவன—**त्रिषवणम्**=காலை, நடுப்பகல், மாலை என்ற மூன்று காலங்களில் **उदकोपस्पर्शी**=ஜலத்தினால் ஸ்னானஞ் செய்பவனாக (**स्यात्**=இருக்கவேண்டும்) **चतुर्थकालपानभक्तः** 4வது காலத்தில் பால் முதலியதிரவத்திரவ்யத்தைக் குடித்தல், அன்னத்தைப் புஜித்தல் இவைகளையுடையவனாக **स्यात्**=இருக்கவேண்டும். சாஸ்திரங்களில் காலை மாலை இரண்டு காலங்களில் மட்டும் போஜனத்தை யுட்கொள்ளுமாறு விதித்திருக்கின்றது. இன்று காலையிலிருந்து மறுதினம் மாலை போஜனத்திற்காக விதிக்கப் பட்டகாலத்தில் 4வது காலமாக ஆகின்றது. ஆகவே இன்று காலையில் ஆஹாரஞ்செய்தால் மறுதினம்மாலையில்தான் மறுபடியும் ஆஹாரஞ் செய்யவேண்டும் அதன் மத்தியில் ஆஹாரஞ் செய்யக்கூடாது. இவ்விதமே மறுதினம் மாலையில் ஆஹாரஞ்செய்தால் 4வது தினம் காலையில்போஜனஞ் செய்யவேண்டும். ஆகவே இவ்விதமே ஒருவருஷகாலமோ இரண்டுமாதமோ புஜித்துவரவும். இவ்விதம் 4வது காலத்தில் புஜித்துக்கொண்டிருக்க சக்தியில்லாவிடில் **अहरहर्वा**=ஒவ்வொருதினமும் **भैक्षम्**=பல வீடுகள் சென்று யாசித்துக்கிடைத்த அன்னத்தை **अश्नीयात्**=சாப்பிட வேண்டும்.

औदुंवरीभिःसमिद्भिः=அத்திமரத்தின் குச்சிகளால் **अग्निम्**=அக்னியை **पुनर्मामैत्विन्द्रिय मित्येतेनानुवाकेन**=**पुनर्मामैत्विन्द्रयम्**=என்ற அநுவாகத்தினால் **परिचरेत्**=பூஜிக்கவேண்டும். **पुनर्मामैत्विन्द्रियम्**=என்ற அநுவாகத்தில் படிக்கப்பட்ட மந்திரங்களைப்படித்து அத்திசமித்துகளை அக்னியில் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். **पुनर्मामैत्विन्द्रियम्** முதலியமந்திரங்கள் 227வதுபக்கத்தில் படிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொருளும் அங்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. **उद्धृतपरिपूताभिः**= பாத்திரத்தில் கிரஹிக்கப்பட்டதும், துணியால் வடிக்கட்டப்பட்டதுமான **अद्भिः**=ஜலத்தினால் **कार्यम्**=சந்தியாவந்தனம், ஆசமனம் முதலிய கார்யத்தை **कुर्वीत**=செய்யவேண்டும். **असंचयवान्**=பிக்ஷா பாத்திரம் தவிர்த்து மற்றதில் ஆஹாரத்தைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளாதவனாக **स्यात्**=இருக்கவேண்டும். அதாவது அதிகமாய்ப் பொருளைச் சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. **अग्नये**=அக்னியைக்குறித்தும், **वायवे**=வாயுவைக்குறித்தும் **सूर्याय**= சூரியனைக்குறித்தும் **ब्रह्मणे**=பிரும்மதேவனைக்குறித்தும் **प्रजापतये**= பிரஜாபதி என்ற தேவனைக்குறித்தும், **चन्द्रमसे**=சந்திரனைக்குறித்தும் **नक्षत्रेभ्यः**=நக்ஷத்திரங்களைக்குறித்தும், **ऋतुभ्यः**=ருதுக்களின் அபிமானிதேவர்களைக்குறித்தும், **संवत्सराय**=சம்வத்ஸரம் என்ற காலத்திற்கு அபிமானியான தேவனைக்குறித்தும் **वरुणाय**=வருணனைக்குறித்தும் **अरुणाय**=அருணன் என்ற தேவனைக்குறித்தும் **इति**=இவ்விதம் **व्रतहोमाः**=விரதத்திற்கு அங்கமான ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். **अग्नये, वायवे** என்று 4வது விபக்தியுள்ளதாய் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சப்தங்களுடன் **स्वाहा** என்ற சப்தத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு **अग्नयेस्वाहा, वायवेस्वाहा** என்று சொல்லி அக்னியில் பிரதிதினமும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும். **आदेशः**=அநுஷ்டிக்கவேண்டிய மற்றுமுள்ள நியமம் **प्रवर्ग्यवत्**=பிரவர்க்கியம் என்ற கர்மத்தை உபதேசிக்கின்ற வேதபாகத்தைப்போல் இருக்கின்றது. அதாவது பிரவர்க்ய காண்டத்தை அத்யயனஞ் செய்யும் பொழுது எந்த நியமங்களை யனுசரிக்கவேண்டு மென்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறதோ அவைகளை இங்கு மனுஷ்டிக்கவேண்டும். பிரவர்க்யகாண்டாத்யயன தர்மங்கள் ஆபஸ்தம்பரால் உபதேசிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. **अरुणाः**=அருணர் என்று பெயருள்ள **काण्ड-**

ऋषयः=இந்தக் காண்டத்தை வெளியிட்ட ருஷிகள் (यष्टव्याः=பூஜிக்கத்தகுந்தவர்கள்) ஆருணகாண்டத்தை வெளியிட்ட மஹருஷிகளைக்குறித்தும் ஹோமஞ் செய்யவேண்டும்.

(அ - கை) ஆருணகேதுக சயனத்தை உபதேசிக்கின்ற பாகத்தை அத்யயனஞ் செய்யும்பொழுது அனுசரிக்கவேண்டிய நியமங்கள் உபதேசிக்கப்படுகின்றன—

अरण्ये ऽधीयीरन्। भन्द्रं कर्णेभिरिति द्वे जपित्वा। महानाम्नीभिरुदकꣳसꣳस्पृश्य। तमाचार्यो दद्यात्। शिवानश्शन्तमेत्योषधीरालभते। सुमृडीकेति भूमिम्। एवमपवर्गे। धेनुर्दक्षिणा। कꣳसंवासश्च क्षौमम्। अन्यद्वा शुक्लम्। यथाशक्ति वा। एवꣳस्वाध्यायधर्मेण। अरण्येऽधीयीत। तपस्वी पुण्यो भवति तपस्वी पुण्यो भवति ॥

(ப - ரை) ஆருணகேதுக சயனத்தை உபதேசிக்கின்ற கிரந்த பாகத்தை अरण्ये=காட்டில் अधीयीरन्=அத்யயனஞ் செய்ய வேண்டும். கிராமத்திலிருந்து அத்யயனஞ் செய்யக்கூடாது. भद्रंकर्णेभिरितिद्वे=भद्रंकर्णेभिः शृणुयामदेवाः என்று தொடங்கப்படும் மந்திரத்தையும், स्वस्तिनइन्द्रोवृद्धश्रवाः என்ற மந்திரத்தையும் जपित्वा=சிஷ்யனை ஜபிக்கும்படி செய்து महानाम्नीभिः=महानाम्नीर्महामाना: என்று தொடங்கப்படும் மந்திரத்தைச்சொல்லி उदकम्=ஜலத்தை संस्पृश्य=தொடும்படி செய்து आचार्यः=ஆசாரியன் तम्=அந்த வேதபாகத்தை दद्यात्=உபதேசிக்க வேண்டும். शिवानश्शन्तमेति=शिवान श्शन्तमाभवन्तु என்ற மந்திரத்தைச்சொல்லி ओषधीः=ஓஷதிகளை आलभते=தொடவேண்டும். सुमृडीकेति=सुमृडीका सरस्वति என்றுசொல்லி भूमिम्=பூமியை (आलभेत=தொடவேண்டும்.) अपवर्गे=அத்யயனத்தின் முடிவிலும் एवम् = இவ்விதம்—ஆரம்பத்தில் அனுஷ்டித்தகர்மங்கள் யாவையும் (अनुतिष्ठेत्=அனுஷ்டிக்கவேண்டும்) धेनुर्दक्षिणा=இந்தக் கிரந்தத்தை அத்யயனஞ்செய்து முடித்த பிறகு நல்ல பசுமாட்டை தக்ஷிணையாக ஆசாரியருக்குக் கொடுக்க வேண்டும். कꣳसम्=சாப்பிடுவதற்காக வெங்கலபாத்திரத்தையும் क्षौमंवासश्च=வெண்பட்டையும் (दद्यात् = சிஷ்யன் ஆசாரியனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.) वा=வெண்பட்டைக்கொடுக்க சக்தி

இல்லாவிடில் शुक्लम्=வெளுத்த अन्यत्=மற்ற பஞ்சு நூலால் செய்யப்பட்ட வஸ்திரத்தை (दद्यात्=கொடுக்கவேண்டும்) மிகவும் தரித்திரனாய் இருந்து மேற்சொல்லிய தக்ஷிணையைக்கொடுக்கச் சக்தி இல்லாவிடில் यथाशक्तिवा=தன்னால் இயன்றதை யாவது (दद्यात्=கொடுக்கவேண்டும்.) एवम्=இவ்விதம் स्वाध्यायधर्मेण=அத்யயனதர்மத்தோடு अरण्ये=விவிக்தமான ஸ்தலத்தில் अधीयीत=அத்யயனஞ் செய்யவேண்டும். (एवमधीयानः=இவ்வித மத்யயனஞ் செய்பவன்) तपस्वी=தபஸ்வியாகவும் पुण्यः=புண்யசாலியாகவும் भवति=ஆகிறான். तपस्वीपुण्यो भवति என்று மறுபடியும் படித்ததற்கு முன்போலர்த்தம். மேற்சொல்லிய பலம் நிச்சயமாய் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காக तपस्स्वी पुण्यो भवति என்ற பாகம் இருதடவை படிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

कुर्वीत जपित्वा स्वाध्यायधर्मेण द्वे च ।

அடிமுதல் 130 பஞ்சாசத்துக் களாகின்றன.

முப்பத்திரண்டாவது அனுவாகம் முற்றிற்று.

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः । भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः ।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः । व्यशेम देवहितं यदायुः ॥

स्वस्ति न इन्द्रोवृद्धश्रवाः । स्वस्तिनः पूषा विश्ववेदाः ।
स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः । स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

॥ ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ हरिः ओम् ॥

தைத்திரீ யாரண்யகம் முதல் பிரச்னம்

முற்றிற்று.

சுபம்